តម្រា
វិញ្ញាណទី ៦
ចិរញ្ញាណោ រុន វ៉ាណា

តម្រាវញ្ញាណទី៦

{-ចិរញ្ញាណោ រុន រ៉ាណា-}

៙នមោពុទ្ធាយ សិទ្ធំ៙

ឧបត្ថិកថាសង្ខេប

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនមស្សការ ព្រះរតនត្រ័យទាំង៣គឺព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ដោយត្បូង.។ការចងក្រងសៀវភៅនេះឡើងដោយមានបុព្វហេតុជាច្រើនរួមមានដោយសង្ខេបគឺ៖

- ដើម្បីថែរក្សាវប្បធម៌ខ្មែរបុរាណ កុំឱ្យបាត់បង់
- ដើម្បីជួយកែសម្រួលដល់បងប្អូនដែលមានគោលបំណងចង់សិក្សា ។

ខ្ញុំក៏សង្ឃឹមថា បងប្អូនអ្នកអានចូលចិត្ត ព្រោះថាខ្ញុំបានស្រាវជ្រាវ ពីគម្ពីផ្សេងៗនិងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មកបញ្ចូលគ្នាដោយកុំឱ្យបងប្អូនពិបាកក្នុងការសិក្សា។

ព្រោះសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ មានគ្រូបោកប្រាស់ច្រើនណាស់ ចឹងហើយបានជាខ្ញុំសំរេចចិត្តចំណាយពេលវេលា សរសេរសៀវភៅនេះឡើង ។

ថ្ងៃសុក្រ ៨កើត ខែបុស្ស ឆ្នាំខាលចត្វាស័ក ព.ស.២៥៦៦

ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ គ.ស.២០២២

អ្នករៀបរៀង

ចិរញ្ញាណោ~**ទូន វ៉ាណា**

១/.អំពីឆ្នាំទាំង១២

១.ឆ្នាំជូត

(ធាតុទឹក ពង្សទេវតាប្រុស)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំនេះ (នាមសត្វកណ្ដុរ ពង្សទេវតាប្រុស)
១.មានភាពក្លាហ៊ានមោះមុតពុះពារគ្រប់ឧបស័គ្គសម្រេចការងារដោយខ្លួនឯង
២.ចូលចិត្តការរាប់អាន និងឈឺឆ្អាលចំពោះរឿងអ្នកដទៃ
៣.ច្រើនតែអភ័ព្វដោយសារជួយយកអាសារគេហើយទទួលផ្ដល់អកត្តញ្ញូមកវិញ
៤.ធ្វើដំណើរទៅណា ច្រើនមានមនុស្សឆោមរោមកុះករ
៥.បើការរាជការភាគច្រើនបានបុណ្យសក្តិធំនិងមានមន្ត្រីចូលចិត្តរាប់អានច្រើន
៦.បុរសស្ត្រីដែលកើតឆ្នាំគួរតែរកស៊ីតាមជើងគោក ទើបប្រសើរ។

២.ឆ្នាំឆ្លូវ

(ឆ្នាំឆ្លូវជាតុជី ពង្សមនុស្សប្រុស)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ (នាមសត្វគោ ពង្សមនុស្សប្រុស)

១.ភាគច្រើនជាមនុស្សអភ័ព្វគួរព្រេង,ហត់នឿយខាងដើមច្រើន លុះដល់ចុងក្រោយបានល្អគាប់ប្រសើរឡើងវិញ

២.បើរកស៊ីផ្នែកជំនួញនិងទទួលផលមធ្យម

៣.បើធ្វើការរាជការ ភាគច្រើនបានបុណ្យសក្តិល្មម

៤.ជាមនុស្សចូលចិត្តមានស្នេហា និងដើរលេងច្រើន

៥.ចូលចិត្តដើររកស៊ីឆ្ងាយ ភាគច្រើនធ្វើមុខរបរជួញដូរ

៦.បើជាបុរសឃើញស្ត្រីភាគច្រើនអួតពីកម្លាំង បើស្ត្រីអួតពីសម្រស់ខុសពីឆ្នាំដទៃទៀត๛

៣.ឆ្នាំខាល

(ឆ្នាំខាល ជាតុឈើ ពង្សយក្សស្រី)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំខាល (នាមសត្វខ្លា ពង្សយក្សស្រី)

១.ជាមនុស្សច្រើនអភ័ព្វញាតិ

២.ជាមនុស្សដែលគេ ច្រណែននិទ្ទាច្រើន និយាយអាក្រក់ពីខ្លួនច្រើន

៣.បើមានលាភភាគច្រើនជាលាភធំ

៤.បើធ្វើការ នឹងបានមុខដំណែងធំ នឹងមានគេជួយយកអាសារ

៥.ប្រកបមុខរបររកស៊ីលក់ដូរ នឹងបានល្អប្រសើរ

៦.ភាគច្រើនជាមនុស្សមិនសូវចូលចិត្តដើរឆ្ងាយទេ

៧.មានគេឱ្យលាភជារឿយៗ

៤.ឆ្នាំថោះ

(ឆ្នាំថោះ ជាតុទឹក ពង្សមនុស្សស្រី)

បុរសស្រ្តីណាកើតក្នុងឆ្នាំថោះ (នាមសត្វទន្សាយ ពង្សមនុស្សស្រី)

១.ភាគច្រើនជាមនុស្សស្លូតបូតរាប់អានញាតិមិត្តច្រើន

២.ជាមនុស្សមានប្រាជ្ញា តែភាគច្រើនខ្ជិលសិក្សា

៣.រកស៊ីតឹងតែងណាស់

៤.បើរាប់អានអ្នកធំ ភាគច្រើនអភ័ព្វខ្លួន

៥.បើរកស៊ីលក់ដូរ នឹងទទួលផលបង្គួរ បើរកស៊ីឆ្ងាយមិនសូវទទួលល្អ

៦.ជាមនុស្សមានសន្ដានចិត្តចិត្ត មិនសូវចងគំនុំគុំគួនឡើយ

៧.ចូលចិត្តផ្គប់ផ្គន់គេ បើធ្វើការរាជការ នឹងបានជាធំ

៨.ច្រើនជាមនុស្ស មានជម្ងឺច្រើន ចូលចិត្តនិយាយលេងសើចច្រើន៚

៥.ឆ្នាំរោង

(ឆ្នាំរោង ធាតុមាស ពង្សទេវតាប្រុស)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំរោង (នាមសត្វនាគ ពង្សទេវតាប្រុស)

១.ភាគច្រើនជាមនុស្សឫទ្ធិអំណាចខ្ពស់ ជាមនុស្សមានរាសីខ្ពស់

២.មានវោហាស័ព្ទច្រើន អ្នកផងគោរពរាប់អាន

៣.ជាមនុស្សឆាប់ខឹង តែឆាប់រសាយកំហឹង មិនចងគំនុំ

៤.បើរកស៊ីជួញដូរ មិនសូវល្អទេ

៥.បើធ្វើការរាជការរមែងបានជាធំ

៦.ចូលចិត្តដើរឆ្ងាយ លុះចាស់ជរាច្រើនមានលាភចូល

៧.ជាមនុស្សអភ័ព្វពីដំបូង លុះចុងក្រោយទើបប្រសើរវិញ

៦.ឆ្នាំម្សាញ់

(ឆ្នាំម្សាញ់ ធាតុភ្លើង ពង្សមនុស្សប្រុស)

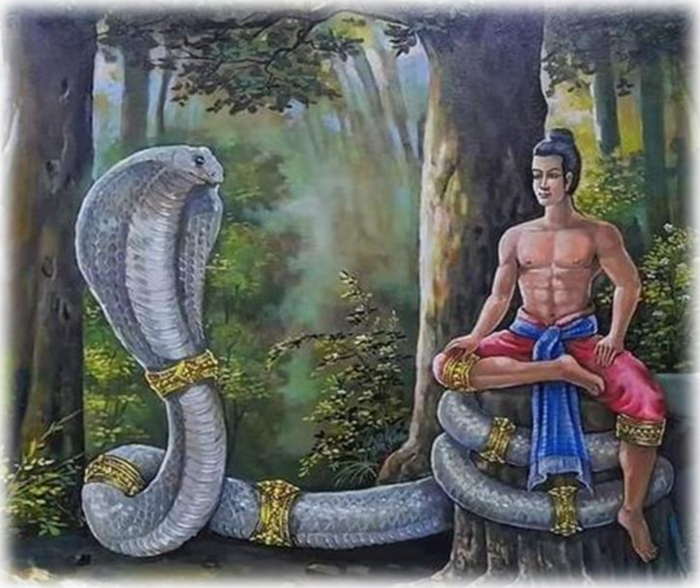

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ (នាមសត្វពស់ ពង្សមនុស្សប្រុស)

១.ភាគច្រើនជាមនុស្សជួយយកអាសារគេ ចូលចិត្តនិយាយចរចារ ច្រើនតែអត់ប្រយោជន៍

២.ធ្វើការច្រើនខ្ជីខ្ជារ ជាមនុស្សមិនចូលចិត្តការរាប់អានច្រើន

៣.តែបើរាប់អានគឺសម្លឹងមើលតែផលប្រយោជន៍ អ្វីមួយពីបុគ្គលនោះ

៤.បើសេពជាមួយអ្នកធំ នឹងបានផលមធ្យម

៥.ធ្វើការរាជការមិនសូវល្អទេ

៦.ទ្រព្យសម្បត្តិល្អមធ្យម តែចិត្តកំណាញ់បន្តិច តែមុននិងឱ្យត្អូញត្អែរជាមុនសិន

៧.ឆ្នាំមមី

(ឆ្នាំមមី ជាតុភ្លើង ពង្សទេវតាប្រុស)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំមមី (នាមសត្វសេះ ពង្សទេវតាប្រុស[១])

១.ជាមនុស្សចូលចិត្តនៅស្ងប់ស្ងាត់ច្រើន តែចូលចិត្តលេងច្រើន

២.មានភាពស្មោះត្រង់ ក្លាហាន

៣.ជាមនុស្សនិយាយច្រើនរឿងការងារ តែមិនខ្ជិលទេ

៤.អ្នកផងស្រឡាញ់រាប់អានច្រើន មានលាភជារឿយៗ

៥.បើធ្វើការរាជការ នឹងបានជាធំ រកស៊ីល្អបង្គួរ ដើតឆ្ងាយមិនសូវល្អឡើយ

៦.ជាមនុស្សហត់នឿយច្រើន ភាគច្រើនសូវចង់បានរបស់គេទេ៚

១-បើតាមក្បួនពិភេក្សហោរា ពង្សទេវតាស្រី បើតាមក្បួនបុរាណគឺទេវតាប្រុស

៨.ឆ្នាំមមែ

(ឆ្នាំមមែ ធាតុមាស ពង្សទេវតាស្រី)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំមមែ (នាមសត្វពពែ ពង្សទេវតាស្រី)

១.ជាមនុស្សមានចិត្តក្លាហានមុះមុត

២.ធ្វើដំណើរទៅណាមកណា ច្រើនមានគេស្រលាញ់រាប់អានច្រើន

៣.លាភសក្ការៈ ភាគច្រើនមានមនុស្សនាំយកមកឱ្យ

៤.បើធ្វើការច្រើនបានធំ បើមានទុក្ខទោសនឹងអ្នកជួយយកអាសារ

៥.ជាមនុស្សអាស្រ័យល្អចំពោះអ្នកដទៃ

៦.តែត្រង់សម្ដីគួរតែកុំនិយាយពាក្យឥតប្រយោជន៍ច្រើនពេក អាចមានទុក្ខទោសដល់ខ្លួន៚

៩.ឆ្នាំវក

(ឆ្នាំវក ធាតុដែក ពង្សយក្សប្រុស)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំវក (នាមសត្វស្វា ពង្សយក្សប្រុស)

១.ជាមនុស្សមានគេរាប់អានច្រើន លាភសក្ការៈច្រើនបានមកពីគ្រូទ្ធាចារ្យ

២.ជាមនុស្សបានវោហាស័ព្ទច្រើន

៣.ចូលលេងសើចញ៉េះញ៉ោះច្រើនឥតប្រយោជន៍ ប៉ុន្តែឧស្សាហ៍

៤.លំបាកពីដំបូង លុះចុងក្រោយទើបល្អប្រសើរ

៥.បើរាប់អានអ្នកធំ និងបានផលល្អបង្គួរ

៦.បើរកស៊ីជួញដូរ ល្អប្រសើរណាស់៚

១០.ឆ្នាំរកា

(ឆ្នាំរកា ជាតុដែក ពង្សយក្សប្រុស)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំរកា (នាមសត្វមាន់ ពង្សយក្សប្រុស)

១.ជាមនុស្សមានភាពក្លាហានមុះមុត តែឆេវឆាវបន្តិច

២.ជាមនុស្សស្មោះត្រង់ មានប្រាជ្ញា អាចសម្រេចកិច្ចការទាំងពួងបានយ៉ាងប្រសើរ តែឆាប់ចាញ់បោកពាក្យលួងលោម

៣.ច្រើនមានមនុស្សដទៃច្រណែន និយាយអាក្រក់ពីខ្លួន

៤.លាភសក្ការៈភាគច្រើនមានចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យនាំយកមកឱ្យ

៥.បើធ្វើការរដ្ឋឬសេពគប់អ្នកធំ នឹងទទួលផលល្អបង្គួរ

៦.បើប្រកបមុខរបរលក់ដូរនឹងបានផលល្អប្រសើរ៚

១១.ឆ្នាំច

(ឆ្នាំច ធាតុដី ពង្សយក្សស្រី)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំច (នាមសត្វឆ្កែ ពង្សយក្សស្រី)

១.ជាមនុស្សក្លាហាន ស្មោះត្រង់ ស្លូតបូតតាមមនុស្ស

២.ជាមនុស្សដែលគេរាប់អានច្រើន ចូលចិត្តច្រើន មានគេជួយច្រើន

៣.តែលាភសក្ការៈ បានដោយក្រលំបាកជាខ្លាំង

៤.បើសេពគប់អ្នកធំ មន្ត្រីនាហ្មឺន នឹងបានល្អដោយមានស្រីជួយផ្គូចផ្តើម

៥.បើធ្វើការរដ្ឋមិនសូវល្អទេ តែបើរកស៊ីលក់ដូរ បានផលល្អណាស់

៦.ជាមនុស្សនិយាយច្រើនៗតែមិនសូវធ្វើ

៧.ជាមនុស្សឆាប់ខឹង តែមិនចងគំនុំទេ៚

១២.ឆ្នាំកុរ

(ឆ្នាំកា ជាតុទឹក ពង្សមនុស្សស្រី)

បុរសស្ត្រីណាកើតក្នុងឆ្នាំច (នាមសត្វឆ្កែ ពង្សយក្សស្រី)

១.ជាមនុស្សខ្ជិលច្រអូសបន្តិច តែព្យាយាម និងស្មោះត្រង់តែឆាប់ខឹង

២.បើមានភ័យអាសន្ននឹងមានគេជួយយកអាសារ

៣.ជាមនុស្សដែលមានគេរាប់អានចូលចិត្តច្រើន

៤.បើជាមនុស្សប្រុស ច្រើនបានលាភពីមនុស្សស្រីផ្តល់ឱ្យខ្លួន

៥.បើធ្វើការច្រើនមានធ្វើធំ នឹងមានឈ្មោះល្បីល្បាញ៕

១/តើការទស្សទាយរបស់ខ្ញុំយ៉ាងណាដែរ ចូលផ្តល់មតិខាងក្រោម

អរគុណសម្រាប់មតិ

២/.អំពីថ្ងៃកំណើត(ទេពនិករ)

១.ថ្ងៃអាទិត្យ (រវិវារ)

(បាបគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃអាទិត្យ (ទេពនិករមានភាពឆេវឆាវ)

១.ជាមនុស្សមានភ័ព្វសំណាងល្អ បើមានទុក្ខទោសអ្វីតែងមានអ្នកជួយ

២.ជាមនុស្សមិនសូវលោភលន់រឿងលាភសក្ការៈច្រើន

៣.មានចិត្តស្រលាញ់រាប់អានបងប្អូន មានបញ្ញាឈ្លាសវៃ និងមុះមុត

៤.ធ្វើការច្រើន បើមិនហើយមិនឈប់ មិនគិតពេលវេលា

៥.ចូលស្ងប់ស្ងាត់ច្រើនជាងរញ៉េរញ៉ៃ

៦.ជាអ្នកមានវោហាស័ព្ទច្រើនគួរសណ្តាប់

៧.វាសនាបុណ្យសក្តិ កើតឡើងពីការប្រឹងរបស់ខ្លួន

៨.ជាមនុស្សសម្បូរ ញាតិមិត្ត ច្រើន៚

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ក្រហមទើបសមគួរ)

២.ថ្ងៃចន្ទ (សោមវារ)

(សុភគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃចន្ទ (ទេពនិករមានភាពទន់ភ្លន់)

១.ជាមនុស្សមានភាពទន់ភ្លន់ តែមិនច្បាស់លាស់ អាចមានកិច្ចកល

២.បើមានមិត្តភក្តិ ច្រើនបានល្អតែដំបូង លុះចុងក្រោយសោះអង្គើយដាក់គ្នា

៣.ជាមនុស្សជួយយកអាសារ តែមិនបានសម្រេចនាំឱ្យមានទុក្ខទោសដល់ខ្លួន

៤.លាភសក្ការៈបានមក តែមិនស្ថិតស្ថេរគង់វង់ទេ

៥.ជាមនុស្សមានថ្វីមាត់ច្រើន និយាយអ្វីច្រើនមានគេយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌លឿងទើបសមគួរ)

៣.ថ្ងៃអង្គារ (មង្គលវារ)
(បាបគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃអង្គារ (ទេពនិករមានភាពឆេវឆាវ)

១.ជាមនុស្សមានចិត្តឆេវឆាវខ្លាំង ជាមនុស្សចូលចិត្តប្រើកម្លាំង (តាមមនុស្ស)

២.លាភសក្ការៈរកបាន ដោយការខំប្រឹងប្រែងដោយខ្លួនឯង អាចរក្សាទ្រព្យបាន

៣.ជាមនុស្សវាចាស្រទន់ ជាទីស្រលាញ់នៃអ្នកផងទាំងឡាយ

៤.តែបើពឹងពាក់ផ្អាក់អាស្រ័យអ្នកទាំងឡាយច្រើនមិនបានផល

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ក្រហមដាំទើបសមគួរ)

៤.ថ្ងៃពុធ (ពុធវារ)

(សុភគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃពុធ (ទេពនិករមានភាពសុភាពរាបសារ)

១.ជាមនុស្សមានគំនិតគិតវែងឆ្ងាយ សន្សំសំចៃ

២.ជាមនុស្សសល់ទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន

៣.បើសេពគប់មិត្តច្រើនមិនសូវសមប្រកបឡើយ មានគេច្រណែនច្រើន

៤.ជាមនុស្សមើលស្រាល ការងារ បុគ្គលជំពូកនេះ ធ្វើគុណដល់ហើយរមែងបានទោសមកវិញ

៥.ជាមនុស្សមានបញ្ញាច្រើន ចូលចិត្តនិយាយចរចារ

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស្លឹកឈើចាស់ទើបសមគួរ)

៥.ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ (គុរុវារ)
(សុភគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ (ទេពនិករមានភាពស្ងប់ស្ងាត់)

១.ជាមនុស្សមានបញ្ញា ភាពជាអ្នកដឹងនាំ រមែងជាអ្នកធំ

២.ជាមនុស្សប្រាជ្ញា ជាមនុស្សសំដីតិច

៣.មិនសូវចូលចិត្តនិយាយចរចារពាក្យឥតប្រយោជន៍ទេ

៤.មានចិត្តពុះពារគ្រប់ឧបស័គ្គ

៥.តែភាគច្រើនចូលចិត្តល្បែងភ្នាល់ផ្សេងៗ

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស្លាទុំទើបសមគួរ)

៦.ថ្ងៃសុក្រ (សុក្រវារ)
(សុតគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃសុក្រ (ទេពនិករមានភាពផ្អែមផ្អែម)
១.ជាមនុស្សមានកិរិយាមាយាទគួរឱ្យរាប់អានចូលចិត្ត
២.ជាមនុស្សមានលាភជារឿយៗ
៣.កាលនៅតូចជាមនុស្សអភ័ព្វញាតិ តែលុះធំជាមនុស្សសម្បូរលាភ
៤.ជាមនុស្សប្រកាន់ពាក្យសំដីដែលខ្លួននិយាយ
៥.បើជាមនុស្សប្រុស ច្រើនធ្វើឱ្យស្រីៗ ចូលចិត្តស្រឡាញ់

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ត្រាវ ឬពណ៌ស ទើបសមគួរ)

៧.ថ្ងៃសៅរ៍ (សនិវារ)

(បាបគ្រោះ)

បុរសស្ត្រីណា កើតត្រូវនឹងថ្ងៃសៅរ៍ (ទេពនិករមានភាពឆេវឆាវខ្លាំង)

១.ជាមនុស្សមានចិត្តឆេវឆាវ ហ៊ានស៊ីហ៊ានសង

២.ជាមនុស្សមានចិត្តកំណាញ់ តែចេះយកចិត្តគាប់គួរ ចំពោះញាតិ

៣.ធ្វើការអ្វីច្រើនខ្ជីរខ្ជារ

៤.បើសេពគប់មិត្តភក្តិ ច្រើនមានទុក្ខទោសដល់ខ្លួន

៥.ជាមនុស្សទុកចិត្តជាងាយ

៦.ច្រើនតមទាស់ តមមាត់ជាមួយបងប្អូនឯង

(គួរប្រើសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស្វាយ ទើបសមគួរ)

តើការទស្សន៍ទាយរបស់ខ្ញុំយ៉ាងណាដែរ

អរគុណចំពោះមតិ

ក្បួនយាត្រា

យប់,ព្រឹក	ពេញពន្លឺ	ថ្ងៃត្រង់	រសៀល	ល្ងាច	យប់
អាទិត្យ	៤	+	ន	២	១
ចន្ទ	១	៤	+	ន	២
អង្គារ	២	១	៤	+	ន
ពុធ	ន	២	១	៤	+
ព្រហ.	+	ន	២	១	៤
សុក្រ	៤	+	ន	២	១
សៅរ៍	១	៤	+	ន	២

១.ក្បួនក្រឡានេះ គឺជាក្បួនមួយប្រភេទដែលមានតាំងតែពីបុរាណមកម្លេះ ដោយពួកគាត់ប្រើវាសម្រាប់ធ្វើដំណើរទៅណាមកណាថា តើបានសុខឬទុក្ខ ខាងក្រោមនេះជារបៀបនៃការមើលក្បួនខាងលើ៖

គួរសំគាល់ត្រង់ចំណុចខាងលើគឺបែងចែកជា២គឺ ល្អនិងអាក្រក់ (ក្នុង១ថ្ងៃរាប់ពីព្រឹកដល់យប់មានអាក្រក់២ពេល និងល្អ៣ពេល .។

- លេខ៤ លេខ+ លេខ២ ជាក្រុមខាងល្អ ធ្វើដំណើរមានលាភ និងបានសុខ
- លេខ១ និងអក្សរ ន ជាក្រុមអាក្រក់

ឧទាហរណ៍ថា បងប្អូនចង់ចេញដំណើរថ្ងៃអាទិត្យ គឺរាប់បណ្តោយតាមលំដាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ឱ្យត្រូវវេលាល្អ (ពេញពន្លឺជាដើម)

ក្បួនទាយរបស់ដែលបាត់

❖ ខាងក្រោមនេះ ជាអក្សរសម្រាប់ទាយ ចូលបងប្អូនឱ្យម្ចាស់ដែលបាត់របស់នោះលុបត្រង់អក្សរណាមួយ សឹមបងប្អូនទាយតាមអត្ថន័យអក្សរនោះចុះ។

អ	**ម**
ស	**ហ**

៙ ការទាយតាមអត្ថន័យអក្សរដែលបានលុបនោះ៖

១/.បើលុបត្រូវអក្សរ **អ** មានន័យថា របស់ដែលបាត់នោះនឹងមិនអាចរកឃើញវិញឡើយ៙៚

២/.បើលុបត្រូវអក្សរ **ម** មានន័យថា របស់ដែលបាត់នោះនឹងលេចលឺដំណឹងដែលមិនបានរបស់នោះមកវិញទេ៙៚

៣/.បើលុបត្រូវអក្សរ **ស** មានន័យថា របស់ដែលបាត់នោះនឹងរកឃើញវិញភ្លាម៙៚

៤/.បើលុបត្រូវអក្សរ **ហ** មានន័យថា របស់នោះអាចរកឃើញដោយពិបាក និងចំណាយពេលយូរ៙៚

(កុំប្រើដោយមិនមានការសំខាន់ឬសាកល្បងលេង)

ក្បួនចេកមាស

❖ បើតាមក្បួនបុរាណចឹងលោកដាក់ជារូបដើមចេកទេ តែដើម្បីឱ្យបងប្អូនងាយសិក្សា ងាយយល់ចឹងហើយបានជាខ្ញុំដាក់រូបបាត់ដៃ និងតំណាងឱ្យដើមចេកតែម្តងទៅ

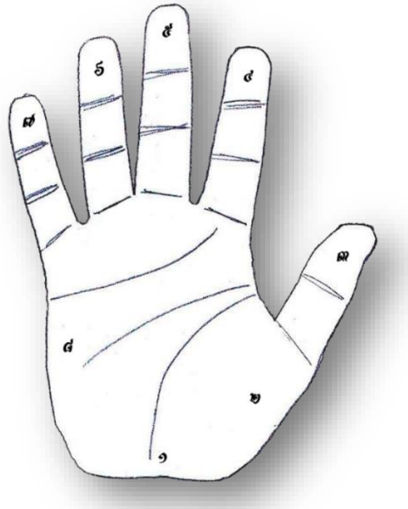

❖ បុរាណលោកនិយមប្រើក្បួននេះសម្រាប់មើលគួរស្រករតើល្អឬអាក្រក់ប៉ុន្តែខ្ញុំវិញគឺប្រើខុសពីលោក មិនមែនខ្ញុំចេះតែកែប្រែទេ តែបានសិក្សាអំពីសំណាក់គ្រូបាអាចារ្យមកដែរ៖

❖ ឧទាហរណ៍៖លេខ១គល់ចេក លេខ២ជាងបាក់ លេខ៣ស្តេច លេខ៤មន្ត្រី លេខ៥សេដ្ឋី លេខ៦អ្នកមាន លេខ៧អ្នកក្រ លេខ៨ទូកលិច ជាដើម។

❖ បើមនុស្សប្រុសលោកឱ្យរាប់ពីលេខ១ទៅលេខ២រហូតគ្រប់អាយុរបស់ខ្លួន(១ដល់៨,១ជុំស្មើអាយុ៨ឆ្នាំ ជុំទី២ត្រូវរាប់លេខ១ជាលេខ៩រហូតដល់លេខ៨(១៦)នោះមានន័យថាអ្នកបានរាប់ដល់អាយុ១៦ឆ្នាំហើយ។

○ **អត្ថន័យមានដូចខាងក្រោម៖**

១/.លេខ១ បើមានជម្ងឺ នឹងជាវិញ ប៉ុន្តែត្រូវចំណាយពេលយូរ៚

២/.លេខ២ វិនាស ហិនហោច ក្តៅក្រហាយ បើមានជម្ងឺត្រូវព្យាបាលជាប្រញាប់

៣/.លេខ៣ ស្តេច មានន័យថា នឹងគេជួយទំនុបបំរុង មានអំណាច តែត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះទង្វើរផង

៤/.លេខ៤ មន្ត្រី មានន័យថា នឹងមានអ្នកធំកំពុងជួយយកអាសារអ្នក តែកុំលោភលន់

៥/.លេខ៥ សេដ្ឋី មានន័យថា នឹងរកស៊ីលក់ដូរ ចំណេញច្រើន សុខចម្រើន តែប្រយ័ត្នចោះមិត្តភ័ក្តមួយចំនួន

៦/.លេខ៦ អ្នកមាន មានន័យថា អ្នកទទួលបានលាភជារឿយៗ តែប្រយ័ត្នសម្តី

៧/.លេខ៧ អ្នកក្រ មានន័យថា អ្នកនឹងអាចជួបរឿងលំបាកមួយរយៈ

៨/.លេខ៨ ទូលលិច រកស៊ីច្រើនតែខាតបង់ ឬអ្នកកំពុងកើតទុក្ខរឿងរកស៊ីបើមាន

ជម្ងឺច្រើនឈឺធ្ងន់ធ្ងរ តែអាចជាសះស្បើយវិញ៙៚

❖ក្បួនខាងលើនេះខ្ញុំបានប្រើវាអស់រយៈពេល៤ឆ្នាំមកហើយ ខ្ញុំសង្កេតឃើញថា ពិតជាមានអនុភាពមែន ដោយយើងអាចដឹងគ្រោះល្អអាក្រក់មុនជាពិសេសយើងអាចមើលវាបានចំពោះអ្នកចង់សិក្សាមន្តវិជ្ជាការ តើអាយុប៉ុន្មានដែលសិក្សាទៅមានអនុភាព ពេលណាមិនមានអានុភាព៙៚

ជោគតាតាំង១២ឆ្នាំ(គ្រោះល្អឬអាក្រក់)

នេះជាគំរូតារាងដួងជតាទាំង១២ឆ្នាំ

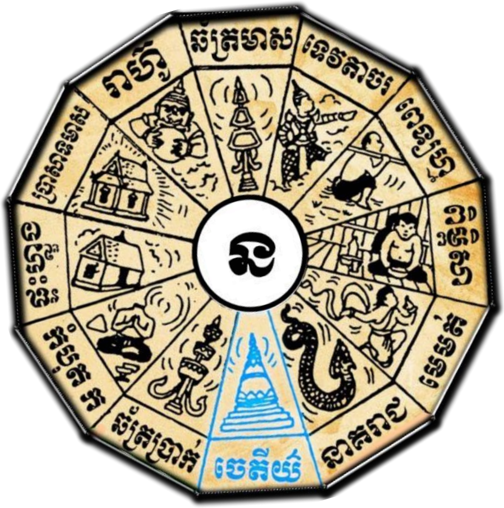

ស្រីរាប់ពីចេតិយទៅឆ័ត្រប្រាក់ **ផ្ទុយគ្នា** ប្រុសរាប់ចេតិយទៅនាគរាជ

❖ចូររាប់អាយុរបស់អ្នកតើឆ្នាំនេះអ្នកស្ថិតនៅអាយុប៉ុន្មានហើយ រួចសឹមរាប់ដួងជតាខាងលើឱ្យគ្រប់អាយុបច្ចុប្បន្ន ឧទាហរណ៍ថា អ្នកអាយុ១២ឆ្នាំ ចឹងបើជាមនុស្សប្រុសគឺត្រូវត្រង់នឹងឆ័ត្រប្រាក់ហើយ បើស្រីអាយុ១៣ឆ្នាំ នឹងរាប់ដល់ត្រឹមចេតិយហើយ ចូរអានអត្ថន័យខាងក្រោម៖

១.**ចេតិយ** ទំនាយថា៖ និងមានភ័ព្វសំណាង មានលាភចូលជារឿយហើយមួយទៀត អ្នកផងស្រលាញ់ចូលចិត្តច្រើន បើមានក្ដីជាប់ខ្លួនរមែងឈ្នះ។

២.**នាគរាជ និងរាហ៊ូ** ទំនាយថា៖ មិនល្អទេ មានជម្ងឺដង្កាត់ច្រើន កំពុងមានសត្រូវកំពុងប៉ុនបង់ធ្វើបាបអ្នក អ្នកជិតខាងនិយាយចាក់រុកអ្នកពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ។

៣.**មេមត់** ទំនាយថា៖ នឹងមានគេនាំលាភយកមកឱ្យជារឿយ ហើយមានគេចូលចិត្តស្រឡាញ់ច្រើន.។

៤.**ពិម្ពិសារ** ទំនាយថា៖ នឹងមានរឿងធំ មានទុក្ខទោសដល់ខ្លួនគួរតែប្រយ័ត្ន.។

៥.**ពេន្ធ្យប្លា** ទំនាយថា៖ ល្អណាស់ហោង បើគិតកិច្ចអ្វីច្រើនបានសម្រេចដូចបំណង.។

៦.**ទេវតាចរ** ទំនាយ៖ នឹងត្រូវធ្វើដំណើរ ល្អ អាក្រក់ លាភឥតលាភ ល្អល្មមគួរសម.។

៧.**ឆត្រ័មាស** និង**ឆត្រ័ប្រាក់** ទំនាយថា៖ ល្អណាស់ និងមានអ្នកធំគាប់ចិត្ត បើរកស៊ីច្រើនចំណេញធំ ហើយមួយទៀតនឹងមានមនុស្សចំលែកនាំលាភមកឱ្យ.។

៨.**ផ្ទះប្លួន** និង**ប្រសាទមាស** ទំនាយថា៖ ល្អណាស់ វត្ថុបំណងដែលប៉ុនប៉ងចង់បាននោះ នឹងបានសម្រេច រកស៊ីលក់ដូរល្អគាប់ប្រសើរ.។

៩.**មនុស្សកំបុតក្បាល** ទំនាយថា៖អាក្រក់ណាស់ ចូរកុំតតាំងជាមួយអ្នកមានល្បិច ឬអ្នកមានអំណាច ប្រយ័ត្នមានទុក្ខទោសដល់ខ្លួន ឬមានគ្រោះអាសន្នអ្វីមួយកើតឡើងគួរប្រយ័ត្ន បើរកស៊ីច្រើនតែខាតបង់ខ្លាំង ។

❖ក្បួនខាងលើនេះខ្ញុំបានសិក្សាវាតាំងពីនៅកុមារ ហើយបានប្រើវារហូតមក វាពិតជាមានអានុភាពពិតមែន យ៉ាងដូចថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២២នេះចឹង.។សូមមិនបញ្ចេញទេ

អំពីឆ្នាំដែលត្រូវសិក្សាមន្តអាគម

គ្រង់ចំណុចនេះបងប្អូនអ្នកអានច្បាស់ជាឆ្ងល់ហើយថា តើការសិក្សាមន្តអាគមចាំបាច់ត្រូវកំណត់ឆ្នាំដែរមែនទេ ចម្លើយនោះគឺ វាពិតមែនហើយ គឺចាំបាច់ណាស់ ....

ក៏ប៉ុន្តែមិនមែនរៀនមិនបានទេ គឺរៀនបាន ហើយការរៀនបាននោះទៀតសោតគឺបានត្រឹមការពារខ្លួនឯង និងអាចជួយសង្គ្រោះអ្នកដទៃបានដែរ (ត្រឹមជម្ងឺធម្មតាបាន) .....។

- សម្រាប់ឆ្នាំដែលត្រូវសិក្សាមន្តវិជ្ជាការ ឱ្យខ្លាំងពូកែអាចបង្ក្រាប់ពពួកផ្លូវងងឹតបាននោះ រួមមាន៖

១.ឆ្នាំ **ឆ្លូវ** នាមសត្វគោ ពង្សមនុស្សប្រុស អាចសិក្សាបាន

២.ឆ្នាំ **ខាល** នាមសត្វខ្លា ពង្សយក្សស្រី អាចសិក្សាបាន

៣.ឆ្នាំ **រោង** នាមសត្វនាគ ពង្សទេវតាប្រុស អាចសិក្សាបាន

៤.ឆ្នាំ **ម្សាញ់** នាមសត្វពស់ ពង្សមនុស្សប្រុស អាចសិក្សាបាន

៥.ឆ្នាំ **មមី** នាមសត្វសេះ ពង្សទេវតាប្រុស អាចសិក្សាបាន

៦.ឆ្នាំ **មមែ** ចំពោះឆ្នាំនេះ អាចសិក្សាបាន តែត្រូវការប្រតិបត្តិច្រើន ជាពិសេសការបរិកម្មដង្ហើម និងមានសតិ .។

- ចំពោះឆ្នាំដទៃទៀត ក៏អាចសិក្សាបានដូចគ្នាដែរ តែឆ្នាំទាំងនោះជាប្រភេទសត្វដង្ហើមខ្លី ចឹងការសិក្សា បានត្រឹមជាអាវុធការពារខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ពិបាកក្នុងការជួយការពារអ្នកដទៃណាស់ តែកុំទាន់អន់ចិត្តអី មានវិធីទេតើ បងប្អូនអាចរៀនជាក្រុមបាន ចាប់ពី៣-៤នាក់ឡើង ហើយមុននឹងរៀនជាមួយគ្នា (ក៏ត្រូវជាមនុស្សដែលដឹងចិត្តថ្លើមគ្នា ចេះជួយក្នុងណាទាំងអស់ មិនថាមានឬក្រ) ហេតុអីបានជាត្រូវរកមនុស្សបែបនិងមកសិក្សាជាមួយ ចម្លើយដែលត្រូវឆ្លើយនោះខ្លីទេគឺ ចង្កឹះមួយដើមគេងាយកាច់បំបាក់ណាស់ មួយទៀតបើមានសិស្សរួមគ្រូណាឈឺ ដោយត្រូវសីល្ប៍ខ្មៅរបស់គេ ត្រូវឱ្យគ្រូឬសិស្សរួមគ្រូមើល ទើបអាចជាសះស្បើយ . តម្រូការដែលឱ្យសិក្សាជាមួយមនុស្សដឹងចិត្តគ្នានោះគឺ មានចិត្តជួយដោយមិនគិតថាបើអត់វាប្រហែលជាអញ់បានប្រមូលលាភម្នាក់ឯងហើយ.។យល់

- ចំពោះអ្នកដែលមានឆ្នាំ ដែលអាចសិក្សាបាននោះក៏ដូចគ្នាដែរ អ្នកប្រកាន់ពាក្យថា ភ្នំខ្ពស់មានដើមឈើដុះពីលើ ថាដើមឈើទៅវាដុះលើភ្នំនៅហើយ ចុះសត្វចាបនោះវិញ។

- **ចំពោះការសិក្សាមន្តអាគម តម្រូការនោះរួមមាន៖**

១.ជាមនុស្សស្មោះត្រង់ មានស្មារតី និងគោលជំហរច្បាស់លាស់

២.សិក្សាមន្តវិជ្ជាការ ដោយសប្បាយចិត្ត[១] និងទំនុកចិត្ត

៣.ការដឹងគុណ គោរពគុណចំពោះអ្នកដែលបានបង្រៀនអ្នក

៤.មិនមែនជាមនុស្សប្រព្រឹតល្បែងអបាយមុខ និងក្បត់ជាតិ

៥.ជាមនុស្សមានសេចក្ដីសន្ដោស ចំពោះជីវិតសព្វសត្វ

៦.ជាមនុស្សមិនអួតអាង មិនវង្វេងក្នុងកាម

៧.ជាមនុស្សមិនចងបានរបស់គេ គេឱ្យប៉ុន្មានយកប៉ុណ្ណឹង

៨.ជាមនុស្សមានសេចក្ដីស្រលាញ់ គោរពចំពោះមាតា បិតា ភរិយាខ្លួន មិនប្រមាថភរិយាគេ .។

បើបងប្អូនអាចធ្វើបានចាំសិក្សា ជៀសវៀងប្រើគាថាមិនបានផល

១.សិក្សាដោយមិនមានគំនិតបៀតបៀនអ្នកដទៃ

អំពីអាការៈអ្នកមានតួអង្គស្នងរូប

❖ចំពោះជំនឿមួយនេះវាបានជះឥទ្ធិពលទាំងតែពីបុរាណមកម្លេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចប្រាប់បងប្អូនបានខ្លះៗដែរអំពីអាការៈ លក្ខណៈ និងភាសាអ្នកមានតួអង្គ

❖បើបងប្អូនបើកចិត្តក្នុងការអានសៀវភៅមួយក្បាល ខ្ញុំសង្ឃឹមថា បងប្អូនអាចវិភាគមនុស្សដែលមានតួអង្គមកស្នងបាន ទាំងមិនទាំងអស់នោះ.។

❖ជាទូទៅមនុស្សដែលត្រូវជ្រើសរើសមកបន្តវេន ភាគច្រើនគឺអស់លោកទាំងនោះរមែងបីបាច់ថែរក្សាតាំងពីក្នុងផ្ទៃមកម្លេះ មនុស្សមួយចំពួក ទោះបីជាជួបរឿងអ្វី ក៏ត្រូវបានអ្វីមួយមកជួយរារាំងមិនខានឡើយ តែបងប្អូនមិនដឹង។

❖ចំពោះអាការៈរួមមានដូចជា៖

១.ឈឺ មិនដឹងមូលហេតុ ឈឺរាប់ឆ្នាំ ទៅពេទ្យរហូតតែពេទ្យថាមិនឈឺអី

២.ខុសប្លែកពីអ្នកដទៃ ត្រង់ចំណុចនេះ មនុស្សដែលមានស្នង ភាគច្រើនជាមនុស្សដែលស្ងៀមស្ងាត់(តាមមនុស្ស)

៣.មានអាការៈ ព្រឺសម្បុរ ពេលមានហេតុការណ៍អ្វីមួយ

៤.ពេលទៅបុណ្យសព អាចមានអារម្មណ៍ថា មនុស្សដែលស្លាប់បានហៅ

៥.ជាមនុស្ស មិនអាត្មានិយមចេះជួយគេ ។ល។

❖តើបងប្អូនមានអាការៈដូចម្តេចដែរ ?

ចំពោះចំណុចទី១ បើឈឺរហូតទៅពេទ្យហើយមិនជា មានអារម្មណ៍ថាអស់កម្លាំង.។ រំលងបាន២-៣ឆ្នាំ ឈឺកាន់តែខ្លាំង ពីមុនឈឺដែរតែអាចដេកលក់បាន តែដល់ឈឺបាន២-៣ឆ្នាំ ស្រាប់តែដេកមិនលក់ កើយក្នើយដូចកើយលើថ្ម ដណ្តប់ភួយដូចដេកក្នុងទឹក និយាយម្នាក់ឯង និយាយភាសាផ្សេង ថ្ងៃខ្លះមិនអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបាន ចិត្តចង់តែនិយាយ ។ល។ ចំណុចនេះ បងប្អូនគួរតែទៅរកគ្រូខ្មែរ ខាងហោរា ឬអ្នកស្នង តែជាមនុស្សដែលយើងទុកចិត្តផង (ភ្នំមួយមិនអាចមានខ្លា២ទេ ចំពោះមនុស្ស១ចំនួន)គួរតែប្រយ័ត្ន.។

អំពីការបើកតួអង្គ(បើកញាណ)

❖ត្រង់ចំណុចខ្ញុំសូមបញ្ជាក់បន្តិចថា៖ការបើកតួអង្គ នោះមិនស្រួលនោះទេ កាលបើយើងបើកហើយត្រូវបដិបត្តិ ត្រូវរៀបចំអាសនៈ ត្រូវធ្វើខ្លួនជាមនុស្សថ្មី ត្រូវសម្របតាម វិញ្ញាណដែលលោកមកនៅក្នុងខ្លួនយើង.។

❖តួអង្គឬស្នងរូបខ្លះ អាចនិយាយជាភាសាខ្មែរ ឬបាលី ខ្ញុំគិតថាល្អណាស់ ព្រោះមនុស្សឥឡូវនេះមិនសូវជឿរឿងអស់និងទេ គេអាចថាយើងឆ្កួតបាន ខ្ញុំសូមជូនពាក្យដល់បងប្អូន អ្នកណានិយាយអីនិយាយទៅ សំខាន់យើងដឹងខ្លួនឯងច្បាស់ សំខាន់យើងមិនបានបៀតបៀនអ្នកណាឡើយ សុំតែសុខ ។

❖ចូលមករឿងយើងវិញ នៅពេលដែលយើងរៀបចំពិធីបើកតួអង្គនោះ និងមានបាតុភូតចំលែកកើតឡើង នៅពេលរៀបចំពិធី៖ យ៉ាងដូចជា ភ្លៀងខុសធម្មតា ផ្គររន្ទះ ផ្គរលាន់គ្រហឹមពេញមេឃ ឬពពកខ្មៅជាដើម (ទៅតាមកម្លាំងតួអង្គរបស់យើង)

❖គាថា ដែលគ្រូអ្នកទទួលភារៈជាអ្នកបើកកាយ ថ្វាយខ្លួនរបស់យើងដល់តួអង្គឱ្យចូលមកនៅរួមតែមួយនោះគឺ គេឱ្យយើងទន្ទេញបាលីមួយមាត់ថា៖ *សសសសសសសសសសសសសសសសសស*(អានជាបាលី)រហូតដល់យើង មានអាការៈឈឺចុកចាប់ក្នុងដើមទ្រូង ស្ទើរតែលោតបេះដូងចេញមកក្រៅហើយ មានអារម្មណ៍ថា ព្រឺសម្បុរ ត្រជាក់ចុងដៃចុងជើង នោះមានន័យថាតួអង្គលោកអញ្ជើញមកនៅជិតយើងហើយ នៅតែយើងសម្រេចចិត្តថា ទទួលឬអត់ ។

បើទទួលចូលធ្វើចិត្តឱ្យសប្បាយៗ កុំមានៈ កុំរឹងត្អឹង នាំតែឈឺចាប់ខ្លួនឯងទេ ជួនកាលអាចសន្លប់ទៀតផង បើយើងទប់មិនព្រមទទួលយកនោះ។

ជំហានបន្ទាប់ គ្រូអ្នកបើកញាណនោះ នឹងសួរយើងជាភាសាអ្នកស្នងថា **៖ណាំខ ត្នល័យចៈ**[១] បើមិនឆ្លើយទេ ចាំមើលទៅ តើអាការៈនោះយ៉ាង...ខ្ញុំពិបាកប្រាប់ណាស់តែវាមិនសប្បាយទេ.។

១.តាមភាសាតួអង្គទេ

មូលហេតុនោះ គឺថា យើងខ្លាចនិយាយខុស តែកុំភ័យបើគ្រូគេហ៊ាន ឱ្យនិយាយ នោះមានន័យថា តួអង្គបានសន្ថិតក្នុងខ្លួនយើងហើយ បើយើងមិនឆ្លើយ យើងឈឺចាប់ដូចជា ដូចមានអ្វីមកធ្វើឱ្យដើមទ្រូងយើងស្ទះចឹង។ល។

ខ្ញុំពិបាកពណ៌នារឿងនេះឱ្យបានក្បោះក្បាយណាស់ ទាល់ដែលយើងបាន យើងជាអ្នកជួបខ្លួនឯងទើបដឹង។

នៅពេលដែលយើងបើកហើយ យើងមានអារម្មណ៍ថា ធូរស្បើយ ស្រាលខ្លួន ដេកលក់ស្រួល ។ តែត្រូវបដិបត្តិរាល់ថ្ងៃ បើតួអង្គឱ្យយើងសូធ្យអ្វីយើងត្រូវសូធ្យតាម លោក ដូចជា និយាយភាសាស្នងរូបម្នាក់ឯង សូធ្យគាថាស្នងរូបជាដើមនៅពេលយូរ ទៅ បើការបដិបត្តិបានល្អ (ស្គាល់ចិត្តថ្លើមគ្នា) ពេលខ្លះតួអង្គលោកអាចឱ្យយើង ឃើញពពួកវិញ្ញាណខ្មោចព្រាយបិសាចដទៃបាន អាចដឹងរឿងមុន អាចជួយគេបាន។ ល។

ចំណុចដែលបងប្អូនត្រូវចងចាំ អំពីតួអង្គ បងប្អូនអាចសំគាល់អ្នកស្នងបាន ថាពិតឬបោកប្រាសដោយគ្រាន់តែស្ដាប់ភាសា វិភាគនិងអាការៈបងប្អូនៈ

១.តួអង្គមិននិយាយភាសាបច្ចុប្បន្នទេ ព្រោះពួកលោក ជាមនុស្សសម័យ មុន ចឹងហើយភាសាបានវិវត្តន៍មកជាច្រើនសម័យកាល.ចំពោះតួអង្គខ្លះក៏មាន និយាយជាភាសាខ្មែរដែរ តែជាអ្នកស្នងត្រកូលឬអ្នកតាជាដើម។

២.ពេលគាត់និយាយជាភាសាតួអង្គនោះយើងមានអារម្មណ៍ ព្រឺសម្បុល ជា ពិសេសពេលដែលគាត់ទាយដួងជតា ហើយគាត់សួរថា ត្រូវឬទេ ។

ចឹងខ្ញុំសុំសង្ខេបប៉ុណ្ណេះចោះព្រោះពិបាកពណ៌នាណាស់

អំពីគ្រូបៀនឬស្នងត្រកូល

❖រឿងនេះខ្ញុំពណ៌នាតែអំពីរឿងដែលខ្ញុំបានជួបប្រទះទេ ព្រោះបច្ចុប្បន្ននេះខ្ញុំជា អ្នកដែលបន្តវេនដូនតារបស់ខ្ញុំ ដែលមានអាយុកាល តាំងពីសតវត្សរ៍១៥មកម្លេះ.។

❖អ្នកស្នងត្រកូល ជាពាក្យមួយដែលប្រើទូទៅរួមមានដូចជាៈ ស្នងត្រកូលសេដ្ឋី ស្នងត្រកូលស្តេច ស្នងវង្សត្រកូលជាដើម តែក្នុងនេះខ្ញុំលើកអំពីការស្នងត្រកូលគ្រូខ្មែរឬគ្រូមន្តអាគមជាដើម

❖គ្រូបៀននេះមានច្រើនប្រភេទណាស់ មានតូច មានធំ តាមលំដាប់កម្រិតមន្តអាគមរបស់គាត់ ។

❖អ្នកដែលមានគ្រូបៀនកាន់នោះមានអាការៈដូចជាៈ

១.អស់កម្លាំង បរិភោគយ៉ាងណា ក៏នៅតែមានអារម្មណ៍ថា អស់ម្លាំងដដែល

២.ស្រវាំងភ្នែក ភ្នែកដូចមនុស្សចាស់ចឹង

៣.ជាមនុស្សចូលចិត្តសិក្សាខាងមន្តអាគម ថ្នាំខ្មែរ វិជ្ជាហោរាជាដើម។ល។

តើបងប្អូនមានអាការៈដូចនេះទេ ជួនកាលវាអាច ខុសប្លែកពីនេះដែរ បើគ្រូបៀនមកកាន់នោះ តូចឬសន្ធំសង្ខារជាដើម។

❖បើបងប្អូនមានគ្រូបៀន ឬស្នងពីត្រកូលហើយមិនបាច់រកមានគ្រូបច្ចុប្បន្ននោះទេ (តែបើមានក៏កាន់តែល្អបានអ្នកជួយពន្យល់ពីគាថា ផ្សេងជៀសវៀងប៉ះអថ័នខ្មៅ) ព្រោះយើងមានគ្រូស្រាប់ គ្រាន់តែសិក្សាគាថាមន្តវិជ្ជាទៅបានហើយ.។ តែបញ្ជាក់ថា បើបងប្អូនសិក្សាគាថាអ្វីមួយត្រូវអុជធូបអញ្ជើញគ្រូផង ឱ្យមកជួយប្រសិទ្ធីគាថាឱ្យខ្លាំងពូកែ តែបើបងប្អូនសិក្សាពីនរណាម្នាក់ដែលបានបង្ហាញគាថាដល់បងប្អូននោះ បងប្អូនត្រូវតែបដិបត្តិអ្នកនោះ ដើម្បីកុំឱ្យគាថាសាបរលាប យ៉ាងដូចជាការរំលឹកគុណគាត់ជាដើម នៅពេលយើងប្រើមន្តគាថានោះទើបល្អប្រសើរមានសិរីមង្គលឈ្នះសត្រូវបាន.។បងប្អូនជឿតាមខ្ញុំទៅៈកុំអំនួត ព្រោះថាគាថាទាំងអស់សុទ្ធតែម្ចាស់របស់វា ហើយបងប្អូនអាចគិតបាន បើមនុស្សធម្មតានោះមិនអាចរាយមន្តបានខ្លាំងពូកែយ៉ាងនេះទេ ។ ត្រូវអត់អ្នកអាន ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍មុនបងប្អូនចឹងខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់ព្រោះថាខ្ញុំជាគ្រូផងជារាមច្បងរបស់បងប្អូនផង។ អានដោយគិតពិចារណាទើបយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ๛

អំពីដើមកំណើតគាថានៅខ្មែរ

បងប្អូនដឹងហើយថាប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ របស់យើងមានអំណាច និងរឿងអាថ៌កំបាំងយ៉ាងណា.........................។

នៅដើមសតវត្សរ៍ទី១ មានបុរសម្នាក់ជាជនជាតិខ្មែរ បានចេញសាងផ្នួសបួសជាបព្វជិតក្នុងពុទ្ធសាសនា រហូតលោកបានសិក្សាចប់នូវគម្ពីរ កច្ចាយនៈ ចប់ដោយបរិបូរណ៍ ហើយលោកបានលាចាកសិក្ខាបទ មកបួសជាឥសីវិញរហូតបានសម្រេចអភិញ្ញា៥ ចឹងលោកក៏បានសម្រេចចិត្ត តាក់តែងរាយមន្តគាថាឡើងដោយមានពពួកទេវបុត្ត ទេវតាទាំងឡាយផង មកប្រសិទ្ធីមន្តគាថានោះឱ្យខ្លាំងពូកែ ដោយលោកបានយកអក្សរ **ន** ជាគោលគាថាទាំងអស់របស់លោក ឧទាហរណ៍ថា **នមពទ** ជាដើម។

រហូតដល់បច្ចុប្បន្នក៏នៅមានអ្នកមិនជឿរឿងទាំងអស់នេះដែរ តែបើយើងវិភាគបន្តិចនិងយល់ហើយ អំពីព្រះរាជាមុនៗ អំពីមេទ័ពធំៗ យ៉ាងដូចជាលោកតាឃ្លាំងមឿង ភក្តីសង្គ្រាមហុក ជាដើមនោះមិចវិញ ចោះក្រឡាហោមគងនោះវិញមិចដែរ ។តែជឿអ្វី ត្រូវប្រើបញ្ញាផង ប្រយ័ត្នទឹកភ្នែកណា.៚

ចឹងកុំឱ្យខាត់ពេលវេលា យើងមកសិក្សាទាំងអស់គ្នាអំពីក្បួនយ័ន្តនិងមន្តគាថាទាំងអស់គ្នា ៚

៙ កុំជឿអ្វី ដែលយើងមិនបានគិតពិចារណា ៙

ការសិក្សាមន្តអាគមតាមកម្រិតនិងរបៀបសិក្សា

❖កុលបុត្រខ្មែរទាំងអស់គ្នាដែលគោលបំណងចង់សិក្សាមន្តវិជ្ជាសម្រាប់ ជាខែលការពារខ្លួននោះត្រូវតែរៀបចំសក្ការៈថ្វាយគ្រូបាអាចារ្យសិន ដើម្បីឱ្យមន្តអាគមខ្លាំងពូកែ

❖ អំពីអត្ថន័យនៃការរៀបចំអាសនៈ

១.បាយសី ៣ ថ្នាក់ តំណាងគុណព្រះរតនត្រ័យ

២.បាយសី ៥ ថ្នាក់ តំណាងគុណព្រះពុទ្ធទាំង៥អង្គ

៣.បាយសី ៧ ថ្នាក់ តំណាងគុណញាតិទាំង៧សន្តាន(មួយទៀតសម្រាប់ថ្វាយគ្រូរបៀន)

៤.បាយសី ៩ ថ្នាក់ តំណាងគុណ មគ្គ៤ ផល៤ និព្វាន១

៥.បាយសី ១២ ឬ ២១ ថ្នាក់តំណាងគុណមាតា១២/២១សម្រាប់បិតា។ល។

ជាទូទៅបាយសីបងប្អូនត្រូវរៀបនោះ ត្រឹម៧ថ្នាក់ក៏បាន ៩ថ្នាក់ក៏បាន តាមសទ្ធារបស់បងប្អូន អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺ ការបដិបត្តិទេ ។ល។

❖ អំពីប្រណាមដែលត្រូវគោរពតាមនោះខ្ញុំបានលើកមកសរសេររួចហើយក្នុងទំព័រមុននេះនេះ

❖ ការសិក្សាមន្តគាថាមិនមែនស្រួលដូចយើងហូបបាយទេ សូមលើកឧទាហរណ៍ថា ក្មេងមត្តេយ្យចូលរៀនអក្សរដំបូងគឺពិបាកណាស់ ទម្រាំបានចេះអានអក្សរ ចោះយើងវិញចាញ់ការព្យាយាមរបស់ក្មេងៗទាំងនោះដែរមែនបើការសិក្សាគាថាស្រួលនោះ ម្លោះហើយមានគ្រូខ្លាំងៗជាច្រើនហើយមិនមែនបានតែអួតនោះទេ | អ្វីដែលខ្ញុំចង់ប្រាប់ចង់សរសេរបន្តទៀតនោះគឺ បើបងប្អូនមិនអាចបដិបត្តិបាន មិនបាច់រៀនទេខាត់ពេលណាស់ ឧទាហរណ៍ដូចក្មេងមត្តេយ្យចឹងបើមិនព្យាយាមប្រកបអក្សរទេ កុំសង្ឃឹមថាចេះអានអក្សរនោះ បងប្អូនក៏ដូចគ្នាដែរ បើចង់ឱ្យគាថាខ្លាំងពូកែអាចប្រើការបាន នោះត្រូវព្យាយាមផង របស់ដែលល្អរបស់ដែលពូកែ គឺត្រូវការមនុស្សមានឆន្ទៈ និងការព្យាយាម មិនមែនមនុស្សខ្ជិល មែនជាមនុស្សភ្លើងចំបើងទេ

❖ ការបដិបត្តិ

ការបដិបត្តិនោះខ្ញុំគិតថា មិនពិបាកទេ

១.ថ្វាយបង្គំព្រះរតនត្រ័យ ព្រឹក ល្ងាច ព្រឹកពេលជិតភ្លឺ ល្ងាចពេលចូលដេក ការថ្វាយបង្គំព្រះរតនត្រ័យនេះសំខាន់ណាស់ យ៉ាងហោចណាស់បាន សូធ្យនមោ ៣ ចប់ក្នុង១ថ្ងៃ ព្រោះវាធ្វើឱ្យគាថារបស់យើងពូកែ មានពពួកទេវតាតាមរក្សាទៀត។

២.ការរក្សាសច្ចៈ

ត្រង់នេះខ្ញុំគិតជាល្អណាស់ ព្រោះមនុស្សម្នាក់ត្រូវតែនិយាយពាក្យ មានន័យថា និយាយមិចធ្វើចឹង មិនបាតដៃខ្នងដៃ ។

៣.រក្សាសីល

ការរក្សាសីលនោះខ្ញុំរឹតតែសរសើរថែមទៀតហើយព្រោះថា សីលជាអាវក្រោះ ដែលពូកែណាស់ ការរក្សាសីលនោះយើងអាចត្រឹមសីល៥បាន តែមិនមែនរាល់ថ្ងៃទេ គឺ១សីលម្តង ព្រោះថាកាលណាបើយើងមានភាពមេត្តាហើយពពួកសត្វទាំងអស់ រមែងគោរព រាប់អានស្រឡាញ់ចូលចិត្តយើងមិនខាន តែមិនទាំងអស់នោះទេ ចំពោះមនុស្សមួយចំនួនដូចអាប ធ្មប់ជាដើម។

ត្រូវចំណុចទាំងនេះបើយើងបដិបត្តិបានល្អហើយកុំភ័យរឿងអានុភាពមន្តគាថានោះ ច្បាស់ណាស់គឺ៩០%ប្រើបានផល ១០%អត់បានផល។

មិនបានជា១០%ទៀតមិនបានផល ពីព្រោះពេលប្រើគាថាចិត្តយើងរវើរវាយមិនស្ងប់ បើដោះអំពីគឺយើងខ្លាចចាញ់ មិនទុកចិត្តខ្លួនឯង ចឹងហើយបានខ្ញុំតែងតែឱ្យសិស្សរបស់រៀនបរិកម្មដង្ហើម រៀបមានសតិ មានទំនុកចិត្តលើគ្រូរបស់គ្រូ លើគាថាដែលបានសិក្សា ហើយកុំឆ្ងល់ច្រើនពេក អត់ប្រយោជន៍ដល់ការរៀនទេ.។

ជំហានដំបូងបំផុតនៃការសិក្សា

ជំហានដំបូងនោះគឺដាច់ខាតត្រូវសិក្សាគាថាថ្វាយបង្គំព្រះរតនត្រ័យថ្វាយបង្គំអារាធនាគ្រូមកគង់លើអាសនៈសិនះ

គាថាថ្វាយគ្រឿងសក្ការៈ

ឥមេហិ ទីបធូបា ទិសក្ការេហិ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតា ទិនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ។

ថ្វាយបង្គំ រួចលើកសក្ការៈបូជារបស់ដាក់លើអាសនៈ

រួចមកសូធ្យនមោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ៣ចប់

គាថាសរសើរព្រះនាមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់

ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោភគវាតិ។ តំ អរហាទិគុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ តញ្ច ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ។ថ្វាយបង្គំម្តង

គាថាសរសើរគុណព្រះធម៌

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ។ តំ ស្វាក្ខាតា ទិគុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា នមាមិ តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ។ថ្វាយបង្គំម្តង

គាថាសរសើរគុណព្រះសង្ឃ

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ
យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិស បុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ។ តំ សុបដិបន្នា ទិគុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិរសា នមាមិ តញ្ច សង្ឃំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ។ថ្វាយបង្គំម្តង

នៅពេលដែលបងប្អូនបានថ្វាយបង្គំគុណព្រះរតនត្រ័យរួចហើយគប្បីសូធ្យគាថាអញ្ជើញគ្រូមកគង់លើអាសនៈ ចូលបងប្អូនធ្វើបែបនៅពេលដែលថ្ងៃទំនេរបានហើយជៀសវៀងប៉ះពាល់ការងារ នាំឱ្យកើតទោសៈ ។

គាថាអញ្ជើញមានច្រើនណាស់សម្រាប់បងប្អូនសូធ្យ តែបើខ្ញុំនិយមប្រើបំផុតនោះ ជាប្រភេទភាសាបាលីសុទ្ធ ។

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

ត្រីនិសន្ទេ សត្តនាគេ បញ្ចា ពិស្ណុ នមេ ខច ចតុទេវា ឆឥទ្ធិរាជា បញ្ចា ឥន្ទ្រា នមេខច ឯកយក្ខា នវទេវា បញ្ចព្រហ្មា សហម្បតី ទ្វេរាជាអដ្ឋ អរហន្តា បញ្ចពុទ្ធា នមាមិហំ ។សូត្រ៧ចប់តាំងបិត្តផង

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

ឥស្វាសុ ភូមិន្ទ ទេវយំ ឥសាន្តរាជា នមោ មម។សូត្រ៧

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

ពុទ្ធំគច់ ធម្មំគច់ សង្ឃំគច់ អរហំញាណំគច់ ទេវយំគច់ ឥសីសច្ចំគច់ ទើបគ្រូស្រើអញ្ជ្រវន្ទាអារាធនា អស់គ្រប់អង្គព្រះបារមី គ្រប់ទិសទាំង៨ មហាស្វេតឆត្រ័មកគង់ គ្រងទីអាសនៈនៃខ្ញុំព្រះករុណា **សព្វអរហំ បារមីញាណំ ករោមិ ស្វាហះ** ។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

ឧម្ហៈ អញ្ជើញគ្រូ ព្រះរាហូអគ្គេយ៍ ចាត់អារក្សធំទាំង មួយម៉ឺន លោកធាតុមកជួយទល់ខ្លួន នៃពួកពលអញ្ជខ្ញុំ ស្វាហះ។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ទើបអញ្ជើញព្រះព្រហស្បតិ៍ ទើបអញ្ជើញគ្រូទេវតា ទើបអញ្ជើញ ព្រះមាតា ព្រះបិតា ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ព្រះនាងគង្ហីង ធរណីលោកមកជួយខ្ញុំ ស្តេចយាងចុះមកគង់ពីរលើក្បាល សន្ធិតលើស្មាក្រឡាសាច់ យំ យំ ឥ ថ ច សុ ធរណី គង្គា ល ហ ហុ ។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឧកាស អហំ អញខ្ញុំសូមអារាធនាស្តេចកំហែងហុល្លមាន ត ន ណាគ្រូវើយ ឆាប់ណាគ្រូវើយ ដៃអញអើយរឹងដូចដែក ភ្នែកអញ អើយភ្លឺដូចពេជ្រ សាច់អញអើយរឹងដូចថ្ម នគង់សា ៉ាក់ មោគង់សា ៉ាក់ ពុគង់សា៉ាក់ ធ្លាពុគង់សា៉ាក់ យពុគង់ សា៉ាក់ ឧ អ អ៊ឹ នរាធាំង ពុផាយផាត់ នផាត់ មោផាត់ ពុផាត់ ធ្លាផាយផាត់ យផាយផាត់ នម អឧ ឧអនម មអផាយផាត់។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឧម នមោ ហុល្លមានកោឡាហល់ មិនានុកល់ ឥ អ ឧ ឧ អ រុល្ល រុល្ល រុល្លរិល្ល ក្រុងមហារំអិលកម្លាំងអញអើយបីដូច ប្រថពី សិល្ប៍ ហើរ ហើរហោះឆ្លាយឆ្លុះព្រះធរណីក្រឡាប់ៗ ក្រឡាឆ័ត្រ ផ្អៀងធ្លាក់ ពួកពលយោធាស្លុតស្លាប់តាន់តាប់ ណាគ្រូវើយ ។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឧកាស អរហំ អញខ្ញុំសូមអារាធនានិមន្តគុណ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្មផង ទើបអញ្ជើញព្រះអាទិត្យ ទើបអញ្ជើញព្រះចន្ទ ស្តេចចុះមកជួយប្រសិទ្ធី ព្រុំប្រក់ ព្រុំពល ដៃស្តាំ អញអើយកាន់នូវទឹកកន្ទី ដៃឆ្វេងអញអើយកាន់នូវលាច គ្រូបាច គ្រូសាចគ្រប់ៗអស់អន្តពួកពលប្រុសស្រី ពុបុត្រ ឆាបុត្រ មោបុត្រ យបុត្រ សា៉ាយគង់ជិត គខន សា៉ាយគង់ជិត យខន សា៉ាយគង់ ជិត ខន សា៉ាយគង់ជិត ជិតគង់ ឥ អ តិ អ សោ សោ ស្វាហាប់។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឯហិ ពុទ្ធានុភាវេន ឯហិ ធម្មានុភាវេន ឯហិ សង្ឃានុភាវេន ឧជេឯហិ សព្វ គន្ធ ករោថ មម បសិទ្ធី ហោន្តុ។សូត្រ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឧភាស ពុទ្ធំ អារធនំ ករោមិ

ឧភាស ធម្មំ អារធនំ ករោមិ

ឧភាស សង្ឃំ អារធនំ ករោមិ

ឧភាស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមអារាធនា គុណព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ គុណមគ្គផល គុណអដ្ឋង្គិមគ្គ អង្គ៨ សីល ទាន ភាវនា សូមយាងមកជាទីពឹង

ឧភាស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមអារាធនា គុណសម្តេចគ្រូតូច ធំ គ្រូសន្ធិសង្ខារ ស្តេចព្រះអប់នមកជំនុំក្នុងអង្គកាយនៃខ្ញុំសូមអារាធនា ស្តេចព្រះគាថា ស្តេចយ័ន្តអក្ខរា មកជុំក្នុងមាត់នៃខ្ញុំ **ឧឧមម ន** បិតជួយរាំង **មោ** បាំងបិត **ពុ** រាំងយាំង **ធា** បញ្ចៀស **យ** សន្ធិតអង្គខ្ញុំ **ស្វាហាៈយៈ**។ ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឧភាស អរហំ អញ្ជូខ្ញុំសូមអារាធនានិមន្ត គុណ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្មផង ទើបអញ្ជើញ ព្រះអាទិត្យ ទើបអញ្ជើញព្រះច័ន្ទ ស្តេចចុះមកជួយប្រសិទ្ធី ព្រុំប្រក់ ព្រុំពល ដៃស្តាំអញ្ជូអើយកាន់នូវទឹកកន្ទី ដៃឆ្វេង អញ្ជូអើយកាន់នូវលាដ គ្រូបាច គ្រូសាចគ្រប់ៗអស់អន្ត ពួកពលប្រុសស្រី ពុបុត្រ ធ្វាបុត្រ មោបុត្រ យបុត្រ សារ៉ាយ គង់ជិត គខន សារ៉ាយគង់ជិត យខន សារ៉ាយគង់ជិត ខន សារ៉ាយគង់ជិត ជិតគង់ ឥ អ តិ អ សោ សោ ស្វាហាប់។៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ទើបអញ្ជើញគ្រូព្រះពុ ទើបអញ្ជើញគ្រូទេវតា ទើបអញ្ជើញ ព្រះមាតា ព្រះបិតា ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ព្រះនាងគង្ហីងធរណី លោកមកជួយខ្ញុំស្តេចយាងចុះមកគង់ពីរលើក្បាល សន្ធិតលើស្មា ក្រឡាសាច់ យំ យំ ឥ ថ ចសុ ធរណី គង្គា ល ហ ហុ៕

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឱម្ម: ដាស់កឺង មហាដាស់កឺង ទើបគ្រូប្រើអញ ដាស់ទាំង នាំងអាគមគាថា ដាស់ទាំងកន្សែង លេខ យ័ន្ត អក្ខរា មន្ត គាថា ឱម្ម: ដាស់មហាសារពើរដាស់។៧ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ១០០គុណ

ឧកាស ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនិមន្តយាង គុណព្រះរតនត្រ័យ គុណអរិយមគ្គ គុណសីល សមាធិ បញ្ញា យាងមកជាទីពឹង ខ្ញុំសូមអារាធនា គុណស្តេចទេវតាធំ គង់នៅ បរនិម្មិតសវតី សូមយាងអញ្ជើញទេវតា ទាំង១សែនកោដិចក្រវាឡ មកជួយ ខ្ញុំគុណព្រះព្រហ្មទាំង១៦ជាន់ **ប ន តុ យា តា ច** ស្តេចយាងមក ព្រមទាំងទាំង **សហស្សនេត្តោ ឥន្ទ្រទេវា ចតុមហារាជិកា** ព្រះបាទវេស្សវ័ណ ព្រះបាទវិរុឡ្ហកៈ ព្រះបាទធតរដ្ឋ ព្រះបាទវិរូបក្ខ សូមយាងមកជាទីពឹង **ខ្ញុំកាស** ខ្ញុំព្រះករុណាសូម អារាធនា សម្តេចព្រះគ្រូធំ ជុំនុំព្រះអច័នធំ ជុំនៅបាតអង្គរ **ឧឧមម នមោពុទ្ធាយ មអឧ ស្វាហៈ** ។ ៧ចប់

គាថាអញ្ជើញទេវតា

សគ្គេ កាមេ ច រូបេ គិរិសិខរតដេ ចន្តលិក្ខេ វិមានេ ទីបេ រដ្ឋេ ចគាមេ ត រុវនគហនេ គេហវត្ថុម្ហិ ខេត្តេ ភុម្មា ចយន្តុ ទេវា ជលថ លវិសមេយក្ខគន្ធព្វនាគា តិដ្ឋន្តា សន្តិកេ យំ មុ និវរចនំ សាធវោ មេ សុណន្តុ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា។១ចប់ឬ៣ចប់

គាថាអញ្ជើញទេវតា

ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលជាកាមភព និងរូបភពក្តី ភុម្មទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងទិព្វវិមាន គឺលើ កំពូលភ្នំ ឬភ្នំដែលដែលដាច់ក្តី ព្វដ៏អាកាសក្តី នៅនាកោះ និងដែន និង ស្រុកក្តី នៅនាដើមព្រឹក្ស និងព្រៃញាតស្បាត ឬទីស្រែចំការក្តី យក្ខ និងគន្ធព្វ និងនាគទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅនាទីទឹកគោក ឬទី មិនរាបស្មើ ដែលនៅក្នុងទីជិតនេះក្តី សូមអញ្ជើញប្រជុំគ្នា ក្នុងទីនេះ ពាក្យឯណា

ដែលជាពាក្យព្រះសាក្យមុនីដ៏ប្រសើរ ដែលយើង នឹងសូត្រឥឡូវនេះ លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះ ដោយគោរព ។

គាថាអញ្ជើញទេវតា(បទធំ)

សព្វេទេវា រីទេវតាទាំងឡាយ ទាំងពួង **តិដ្ឋន្តា** ស្ថិតនៅ **សគ្គេភាមេច** នៅពួដ៏ភូមិភពគ្រប់សកលមណ្ឌលដែនដី ក្នុងជ្រុងជ្រោយចន្លោះទួលខ្ពស់របស់ធរណី **គិរិសិគ្ខរដ្ឋដេច** នៅពួដ៏ លើភ្នំលើថ្មតូចធំ ប្រជុំអមអាម៉ហ៍ ជ្រោះជ្រងឈូងធក ក្បាលហុងជង្ហុកមូលមក យើងខ្ញុំបួងសួង រកអ្នកទេវ**តា អន្ត លិក្ខេត** តាំងតែពីដែនដីផ្ទៃភូមិប្រឹថពី ទេវតានៅទីអាកាសពាសមេឃា ទេវតា ទិសទាំង ៨ អាស្រ័យនៅក្នុងគុកគុហា ចូលមកជួយជាកសិណសាក្សី វិមានេប នៅក្នុងវិមានស្ថានតូចធំ ចូលមកប្រជុំដោយសព្វទិសទី ទេពកិន្នរី នៃនាងធិតា **ទីបេ រដ្ឋេច** ទេវតានៅពួដ៏ គោក កោះ ចន្លោះទឹកបឹង ស្ទឹង ទន្លេរ៉ៀមរអូរ ជង្ហុកថ្លុកមាត់ា គ្រប់ស្ថាននានា មូលមកប្រជុំ **គាមេច** នៅពួដ៏កាមភពក្តី ភូមាច ទេវតារក្សាស្រុក ស្រះស្រង់ របស់របងក្នុងបន្ទាយទេពធីតាទាំងឡាយ មូលមកប្រជុំការ **តរុនវនគហនេ គេហវត្ថុម្ហិ ខេត្តេច** ទេវតានៅព្រៃ ពួដ៏ដើមឈើតូច ធំ ពាសពេញក្រមុំ លំពោះលំពង់ ចន្លោះស្រោងស្រោង ក្នុងរបោះរបងដងព្រៃ ព្រឹក្សា នៅក្នុងស្រែចំការស្បារដំណាំទេវតាប្រចាំភូមិភពគ្រប់ សកលជុំចក្រវាឡ ជលធលវិសមេច ទេវតានៅពួដ៏គោកកោះ ចន្លោះទឹកបឹង ស្ទឹងគង្គា អញ្ជើញមកជាអធិបតី យក្ខគន្ធព្វនាគាច រីយក្ខគន្ធព្វ មហោរង់កុជង្គនាគា អញ្ជើញទេវតា តិដ្ឋន្តា ស្ថិតសព្វឋាន **សន្តកេ** មកកាន់សំណាក់ស្នាក់អាស្រ័យនៃយើងខ្ញុំ សុណន្តុធម្មំ ចូរតាំងមកស្តាប់ធម៌ មុនីវរវចណំ នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះដ៏មាន បុណ្យដ៏ប្រសើរ ។ ភន្តោ ទេវសំឃាយោ ហៃម្នាលទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពផងទាំងឡាយអើយ អយំកាលោ រីកាលនេះ **ធម្មស្សវនកាលោ** ជាកាលគួរនិងស្តាប់នូវព្រះធម៌ហោង ។

ធតរដ្ឋោ រីព្រះបាទធតរដ្ឋ ស្ថិតឋានកំណត់ទិសបូព៌តំបន់ ព្រះបាទវិរុឡ្ហកៈ ទក្សិណសោ ភ័ណ ព្រះបាទវិរូបក្ខៈ កាន់ទិសបស្ចឹមា ព្រះបាទកុវេរុរាជ្យ រិទ្ធីអំណាចឧត្តរទិសា មហារាជ ទាំង៤ ជាស្តេចនៃទេវតានាឋានចតុមហារាជិកា អញ្ជើញមកជាអធិបតីនៃពិធីនេះ។

ទោះទាំងទេវតាដែលគង់គ្រប់ទិសទី ទាំងគន្ធព្វគ្រុឌនាគ ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ព្រះចតុ លោកបាលា ទាំងនាងគង្ហីងទេពព្រះធរណី និងទេព្ដាស្ថិតនៅគិរីទីព្រឹក្សាព្រៃ ទ្វីបកោះជ្រោះជល ស័យ សមុទ្រនោះនៃ ស្ទឹង នទី និងទេវតា ស្ថិតឯសព្វឋានសួគ៌ាវិមាន នាអាកាសស្ថាន យើងខ្ញុំ សូមរំលឹកនឹកប្រកាស អញ្ជើញអ្នកជាអធិបតី សូមអ្នកជួយបំបាត់ទុក្ខសោករោគភ័យ និងក្ដីអន្ដរាយទាំងឡាយទាំងពួង និងសូមឱ្យយើងខ្ញុំបានសុខក្សេមក្សាន្តសួស្ដី ជ័យវុឌ្ឍីទីសប្បាយ ក្នុងអង្គរង់រូកាយ ឱ្យបានចំរុងចំរើន អាយុយឺនយូរ ដោយអំណាចគុណបុណ្យតេជៈ មគ្គផលសីល ទានភាវនា សូមអោយយើងខ្ញុំបានសំរេចនូវសម្បត្តិ ៣ប្រការគឺ សម្បត្តិមនុស្សមួយ សម្បត្តិទេព្ដា មួយ និងសម្បត្តិព្រះនិព្វានមួយ ជាទីអវសាន្ត កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ។

គាថាអញ្ជើញទេវតា

សមន្តា ចក្កវាឡេសុ អត្រាគច្ឆន្តុ ទេវតា សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្សសុណន្តុ សគ្គមោក្ខទំ ភន្តេ ភគវា សុចិរ បរិនិព្វុតោ

ពុទ្ធោ មេ នាថោ ធម្មោ មេ នាថោ សង្ឃោ មេ នាថោ។ ១ចប់

គាថាអញ្ជើញទេវតា

ទេវតាទាំងឡាយ ក្នុងចក្រវាឡទាំងឡាយ ដោយជុំវិញ សូមអញ្ជើញមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ ចូរស្ដាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាធម៌អាចឲ្យនូវស្ថានសួគ៌និងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ) ជាស្ដេចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ។ ព្រះដ៏មានបុណ្យជាម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គទ្រង់ចូលបរិនិព្វាន ជាយូរអង្វែងហើយ

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ជាទីពឹងនៃខ្ញុំ ព្រះធម៌ជាម្ចាស់ជាទីពឹងនៃខ្ញុំ ព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ជាទីពឹងនៃខ្ញុំ ។

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

នមត្ថុ គ្រូអើយទើបអញ្ជើញលោកគ្រូ ព្រះវេស្សវ័ណ មកកាន់អង្គទើបអញ្ជើញលោកគ្រូព្រះខ្លោង មករក្សាណា **ឯហិមម** ។ សូត្រ៣ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

ឯហិ ឯហិ គ្រូអើយ ម៉ាម៉ា មកគង់ណា **ស្វាហាយៈ ឥស្វាសុ សុ ស្វាហាយៈ**។ សូត្រ៣ចប់

គាថាអញ្ជើញគ្រូ

ឱកាស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមអារាធនា និមន្តគុណ ព្រះគាថា ស្តេចយ័ន្តអក្ខរា ករីទេព ជាស្តេចចងព្រះវេទគាថា អញ្ជើញគុណជូនតាព្រះអថ័នធំ មកជុំនៅឯខ្លួនខ្ញុំ ហោង **នមពធ ភគខយចធ ឥស្វាសុ នមោពុទ្ធាយ** យាងមកដូចបំណងហោង។៣ចប់

❖ ចឹងគាថាខាងលើនេះជាប្រភេទគាថាដំបូងនៃការសិក្សា ដើម្បីអារាធនាសម្តេចព្រះគ្រូធំ-តូចមកជួយប្រសិទ្ធីមន្តគាថារបស់យើង។

❖ សេចក្តីចំណាំះបើបងប្អូនសូត្រហើយ មិនអាការៈអ្វីសូមប្តូរគាថា ១ទៀតភ្លាម ព្រោះថាបើមានគ្រូយាងមកយើងនឹងមានអាការៈថា ព្រឺព្រួញ ឬធ្ងន់ស្មា ជាដើម។ល។ ត្រង់ចំណុចនេះ បើបងប្អូនអារាធនាលោកមិនអញ្ជើញមកនោះមាន ន័យថាយើងបានខុសអ្វីមួយហើយ ដូចជាខុសប្រណម ខុសសីល គាថាខុស ឬចិត្ត មិនស្ងប់ រវើយរវាយ ចឹងលោកពិបាកយាងមកគ្រងណាស់។

❖ ឧទាហរណ៍ ៖បើយើងធ្វើកន្លែងណាមួយ ហើយយើងខ្ជិលមិន ឧស្សាហ៍ព្យាយាមការងាររទេ នៅពេលមានរឿងអ្វីប្រធានឬអ្នកគ្រប់គ្រងយើងគេមិន ចង់ជួយទេ ចំពោះមនុស្សប្រភេទនេះ យ៉ាងណាវិញអ្នកសិក្សាមន្តគាថាក៏ដូចគ្នាដែរ បើខ្ជិល មិនបដិបត្តិ មិនឧស្សាហ៍ មិនធ្វើជាមនុស្សថ្មីទេ កុំសង្ឃឹមថា លោកជួយនោះ សមដូចពាក្យមួយគេថា៖ បើចង់ជួយអ្នកក្រៅ ត្រូវរក្សាអ្នកក្នុងសិន។

នមោពុទ្ធាយ សិទ្ធំ សូមឱ្យការសិក្សាបានសម្រេច

បន្ទាប់ពីបានទន្ទេញគាថារំលឹកគុណព្រះរតនត្រ័យបានចេះស្ទាត់ហើយគប្បីទន្ទេញគាថាអញ្ជើញគុណគ្រូថែមទៀត តែកុំលំៗណា ប្រយ័ត្នមានភ័យអាសន្នអីសូត្រមិនត្រូវ (រៀនអ្វីរៀនឱ្យប្រកដ) ។បើទន្ទេញចាំហើយមកសិក្សាជំហានទី២ (ខ្ញុំសូមសួរបងប្អូនមួយក្នុងចំណោមគម្ពីរ៣ក្បាល ៖

១. គម្ពីហោរាសាស្ត្រ សម្រាប់ដឹងពីពេលវេលា ជោគជតារាសី

២.គម្ពីមន្តអាគមខ្មៅ ប្រភេទស្នេហ៍ អាចឱ្យនារីទាំងអស់ស្រលាញ់បាន

៣.គម្ពីមន្តអាគមសង្គ្រោះនិងជាខែលការពារ

ក្នុងចំណោមគម្ពីទាំង៣នេះតើបងប្អូនជ្រើសយកមួយណា រយៈឆ្លើយមានពេលត្រឹមតែ៣វិនាទីប៉ុណ្ណោះ ចម្លើយគឺយកពីក្នុងចិត្តបងប្អូន ៖..........................

បើបងប្អូនយកទី១ គ្រូអ្នកបង្រៀនបងប្អូនលោកនិងឱ្យបងប្អូនសិក្សាបន្ទាប់ពីគេ បើយកទី២ លោកមិនបង្រៀនទេ ព្រោះចិត្តបងប្អូន គិតប្រទូស្តគេហើយ បើយកទី៣ បងប្អូននិងបានសិក្សាមុនគេ នេះជាជំហានដែលខ្ញុំសិក្សា កាលពីដើមឡើយគឺខ្ញុំសិក្សា៣នាក់ ដល់ពេលនោះគ្រូលោកសួរថា ក្នុងគម្ពីទាំង៣តើ កូនគិតយកមួយណា ខ្ញុំក៏បានប្រណិធាន សម្បថថា ខ្ញុំព្រះករុណា សិក្សាមន្តវិជ្ជាការមកនេះ គឺសុំយកមកការពារខ្លួន សង្គមជាតិ និងគ្រួសារ សាសនាប៉ុណ្ណោះ ។ពេលនោះលោកក៏បានយកខ្ញុំជាសិស្សទី១ ឬសិស្សច្បងគេ ។

ជំហានទី២ សិក្សាអំពីការចាក់សោខ្លួនឯង

ជំហាននេះគឺការចាក់សោ ឬរក្សាមន្តគាថាឱ្យនៅក្នុងខ្លួនយើងកុំឱ្យអ្នកដទៃស្រូបគាថារបស់យើង គួរតែសូត្ររាល់ថ្ងៃមុនចូលដេក ៖

គាថាចាក់សោ

ឧម: ពុទ្ធំ មហាពុទ្ធំ ឧម: ពុទ្ធំ មហាពុទ្ធំ ឧម: គតថេរំ សោធាយ សីល នម សីសោ សីល ពុទ្ធោ នមោពុទ្ធាយ ម.អ.ឧ។៣ចប់

គាថាចាក់សោ

ពុទ្ធំ គង់ ធម្មំ គង់ សង្ឃំ គង់ ។៧ចប់

គាថាចាក់សោ

ពុទ្ធំរឹង ធម្មំរឹង សង្ឃំរឹង ។ ៣ចប់

ពុទ្ធំសីមារឹង ធម្មំសីមារឹង សង្ឃំសីមារឹង ។ ៣ចប់

គាថាចាក់សោ

ច អ ក (ឈ្មោះខ្លួនឯង)។ ៣ចប់

គាថាចាក់សោឬការពារឆ្នប់

នចៈ តិសិ លិយវៈ វត្ត អមៈ កតវី ។៧ចប់

គាថាចាក់សោឬសីមា៨ទិស

នមោពុទ្ធាយ ឥស្វាសុ អជ្ជំ ឋិសៈ តចៈ តភា តទំ លិនី រីតំ អអ ។៧ចប់

គាថាចាក់សោ

យនៈ យៈនី ឧសន្ទឹង **យនី ឥអៈ យនីឧ** ។ ៧ចប់

គាថាចាក់សោ

បាបៈ សវៈ កអៈ មេឧ និចៈ កលោឧ អរហំឧ ។ ៧ចប់

គាថាចាក់សោ

នមោពុទ្ធាយ យឧ ឥមៈ ពៈធី សន្ទឹង **ឧ ពុពៈ ចឥ** ។៧ចប់

គាថាចាក់សោ

ឥតិបិសោ តគវា អរហំ គលិ សិតំ យំទំ អំសិ មិតំ ទំឧំ ចតិ ។

❖ ចំពោះគាថាខាងលើនេះគឺសម្រាប់បងប្អូនសិក្សានៅពេលដែលកំពុងសិក្សាមន្តគាថា ព្រោះខ្ញុំធ្លាប់ឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលដំបូងនោះហើយ ដោយពេលនោះខ្ញុំកំពុងស្វាធ្យាយទន្ទេញគាថាអញ្ជើញគ្រូ នោះមុខអាសនៈ ស្រាប់តែមានសត្វដង្កូវមួយយ៉ាងធំប៉ុនមេដៃ មកនៅក្នុងចានសក្ការៈរបស់ខ្ញុំ ពេលនោះខ្ញុំភ័យណាស់ព្រោះតែខ្ញុំឃើញសត្វមួយភ្លែត ស្រាប់តែបាត់វិញភ្លាមៗ ទើបខ្ញុំរត់មកសួរដល់គ្រូ ពេលនោះសម្តេចគ្រូធំលោកយាងមកសន្និតដល់គ្រូខ្ញុំភ្លាម តែខ្ញុំមិនដឹងថាលោកនិយាយអីទេ

ជាភាសាភាផ្សេង ដល់ពេលដែលសម្តេចលោកយាងទៅវិញទើបគ្រូរបស់ខ្ញុំឆ្លើយថា គេចង់សាកល្បងយើង តើយើងមានឆន្ទៈក្នុងសិក្សាឬទេ ចឹងហើយលោកក៏បានផ្តល់គាថា១មេទៀតឱ្យខ្ញុំសិក្សានោះគឺ ៖

❖ **នមោពុទ្ធាយ មអឧ អសំវិសុលោអបុសពុភ ទាសីនេបវិឧសអមេឧ** ។ភាវនាពេលដេក អាចបញ្ចៀសភ័យ បណ្តេញ ខ្មោចព្រាយបិសាចបាន ចឹងហើយសូមលើកពី បទពិសោធន៍របស់មកបង្រៀនបងប្អូនដើម្បីបងប្អូនងាយសិក្សា ហើយខ្ញុំក៏ប្រមូលគាថា ពីគម្ពីរដទៃទៀតមកបញ្ចូលគ្នាដែរ ។ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសដល់ម្ចាស់ដើមគាថាផង ដែលមិនសុំការអនុញ្ញាត តែដើម្បីជាការថែរក្សាកេរ្តិ៍ដំណែលដូនតាដែលលោកបានបន្សល់ទុកឱ្យកុលបុត្រប្រើជាខែលឬអាវុធសម្រាប់ការពារខ្លួននិងអ្នកដទៃ។ បើយើងមិនថែរក្សាតើអ្នកណាជាអ្នកថែរក្សាទៅ មានតែពួកយើងទេ ចឹងខ្ញុំក៏សង្ឃឹមថា បងប្អូន និងជួយថែរក្សា និងបដិបត្តិតាម។

❖ បន្ទាប់ពីសិក្សាគាថាខាងលើហើយ បងប្អូនអាចរៀនគាថាដទៃបាន រួមមាន គាថាចំណង ស្តេចអថ័ន គាថាដាស់ឬបំបួសយ័ន្ត គាថាផ្សេងៗទៀតដែលបងប្អូនមានបំណងចង់ចេះចង់រៀនសូត្រ ។

❖ តែខ្ញុំសូមផ្តាំថា កុំសិក្សាគាថាណា ដែលមិនប្រកពច្បាស់លាស់ជៀសវៀង ខុស១ថ្ងៃ ខុស១ជីវិត *(បំណាន់ល្អពីខ្ញុំ ម្ចាស់ឆាឆៃល អទិទេព ផ្លូវឯងនឹត)*

(បើចង់បានសម្រេចអ្វីមួយ ត្រូវតែព្យាយាមធ្វើវា)

អំពីយ័ន្តនិងគាថាដាស់ព្រលឹងយ័ន្ត

យ័ន្ត គឺជាគំនូសដែលគេគូរឡើងដោយមានចង់មន្តអាគមគាថាផ្សេង សម្រាប់សូត្រសេពមន្តគាថា ឬសរសេរតួអក្សរគាថាបាលីអាគមផ្សេងៗទៀតដែលមានក្រឡាធ្លាក់គ្នា នៅជ្រុងមួយទៅជ្រុងមួយ ដើម្បីជាខែលឬអាវគ្រោះការពារទូទៅដូចអាវុធគ្រប់ប្រភេទ ខ្មោចព្រាយបិសាច ជាដើម។ល។

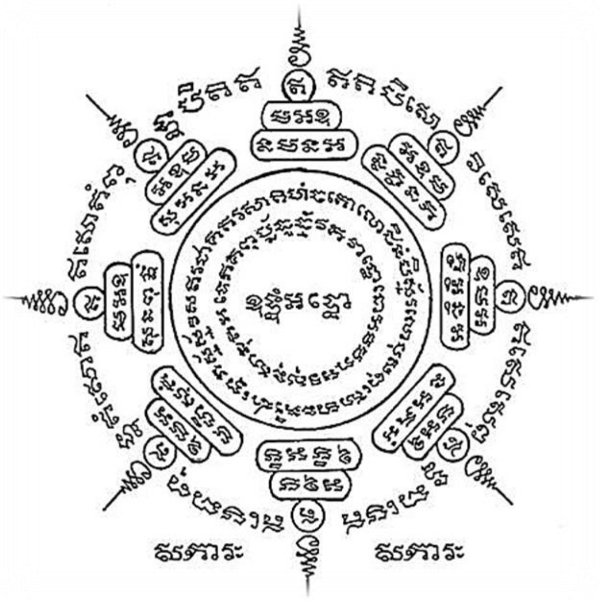

យ័ន្តសីមា៨ទិស សម្រាប់គូរលើក្រណាត់បញ្ចៀសឧបសគ្គនានា អាចបញ្ចៀសអាវុធបានទៀតផង

បាលីក្នុងនោះ គឺមាន ៨ ជាគោលយ័ន្ត ត្រង់ចំណុចកណ្តាលមាន គាថា៖ ឧទ្ធំ អទ្ធោ ជាគាថាមហាឧទ្ធបាញ់អត់មុត ឬបាញ់មិនចេញ

យ័ន្តនេះមានអានុភាពតាមកម្លាំងគ្រូអ្នកដាស់ព្រលឹងរបស់វាដែរ បើគ្រូអ្នកដាស់ខ្សោយ អានុភាពវានិងខ្សោយទៅតាមនិងដែរ ចឹងបានខ្ញុំតែតែងបញ្ជាក់ឲ្យ បងប្អូនបដិបត្តិ ព្យាយាម បរិកម្មដង្ហើមទើប ល្អ.។

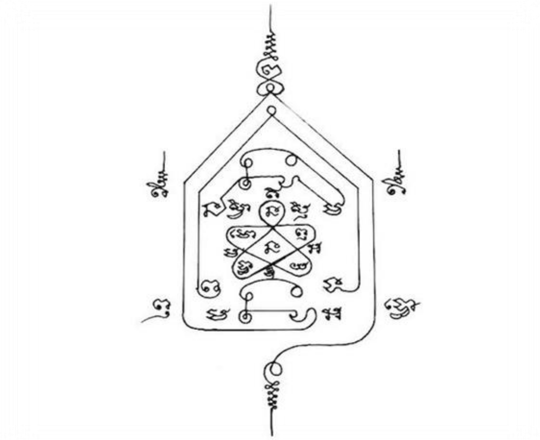

យ័ន្តការពារអាវុធ

យ័ន្តព្រហ្មវិហារធម៌

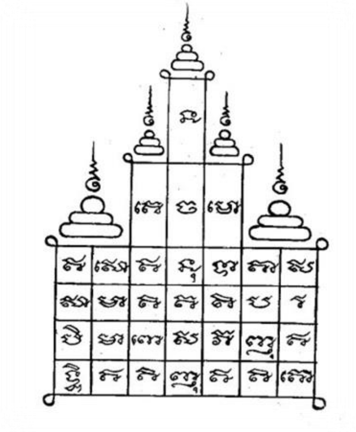

យ័ន្តឥសីសិទ្ធ១០០គុណ

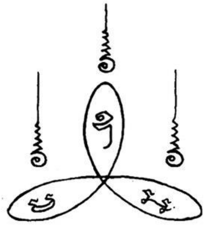

យ័ន្តអធិទេពទាំង៣

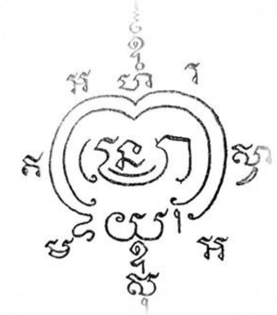

អថ័ន

យ័ន្តសម្រាប់គូសលើកថាពាក់ដៃឬកន្សែងយ័ន្ត

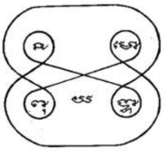

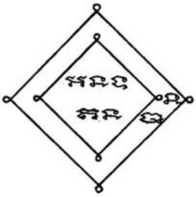

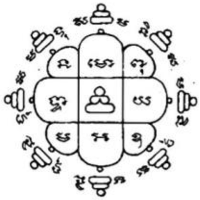

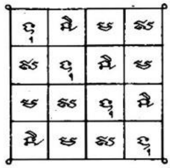

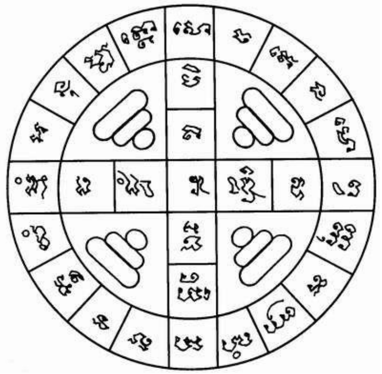

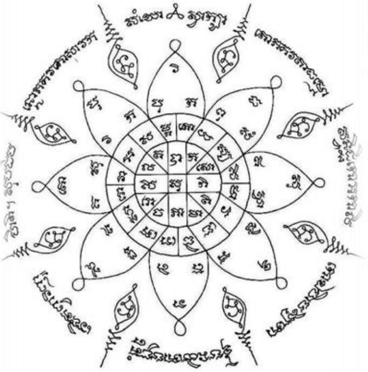

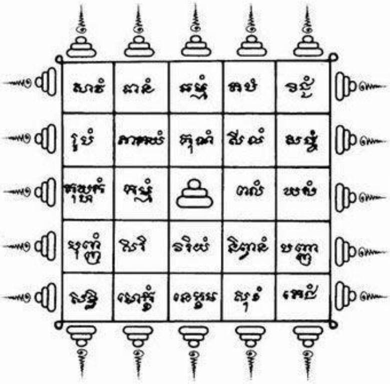

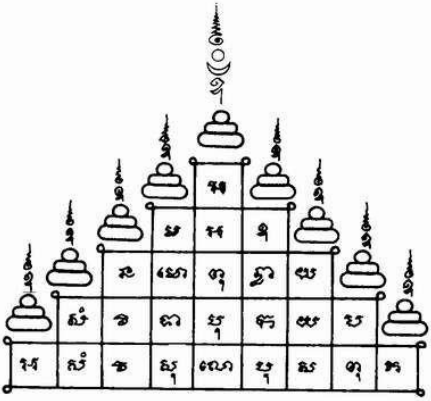

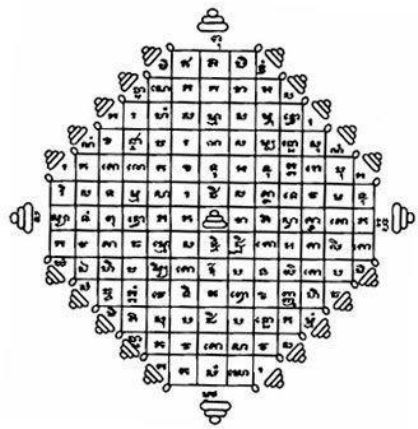

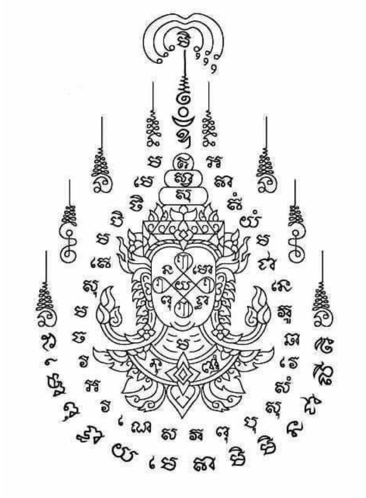

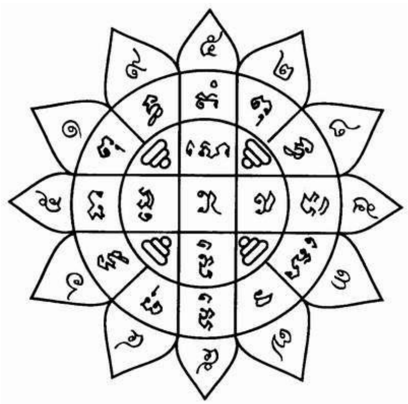

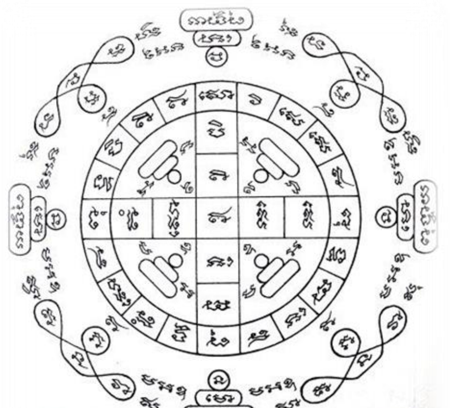

យ័ន្តស្តេចវេស្សវ័ណ (ស្តេចយក្ស)

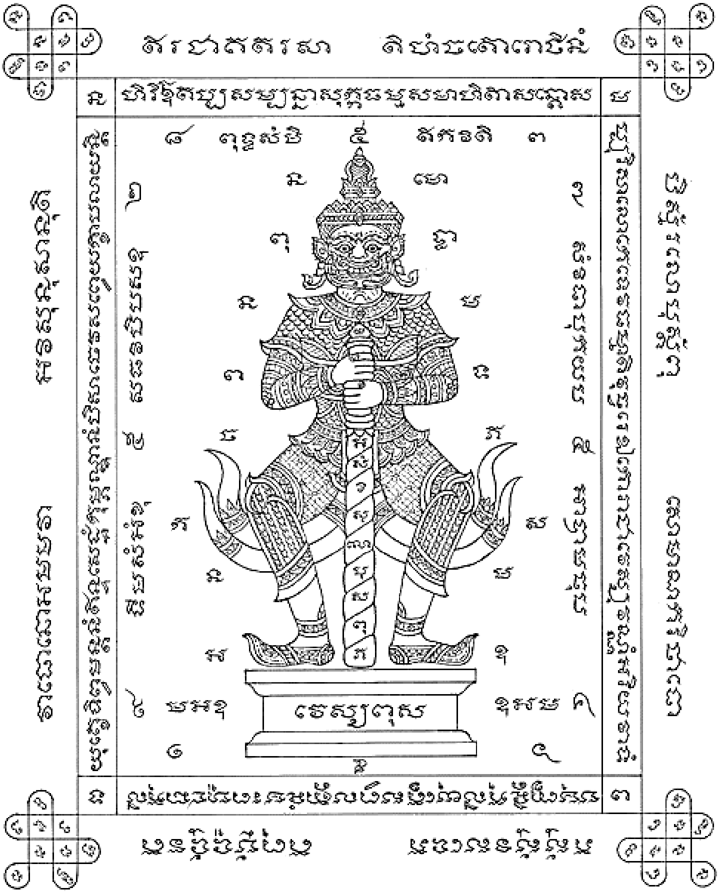

យ័ន្តនេះមានអានុភាពខាងការពារពពួកផ្លូវងងឹតបាន មានអាប ធ្មប់ ខ្មោចព្រាយ។ គួរនិងក្រណាត់ក្រហមឬលឿងឬស និងមានជ័យជោគឈ្នះមារសត្រូវ

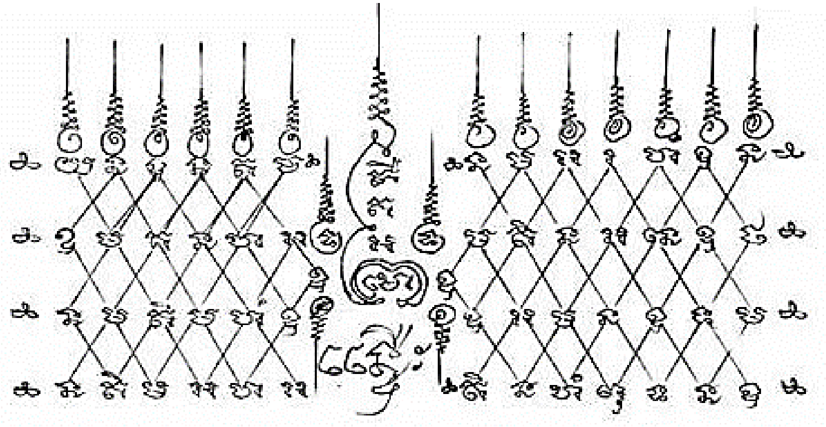

យ័ន្តមហាប្រជុំញាតិ

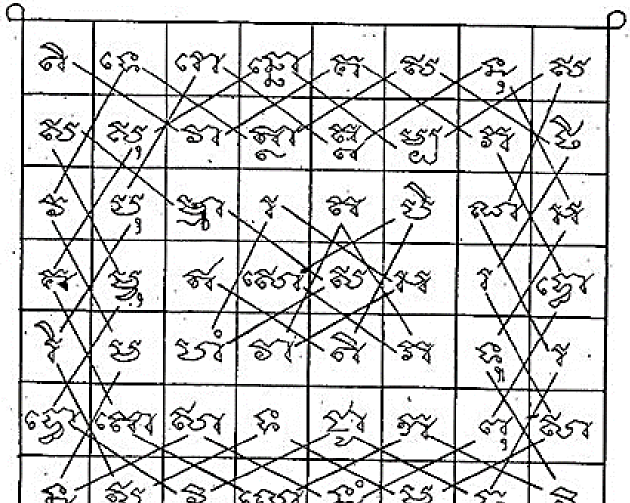

យ័ន្តក្រៃចក្រ សម្រាប់បន្សាបធ្មប់អាប

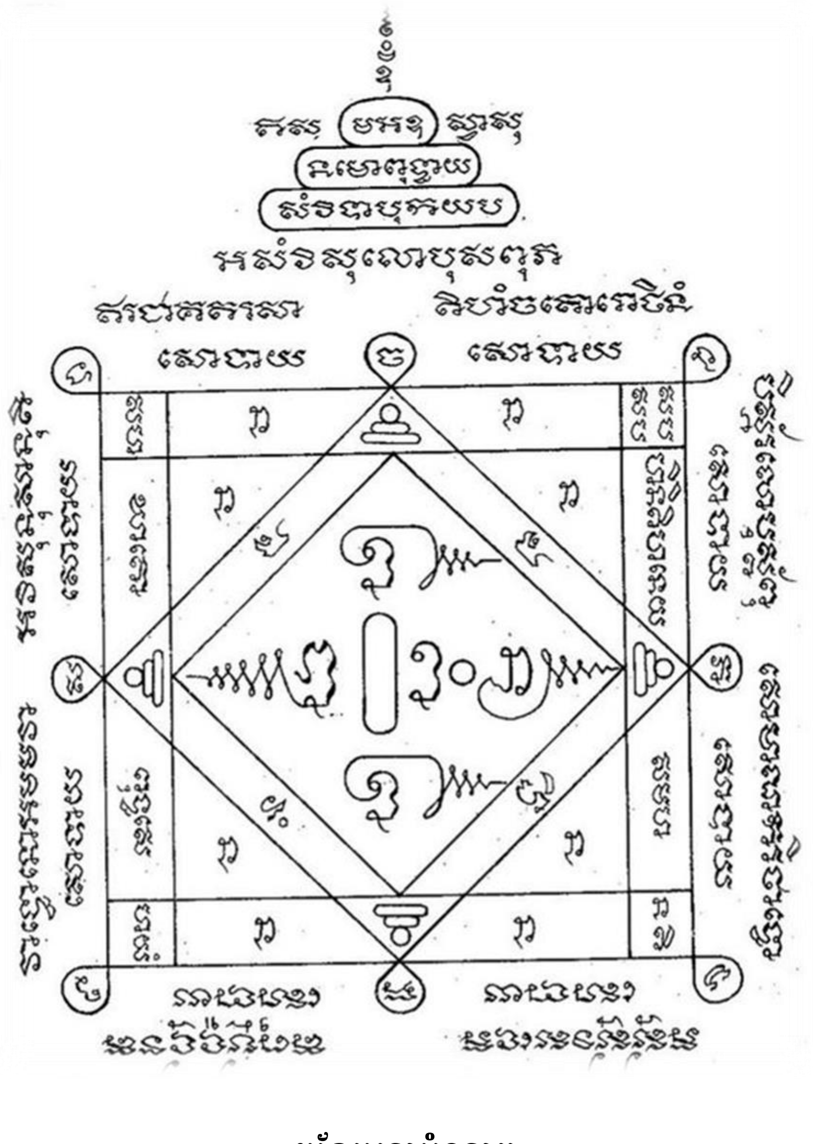

យ័ន្តមហាអំណាច

យ័ន្តនេះប្រើបាន១០០គុណ តែបច្ចុប្បន្ន វានៅអានុភាពត្រឹមតែ៤០%ទេ

យ័ន្តព្រះព្រហ្ម

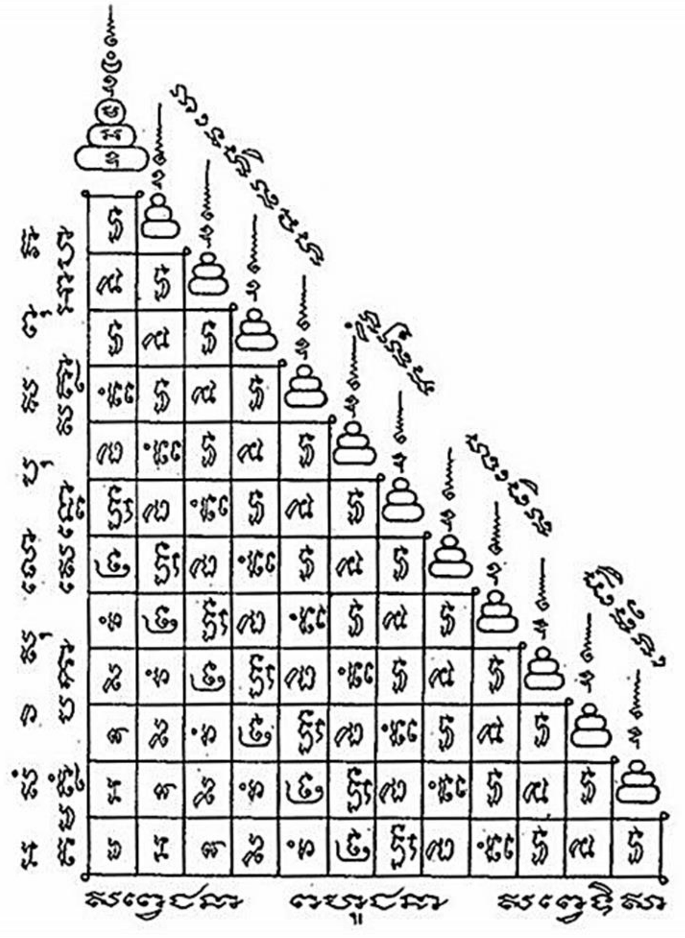

សម្រាប់ឱ្យមនុស្សទូទៅស្រលាញ់ចូលចិត្តច្រើន

យ័ន្តស្នេហ៍លោកិយ

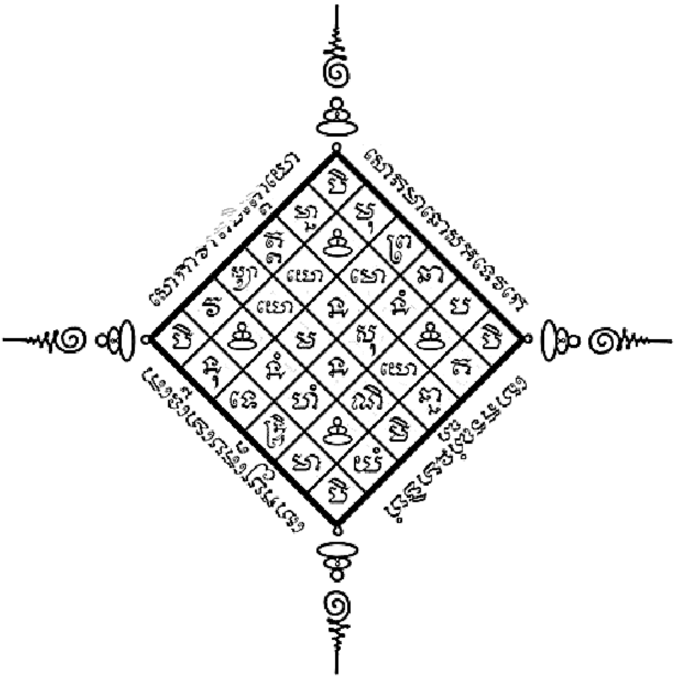

យ័ន្តនេះសម្រាប់ឱ្យមនុស្សប្រុសស្រីស្រលាញ់ចូលចិត្ត សម្រាប់គួរដាក់កន្លែងរកស៊ី

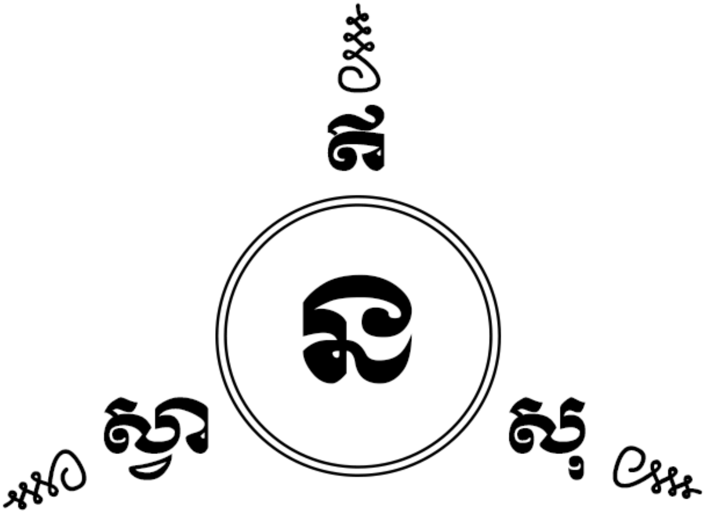

យ័ន្តនេះមានអានុភាព១០០គុណប្រើបានទូទៅ

អាចចារលើកថាក៏បាន ចារលើកន្សែងយ័ន្តក៏បានដែរ ជាពិសេសលើស្លឹករុក្ខជាតិមានម្លូជាដើម ក្នុងករណីខ្លះរកស្លឹកម្លូមិនអាចចារលើស្លឹកដទៃទៀតបានដូចគ្នា។

ខ្ញុំបានប្រើយ័ន្តអស់រយៈពេលយូរមកហើយ អានុភាពរបស់វាមិនបាច់និយាយទេនោះបើជាធ្មប់ អាប ក៏ខ្លាចនិងអានុភាពវាដែរ ជួនកាលក៏គេសាកតែលទ្ធផលនោះគឺវេទនាខ្លួនឯង(កំបិតចិតដងឯង) ។ តែយ័ន្តមួយនេះភាគច្រើនគឺខ្ញុំ ចារនិងស្លឹកម្លូដាក់តាមខ្លួនពេលទៅណាមកណាជាប់ជានិច្ច ។

យ័ន្តព្រះឥន្ទ្រាធិរាជ

យ័ន្តចារដាក់ផ្ទះបានសុខចម្រើន

យ័ន្តព្រហ្មវិហារធំ

មនុស្សប្រុសស្រីស្រលាញ់រាប់អាន

យ័ន្តព្រះនរាយណ៍សម្តែងឫទ្ធិ

ផ្កាញ់អាប ធ្មប់

យ័ន្តនេះប្រើបាន១០០គុណ

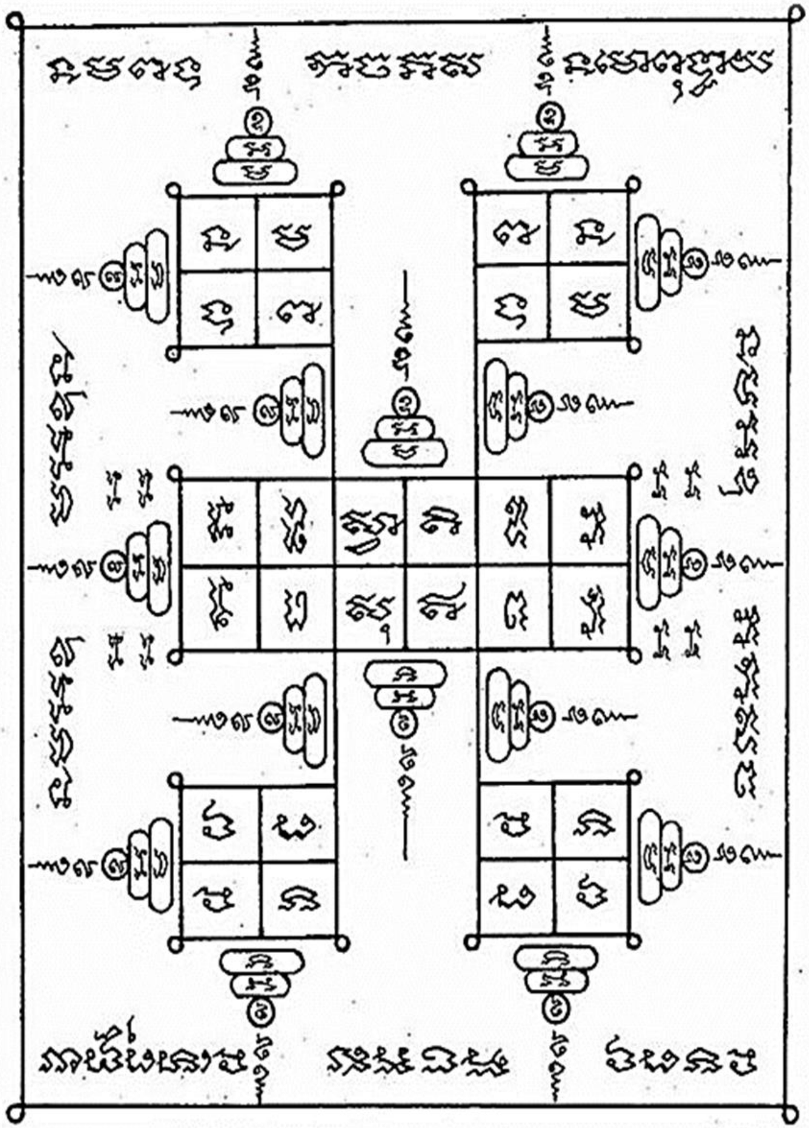

អំពីអត្ថន័យអក្ខរៈយ័ន្ត

អត្ថន័យអក្សរនីមួយៗក្នុងយ័ន្តសុទ្ធតែមានអត្ថន័យរបស់វា៖

១/ព្រះរតនត្រ័យក្នុងពុទ្ធសាសនា៖

ម អ ឧ

អ = អរហំគឺព្រះពុទ្ធ

ឧ = ព្រះធម៌ដ៏ឧត្តម

ម = មហាសង្ឃ ។

១/ព្រះរតនត្រ័យព្រហ្មញ្ញសាសនា

ម អ ឧ

អ = ព្រះសិវៈឬព្រះឥសូ

ឧ = ព្រះនរាយណ៍ ឬព្រះវិស្ណុ

ម = ព្រះព្រហ្ម

ឥ ស្វា សុ

ឥ = ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ ។ល។

ស្វា = ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ។ល។

សុ = សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ។ល។

ចិ ចេ រូ និ

ចិ = ចិត្ត

ចេ = ចេតសិក

រូ = រូប

និ = និព្វាន

យ័ន្តការពារពពួកខ្មោច

យ័ន្តនរាយណ៍សម្តេចឫទ្ធិ

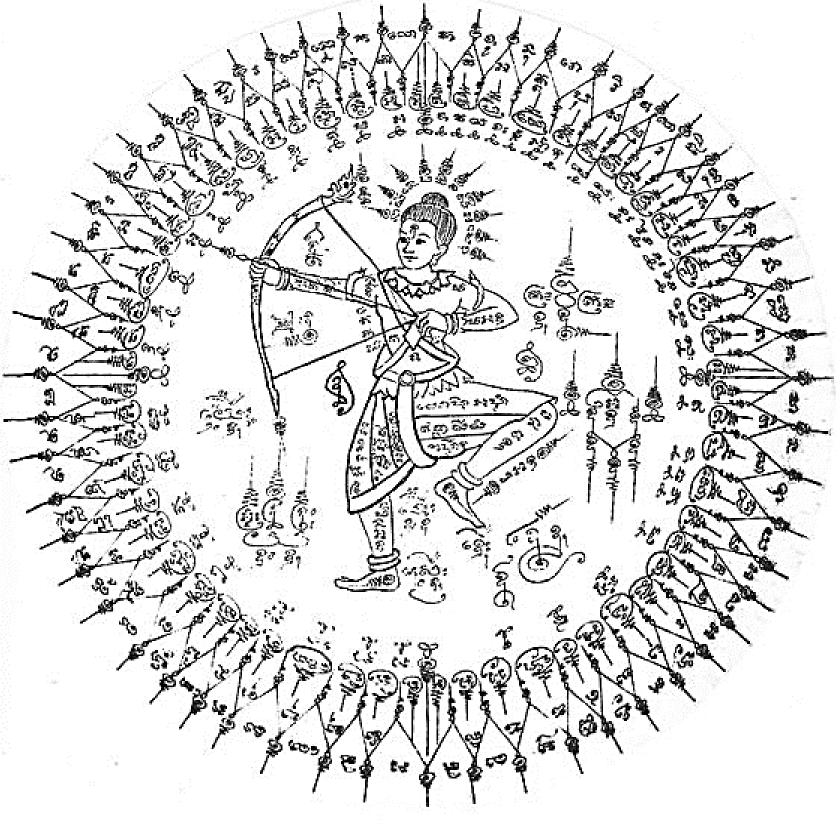

យ័ន្តឥសីចុះភ្នំ

យ័ន្តព្រះរាមថ្លែងសរ

យ័ន្តឥសីសម្ដេចឫទ្ធិ

យ័ន្តហនុមានសម្តេចឬទ្ធិ

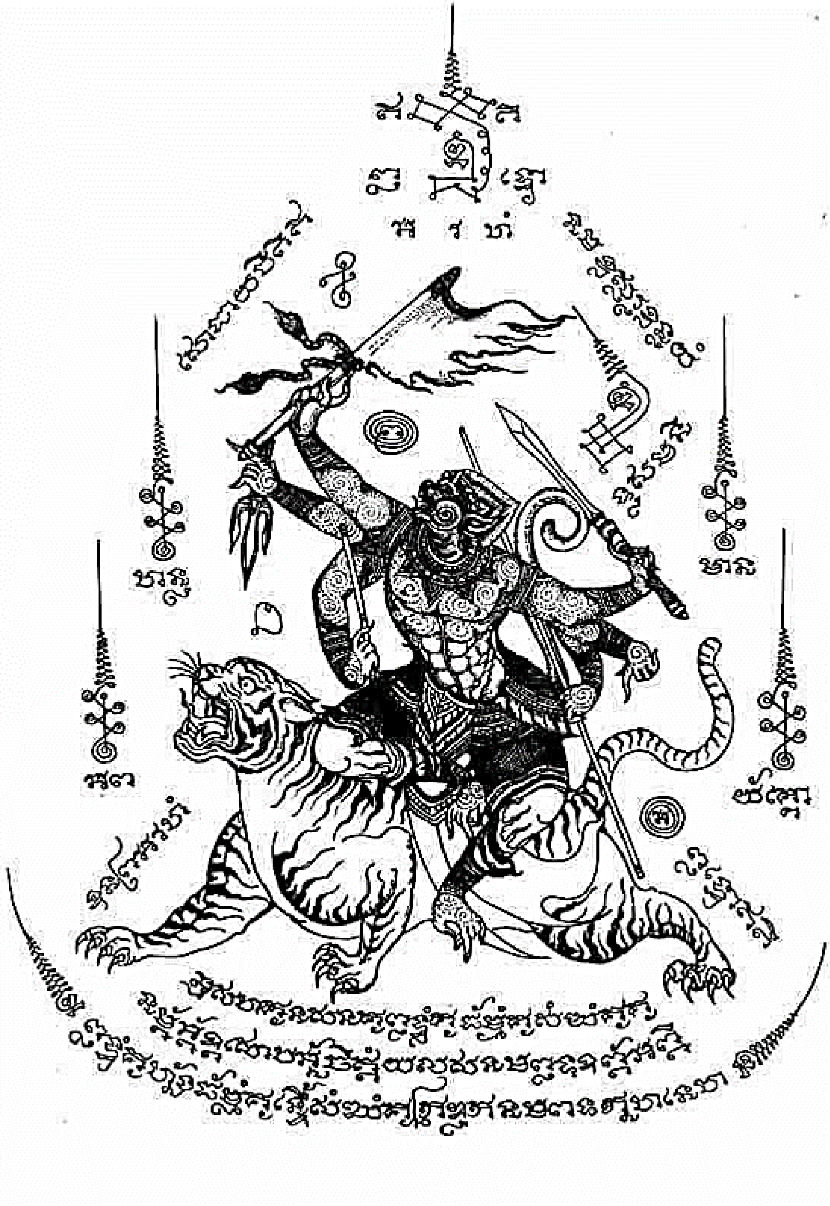

យ័ន្តហនុមានសរទច់ជ័យ

យ័ន្តហនុមាន

យ័ន្តរាជសីហ៍ បង្ការធ្មប់ អាប

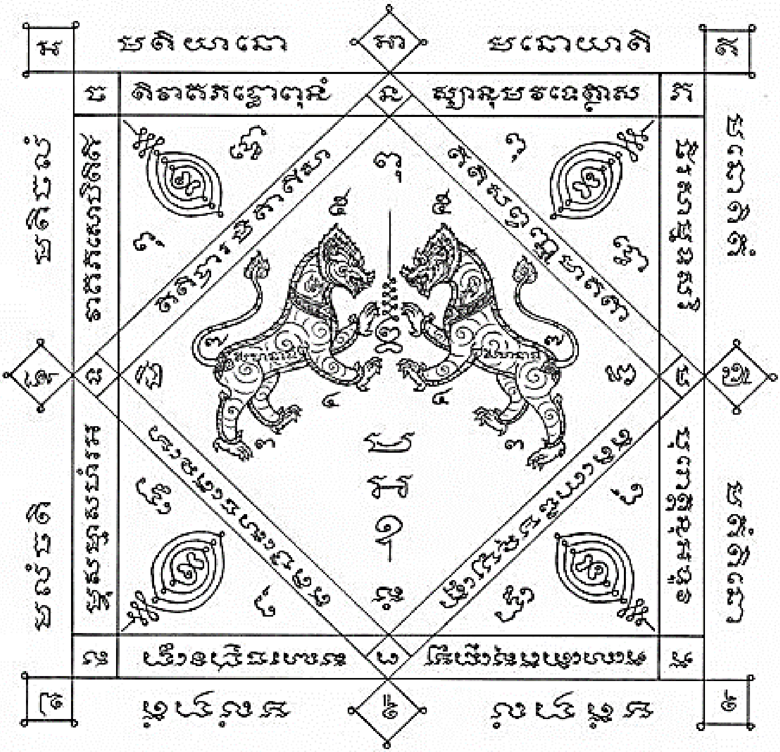

យ័ន្តនេះសម្រាប់គូរនិងកន្សែងយ័ន្ត សម្រាប់បង្ការធ្មប់ អាប ពពួក វិញ្ញាណខ្មៅ បានសុខសិរីសុខសប្បាយហោង ។

យ័ន្តមហាលាភ

យ័ន្តនេះសម្រាប់ចារនៅហាងឬកន្លែងលក់ដូរ

អំពីគាថាការពារគ្រឿងផ្ទះ និងប្រែក្រឡា

១. ឥស្វាសុ នមោពុទ្ធាយ: ករ: ករុំ ឥអុំ ឆ្វីអ: មអ: ៚

គាថាបាញ់មិនឆេះ ធ្វើមិនចូល

២. ឥតបិក: ឥតបិគុំ ចក្វ វីគ្នាំ មអខ្ញ មម: អ: ៚

គាថាបាញ់មិនឆេះ ធ្វើមិនចូល

៣. មអខ្ញ ឥអ: ចច: យអ: មឥ មខ្ញ ៚

គាថា ការពារមីន កាំភ្លើង សីមា

៤. ពុទ្ធោអតិវ: កកោ ចុក: មចុគុំ ចុកចុក តាន់តាន់ អរហុំ គ្គចចុកអ: ៚

គាថា បាញ់មិនឆេះ ប្រែក្រឡា

៥. នមោពុទ្ធាយ: មអខ្ញ អកវ: ចកកស: ឥអ: បិត មអអ:

គាថា ប្រក់ពល បាញ់មិនឆេះ

៦. ឥស្វាសុ យមកុំ ឆ្វីផ្វី អ៊ីអ: ចុក កុំ អរហុំ មអអ: ៚

គាថាបាញ់មិនឆេះ

៧. ឥតបិ កគវាក្វ ខ្ញឆ្វី ឥក្វ ខ្យខ្ញីអ: នមសត: បុច្ឆ:ក្វីអ:

គាថា បាញ់មិនឆេះ មីនមិនផ្ទុះ

៨. ខ្ញម: មហាវទ្វេចសុច គោន: លាក់ក្វ ទ្រុបទ្រូ នមោពុទ្ធាយ: កគវា វទ្វេចសុច ខ្ញស្វូន្យអ: គាថា បំបាំងកាយ វង្វេងសុង

៩. ឃុច្ឆា កលកុំ សន្ធឹច បុទ្ធីស្វាហ: ៚ គាថា សម្រាលខ្លួន រត់លឿន

របៀបប្រើ៖

គាថាទាំងអស់ខាងលើនេះគឺអាចការពារបានទាំងកាំភ្លើង និង អាចការពារបានទាំងអំពើអំព័ន្ធ មានទាំងគាថាការពារមីនបាញ់មិនឆេះ ហើយនិងប្រែក្រឡាគាថាបាញ់មិនឆេះ ហើយប្រែក្រឡានេះបានន័យថា

នៅពេលដែលមានអាសន្នភ័យកើតឡើងយើង ភាវនានូវព្រះគាថានេះ ហើយប្រសិនបើមាននូវចៃកាច់ខ្លាយតាន់ ហើយបើសិនជាចៃកាច់និងសុទ្ធ ពេលដែលយើងរស់ចូលទៅក្នុងព្រៃ នៅពេលដែលយើងនឹកដល់ព្រះគាថា និងហើយយើងមានចៃពាក់នូវនិង ក យើងយកមកបៀមឧទាហរណ៍ បើយើងមានចង្កូមខ្លាពេលដែលបៀម ទៅគេក្រឡេកមកយើងឃើញយើងចេញជារូបខ្លាបើយើងមានជាចៃដំរីយើង បៀមទៅគេក្រឡេកមកឃើញយើងជាសត្វដំរីតែម្តង អញ្ចឹងគឺវាមានអនុភាពបែបនិងចំណែកឯគាថាបំបាំងកាយវង្វេងសុង

ឧទាហរណ៍ ពេលយើងរត់យើងសូត្រគាថាព័ទ្ធបន្ទាប់មកយើងរត់ចេញទៅបាត់ហើយ នៅពេលនោះហើយវាស្មានតែយើងពួននៅកន្លែងនិងតាមពិតយើងរត់ចេញបាត់ហើយ ចំណែកឯគាថាមួយទៀតគឺគាថារត់លឿន នៅពេលដែលយើងនឹកឃើញគាថានោះ គឺវាធ្វើឱ្យយើងស្រាលខ្លួនហើយរត់លឿន ។ដូចបានប្រាប់កន្លងមកហើយរាល់គាថាវេទមន្តទាំងអស់ គឺសំខាន់ណាស់នៃការតាំងសមាធិ ហេតុអ្វីបានជាត្រូវតាំងសីលសមាធិ ពីព្រោះអ្វីគាថាមួយៗគឺសុទ្ធតែមានញ្ញាណបារមីរបស់គេគង់ថែរក្សា គឺយើងត្រូវតាំងសីល ១ សីល ៣ សីល ៥ សីល ៧ សីល ទើបវេទមន្តនិងវារត់ចូលក្នុងខ្លួនព្រោះពេលមានអាសន្នយើងគ្មានពេលសូត្រគាថាឯណាទេ អញ្ចឹងហើយបានជាគេឱ្យតាំងសីលសមាធិ ដើម្បីឱ្យវេទមន្តនោះវាជ្រាបចូលនគរកាយនិងដួងកែវរបស់យើង នៅពេលដែលមានអាសន្នគឺគេគ្រាន់តែរំលឹកគុណគ្រូ និង រំលឹកនូវគាថាវេទមួយណាដែលគេប្រើនៅពេលដែលគេនឹកឃើញវេទនោះវានិងចេញប្រតិបត្តិការនោះ គាថានិងវានិងកក្រើកតែម្តងអញ្ចឹងហើយបានជាគេឱ្យតាំងសីល គាថាទាំងអស់ខាងលើនេះគឺប្រើបានទាំងខាងក្បាច់គុណការពារប្រយុទ្ធ និង ការពារអំពើអំព័ន្ធខ្មោចព្រាយបិសាច និង អាចសម្តែងរិទ្ធបានទៀតផង និង មានរិទ្ធតេជៈនិងមាន

អភិនិហារនៅក្នុងខ្លួនហើយក៏ជាសីមាការពារគេធ្វើអំពើ មកលើយើងហើយមានអនុភាពខាងមន្តស្នេហ៍ផងដែរ ។

ភាសាវេទគេសរសេរខុសពីការសម្រាយយើងធម្មតាហើយការអានក៏ខុសគ្នាដែរ យើងចំណាំបាលីវេទគេកម្រចោល ស្រះ ុំ ជើង ង្ហ ហើយនិង រះមុខ (ះ) ទាំងអស់នេះជាវិទ្ធបស់វេទ ។

អំពីគាថាផ្ចាញ់សត្រូវ

១.**ទ្វីទ្វី អាប់ ទសបារមី។** ៧ ឬ៩ចប់ គាថាបង្អាប់មន្តវិជ្ជាគ្រូដទៃ

២.**ពុទ្ធំតារិសោ អកាំរុំ យន្តិ។** ៧ចប់ គាថាបិទយ័ន្តអ្នកដទៃ កុំឱ្យប្រើ

៣.**ពុទ្ធោ អន្ធាក់ សោចាកចក្ខុខ្ញ។**៧ចប់ គាថាបិទភ្នែកគេ

៤.**សគសទើយថី ទូហាទដ្ត ។**៧ចប់ គាថាជួយបើកអាគមគេ

៥.**ខ្ញមហាបើក អញ្ជបើកសីលនរណា ពូកែជាងអញ្ជ ឲ្យរលាយ ខ្ញមនត សូន្យ ។។**៧ចប់ គាថា បិទអាគមគេ

៦.**មោច តរោ ចតុម ខ្ញមហាកំចាយ។** ៩ចប់ គាថាកំចាយសីលគេ

៧.**សខីយ្យៈ អរហំ នមោមោ។** ៧ចប់គាថាបណ្ដេញសីលអ្នកខ្លាំង

៨.**តមោ មហារលត់ ខ្ញមអចេញ្ជផុត។**៧ចប់គាថារំលាយសីលគេ

៩.មេទី១ **ទិទិ សុសុ ។**៧ចប់ គាថាវិលអំពើគេធ្វើមក

៩.មេទី២ **ឱមសាដាន មហាសាដាន សោទិសោសា សោចមិសា។** ៩ចប់

១០. **ឥស្វាសុ ពោធិ ធម្មោ គោន្ធី ត្រឹខឌ មត្រឹខ អមមៈ ស្វាហៈ**
គាថានេះសូត្រ៧ចប់ សម្រាប់គោបា ឬត្រឹងចាប់គោបាធ្មប់

អំពីគាថាប្រភេទអថ័ន

◎ អរតំ អរត្ន អរត្ន អរត្ន ។ភាវនា ម្តាយអថ័ន
◎ អរហំ អរតិ អរតិ អរតិ ។ភាវនា ឪពុកអថ័ន
◎ ទាសីនេបវិខសអមេង ។ អថ័នតូច
◎ ទាសីនេបវិខសអមេង ងសថវិបិបសង ។ អថ័នធំ
◎ អដ្ឋាន អទ្ធោ នោអកនំ កសថវិបិបសង។ អថ័ន
◎ សវិចា បរិមិសអុំ ងអបាប ចុមម។ ស្តេចអថ័ន
◎ ងត្តំអឆោ ឆោងត្តំង ងត្តំអឆោអ ។ បាញ់មិនចេញ
◎ បតិត្ថ សមន្ថោ អតោន្ទ ។ ជម្ងឺស្នេហ៍
◎ អរហំសុខកត្តោ ព្រះមុនីសោរិអាថាន់ នំទិមំសំអំង អសំ
វិសុលោ បុភាយចប មអង។អថ័នឆ្លងសីមា
◎ វិខុសវនេ វិសា ព្រហ្ម ពិសអនមោទិន អបតិ យបាំង
ចលោម រលាយពីមុខ រលត់ពីក្រោយរលាយម៉ែឪអាថាន់
ជួយ កំចាយគ្រប់មុខផងទាំងឡាយ វិនាសសន្តិ។អថ័នវិល
◎ ឱមផាត់ មហាផាត់ នមោពុទ្ធាយ សុបតិយោ ទើប
អញ្ជើញស្តេចអដ្ឋានចុះមកចាំឆ្អឹងអញ្ញម្ជួនបីដូចដែក មក
ចាំស្បែកអញ្ញម្ជួនបីដូចស្ពាន់ នៅកាលណាមានអាសន្នអន់
ក្រអឺ សូមលោកចុះមកជួយស្ថិតក្នុងខ្លួនខ្ញុំផង សោសោ តិ
តសោ បតិយោ គបតិយោ ។អថ័នការពារខ្លួន

អំពីគាថាគ្របចក្រវាឡ

គាថាគ្របចក្រវាឡគឺសម្រាប់ប្រើខាងការពារ អន្តរាយ ក៏បាន បញ្ចៀសឧបទ្ទិវហេតុ ក៏បាន ខាងមហាស្នេហ៍ក៏បាន ឬ ក៏ការពារនូវអ្វីៗមិនល្អមកបៀតបៀននូវរាង្គកាយរបស់យើង ឬ ជីវិតរបស់យើង ហើយគាថានេះបងប្អូនអាចសូត្រ ៣ ចប់ក៏បាន ៧ ចប់ក៏បាន ទៅតាមកម្លាំងថ្ងៃក៏បាន តាមការតាំងចិត្តរបស់បងប្អូន សូត្រគាថាដូចខាងក្រោម៖

នៈ មោ ពុ ទ្ធា យៈ នៈ មៈ នៈ អៈ នៈ អៈ កៈ អុំ ខុ មិ អៈ មិ មា ហិ សុ តំ សុ នៈ ពុទ្ធំ អៈ សុ នៈ អៈ នៈ មៈ ពៈ ទៈ ចៈ ភៈ កៈ សៈ

គាថានេះដែរបើយើងប្រើខាងស្នេហ៍គឺស្នេហ៍មហានិយម គឺដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃស្រឡាញ់យើងហើយមួយទៀតជួយការពារខាងផ្លូវងងឹតមិនថាគេចង់ធ្វើស្នេហ៍ធ្វើអំពើមកលើរូបយើងប្រសិនបើយើងសូត្ររាល់ថ្ងៃគឺអាចការពារបានប្រៀបបានដូចជាកំផែងមួយដែរ ព្រោះថាគាថាទាំងអស់នេះគឺសុទ្ធតែជាបណ្ដូលនៃគាថាទាំងអស់ ហើយគាថានេះផងដែរគឺយើងត្រូវសូត្ររាល់ពេលដែលយើងអុជធូបទៀនបូជានូវអាសនៈរបស់យើង រាល់ព្រឹក ថ្ងៃរសៀល ឬ ពេលយប់ក៏ដោយ តែមុននឹងប្រើគួរមានសតិពិចារណាតាមហេតុផលសមគួរតាមសភាវៈល្អ ចោះ សើម្បីកុំឱ្យអន្តរាយដល់ខ្លួន ។

ឥ ត បិ សោ ភ គ វា ឧ ទ្ធោ ពុ ស្មិ ម្ហា ស្មិ ហំ រ ជា ច រ ឈ ស្មឹ ប្ល័ ន្តោ សុ ន្ត អ ទុ វ ក លោ តោ គ ត ពោ បុ ទ ស ទ្ធំ ម សា នុ ម វ ទេ ថា ស្តឹ ថិ រ សា នំ ពុ ទ្ធោ ភ គ វា ត

ខាងលើនេះគាថានរាយណ៍បែងភាគ

អំពីគាថាស្បែកគង់ គង់ឆ្អឹង

ជាដំបូងត្រូវតែតាំងនមោ ៣ចប់ជាមុនគ្រប់គាថាទាំងអស់

◎ នមោពុទ្ធាយ កុកៈ ចសអរហំ វិរៈ ឧលិ មំសំ អំឧ ។

សូត្រ៧ចប់ សែបនិងទឹកផឹក

◎ ឱម្មៈ គាំហែង់ពេជ្រសម្តេចព្រះហនុមាន ទើបត្រូវប្រើអញ ឈានពីនគរលង្កា ត្រូវអញរាយមន្តឆ្អឹងអញអើយភ្លឺដូចពេជ្រ សាច់អញអើយតាន់ដូចថ្ម ឱម្មៈ ខាខាំរឹងដូចដែកអាការៈ ស្បែកសារពើជាំងត្រប់.។

ពុទ្ធំ ឥតិ កន្តំ សរៈ ស្វាហៈ

ធម្មំ ឥតិ កន្តំ សរៈ ស្វាហៈ

សង្ឃំឥតិ កន្តំ សរៈ ស្វាហៈ ។[៣,៧ចប់ សេពនិងបាយឬទឹកផឹក]

◎ ធៈ ភៈ ផាត់ មោ ភៈរៈហំ សោតំ ព្រះរាម ម៉ាបិតំ គង់លើកេសា ព្រះ៥ព្រះអង្គគង់លើកេសា ឥមស្មឹ កាយេ កេសា លោមា នខា ទន្តា តចោ មំសំ គង់សរសៃ ជាំង៣០មិតិ គង់កាយ មិតិ គង់កាយ កាយតិ កាយតិ ។ [៣,៧ចប់ ផ្លុំលើរាងកាយ]

◎ អៈរៈយៈរៈ នៈកាៈនៈកាៈ កាៈអៈនៈអៈ នៈអៈកាៈអំ ឧមៈអៈមិមៈហិសុតំ សុនំពុទ្ធំ អៈសុនៈអៈ ។ [៣,៧ចប់សែបនិងបាយអង្ករនាងគងពិសារ]

◎ នៈ មៈ ពៈ ធៈ យៈ ។[ការនាតាមកម្លាំងថ្ងៃ]

◎ ពុទ្ធំ
◎ ធម្មំ } ឧទ្ធំ អជោ ។ [៣.៧ចប់ ការពារអាវុធ,បាញ់មិនចេញ]
◎ សង្ឃំ

៙ ឱម្ន: កាសិ អឧម កាសិ អលិសំ ឧលិសំកុណំ [។៣ចប់ ផ្លុំទឹកផឹក]

៙ពុទ្ធោ ឩមោពុទ្ធាយ ឩមអឧ ឧអមមំសំ លោហិតំ អាព័ទ្ធ កជំ យធាពុទ្ធមោឩ ។ [៣,៧ចប់ ស្បែកគង់]

៙ឱម្ន: កម្ទាំជ័អញ ខ្ទាំជ័ដូចហនុមាន ឆ្អឹជ័ដូចដែក ស្បែកដូចស្លាធ់ ឧម សិទ្ធីស្វាហា: ។ [៧ចប់ ផ្លុំលើរាងកាយ]

៙ឪតា ឪត្ថុំ ។ [ភាវនា]

ខ្ញុំសង្ឃឹមថាបងប្អូនប្រើវាឱ្យមានប្រយោជន៍ ដូចជាការពាររាងកាយខ្លួនឯង និងការពារសង្គមជាតិ ជាដើម

ចំណាំណា៖

១.កុំអំនួត បើអំនួតគាថាមិនជួយទេ

២.កុំជេរម្ដាយអ្នកដទៃឬម្ដាយខ្លួនឯង

៣.កុំប្រមាថសត្រូវ

៤.ចូររៀបរណ្ដាបគ្រូ

- បងប្អូនចាំថាមន្តគាថាមិនដែលរក្សាមនុស្សមិនល្អទេ ប៉ូលិសមិនដែលរក្សាចោរទេ.។

រាល់មន្តអាគមទាំងអស់ត្រូវរំលឹក គុណព្រះត្រៃត្រ័យរួមមានព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាដើម សឹមអញ្ជើញគ្រូមកជួយប្រសិទ្ធីមន្តគាថាទើបបានគាថាខ្លាំងពូកែបាន.......។

៙ នមោ ពុទ្ធាយ សិទ្ធំ ៙

អំពីគាថាបំបាំងកាយ ៧ចប់

០ អះបះរស្ស ធម្មសារថិ ៗ ៧ចប់កាច់មែកឈើគ្របក្បាល

០ ឆះបិត មះបាំង អះព្រះអរហំ ឲបាំងបាត់ៗ ៧ចប់

០ ឆហិថ្វំថ្វំ ឆហិត្វំ ឆប៉្វាំងបិតត្វំ ពុថំថំ ពុបាំងតំ ពុបាំង បិតតំ មោហិថ្វំថ្វំ មោហិត្វំ មោប៉្វាំងបិតត្វំ ក្វាថំថំ ក្វា បាំងតំ ក្វាបាំងតំ ក្វាបាំងហិតំ យថំថំ យបាំងតាំង យ បាំងហិតំ ៗ៧ចប់ មុននិងប្រើរៀនបរិកម្មដង្ហើមសិនទើបពូកែ រៀនចប់អាច សាក់ល្បងដើរតាមផ្លូវរួចសូត្រគាថាដោយគិតថាគេមិនឃើញ.ៗ

០ ពុទ្ធោ អរហំ ព្រះគុណលោកបាំង អរហំ បាំងបាត់ ៗ

០ មោបិត មោបាំង មោបិត មោបាំង មោបិត មោបាំង បាំងតាំងកណ្ដុលដេក បាំងតាំងខ្នើយកើយ បាំងតាំង រូបខ្ញុំហើយ ឲម្នះ សិទ្ធិស្វាហះ ៗ៧ចប់គាថាសូត្រពេលដេកការពារសត្វប៉ុនប៉ងធ្វើបាប

០ ពុទ្ធំ រម្មណំ ឲក្វា អក្វះ ធម្មំ រម្មណំ ឲក្វា អក្វះ សង្ឃំ រម្មណំ ឲក្វា អក្វះ ៗសូត្រ៧ចប់តាំងចិត្តផង

០ ពុទ្ធំ បាំងកាយ ធម្មំ បាំងកាយ សង្ឃំ បាំងកាយ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ រម្មណំ ឲក្វា អក្វះ ៗសូត្រ១ដង្ហើម

០ ពុទ្ធំ បាំងបាំងតាំងជើង ជាន់ជុំនៅដីបាំង ព្រះធរណី បាំងតាំងកាយខ្ញុំហោង ឯហិ មះមះ

ធម្មំ បាំងបាំងតាំងជើង ជាន់ជុំនៅដីបាំង ព្រះធរណី បាំងតាំងកាយខ្ញុំហោង ឯហិ មះមះ

សង្ឃំ បាំងបាំងតាំងជើង ជាន់ជុំនៅដីបាំង ព្រះ ធរណី បាំងតាំងកាយខ្ញុំហោង ឯហិ មះមះៗការពារ

០ ពុទ្ធំ យះ ធម្មំ កាដ់ សង្ឃំ រក្សា ឥតិបារមីតា នមោពុទ្ធាយ ៗ[៧ចប់]

០ ឯហិចាំងតំ អហំចាំងឧ មអឧ។ [៧ចប់]

០ អាយន្ត កន្តោ កានសីលា នេក្ខម្មបញ្ញា វីរិយនិក្ខន្តិ សច្ចា និដ្ឋា មេត្តា ឧបេក្ខា យុត្តាយ កោ តណ្ហាថ អារុក្ខា និយេ ចារមីតានុតារេង សព្វេ មារេ បលាយឹសុ។[៧ចប់កាច់ មែកឈើដោតបិទចាំងខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យសត្រូវមើលឃើញត្រូវ]

០ ពុទ្ធំ ចាំង វិញ្ញាណា ធម្មំ ចាំង វិញ្ញាណា សង្ឃំ ចាំង វិញ្ញាណា ។ ៣ចប់សម្រាប់ការពារពពួកបីសាចដែលចាប់វិញ្ញាណយើងទៅធ្វើអំពើ

០ ឧម ចាំងបិតមហាចាំងបិត ចាំងកំពងបិត ចាំងខ្លួនខ្ញុំណា ព្រះគោរស្រែ កោ ព្រះកែវផ្តាំថា បល្ល័ង្គ ផ្កា ចាំង អស់មនុស្សលោក ។៧ចប់ ចាំងកាយមនុស្សឲ្យអមនុស្សខ្មោចព្រាយរកឃើញ

៙ នមោ មេចាំង កកើតរូបំ ព្រះព្រហ្មប្រកឲ្យ ឥសីចាំងមុខ ព្រះឥន្ទចាំងក្រោយ ព្រះព្រហ្មប្រកឲ្យ ឈ្មះអស់មារសត្រូវ ។៧ចប់

ខាងលើនេះជាប្រភេទមន្តបំបាំងកាយ សម្រាប់បិទបាំងពីភ្នែកសត្រូវបាន តែចំណាំណា បើបែបទៅលួចឆក់ប្លន់អត់បានផលទេ8។

អំពីមន្តកំហែងបង្រាប់ធ្មប់

០ បិតជាត សារជាត អាបធ្មប់ ធ្វើអញមិនចាន អហិ មះ ម្រះៗ សូធ្យ៧ចប់ ការពារពពួកមន្តខ្មៅ

០ យក្តុំ មុក្ខ យសោ នមោពុទ្ធាយ ចកកស ពុទ្ធោ លោកនាថំៗ សូត្រ៧ចប់ ដាក់ចង្កូលដៃស្តាំ ចុកវៀវរកអំពើ

០ ន បិត មចាំង ពុទ្ធកំង ឆា ចៀស ៗ សូត្រ ៧ចប់ ការពារ

០ មហំ មានតែអង្គ ១ អញ្ជើញគ្រូចូលមក រកសែថោ សករំ ១ ព្រះភ្លើង ព្រះអាទិត្យកើតឡើង ឥតិបិ និងក្តៅ ១ដេះ ក្រឡាដេះ សារពើដេះ ឱម្ពះសិទ្ធិស្វាហាយៈ ទុសនសោ ពុទ្ធំ កម្ចាត់ ធម្មំ កម្ចាយ កម្ចាត់មេព្រាយ កម្ចាយមេពិល អារើសម្លាយដើម កុំបីហានមកនៅមាត់ក្លា កុំហានមកចាំង អញជាគ្រូធាឡាយ ៗ ៣,៧ចប់ សូត្រដាក់ទឹក

០ ឱម្ពះ សាជាត មហាសាជាត សោរិសោ សាសោ ចមិសា។ ៩ចប់ សូត្រឲ្យអំពើនោះវិលទៅម្ចាស់ដើមវាវិញ

០ យក្ខា ពុទ្ធាយៈ ១កាត់ មះកាយ ឥជាត់ មះជាយ ផុងផុយ ប៉ាយក៉ាយ មះ ចាយក៉ាយ សូធ្យ។ សូត្រ៧ចប់ ដោះអំពើឲ្យអ្នកជងៃ និងធ្វើរបស់ខ្លួនទៅលោកបងធ្មប់

០ សារះហា មង្គិ រថិ រចំ សុត្រះ នភាយណ៍ មង្គំ មំមំ អះ សធ្យ។ ១២ចប់ សម្រាប់បង្ក្រាបអំពើធ្មប់

០ ឱម្ពះ អង្គពណ្ណរាយ កំចាយព្រះអាទិត្យ គិតមកអញជាកូនស្តេច ១ម អង្គអញអើយ សម្បុរីងបីដូចដែក សម្រែករាជសីហ៍ មាត់អញចេញស្លឹបង្ក្រាបអស់សត្រូវ ឱម្ព សិទ្ធិស្វាហះ យៈ មះ អះ ១ ៗ សូត្រ៣ចប់ មហាគាថាបង្រាប់ធ្មប់

០ ពុទ្ធោ ធម្មោ សង្ឃោ វិល វីង អះ យា សិ អះ យ៉ា សះ ម្ចាស់ អាវ៉ែងទៅឯណា អាវ៉ែងទៅនឹងចុះ ឱសចា បះនិបិសះ ។
៧ចប់ គាថាវិលទៅរកគេវិញ

០ ពុទ្ធំ អថន្តោ ឱមចាបំ វិនស្សន្តិ អសេសតោ ធម្មំ អថន្តោ ឱមចាបំ វិនស្សន្តិ អសេសតោ សង្ឃំ អថន្តោ ឱមចាបំ វិនស្សន្តិ អសេសតោ ។៧ចប់ គាថាបណ្ឌាបឆ្នប់

០ វិនតោ សព្វកិលេសំ វិនតោ សព្វមលំ វិនតោ គិន្ទិបា លព្ភ វិនតិតំ នមាមិហំ ។៧ចប់ បណ្ឌាបវិជ្ជាចចីត

០ សមុហនេយ្យៈ សៈមៈហៈគៈតិ សមុហកតោ សីមាកតំ ពន្ធសីមាយំ សមុហនិតញ្ចោ ឯវំ ឯហិ នយ្ហាត មោឆ្ងាយ ឆា យក យចេញផុត ។ ការដោះចមុជទឹកបុស្រោចទឹក សម្រាប់ដកអំពើធ្មប់

០ វិម្មុះ សន្តា មហាសន្តា ទើបគ្រូប្រើមន្តចងដៃ ដេះបីដូចភ្លើងកាល វិម្មុះ ក្រឡេកដេះ ដេះទាំងទឹក ដេះទាំងដី ដេះទាំងមេព្រាយ កំចាយទាំងក្បាលអាប គំរាមទាំងមេវបល់ចុះ ក្លូត អង្គុតម្ចេញ ពេញអណ្តាត ស្រាតសំពត់រត់ចេញទៅ
ស្រូត៧ចប់ ផ្លុំលើក្បាល គាថាចង់ ខ្មោច ព្រាយ ធ្មប់

០ ករណីយ មត្ថកុសលេន យន្តំ សន្តំ បទំ អភិសមេច្ចៈ សក្កោ ឧជូច សុហុជូច សុវចោ ចស្ស មុទុ អនតិមានី ហិរិវិត្ត ប្បៈ សម្បន្នោ សុក្កធម្ម សមាហិតា ។៣ចប់ បញ្ច្រាបឆ្នប់

០ នៈ និ ធុ ធុំ សៈ សិ សុ សុំ កៈ កិ កុ កុំ អៈ អិ អុ អុំ អុំ អិ ឧ អៈ សុ កាត់ កាត់ សុ អរហំ កាត់ សុ សុកាត់ ស្វា ស្វា កាត់ សុ
៧ចប់ សម្រាប់ដោះអំពើធ្មប់

០ ឱមៈ ចាក់សោរកំចទាំងកាយ នមោ ចាក់សោរកំចទាំង កាយ ពុទ្ធោ ចាក់សោរកំចទាំងកាយ ឱមៈ សម្តេចព្រះគ្រូ ជួយ ។ ៣ចប់ ការពារកុំឲ្យគេធ្វើត្រូវ

០ វិ សុ អះ ។៣ចប់ សម្រាប់ការពារសត្វដែលគេប្រើមក

០ ពុទ្ធោអរហំ ធម្មោអរហំ សង្ឃោអរហំ គិម៉ុំសុំអ៊ុំខុ សុំវិធាបុកយប អសុំវិសុណោណាបុកយប ឲមហាជំពូពេជ្រ ស្ដេចមហាជំពូធំ ទើបគ្រូប្រើអញផ្លុំមន្ត សម្លាប់មេពិស ពិសធ្មប់ ពិសអាប ពិសប្រាបស្លង់ធា ពិសព្រាយ ល្បាក់សា ទើបគ្រូប្រើអញ ស្ដោះដល់ទៅ មេពិស ពិសព្រាយណាៗ សឹងខ្លាចចេស្ដារចោរមើអញហោង។ មន្តគាថា

បញ្ជាបអំពើអាប ធ្មប់ ខ្មោច ព្រាយ បិសាច

០ នះមះនះភះ នះភះនះភះ ភះអះនះអះ នះអះភះអំ ឲមិអមិ មហិសុតំ សុនះពុទ្ធំ អះសុនះអះ ។ ៧ចប់ មន្តធម្មរាជ បញ្ជាបធ្មប់ អាប

០ ពុទ្ធំ គ្រឺ គ្រឺ មាមិ អរហំ មិធិតិ ព្រះពុទ្ធគុណំ ព្រះអរហំ ជីវិត អតពន្ធំ អធិដ្ឋានមិ មិភរេ ឈរនៅផ្ទុះសិន មិគះរុំ ឈរនៅផ្ទុះចុះ។ ធម្មំ គ្រឺ គ្រឺ មាមិ អរហំ មិធិតិ ព្រះពុទ្ធគុណំ ព្រះអរហំ ជីវិត អតពន្ធំ អធិដ្ឋានមិ មិភរេ ឈរនៅផ្ទុះសិន មិគះរុំ ឈរនៅផ្ទុះចុះ។ សង្ឃំ គ្រឺ គ្រឺ មាមិ អរហំ មិធិតិ ព្រះពុទ្ធគុណំ ព្រះអរហំ ជីវិត អតពន្ធំ អធិដ្ឋានមិ មិភរេ ឈរនៅផ្ទុះសិន មិគះរុំ ឈរនៅផ្ទុះចុះ។ គាថាការពារអំពើស្នេហ៍

០ ជាលោ មហាជាលោ ជាលំ មហាជាលំ ជាលិតិ មហាជាលិតិ ជាលិតំ មហាជាលិតំ មុត្តិ មុត្តិសម្បុត្តិ មុត្តិ មុត្តិសម្បុត្តិ មុត្តំសម្បុត្តំ សុត្តំគមិត្តិ សុត្តំគមិត្តិមិត្តិ យីតិមិត្តិ យីតិកិដ្ឋលាតន្ត លាមន្ត លាភេគ តលាភរ លាទុព្ធ លាវិត្តិវិត្តិ លិត្តិលិត្តិ កិត្តិកិត្តិ មិត្តិមិត្តិ មុត្តិមុត្តិ ចិត្តិចិត្តិ ចុតិចុតិ ធារណីធារណី តមិសុំរាសីមាយំទេត្តេ សមន្តា សង្គីយោជន សតសហាស្សានិ ពុទ្ធា ធម្មា សង្ឃា ជាល បរិត្ត រត្តេ រក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ មន្តចងសីមា

អំពីគាថាដាស់របស់សក្តសិទ្ធិ

០ ឱម្មៈ ដាស់ទឹង មហាដាស់ទាំង ដាស់ព្រះគាថាលេខយ័ន្ត ពន្ធដំ ៗ ៧ចប់ (១ចប់ផ្លុំម្តង)

០ ឯហិគាថា ឯហិគាថំ ឯហិណាមំ ឯហិមមៈ ៗ៧ចប់ ដាស់អាវតេជៈ

០ ឱម្មៈ ដាស់ទឹង មហាដាស់ទឹង ទើបគ្រូប្រើអញ ដាស់ ទាំងរទាំង អាគមគាថា ដាស់ទាំងក័ន្សែង លេខ យ័ន្ត អក្ខរាមន្តគាថា ឱម្មៈ សិទ្ធិស្វាហាយៈ ៗ៧ចប់ដាស់អ្វីៗទាំងអស់

០ ឱម្មៈ ដាស់ទឹង មហាដាស់ទឹង ទើបគ្រូប្រើអញ ដាស់ ទាំងរទាំងអាគមគាថា ដាស់ទាំងក័ន្សែង លេខ យ័ន្ត អក្ខរាមន្តគាថា ឱម្មៈ ដាស់មហាសារពើរដាស់ៗ៧ចប់

០ ឯហិ ពុទ្ធានុភាវេន ឯហិ ធម្មានុភាវេន ឯហិ សង្ឃានុភា វេន ឲដេឯហិ សព្វ គន្ធ ករោថ មម បសិទ្ធិ ហោន្តុ ។មេធី១

០ ទើបអញ្ជើញគ្រូព្រះពុ ទើបអញ្ជើញគ្រូទេវតា ទើប អញ្ជើញព្រះមាតា ព្រះបិតា ព្រះឥន្ទ្រ ព្រះព្រហ្ម ព្រះ នាងគង្ហីងធរណី លោកមកជួយខ្ញុំ ស្តេចយាងចុះមក គង់ពីរលើក្បាល សណ្ឋិតលើស្មា ក្រឡាសាច់ យំ យំ ឥ ថ ច សុ ធរណី គង្គា ល ហ ហុ ។មេធី២

០ សក្យបុត្តោវចនេន ឯកោតិនិប្បកោសតោ អមតំមុនិ ជិតីសារណោ តមហំសុរិយវច្ឆសេយថាបិបុនិន្ទេយ្យ ប ត្វាសម្ពោធិមុត្តមំ ឯវំន្ទេយ្យំកល្យាណិ មិស្សតាវំគតោ តយាសកោចេមេវំគជា តាវតីឡានមិស្សរោ តាហំភ ក្ខេវរេយ្យាហោ ឯវំភាមោនេ្លាមមសាលំនចិរមផុល្លំ បិត រំ តស្សុមេធសេ វន្ទមានោនមស្សាមិ យសសេតានិសីបជា ត្ថិៗ៧ចប់សម្រាប់ដាស់ប្រេងដំរី

០ ឱមដាស់កឺ មហាដាស់កឺ ដាស់ពន្លំ អធិដ្ឋានមិ ៗ៣,៧ចប់

០ ឱកាស ពុទ្ធំដាស់ ធម្មំដាស់ សង្ឃំដាស់ ដាស់ម្ដាយខ្មោច ខ្មោចទាំងម្ដាយក្រោយ រលាយម្ដាយអាប ទើបគ្រូប្រើឲ្យ អញដាស់ ឯហិមម ឯហិមម ៗ ៣,៧,៩ចប់ សម្រាប់ដាស់វិញ្ញាណ

០ ឱម ដាស់កឺ ដាស់កំ ដាស់វិញ្ញាណ ស្វាហំ ដាស់កំ ស្វាហះ ៗ៧ចប់ គាថាដាស់វិញ្ញាណ

០ សិទ្ធិយាចនគាថា សិទ្ធិមត្ថុ សិទ្ធិមត្ថុ សិទ្ធិមត្ថុ ឥទ្ធិ ពុទ្ធិ ឥទំ ផលំ ឯតស្មឹ រតនត្តយស្មឹ សម្បសាទនចេតសោ ៗ

៧ចប់ មេធី១

០ ដាស់កេខ ដាស់កឺ ដាស់កឺ ករណំ ដាស់កំ ស្វាហាយះៗ ៣ ចប់មេធី២ សម្រាប់ដាស់របស់ បុផ្ទាំ

០ ឱម្មះ ដាស់កឺ ម រុទ្ធះ អ រុទ្ធំ ឧ រុទ្ធា សិទ្ធី សិទ្ធំ កំកំ ស្វាហះ

៧ចប់ សម្រាប់ដាស់រុក្ខជាតិ

០នមោពុទ្ធាយមអឧ ទើបគ្រូអញប្រើអោយអាគមនិមន្តអ្នកមកស្ដូរ៉ាឲ្យឆាប់ នមអញចង់ដឹង មអឧ .ៗ

៧ចប់សម្រាប់ស្ទង់មើលថារបស់មានវិញ្ញាណបុអត់

០ពុទ្ធំបសិទ្ធី ធម្មំបសិទ្ធី សង្ឃំបសិទ្ធី ទេវបសិទ្ធី មហាទេវបសិទ្ធី ឥសីបសិទ្ធី មហាឥសីបសិទ្ធី មុនីបសិទ្ធី មហាមុនីសិទ្ធី បច្ចេកពុទ្ធបសិទ្ធី មហាបច្ចេកពុទ្ធបសិទ្ធី មហាអរហន្តបសិទ្ធី បសិទ្ធី ឱម្មះ ដាស់តា ឱម្មះ ដាស់តំ ដាស់គាថាទាំងប្រាំម៉ឺនបួនពាន់ព្រះធម្មក្ខ័ន្ធ ឱម្មះសិទ្ធី ស្វាហាយះៗ៣,៧ចប់ សម្រាប់ដាស់វត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិមានយ័ន្តជាដើម

០ ឥវ គាវ ពុទ្ធោ ព្រហ្មំ ។៧ចប់
០ ឱម្ពុះជាស់គឺ មហាជាស់គឺ ជាស់គ្រូពេជ្រ ស្តេចព្រះគាថា តើនក្រវើន ឈាគ្រូអើយ។៧ចប់
០ ឱម្ពុះជាស់គឺ មហាជាស់គឺ ជាស់ពន្លំ អធិដ្ឋានមិ។៧ចប់
០ ឱម្ពុះជាស់ មហាជាស់ ជាស់ព្រះពុទ្ធទាំង៥ព្រះអង្គ ជាស់ពន្លំ ជាស់ព្រះពុទ្ធពីបល្លង្ក ។៧ចប់

អំពីគាថាបំបួសយ័ន្ត

គាថាខាងលើនេះជា ប្រភេទគាថាដាស់វត្ថុសក្តិសិទ្ធិ ឬដាស់យ័ន្ត អក្ខរា (នៅពេលបងប្អូនគូរយ័ន្តហើយគប្បី សូធ្យគាថាបំបួសយ័ន្តសិន ចាំបងប្អូនសូធ្យគាថាដាស់យ័ន្ត ៖

មេទី១(៧ចប់)
០ នមោពុទ្ធាយ អសតេមេ មេអគសុ តេមេសនម។
មេទី២(៧ចប់)
០ នមស្សិត្វា បញ្ញាញាណំ អក្ខរា គាថា លេខយ័ន្ត ពន្លំ។
មេទី៣(៧ចប់)
០ សិទ្ធិ ពុទ្ធា ច មហាមន្តំ សិទ្ធិជយំ សិទ្ធិតេជំ មហាយសំ សិទ្ធិកិច្ចំ មហាលាភំ ភវន្តុមេ ។ សូត្រម្តង១មេ ១មេ៧ចប់

០ ឥមំ គាថានំ អធិដ្ឋាមិ ទុតិយម្បិ គាថានំ អធិដ្ឋាមិ តតិយម្បិ គាថានំ អធិដ្ឋានមិ ។៣ចប់

នមោពុទ្ធាយ សិទ្ធំ

អំពីគាថាបញ្ចៀសខ្យល់ព្យុះ និងហៅខ្យល់

គាថាខាងក្រោមនេះជាប្រភេទនៃការបញ្ចៀសខ្យល់ព្យុះទូទៅ មុននឹងសូត្រគាថាបងប្អូនត្រូវតាំង**នមោ**៣ចប់ជាមុនសិន រួចនឹកដល់គុណគ្រូសឹមសូត្រគាថា ការសូត្រនោះត្រង់តាំងស្មារតីឱ្យស្មើកុំភ័យកុំស្លន់ស្លោ កុំតក់ក្រហល សូត្រមួយៗ ផ្លុំនិងម្រាមដៃចង្អុលទៅខ្យល់ព្យុះនិងបាត់.។

០ កំផែងកែវ ចហំ ចហំ អរហំ ជាត់ផុត០ សូត្រ៧ចប់

០ ពុទ្ធំយាត់ ធម្មំអត់ សង្ឃំខាត ខាទំ អក្ខោ ច ០ សូត្រ៧ចប់

០ អាកាស សែខ ច ដ ចាការំ០ សូត្រ៧ចប់

០ ពុទ្ធោអយំ ធម្មោអយំ សង្ឃោអយំ ពុទ្ធោមហាតេជះ ធម្មោតេជះ សង្ឃោតេជះ មហាតេជះបិទ មហាតេជះចាំង អយំ ឈ ០ សូត្រ៧ចប់

០ យោ ស កេ ចេ ពុទ្ធ បញ្ញ សី លោ តេ ព្រហ្ម ទេវតា ឈាញ្ញេវ បិសាច ចេវៈ សិទ្ធិកច្ចំ សិទ្ធិកម្មំ សិទ្ធិ លាភំ ភវន្តុមេ ០ សូត្រ៧ចប់ គាថាហៅខ្យល់

០ បញ្ជាក់ថា ៖រាល់គាថាទាំងអស់ សុទ្ធតែម្ចាស់គាថារបស់វា ចឹងមុននិងប្រើរលឹកដល់ម្ចាស់គាថាផង បើមិនចង់ជួបរឿងអវិជ្ជាមាន (ខ្ញុំសូមរំលឹកគុណដល់លោកអ្នកចងរាយមន្តគាថា សូមយាងអញ្ជើញមកជួយប្រសិទ្ធីមន្តគាថានេះឱ្យមានអានុភាពផងចុះ សិទ្ធីស្វាហាយៈ)

អំពីគាថាសីមាទូទៅ

០ ន បិត ន ចាំង ស ថាំង ចាំង ន មោ បិទ មោចាំង ស ថាំង ចាំង ទ្វា ពុទ បិត ទ្វា ចាំង ស ថាំង ចាំង ទ្វា យ បិទ យ ចាំង ស ថាំង ចាំង យ ០ សូត្រ៧ចប់

០ នមោពុទ្ធាយ ឥស្វាសុ អដ្ឋកិសំ ភច ភក់ លិ ជីវី គំ អអ ០
សីមា៨ទិស សូត្រ៧ចប់

០ ពុទ្ធោ ច មជ្ឈិមា សេដ្ឋោ សារិបុត្តោ ច ទក្ខិណោ បច្ឆិមេ បិ អានន្ទោ ឧត្តរេ មោគ្គល្លានោ ច កោណ្ឌញ្ញោ បុព្វេ ច ពាយព្វេ ច គវម្បតិ ឧបាលិ ហរតីថានេ អាគនេយ្យេ ច កស្សបោ រាហុលោ ចេវ ឦសានេ សព្វេ តេ ពុទ្ធមណ្ឌលា យោ ញត្វា បូជិតា លោកេ និច្ចុត្តោ និរុបទ្ទវោ មហាតេជោ សទា ហោន្តុ សព្វសោត្ថី ភវន្តុមេ ។ សីមា៩ទិស ៣ចប់

០ យថាង៍ យថាំង ដាស់សទ្វារកាំង គុណាឪពុក គុណាគ្រូ ព័ទ្ធយ ព័ទ្ធយំ ព័ទ្ធអថ័ន សីមា យិ យិយិ យំយំ ឲឲ ហាហា អម អម ឧកឧក ព្រះនាងហ៊ីងព្រះធរណី គុណា ន ៨ ចុះរក្សា ឥតិ ស្វាហះ ។សូត្រ៧ចប់ សីមាដែក

០ ពុទ្ធំ សីមាយំ អហំ ព្រហ្មា ចសោធាយ ពុទ្ធោ មេធាថោ ធម្មោ មេធាថោ សង្ឃោ មេធាថោ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឥមំ សីមាយំ អធិដ្ឋានមិ ០ សូត្រ៧ចប់

០ អយំ ភូម បទេសោមិ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ពុទ្ធំ សមាធិ ធារមី ពន្ធ សីមា សិទ្ធីស្វាហាៈ ធម្មំ សមាធិ ធារមី ពន្ធ សីមា សិទ្ធីស្វាហាៈ សង្ឃំ សមាធិ ធារមី ពន្ធ សីមា សិទ្ធីស្វាហាៈ ០ សូត្រ៧ចប់

០ អដ្ឋ ម តត្ថា មហាថេរោ បីសាចេវ ឥតិទេវា រាជា ព្រហ្មា សីមាតំ តំអក្ខរំ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឱម្មៈ ទក្ខិណា ទិស្សាយ ពេជ ពេជ ពុទ្ធំ តីឡូ តីឡោ នមោពុទ្ធាយ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឱម្មៈ ឥសាន ទិស្សាយ ពេជ ពេជ ពុទ្ធំ តីឡូ តីឡោ នមោពុទ្ធាយ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឱម្មៈ អាកាស ទិស្សាយ ពេជ ពេជ ពុទ្ធំ តីឡូ តីឡោ នមោពុទ្ធាយ ០ សូត្រ៧ចប់

០ នាសិមោ ពុទ្ធោ ភគវា ០ សូត្រ៧ចប់

០ នមអឲ អរហំ ឋាំង អរហន្ត ០ សូត្រ៧ចប់

០ នមអឲ អរហំ បិទ អរហន្ត ០ សូត្រ៧ចប់

០ តិតេ លោក្ខិណាន្តិ ០ សូត្រ៧ចប់

០ យកមអ ពុទ្ធោ នមោពុទ្ធាយ មអឲ វិនស្សន្តិ អសេសតោ

០ ពុទ្ធំ សីមាធិ ធម្មំ សីមាធិ សង្ឃំ សីមាធិ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ ភគវាតិ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ វិញ្ញូហីតិ សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ លោកស្សតិ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឲ្យម្មះ វិលវង់ វង់ដូចព្រះអាទិត្យ អញ្ជើសែកឲ្យជិត ដូចសីមា ព្រះវិហារ អញ្ជើសែកមន្តវិជ្ជា ដូចមន្តព្រះសិអារមេត្រី និមន្តគាថាសែនគោដិចក្រវាឡ ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ព័ទ្ធជុំជិត ដូចបន្លាឫស្សី ភ្នំគិរីវង្គតសត្តបរិភណ្ឌ អញ្ជើសែកឲ្យជាប់ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ពុទ្ធោ សីមានោ នមោពុទ្ធាយ នមអឲ នមពន ធម្មោ សីមានោ នមោពុទ្ធាយ នមអឲ នមពន សង្ឃោ សីមានោ នមោពុទ្ធាយ នមអឲ នមពន ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឥមិស្សំ[1] រាជសីមាយំ ខេត្តេ សមន្តា សដ្ឋី យោជនសតសហស្សានិ ពុទ្ធា ធម្មា សង្ឃា ជាល បរិក្ខេត្តេ រក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ០ សូត្រ៧ចប់

១.សីមានេះពូកែណាស់ កាលឆ្នាំ១៩៨៧ មានគ្រូចាមស្រីម្នាក់ប្រើខ្មោចមកលើកគ្រែខ្ញុំករុណា ផុតពីក្តាហើយយោលចុះយោលឡើង ខ្ញុំពីរនាក់ប្រពន្ធក្រោកអង្គុយលើគ្រែហើយក៏បាត់ទៅ នឹកឃើញគ្រូចាមស្រី គាត់តែងតែនិយាយគាត់អាចបញ្ជារប្រើខ្មោចឲ្យទៅធ្វើអ្នកណាក៏បាន ។ លុះព្រឹកឡើងក៏សូត្រ សីមាស្តេចនេះ និងកំបោះបៀកចង្អុលដៃផ្លុំហើយគូសជើងក្អែកតាមមាត់ទ្វារ បង្អួច គ្រប់ទាំងអស់. លុះយប់ម៉ោង ៩; ១០ យប់មកម្តងទៀត លឺគោដើរហើយ កន្តឹងគោបា ងើបឈរមើលតាមបង្អួច ស្រាប់តែលឺស្នូរបុកទ្វារ បុកបង្អួច កុកៗៗៗ ករុណាឈរសើចថាចូលឆ្លងកាត់ "សីមានេះមិនរួនមែន " ខ្មោចនោះក៏ទៅលើកគ្រែកូនក្រមុំអ្នកជាន់ទីពីរ ស្រែករត់ពេញផ្ទះ ។ តាំងពេលនោះមកអរដោយបានចេះសីមានេះ សីមានេះគឺរៀនសៀវភៅធម៍នៅស្រុកថៃឆ្នាំ១៩៨២ ក្នុងជុំរុំភៀសខ្លួន នៅនិងដើមសៀវភៅ ក៏កត់ទន្ទេញលេងទៅចាំដល់ចាស់ ។
បងប្អូនកូនចៅរៀនទៅមិនខុសទេ ប្រើបានច្រើនយ៉ាងណាស់ ។១០០គុណប្រើ និយាយខាងអីបានយ៉ាងនោះ ការពារសត្រូវ ផ្ចាញ់សត្រូវ ។ល។ មតិ លោកអ៊ុំម្នាក់ដែលបានរៀបរាប់ពីអនុភាពគាថា

០ ពុទ្ធំ ចាក់ សោ ធម្មំ ចាក់សោ សង្ឃំ ចាក់សោ ចាក់សោ
ទាំង៨ម៉ឺន៤ពាន់ ទាំង១០ជាន់ **អ** ០ សូត្រ៧ចប់

០ ពុទ្ធំ ចក់ ធម្មំ ចក់ សង្ឃំ ចក់ ពុទ្ធំ ចំចំ ធម្មំ ចំចំ សង្ឃំ ចំចំ
ពុទ្ធំ គាំង ធម្មំ គាំង សង្ឃំ គាំង ពុទ្ធំ ជុង ធម្មំ ជុង សង្ឃំ ជុង
ពុទ្ធំ អាកាសមេឃ ធម្មំ អាកាសមេឃ សង្ឃំ អាកាសមេឃ
ចតុ ពទ្ធំ វិអ ។ ០ សូត្រ៣ចប់

០ ពុទ្ធំ សមាធិ បារមីតា ពន្ធសីមា សិទ្ធីស្វាហះ ធម្មំ សមាធិ
បារមីតា ពន្ធសីមា សិទ្ធីស្វាហះ សង្ឃំ សមាធិ បារមីតា ពន្ធ
សីមា សិទ្ធីស្វាហះ ០ សូត្រ៧ចប់

០ តេមេ ចាមេ បច្ចុមេ រម្លាត តាចះស៊ី បុនះ អេតះ បុណ្ណោ
អថ័ននេះ អរបាំ អត្ថនោ គឺ ភ្លើង ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឧម្មះ វិស្នុ ត្រឹង ណាកយ អគ្គី សីមាយំ ចតុ ភក្សូ ឥន្ទ្រី
សហស្សនេត្រាធំ អសុរា បីសាច វេស្សរះណ្ណ យក្ខោ មហា
រាជា សព្វេ អមនុស្សា បលាយន្តិ មះ យុំ យាំង ឧរាំង នពាត់
មោយាត់ ពុ រា ទ្វា ពាំង យអគ្គី សីមាយ
សិទ្ធី ស្វាហះ ០ សូត្រ៧ចប់

០ សារបិទសារពើទាំង ធើបអញ្ជើញលោកគ្រូមកឈរ
រាំងទាំង៧សន្ធាត់ ដេកយប់លោកគ្រូទាំងខ្លួន ដេកថ្ងៃ
សោតហោង លោកគ្រូទាំងឡើម ទាំងប្រម៉ាត់ ក្រឡា
សាច់ផ្លឹងខ្ញុំណាលោកគ្រូអើយ ឧមសិទ្ធីស្វាហះ ០ សូត្រ៧ចប់

អំពីគាថាព្រះនេត្រទិព្វ(ភ្នែកទី៣)

๏ គាថាបើកភ្នែកទិព្វនេះ បើចង់ដឹងអំពីអ្វីត្រូវយកចិត្តទៅគិតលើរបស់នោះ ហើយអារម្មណ៍ភាវនា គាថានេះរហូត.។តែបងប្អូនកុំទាន់មានជំនឿចិត្តខ្ពស់ពេក កាលបើបងប្អូនមិនទៀងត្រង់ហើយ គាថាក៏គ្មានអានុភាពដែរ។๏៚

๏ ទិព្វ ចក្ខុ ទិព្វា យ សោត ធាតុយា ๏ ការបោជីករកអ្វីដែលចង់ដឹង

๏ សហស្សនេត្តោ ទេវិន្ទោ ទិព្វ ចក្ខុ វិសោធយិ តកវិតិ ពុទ្ធំ សំមិ ๏ សូត្រ៧ចប់ តាំងចិត្តឲ្យស្ងប់

๏ សហស្សនេត្តោ ទេវិន្ទោ ទិព្វ ចក្ខុ វិសោធយិ តកវិតិ លោកវិទូ ๏ សូត្រ៧ចប់ តាំងចិត្តឲ្យស្ងប់

๏ ឲ មហា អ្នកប្រាប់ដំណឹងមុន បើកើតរឿងអ្វី អ្នកប្រាប់ផង៉ា នះនះ ๏ សូត្រ៩ចប់ ពេលចូលដេក

- ចំពោះគាថាខាងលើ បងប្អូនអាចដឹងដំណឹងមុន ជាពិសេសបើបងប្អូនបដិបត្តិល្អ និងអាចទាក់ទងនិង **ពពួកអទិស្សមានកាយ** បាន (ពពួកវិញ្ញាណ) គាថាទាំងអស់សុទ្ធតែត្រូវការបដិបត្តិតើបខ្លាំងពូកែ ។បើយើងមិនបដិបត្តិកុំសង្ឃឹមថាប្រើទៅបានផលនោះ ហាលយកុំនិយាយគាថានេះគ្មានអានុភាពទេ ប្រយ័ត្នអន្តរាយដល់ខ្លួនឯងណា ។ល។

-

អំពីគាថាមហាធម្ងន់

០ គាថាប្រភេទអាចប៉ះពាល់ដល់ជីវិតមនុស្សសត្វ ចឹងខ្ញុំ សូមឲ្យបងប្អូនពិចារណាសិន សឹមប្រើគាថា ។ សូមប្រើសតិផង កុំឲ្យកំហឹងគ្របសង្កត់យើងបាន នាំតែអន្តរាយដល់ខ្លួនឯងទេ ។ ប្រើដោយមានមេត្តាចិត្ត

០ ឲម ដៃអញអើយ រឹងដូចដែក ឲម សម្រៃកអញអើយ បីដូចរាជសីហ៍ ឲម សម្ពីអញអើយបីដូចរន្ទះទាំង៧ ឲម សណ្តំ ឲម សណ្តំ មហាសណ្តំ ធើបគ្រូនិមន្ត ជើងដៃធ្ងន់បីដូចថ្មដា ធ្ងន់ដូចថ្មសិលា ធេះ ទាំងអំពើអាប វៀបទាំងអំពើធ្មប់ ឲម សង្កប់ទាំងដី សង្កប់ទាំងឆាងគង្គីងព្រះធរណី ឈោឈោ ស្វាហាយៈ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃជើង

០ សោ វិធាន ពុក្ខាយ អឲ ០ សូត្រ៧ចប់

០ ឥស្វាសុ ហាត្ថំ ពលំ យំយំ ជៈ ឲឲ ០សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃ

០ ឥតិ ចអៈ ឧម្វង់ អៈ ភំ វរយៈ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃជើង

០ សិរិរេ ភគោ អំ វិសំ វិសំ អៈ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃជើង

០ ឥតិបិសោ ភគវា សុសុ ជីវិតំ ភគវាតិ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំចាតដៃ

០ ចាតុ ភតិ លិតិ យិឲ ភតៈ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំចាតដៃ

០ ឱម ពល តថះ ភគវា ស្វាហាះ សូត្រ៧ចប់ មហាកម្លាំង

០ ឱ ណោ ម ឱ អ វេឱ ៚ សម្រាប់សាក់

០ ពុទ្ធំ អ ធម្មំ អ សង្ឃំ អ សោ វិ វេ ៚ សម្រាប់សាក់

០ ឱមស្វាហាយះ បត្តំ កម្លាំង ហនុមាន សោហិ មម ០
សូត្រ៧ចប់ តែហាមជិះទូក

០ ឱម អធះ ឱឱ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំចាក់ដៃ

០ កះ អះ ហុហុ លុលុ អះ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃជើង

០ ពុទ្ធោភាហុំ ធម្មោភាហុំ សង្ឃោភាហុំ ឱម្មះ ជីជី ដូចស្ទឹងព្រះ ធរណី០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃជើង

០ ឱមគម្ភង់ មហាគម្ភង់ តើបត្រូវប្រើអញយកភ្នំ៣ដាក់ ទាបស្ពាំ តើបត្រូវប្រើអញយកភ្នំ ទៅគង្គីបព្រះធរណី អញ្ជើញមកជួយមហាគម្ភង់អញផង ឱម្មះសិទ្ធិស្វាហាះ ០ សូត្រ៧ចប់ ផ្លុំដៃជើង

ប្រើដោយមានបញ្ញា សតិ ស្មារតី (អ្នកណាឡប់សច្ចះ គាព សម្តេចគ្រូធំតូច អច័នមហានគរ ជួយដាក់ទោស ផងចុះ សិទ្ធិស្វាហាះ)

អំពីគាថាបង្រួញដី និងដើរលឿន

០ ចំពោះគាថាទាំងនេះសុទ្ធតែត្រូវការថាមពលផ្លូវចិត្ត ខ្លាំងណាស់បានពូកែមានអានុភាពបាន ០៚

០ សច្ចិបិត្វា ន ប ថ វិចិប្បំ **(ឈ្មោះគីតាំង)** ឯវំ០ ៧ចប់

០ យំ កិច្ចិ កុសល កម្មំ មំកំ លសកុ ចិកិយំ ០ តាវនោ

០ សិក្ខី ក្វាយ នមោពុក្វាយ ០ ៧ចប់

០ ច ក ហ ល ០ ៧ចប់

០ ឧឧ អអ ហំ នមអ ០ ១០៨ចប់ ប្រែកដី ប្រុបង្រួញដី

០ ហិចំចំ ជំមំតំ ០ តាវនោ

០ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ ០តាវនោ

០ ឧក្ខំ អនោ ០ តាវនោ

០ អតិឧម នអម ស្វាអាយ ០ តាវនោ

០ គាថាបង្រួញដីប៉ះពាល់សត្វច្រើនណាស់ (កម្មំ)

អំពីគាថាប្រភេទចំណង

គាថាខាងក្រោមនេះសម្រាប់ពពួកអាប ធ្មប់ ខ្មោច ព្រាយ បិសាច សត្វសាហាវ តែមុននឹងប្រើបងប្អូនប្រើគាថាផ្សាយមេត្តាចិត្ត(សព្វេ សត្តា អវេរា ហោតុ)ជាមុនសិន បើនៅរឹងត្អឹងទេ សឹមប្រើគាថាចំណង ចុះ ៙

០ ឧមៈ ពន្ធ មហា ពន្ធ ឧបគុត្ត ថេរំ កាយ ពន្ធនំ អធិដ្ឋានមិ ០ ៧ចប់

០ នវជ្ជាភត្តរស្ស ជំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ពុស្សពុសុរិអ វា គភ សោ បិតិ បាំចតោ ភោចិ សត្ថា ទេវ មម្មអន្នោ ទ្ធោ ម្ពុសម្មា វសណោ បុរិសទ្ធ ទូប្ប សណា គរិ០ ៣ចប់

០ ឥតិបិសោ ភគវា អ វិសុទ្ធស្សាពុតិ វាគភទ្ធោ ពុ ជំ សា វត្ថគជ្ជា វបាំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ណោ អម្មម វទេ ត្ថា ស ចិ ភោតោ ច វណា សព្វ ទ្ធទ្ធសរិបុ ណោភរិ ។៣ចប់

០ ងើបអញ្ជើញ ព្រះចង ភុំបីព្រះស្រោយ ព្រះចន្ទនកាយ ព្រះឥស្សូរ ស្វាហៈ ០ ៧ចប់

០ ងើបអញ្ជើញព្រះស្រាក់ ងើបអញ្ជើញព្រះស្រង់ ងើបអញ្ជើញព្រះ៥ព្រះអង្គមកចងចំណង   ព្រះគាថាស្វាហៈ ០ ៧ចប់

០ ឧម ពង មា ពង្ស ចេ ពង្ស ស្វាហះ ០ ៧ចប់

០ អអរ ពង្សំ សរណំ អអ ០ ៧ចប់ ផ្លុំអំបោះយកចង

០ ឃហិ ឃហិ ត្វតំ នាមជំ (ឈ្មោះត្វត)ពង្សជំ ស្វាហាប់ ០

០ ឧបគុត្តោ គាមកោ រាជសុី ០ ៧ចប់

០ ឲម្នះ សន្ធា មហាសន្ធា ជើបគ្រូប្រើអញចងដៃ ចេះ បីដូចភ្លើងកាល ឲម្នះ ក្រឡេកចេះ ចេះឃាំងទឹក ចេះ ឃាំងដី ចេះឃាំងមេព្រាយ ក្មាយឃាំងក្បាលអាប គំរាម ឃាំងមេរំបល់ចុះក្នួត អន្ទតឆ្មេញ ពេញ អណ្តាត ស្រាតសំពត់រត់ចេញទៅ ០ ៧ចប់សម្រាប់ ចង និងបណ្តាញខ្មោចអាបព្រាយ

០ សា ថ សំ ឥ ០ ៧ចប់សម្រាប់វៃខ្មោច

០ វី សុ កុ ស ០ ៧ចប់សម្រាប់វៃខ្មោច

០ យទ្ធំ មុទ្ធ យសោ នមោពុទ្ធាយ ចភកស ពុទ្ធោ លោកនាថំ ០ ៧ចប់សម្រាប់វៃខ្មោច

ចំពោះគាថាដែលខ្ញុំគូរបន្ទាប់ក្រោមនោះ គឺប្រើ ត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីស្រាយ ចំពោះគាថាដទៃទៀតបងប្អូនសូត្រថា **សោមានកវិថាគោ** ស្រាយវិញ

អំពីព្រះវេទ និងមន្តខ្លាំងៗ

វេ-ទៈ ឬ វេត សំ. បា. (ន.) សេចក្ដីដឹង, វិជ្ជា, ចំណេះ ។ គម្ពីរសម្ដែងបែបរបៀបផ្សេងៗខាងសាសនាព្រាហ្មណ៍, ក្នុងសម័យដើមមានត្រឹមតែ៣ យ៉ាងគឺ ១-ឫគ្វេទ ឬ ឥរុវេទ មានដំណើរសេចក្ដីជាពាក្យឆន្ទសម្រាប់សូត្រសរសើរពួកទេវតា; ២-យជុវេទ ឬ យជ្ជុវេទ មានដំណើរសេចក្ដីជាពាក្យរាយរណ្ដំ សម្រាប់សូត្របូជាឬបួងសួង; ៣-សាមវេទ មានដំណើរសេចក្ដីជាពាក្យឆន្ទសម្រាប់សូត្រក្នុងពិធីថ្វាយទឹកសោម... ។ វេទទាំង ៣ នេះសុទ្ធតែប្រើភាសាសំស្ក្រឹត ហៅដោយរួបរួមថា វេទត្រ័យ ឬ ត្រ័យវិទ្យា ឬក៏ ត្រៃវេទ; ពួកព្រាហ្មណិកប្រកាន់ជឿស៊ប់ថា មហាព្រហ្មប្រសិទ្ធីឲ្យកើតឡើង មិនមែនមនុស្សតាក់តែងទេ; លុះចំណេរតមក កើតមាន អថព៌វេទ ឬ អថព្វ-- "វេទសម្រាប់សូត្រហៅឬបណ្ដេញខ្មោចបិសាច..." មួយថែមទៀតរួមជាវេទមាន ៤ យ៉ាង ។ វេទកោសល (--ទៈកោសល់) សេចក្ដីឈ្លាស, ស្ទាត់, ជំនាញ ក្នុងវេទ ។ វេទប្រទាន (--ទ័ប-ប្រៈ--) ការបង្រៀនវេទ ។ វេទមន្ត ឬ--មន្ត្រ (វេត-មន់) មន្តក្នុងវេទ។ ខ្មែរច្រើននិយាយសំដៅមន្តអាគម, មន្តសម្រាប់សូត្រស្ដោះផ្លុំ ។ វេទវិទ្យា (--ទៈវិត-ទ្យា) វិទ្យាក្នុងវេទ, ការចេះវេទ ។ វេទសាស្ត្រ (--ទៈសាស) គម្ពីរវេទ ។ល។

ក្នុងសៀវភៅនេះខ្ញុំសូមលើកអំពី អថព៌វេទ មកបង្រៀនបងប្អូនឱ្យបានចេះចាំ និងប្រើការឱ្យមានប្រយោជន៍.។

វេទមិនមែនចេះតែសូត្រ បើមិនមានការសំខាននោះ បណ្តាំខ្ញុំសូមផ្តាំអ្នករៀនក្នុងសៀវភៅទាំងអស់ កុំសូត្រលេង រញ៉េរញ៉ៃ ផ្ទៀងផ្ទាត់អក្ខរា មុននិងរៀន កុំប្រើផ្លូវខុស ព្រោះវេទមានមុខ២ ល្អ,អាក្រក់.។

ព្រះវេទ ព្រះបាទសុរិយវង្សទី២

ឧមៈ មហាវេទ សុរិយវង្ស កេស្វាឃ្វំ អភិត្រៃវេទ វេទមន្ត ភពជែនដែនចក្រ ពុទ្ធំ ទេវ បរិនិមិត្ត អភិញ្ញាយ សីលេន មហិទ្ធិកា ទសតេជោ អភិធម្មោ ទេវាយ អៈ ស្វំ មឃ្វំ សោទ្ធា ឥមំ ពហុអហំ ពៈ ធ្វំសន្ទឹងឥទ្ធា ទេវៈ ភគវា អរហ្វំ សីលេន ច យិយិ កិសីរ្វំ ឥទ្ធំ ឃ្វំឃ្វំ ចៈក្រៈ វន្ទះ បគ្រ្វំ អទ្ធោ អភិ យោហ្វី សោទ្ធា អៈបា បវ្វំ អ្វាំ ឥ មៈ អៈសេត្វា បាទៈ ឃត្វី មុសិ ខៈឥខៈខៃ សុរង់ឧ មារៈ មច្ចុ អហោ បច្ចយោនមោពុទ្ធាយ ឬទ្ធីសុរិយៈ សរជ័យ ត្រៃចក្រ ព្រះខ័ន ធម្មោ រាជា តេជៈវន្ទះ យោគ្គី អភិមុនី ញាប់ញ័រ ភពជែនដែន ធរណី ៜ ឥ សន្ទោ ទសសន្ទឹង វេទមន្ត ទ្រ ហ្វី សណ្ឋិត អង្គអញ ឧៜ ឱ រឹត អញ វន្ទះ ត្រៃចក្រពុទ្ធ អភិធម្មា វេនៈ ធម្ម តេជៈ អភិញ្ញា ធម្មា វេនៈ សង្ឃំ អានុភាវេនបរិនិមិត្ត ឥទ្ធា សីលេន ប្លែង ឬទ្ធ ពនពេន វេទមន្ត ទ្រហឹង អាកាសកក្រើក ធរណី អសិរិសុលោ អាបាមចុប ឬទ្ធី ធម្ម ករោ សោទ្ធា ឥម្វំមារមច្ចុ និព្វាន ភគវាតិ ឬទ្ធីធម្ម សុរិយវង្ស សណ្ឋិត ឬទ្ធ អង្គអញ ស្វាហាហយៈ ។ វេទខាងលើនេះសម្រាប់សូត្រសែប បណ្តេញ អាប ធ្មប់ ខ្មោចព្រាយ បិសាច ខាងសូត្រ១០៨ចប់អី មុននិងប្រើគួរជ្រាយមេត្តាចិត្តសិនបើរឹងត្អឹង ចាំលេងធម៌ក្តៅ (មុននឹងប្រើ ពិចារណាជីវិតសត្វផង)

វេទត្រូវសូត្រ នៅមុខ ហឹង ឬអាសនៈ សូត្ររាល់ថ្ងៃល្អណាស់ ហោង ១២៷

មន្តកំផែងកែវ៧ជាន់

ឧកាស ន មោ មេ ប្រុងប្រាយស្រាយថា អហំ ខ្លួនខ្ញុំនេក្ខម្មសទ្ធា ឱនអង្គកាយាវន្ទាសព្វថ្ងៃ ពុទ្ធោ ភគវា ខ្ញុំបង្គំគុណព្រះពុទ្ធមានបុណ្យបីពួកនោះនៃ ធម្មោ ភគវា ខ្ញុំបង្គំគុណព្រះធម៌មានបុណ្យបីពួកនោះនៃ សង្ឃោ ភគវា ខ្ញុំបង្គំគុណព្រះសង្ឃ មានបុណ្យបីពួកនោះនៃ ។ ភិក្ខុឥន្ទត្ថេរ នាមសូបិន ធម្មចារី ចិត្តត្រេកអរមមៃរំពៃ គិតគុណសទ្ធា រកធម៌ឲ្យបានកុសលដំកល់ជាគុណបុណ្យបារមីតា តាំងដើមនាមនោះនៃមាតាថ្លាថ្លៃឲ្យនាមនោះណា ក្នុងបទបាលីកែខែស្រាយថា ដួងកែវជីវាក្នុងផ្កាឧទុម្ពរ ។ ខ្ញុំសរសើរសីលគុណបារមី ជួយជូនគុណជាតិណា ចិត្តខ្ញុំត្រេកអរគន់គិតសព្វថ្ងៃ ខ្ញុំរៀនឲ្យបានដូចយើងសាងស្ពានទៅសួគ៌ាល័យ គុណព្រះរតនត្រ័យឱបក្រុងរក្សា ។សុបដិបន្នោ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។សុបដិបន្នោ ធម្មោ ភគវាតិ ។សុបដិបន្នោ សង្ឃោ ភគវាតិ ។ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រួញក្រាបប្រណិប័តន៍ សូមកបនូវសីល សច្ចំជាសីមាកិល សីលទៀងពេកពិត និងសីលខន្តី ដោយក្តីសុច្ចរិត សូមសីលមកបិតរៀងរាល់ជតាសូមព្យាយាមកុសលតែងតាមដោយដានធម្មាមកជួយយោងស្រង់ក្នុងអង្គកាយា រស្មីជ្រះថ្លារក្សាឲ្យសុខព្រះធម៌មានគុណ ច្រើន៨ពាន់៤ម៉ឺន ជួយឲ្យបាកទុក្ខឲ្យរួចពីភ័យសព្វថ្ងៃឲ្យសុខ ព្រះគុណអើយបាកទុក្ខដល់សួគ៌និព្វាន ។ ទាំងគុណព្រះសង្ឃ ១៤កងទ្រង់សីលថ្កើងថ្កាន សូមជួយស្រោចស្រង់ ទ្រទ្រង់ជាស្ពាន សូមសុខសព្វឋាននិព្វាន បរលោកលោកីយ៍ ។គុណសីលទាំង១០ បរិបូណ៌គ្រាន់គ្រប់ ទ្ធត្តីសបារមីសូមឲ្យបានភព គ្រប់សីលនោះ

នៃ គុណសីលម្ចាស់ថ្លៃឱបក្រុងរក្សា ។ ឧទ្ទោសមោឆេត្វា គុណព្រះសមោធាន ៦អង្គជាប្រាណ ឋិតក្នុងសាសនា ឆព្ពណ្ណរង្សីរស្មីជ្រះថ្លា ភ្លឺផ្លេកអស្ចារ្យ រក្សាយើងខ្ញុំ ។ ឧឧ ព្រះបល្ល័ង្គរ័ត្ន អអ ព្រះបល្ល័ង្គរ័ត្ន មម ព្រះបល្ល័ង្គរ័ត្ន នន ព្រះបល្ល័ង្គរ័ត្ន គុណព្រះបល្ល័ង្គរ័ត្ន កាលអង្គព្រះពុទ្ធគង់ឈ្នះមារ នៃពលមារច្រើនពេក សព្ទែកផែនដី តេជះបារមីបំភ័យពលមារ សូមទានព្រះអង្គ ជៀងជួយទ្រទ្រង់ យើងខ្ញុំនេះណា ។ ទសសីមា លំ វា ឱ ធ ក កាយ គុណព្រះសីមាទាំង១០ទិសា ជាររនាំងបាំងកាយ ទោះទាំងសត្រូវ ឋិតនៅជិតឆ្ងាយ ព្រះសីមាទាំងឡាយ ជាត់ជាយឲ្យសុខ ។ ពុទ្ធំ ម ឧ អ លជីវិកាយសប្បាយសុខុមព្រះបាទកំជែងកែវពាន់ជុំវត្តិនិត្តិ យំ វា ។ ធម្មំ ម ឧ អ ល ជីវិកាយសប្បាយសុខុម ព្រះបាទកំជែងកែវពាន់ជុំ វត្តិនិត្តិយំ វា ។ សង្ឃំ ម ឧ អ ល ជីវិកាយសប្បាយសុខុម ព្រះបាទកំជែងកែវពាន់ជុំ វត្តិនិត្តិ យំ វា ។សូមជ្រកពឹងពួនលាក់ខ្លួនជីវ៉ាឲ្យបានសុខា សូមឆ្លងវាលបី វាលនោះក្រក្រៃហៅវាលបែកផ្សែង ។ ឧ អ ម ក ត ត ក្នុងកោដិព្រះកំជែងកែវសោត សូមជួយតាក់តែងជាម្កុដគ្រប់គ្រង ។ សេ តិ ន មេ តិ តិទឹកសេពមន្តគុណ លិខិតស្ថិតមន្តគុណមាតា ទន្ទឹមពេញឱរា ធ នា ទ្វា ធ រក្សាជួយជាកំលាំង ។សត្តអសត្តិឧពោជ្ឈំ ក ក ការំ ព្រះសត្តិប្បដ្ឋាន និនំ ។ គុណធ្វន់ពុទ្ធំ ៧អង្គារ ហ៊ឹកហ៊ឹនប្រដៅ នៅក្នុងកាយា ដឹងគ្រប់ក្តីណា ការអ្វីគ្មានសល់ ។ សូមថ្វាយវាចាចិត្តត្រង់បិតតាមថ្កល់ ក្នុងវង្សកុសលខ្វាយខ្វល់រក្សា ឧកាស អហំ អញ្ញខ្ញុំថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យវន្ទា សូមបុណ្យបារមីសិរីសុខា ឫទ្ធីពលា ជយា តេជះ សូមបុណ្យបារមី អំពីព្រះពុទ្ធអម្បាលក្សត្រត្រាស់ត្រេបសម្រេចនិព្វាន ព្រះគុណអើយសូមទាន បារមីពាន់ជុំ ។ ឧកាស អហំ អញ្ញខ្ញុំថ្វាត់ថ្វាយបង្គំប្រណម្យវន្ទា សូមបុណ្យ បារមីសិរីសុខា ឫទ្ធីពលា ជយា តេជះ សូមបុណ្យបារមីអំពីព្រះធម៌ ទាំង ៨ម៉ឺន ៤ពាន់ព្រះធម្មក្ខ័ន្ធព្រះបារមីតា ជួយឲ្យប្រាស់បាកអកុសលទុក្ខា ។ ឧកាស អហំ អញ្ញខ្ញុំថ្វាត់ថ្វាយបង្គំប្រណម្យវន្ទា សូមបុណ្យ

បារមីសិរីសុខា ឫទ្ធីពលា ជយា តេជៈ សូមបុណ្យបារមីអំពីព្រះសង្ឃទាំង ៨ ម៉ឺន ៤ពាន់នូវឫទ្ធីមន្តអគ្គសាវកា ព្រះអរហន្តា អរហន្តហោះធ្យាន បុណ្យបារមី មានវង់សាជាន ស្ពានធំ ភគវាតិស្ស មានអង្គជាតិជាក់និព្វានសុខុម សូមបារមីតា មករក្សាយើងខ្ញុំព័ន្ធព័ទ្ធជិតជុំ ដូចសង្វារក្រើសពេជ្រ ។ សព្វញ្ញូ ភគវា បតាទសអង្គារនិព្វានប្រពៃ សូមបុណ្យបារមី ជួយជ័យរក្សា ឱបក្រុងខ្ញុំណា ដូចក្លោះសព្វធន ព្រះសូត្រ ព្រះវិន័យ ព្រះបិដកត្រៃម្ចាស់ថ្លៃមានបុណ្យ ព្រះអភិធម្មទើបតន់ មុនី៧គម្ពីរ ជាសង្វារកងកោយ ។ទាំងគុណលេខយ័ន្ត គុណមន្តគាថា គុណព្រះអក្ខរាអក្សរទាំងឡាយ គុណព្រះបឋមម៉ឺនបឋមមំ មានច្រើនទេនតួ ជិតឆ្ងាយហៅ មេអបោ វាយោ កម្មកាយគ្រូលោក ទាំងឡាយ ឲ្យតាំងតួបី តួមួយជាឯក តួមួយជាទោ តួមួយជាត្រី តួទេនទាំងបីបូកហៅដកចេញតួ៥ជាថ្ម ៨នគរ យុគ្គោនាំចេញ ៧តួដំបំបាំងបាត់វិញ លោតខ្ទែងប្រដេញ បំភ័យទ្វារយ័ន្ត សឹងមានតេជៈដោយបារមីព្រះភ្លាយជាទិព្វមន្ត ញាប់ញ័រដែនដីទាំងថ្មព្រឹក្សព្រៃ រន្ធត់ទោរទន់ បឋមំបឋមម៉ឺន គុណនោះមានច្រើន ខ្ញុំសូមពឹងពួន បឋមំទ្រខ្លួន ដូចខ្យល់ទ្រដី ។ សូមបារមីព្រះខ្ញុំសូមឲ្យឈ្នះ សត្រូវយប់ថ្ងៃដូចអាកាសគ្របដី ៨សែនជាន់ជុំ ព្រះគុណជាធំ រក្សាឲ្យសុខ ។ សូមអស់ទេវតា សោឡសសួគ៌ាជួយជាទំនុក បារមីឥន្ទ្រព្រហ្ម ព្រះយមរាជឲ្យសុខព្រះកាលមូលមក ឲ្យសិរីសួស្តី ព្រះកបិលមហាព្រហ្មមានជាតិជាធំ បង្កើតទឹកដី ចូលមករក្សា យើងខ្ញុំសព្វថ្ងៃបំពេញបារមី ជាកំផែងគង្គា ព្រះពាយព្រះភិរុណ ព្រះអគ្គីមានគុណ ជាបន្ទាល់សាសនា រក្សាភូមិភពទាំង៥ទេវា មូលមកជាតិជាគសិណសាក្សីទ្វារទសទេវា ជាកូនព្រះកបិលមហាព្រហ្ម ឋិតក្នុងចតុទ្វីប ថែទាំទឹកដី មូលមកឲ្យជ័យ ឈ្នះភ័យឧបទ្រព ។ ទោះទាំងទេវា គ្រប់ទសទិសា សូមសុខសាន្តសព្វ៨ទេវា ឋិតទ្វារភូមិភពទាំងគុណថ្ងៃយប់ ៧សូរិយាគេរាភូមិមូលមកជួបជុំ សែសិបទេវា សូមឲ្យជោគជ័យ ឈ្នះភ័យទុក្ខា ឲ្យសាធុការ លាភធនយើងខ្ញុំ ។អអ យូរ មយំ

សំខតាំតី លោកវិទូជិត្វា នាងទេពធីតានាងបិត្តកុមារា នាងបិត្តកុមារី ជាមាតាបិតាទេវតាមនុស្សសត្វ សូមគុណពាន់ព័ទ្ធក្រវ៉ាត់គ្រប់គ្រងចតុធាត្តីគុណធ្ងន់ ពុទ្ធំជារនាំងខាងក្នុង ទាំងគុណតួអង្គពុទ្ធខេត្តចេតិយ ទាំងគុណភាវនាព្រះអភិធម្ម៩អង្គព្រះវិន័យ៥បទ ព្រះកម្មដ្ឋាន ទាំងអណាប្រាណបីផ្លូវវិបស្សណើ ព្រះធម្មឈាននៃ១៤បទ បូកនឹង៤៥សូមជួយថែទាំ ជៀសបាកឲ្យផុតអកុសលសត្រូវ ។ឱឱ កែកូវ វិស៊ុំវិសុំ ឱ អ ន មោ គុណំ សេដ្ឋោព្រះភគ្គនេស្ត្រ ព្រះធាតុព្រះកែវ ព្រះមាតុលីព្រះបារមីសូរ្យ ព្រះវេស្សវណ្ណោ ព្រះបរមពោធិព្រះភិធូរ ព្រះភិធាយ ព្រះកំបាយ ព្រះនារាយណ៍ព្រះគន្ធា ទាំងម្តាយនាងភោគវត្តី នាងវិសាខានាងស្រីមហាមាយា នាងកេសណី អស្សបុប្ផាអប្សរកញ្ញា ព្រះមហាឥសី ព្រះអរិយសង្ឃទ្រង់ពុទ្ធាព្រះសារីរិកធាតុ សុជាតិធីតាព្រះចូឡាមុនីកឹករុណានៃព្រះពៃស្រមណ៍ ឱត្តកឹកាំ ទាំងគុណបិតា ព្រះចង្កមរាជាចតុទន្តា គុណាព្រះសុវណ្ណទាំងពាន់ ព្រះកោឥន្ទត្ថេរោ ព្រះបិដកោ ព្រះធាតុព្រះកែវ ។ នមោ ពុទ្ធ ឱធោ តិ លក្ខញ្ញាណំ តិ សោ មម តំ ព្រះត្រៃលក្ខញ្ញាណ មានអង្គជាប្រាណ ដោយដានបីឃ្លា ត្រៃសរណគមន៍ ត្រៃវេទត្រៃភូមិ ត្រៃយុត្តិ ត្រៃជា ព្រះជ័យបេស្តា ព្រះមហាកំសាន្ត ទាំងគុណប៉ែតដាន មានទាំងអតិថេរ ត្រីនេត្រសីង្ហេ ទាំងទើបប្រជុំមូលមកជួយជុំ ទាំងមហារំជួល ទាំងគុណចង្រ្កមប្រជុំមកមូល ទាំងគុណត្រកូលពុទ្ធខេត្តធម្មាគុណមគ្គគុណផល គុណគិតឲ្យយល់ ៨ពួកណា ឋិតដោយសីលំតាំងមានមាត្រា គ្រប់ពួកនោះណា ទ្វត្តីសបារមីសិរីគុណំ ព្រះតស្សថេរោ ព្រះពុទ្ធឃោសា អនុគុណំទាំងគុណព្រះមេរុ ព្រះសុមេរុរាជា មហាសមុត្តំមហាមុនីសច្ចំ គីរីវង្គត បព៌តឬជា អនុលោម បដិលោមចែងចាំងសូរិយា បរិច្ឆេទធម្មា ទាំងគុណអ្នកខ្ញុំបង្គំគុណម្ចាស់ថ្លៃអើយមានបុណ្យ ព្រះគុណអើយទ្រទ្រង់៨ម៉ឺន៤ពាន់ គ្រប់គ្រងមូលមកឲ្យជ័យ ឲ្យពរមង្គលសួស្តី ជួយក្រុងរក្សាឋិតជាសពាសណា ដូចក្រឡាដែនដី ជួយបិទជួយបាំង ពាសពាំងគ្រប់

ទិសទីដូចមាសទិព្វថ្មី ៨សែនជាន់ជុំ ព្រះគុណជាធំ រក្សាឲ្យសុខ ។ នរអ្នកណា ខិតខំឧស្សាហ៍ រៀនគុណនេះបានចេះចាំជាក់ជៀងទាត់ទៀង មែនមាន ព្យាយាមសព្វប្រាណ សឹងសព្វពេលា អ្នកនោះស្មើបានកាន់កែវហោះធ្យាន ដោយជានវិហារ នឹងបានលាភលោកចៀសចតុរាបាយបាបដីរាបភយា ទោះទុក្ខក្តីណារលាយបានសុខ គុណជួយទ្រទ្រង់សព្វសត្រូវព្រាយផង ពុំហ៊ានធ្វើទុក្ខ ទាំងអំពើធ្មប់អាប ពុំហ៊ានឈរមុខ រោគាអួលចុក វិនស្សន្តិអសេសតោ សព្វបាបំ សព្វកម្មំ សព្វទុក្ខំ បមុញ្ចរេ ទុក្ខតិ និភូតិ ជានាតិ សុខិនិភូតិ និព្វានំ បរមំ សុខំ ៕ (សូត្រ១ចប់)

មន្តព្រះស្រីរតនត្រ័យ

សូមព្រះព្រហ្មមកស្ថិតនៅឰដ៏ថ្ងាស សូមព្រះនរាយណ៍ឋិតនៅដួងហឫទ័យ សូមព្រះបរមីសូរមកស្ថិតតនៅឰដ៏ដៃ សូមព្រះវិស្ណុការមកស្ថិតនៅឰជើង សូមទេវតាមកស្ថិតនៅឰដ៏ភ្នែកឆ្វេងស្តាំ ទើបអញស្វាធ្យាយដោយព្រះទិព្វមន្ត ឱ្យសម្រេចសារពើទាំងពួងសូមឱ្យព្រះភគណេសនូវបុត្រមានដែលមានឫទ្ធិមហិមា សឹងជានាយកលើអស់ហ្វូងបិសាច ជួយកម្រាបអស់ខ្មោចបិសាចកំណាចផងទាំងឡាយ សូមអ្នកអញ្ជើញមកយកគ្រឿយាបូជាឆាប់ៗហើយសូមឱ្យភយន្តរាយទាំងពួងវិនាសទៅហោង ។

មន្តព្រះភូមិ

យើងសូមថ្វាយបង្គំសូមសរសើរព្រះធរណី ដែលជាអ្នកទទួលបន្ទុកនូវមនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិ និងទឹកដីជាដើម ជាអ្នកអាចអត់នូវក្តីដែលគេបៀតបៀនគ្រប់យ៉ាងមានត្រូវការកាប់ដីជាដើម បពិត្រព្រះធរណីហើយដោយអំណាច ដែលយើងខ្ញុំសូមសូត្រស្តុតីសរសើរសព្វថ្ងៃនេះ សូមក្តីក្តៅក្រហាយនូវកំសួលពិសកុំបីមានឡើយ ។

មន្តព្រះវិស្ណុការ

យើងខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំព្រះវិស្ណុការ ដ៏ជាមេជំនាងផ្ទះរបស់ទេវតា សូមកិច្ចការដែលយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើឱ្យសម្រេចទៅ ។ សូមព្រះពុទ្ធមកស្ថិតនៅលើក្បាល ព្រះព្រហ្មមកស្ថិតនៅឆ្អឹងថ្វាស ព្រះនារាយណ៍មកស្ថិតនៅឆ្អឹងជើង ដោយតេជព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ សូមការដែលយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើ សម្រេច!សម្រេច! សូមអំណាចគ្រូប្រសិទ្ធិ កុំបីមានចង្រៃឡើយ ។

មន្តព្រះអដ្ឋទិសឬទិសទាំង៨

ឱម ដូចយើងរំឭកដល់ព្រះព្រហ្ម ព្រះសិវៈ ព្រះវិស្ណុ សូមទេវតាដែលស្ថិតនៅទិសបូព៌ា អាគ្នេយ៍ ទក្សិណ នរតី បស្ចិម ឧត្តរ ពាយ័ព្យ ឦសាន្ត ចូររក្សាព្រះរាជម្ចាស់ផែនដី ចូររក្សាឱ្យល្អសូមក្តីភយន្តរាយទាំងពួងវិនាសទៅហោង ។

មន្តកំផែងមាស(សូត្រ ៧ ចប់)

មត្រឹងម អត្រឹងអ ឧត្រឹង ឧ ទើបអញ្ជើញគ្រូមកជួយអញត្រឹងកាយ នឹងត្រឹងមិត្ត នឹង បីដូច កំផែងរឹង មហាកំផែងមាស នឹង នៅនោះចុះ ។

របៀបប្រើ៖ គឺប្រើបាន សំរាប់ការពារនូវមន្តខ្មៅអំពើអំព័ន្ធ ដែលគេប៉ុនប៉ងមកលើយើង វាជាកំផែងជាសីម៉ា សំរាប់ការពារខ្លួន ការពារពីគាថាកន្ត្រៃ មាសកន្ត្រៃប្រាក់ កន្ត្រៃពេជ្រ គាថាទាំង 4 នេះគឺប្រើបានដូចគ្នា តែគាថាកំពូលគឺជាគាថាកមផែងពេជ្រ និង កំផែងកែវ ៧ ជាន់ ។ គឺសំរាប់ការពារជារបាំង ជារនាំងសម្រាប់ការពារពពួកមន្តខ្មៅ បងប្អូនអាចសូត្រធ្វើជាខ្សែរសីម៉ា ឬ សូត្រធ្វើជាទឹកមន្តសម្រាប់ស្រោចឱ្យអ្នកជំងឺ ឬ សម្រាប់ការពារខ្លួនឯងជារបងព័ន្ធសីមា ។

មន្តគាថកំផែងកែវ ៧ ជាន់

តាំងនមោ ៣ ចប់

ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ សត្តរតន បាការំ មេជីវិតំ យាវនិព្វាននំ សរណំ គច្ឆាមិ ។ (សូត្រ ៧ ចប់)

របៀបប្រើគឺប្រើបានពីយ៉ាង

ទីមួយ ប្រើសម្រាប់ការពារសម្រាប់សត្វសាហាវ ខ្មោចព្រាយបិសាចជាដើម គឺសំរាប់យើងសម្រាកពេលយប់នៅផ្លូវឆ្ងាយវាលរហោដ្ឋាន ឬ ក៏ក្នុងព្រៃ និយាយរួមទៅគឺសំរាកពេលយប់ហើយត្រូវយកដុះថ្ម ឬ ដុំដីបោះឱ្យគ្រប់ទិសទាំង ៨ ដោយចាប់ផ្តើមបោះពីទិសខាងត្បូង វិលទៅខាងស្តាំដៃ ពេលដែលយើងធ្វើយ៉ាងនេះបានហើយ គឺគ្មានចោរទមិឡណាមួយ ឬ សត្វណាមួយមកបៀតបៀនយើងបានឡើយ

របៀបទីពីរ គឺប្រើសម្រាប់ព័ន្ធសីមាស្រ្តីដែលទើបនិងឆ្លងទន្លេ ដើម្បីការពារកុំឱ្យពពួកខ្មោចព្រាយមកបៀតបៀនបន្លាចប្រពន្ធកូននោះ យើងត្រូវសូត្រ ៣ ចប់ ឬ ៧ ចប់ ហើយត្រូវយកកំបោស៊ីម្លូនោះ មកព័ទ្ធខ្វែងតាមទិសទាំង ៨ នៅក្នុងផ្ទះយើង ។

មន្តសីមាដែក ៧ ជាន់

តាំងនមោ ៣ ចប់

នបិទ នបាំង សថាំង បាំងន មោបិទ មោបាំង សថាំង បាំងមោ ពុទ្ធ បិទ ទ្ធា បាំង សថាំង បាំងទ្ធាយ បិទ យបាំង សថាំង បាំងយ ទើបគ្រូប្រើអញឱ្យពាក់អាវដែក ៧ ជាន់ ពាក់អាវស្ពាន់ ៧ ម៉ឺន តើនក្រវើនណាគ្រូអើយ តុក សុខគង់នឹង ព្រះស្វាហ័ប ។ (សូត្រ ៣ ឬ ៧ ចប់)

របៀបប្រើ

១ សូត្រនៅពេលលើកអាវពាក់ចេញដំណើរទៅតាមទីជិតឆ្ងាយ ការពារបានគ្រប់យ៉ាង ។

២ សូត្រដើម្បីព័ទ្ធសីមា ការពារអំពើអាបធ្មប់
៣ ពេលមានអាសន្នភាវនា រហូតបានសេចក្ដីសុខ ។
៤ សូត្រព័ទ្ធសីមា ការពារផ្ទះ យកកំបោរ ស ឬ កំបោរ ក្រហម គូសខ្វែង សញ្ញាលេខបូក + គូសពើចុះក្រោមគូសពីស្ដាំទៅឆ្វេង) ជើងសសរគ្រប់ទិស ទាំង ៨ (គូសជើងសសរទិសបូព៌ាខាងកើតមុនគេ ទិសអាគ្នេយ៍ជ្រុងខាងកើត ទិសទក្សិណ ខាងត្បូង ទិសនិរតី ជ្រុងខាងត្បូង ទិសបស្ចិម ខាងលិច ទិសពាយ័ព្យជ្រុង ខាងលិច ទិសឧត្តរ ខាងជើង ទិសឦសាន្ត ជ្រុងខាងជើង **បញ្ជាក់** គូសជើងសសរមួយសូត្រ ៣ ចប់ ឬ ៧ចប់ បើសូត្រ ៣ ចប់ ៣ ចប់ដូចគ្នា បើសូត្រ ៧ ចប់ ៧ចប់ដូចគ្នា គ្រប់សសរទាំង ៨ ទិស ។

មន្តហៅម្រេញគង្វាល

តាំងនមោ ៣ ចប់

កុមារោវា កុមារីវា ឯហិបិត្តំ បិយំម:ម: នជាលិតិ នមពទ បភកស អាគច្ឆាយ្យ អាគច្ឆាហិ មានិ ម៉ា ម៉ា ។ (សូត្រ ៧ ចប់)

មន្តស្នេហ៍ព្រះចន្ទពេញបរមី

ចន្ទោ បណ្ឌរសោយថា បណិ ជោតិរសោយថា ។ ០៚

មន្តអញ្ជើញដួងព្រះវិញ្ញាណព្រះមហាក្សត្រឬមេទ័ព

ឧកាស អហំវខ្ញុំ សូមគោរពអញ្ជើញនូវដួងវិញ្ញាណក្ខន្ធនិងបារមីនៃអស់លោកមេទ័ព ដែលធ្លាប់តែក្លាំងពូកែបេះបាំក្សេនតម្រាការពារទឹកដីខ្មែរគ្រប់ទិសគ្រប់តំបន់ទោះនៅព្រៃភ្នំនិគមន៍ជនបទ ដែលមានឈ្មោះប្រាកដ គឺលោកតាដំបូកខ្មៅ ក្របៅជ្រំជំរុំកោះកុង ផ្លាបាក់កាំភ្លើងស្ដេចកនក្លាំងក្លាអ្នកតាឃ្លាំងមឿង លោកតាក្រហមក មេទ័ពកន្សែងក្រហម មេទ័ពកន្សែង ស មេទ័ពសេះស មេទ័ពសក់ស លោកតាត្រសក់ផ្អែម ហែមចៀវ ពោធិ៍កំបោ អាចារ្យមាន អាចារ្យលាក់ អាចារ្យស្វា ក្រឡាហោមគង់ ស្ដេចតំលង់ លោកតាដំបងពេជ្យ លោកតាគងចក្រ លោកតាភ្នែកប្រាក់ លោកតាដំបង

ដែក លោកតាដំបងក្រញូង លោកតាសក់វែង ភ្នំគូលែន លោកតានេត្រ ភ្នំត្បែង បារមីព្រះអង្គធំ ភ្នំខ្លែង លោកតាបឹងកន្សែង បារមីវត្តត្រលែងកែង លោកតាមហាសម្តេង វត្តកោះនរាយណ៍ កោះស្លាកេត ព្រះបាទធម្មិក អង្គបេក អង្គចម អង្គច័ន្ទ អង្គភីម រូងខ្លាគ្រហឹម ព្រះអង្គសជ្ជីធំ ខ្នងភ្នំម្រះព្រៅ អ្នកសប្ចុំ ខ្នងភ្នំសំពៅអ្នកទៀងត្រង់កំបង់បទឥសី ភ្លែសម្ងាត់ គ្រូភ្លាំងកំបាង់បាត់ ក្នុងព្រៃស្មសានឋានស្ងាត់ជ្រងំ បារមីរាប់រយលើកំពូលភ្នំ អ្នកតាតូចធំ ភ្នំឈើកាប់ អ្នកតាកោះដាប់សម្តេចចក្រី ព្រះអង្គម្ចាស់ច័ន្ទរង្សី បារមីលោកយាយធំ ភ្នំនាងកង្រីព្រះអង្គធំ ភ្នំទាន់ហាន់តាឪ មេទ័ពធំ ភ្នំព្រះវិហារ លោកយាយលោកតា រក្សាព្រៃកោងកាងអារក្សតូចធំ ព្រៃភ្នំប្រោមប្រ អញ្ជើញបារមីស្រីសស្អាតបាតល្អាង អ្នកខ្លាំងពូកែបែរក្សារោងច័ន្ទរោងជាង រោងសន្ទប់ព្រៃញាតព្រៃស្តុក អ្នកតាម្ចាស់ស្រុក ម្ចាស់ទឹកម្ចាស់ដី បារមីលោកយាយមាត់ទិព្វវត្តព្រះឥន្ទទេព បារមីលោកយាយទេព មេ.ស កន្ទោងខៀវ លោកយាយ ស ភ្នំកោះអណ្តែត កោះរំពេទន្លេព្រះព្រសព្វ ទន្លេបួនមុខ ព្រះបាទទសមុខ អញ្ជើញបារមី ស្តេចអច័នបាតអង្គរឈរចាំរាំងទប់ ព្រះអង្គធំខ្នងភ្នំសន្ទុក ព្រះបាទជាន់ទុក ព្រះបាទជាន់ជុំ ព្រះព្រហ្មមុខបួន ព្រះបៅក្លែងឫទ្ធិ គ្រូសក់កណ្តាញ់ទាំងតូចទាំងធំ ទាំងគ្រូសុំណុំគ្រូគងសង្ហ៉ា គ្រូជ្សិតរមួលគ្រូស្នងមេបា អារ័ក្សអ្នកតាម្ចាស់ទឹកម្ចាស់ដី ពួកម្រេញគង្វាលនិងព្រាយកុមារក្រមួនគោបាសំពោងសក់ធំ កណ្តាញ់៣ជុំលោកតាកណ្តាញ់ធំ បាតជើងធំលោកឪធំ ខ្នងភ្នំគីរីរម្យ ភ្នំព្រះរាជទ្រព្យផ្លាប់មានបារមី តាដង់មៅជ័យព្រៃអាគមន៍ ជ្រោះក្រពើ ស ធំឬ៣ជុំនាងក្រពុំឈូកយាយសក់ក្រអូប យាយច័ន្ទធំ ភ្នំកំបាយទាំងគ្រូ ប្រាំប្រៃកាយនាងរំសាយសក់កន្សែងបក់កន្សែងបោយ តាបសឥសីភ្នំត្រៃត្រឹង្ស ឆ្អឹងដែកស្បែកស្ពាន់ តាពាន់អកចកវៃ ឥសីធំភ្នំ១00ខ្នងដំបងដៃព្រះអង្គម្ចាស់ថ្លៃបាតដៃ កងចក្រលាយលាក់កងជុំ គ្រូអាគមភ្នំសុពណ៌កាលី កណ្តឹកសាមពាន់ធំ ភ្នំហោត្រៃ ព្រះអង្គធំភ្នំ

ហាន់ជ័យគ្រូអង្គចបង្រួញដី មេទ័ពប្រុសមេទ័ពស្រីទាំងជើងទឹកជើងគោក ជើងអាកាសក្តី អ្នកមានបុណ្យបារមីទិសទាំងប្រាំបីបារមីគងជ័យ គ្រូធំទាំងប្រាំបីឥសីទាំងបួនអ្នកសច្ចំភ្នំស្រង់ កូនក្រក់ព្រះអង្គខ្មៅព្រះបៅក្លែងឫទ្ធិ ព្រះអង្គគោកធ្លក់ព្រះអង្គធំកងចក្រកងជុំ បុទុមកុមារមហាហង្សព្រះសង្ឃ ធុតុង្គបក្សីបាំក្រុងព្រះអង្គភ្នំយ៉ាត អ្នកថែរក្សាគ្រប់ប្រាសាទបាទគ្រឹះ ឫសសីមាមណ្ឌលសីមា គ្រឹះសីមា ខ័ន្ធសីមា ទឹកឈូទឹកឆាទឹកជ្រោះប៊ូស្រា អ្នកតាបឹងវាលសម្តេចពាន់វាលសម្តេចឃ្មួង វាលស្រីស្រណោះវាលស្រែ១០០ ប្រាសាទសសរ១០០ភ្នំសមោឆាន ភ្នំជៅតញ្ញាណ រូងនាងវិមានអាកាស ស្រះកែវស្រះខ្មៅ ស្រះខ្មៅស្រះស្រង់បារមីព្រះអង្គធំ ក្នុងព្រះបរមរាជវាំងសូមអញ្ជើញបារមី ក្នុងប្រសាទទេវាវិនិច្ឆ័យ ប្រាសាទព្រះវិហារសួគ៌ប្រាសាទព្រះកែវមរកត់ ប្រាសាទបល្ល័ង្ករ័ត្ន បារមីទឹកសម្បថព្រះខ័នរាជម្កុដរាជទាំងដាវអាជ្ញាទីទេពស័យនា ព្រះច័ន្ទឆាយាក្រឡាបន្ទំព្រះអង្គសជ្ជីធំ គ្រប់ព្រះវិហារពញ្ញារោង មាត់ទិព្វតេជោមាសតេជោយ៉ត តេជោដំឱន លោកយាជូនពេញវត្តភ្នំបទុមលង្កា ឥសីព្រះនេត្រ៣ស្រីកន្ទោងខៀវ អង្គបេកអង្គបម ព្រះខ្ញុំព្រះខ្វាមព្រះឥសីព្រះឥសូរព្រះភគនេស្ត្រ ព្រះគហិកងចក្រវល័ក្ខមរកត ខ្លាព្រះពិស្ណុការធិតាវណ្ណកៈឱភាសម្ពិះដួងច័ន្ទ សុវណ្ណកិសរ សូមលោកនិមន្តយាងមកជាកសិណសាក្សី ជាអធិបតីនៅក្នុងទីនេះ ។៕ សូត្ររាល់ដើម្បីឱ្យលោកជួយប្រសិទ្ធីគាថា

មន្តក្លែងមុខយើងមិនឱ្យចំណាំបាន

វិ មុ ស្ញុំ វិ ទិ ភ ។ ភាវនាធម្មតា ដើរតាមផ្លូវធម្មតា

មន្តហៅវិញ្ញាណអមនុស្ស ឬសត្វទេពឱ្យយាមកន្លែង

សៈ មៈ អៈ ឧ ។សូត្រតាមកម្លាំងថ្ងៃទាំង៧

វេទព្រះរាម

ឧមៈ ទ្រហឹងង សន្ទឹង មេឃា ឫទ្ធី ទេវា អង្គអញ សម្តែង ពុទ្ធ ពុទ្ធំ ឥ ធម្ម ឧ ធម្មំ ឧ សីលុំ សង្ឃ មៈ សង្ឃំ កម្លាំង យោហុំ វាយោហុំ ស

ម្វា អរហុំ សន្ទឹង កក្រើក របើក ចក្រវាឡ ចភិ ឥទ្ធិ សន្ទឹង មអឧ ឫទ្ធី ស្វាហៈ ។ សូត្រ ៧ចប់

វេទ ព្រះគោ ព្រះកែវ

ពុទ្ធោ បិទ ព្រះគោ បាំង ពុទ្ធោ រាំង ព្រះកែវ រា ធម្មោ បិទ ព្រះគោ បាំងធម្មោ រា ព្រះកែវ រាំង សង្ឃោបិទ ព្រះគោបាំង សង្ឃោរា ព្រះកែវ រាំង សង្ឃោប្រឆាំង វិនស្សន្តិ អនិច្ចំ សង្ឃោ អនិច្ចំ សង្ខា អនិច្ចំ ប្រហារ អសោភានី ។ (៣ចប់)

មន្តសូត្រឱ្យរាំងភ្លៀង ៧ចប់

ឧម្មៈ ស្មឹង តិហៈ ព្រះគង្គា ចៅអើយ យូ យុំ សុំ លោកៈ ជានិតិ

វេទ ហនុមានសម្ដែងរិទ្ធិ

ឥសាសុ យុំយុំ ពៈលៈ ហនុមាន ទ្រង់ ឫទ្ធី សណ្ឋិតវិជ្ជា កក្រើកមេឃា រាមម ធិរាជ សន្ធឹក អង្គអាចអំណាច ក្រៃលែងក្រវីពន់ពេក រញ្ជួយ ញាប់ញ័រខ្ទ័រភព ក្រៃចក្រ មៈ ឧមៈ ឥ ឧឪ យោហិ យោហៈ ចៈឥមៈត្រៈ ចៈក្រាំង សន្ធឹកចៈ ក្រេង វិ្វ សុំលិ យិយិ កៈតោ រោធិ ឫទ្ធី ស្វាហយ្យ ។ ៣ចប់

មន្តចម្រើនសីលមន្តគាថា

ពុទ្ធាយុំ ធម្មាយុំ សង្ឃាយុំ អរហន្តយុំ ទេវយុំ ទេវតាយុំ ឥសីយុំ អ្នកតាយុំ សព្វាមហាគុរុយុំយុំ ប្រើអង្គអញ់សែបមន្តគុណលេខអស់អក្ខរា ព្រះគាថាពូកែស័ក្តិសិទ្ធទាំង៨៤០០០ធម្មក្ខន្ធថ្លៃ ជុំតេជៈឫទ្ធី សីលុំ បារមីយុំយុំ វិជ្ជាអរហុំ អភិញ្ញាណុំ មនោយិទ្ធិ មៈមៈ ឱម្មៈ នមោពុទ្ធាយៈ មអឧ នមពទ ឥតិបិសោ ភគវា ឥស្វាសុ នជាលិតិ ចីបិសេតិ អរហុំ សិទ្ធី សិទ្ធំ ស្វាហៈ

មន្តចម្រើនសីលមន្តគាថា

ឥន្ទសីលំ ទេព្វសីលំ ចក្រវត្តិសីលំ មហាចក្រវត្តិសីលំ ព្រហ្មសីលំមហាព្រហ្មសីលំ ឥស្សីសីលំ មហាឥស្សីសីលំ ឥសូសីលំ មហាឥសូសីលំ មុន្នីសីលំ មហាមុន្នីសីលំ សប្បុរសសីលំ មហាសប្បុរសសីលំ ពុទ្ធព្រហ្មសីលំ បច្ចេកពុទ្ធព្រហ្មសីលំ

អរហន្តសីលំ សព្វសីលំ វិជ្ជាជរានំសីលំ ទិព្វលោកាចរិយានំសីលំ សព្វមន្ត្រាចរិយានំគសីលំ ឯតេនសច្ចវប្ចេន្ទ តុយ្ហះស្មុន្ត នមោពុទ្ធស្ស នមោធម្មស្ស នមោសង្ឃស្ស សាយ្យជីទំហុហលោហុលោហុលោស្វាហាយ្យះ ។

មន្តរំដោះគ្រោះ

ឥតិបិ សោ ភគវា ជូតសូន្យទេវានៅកម្លាំងដៃជូតអោនលូនលាជូតឆាវសមុទ្រតាំងបែសាំវ៉ៃយូនៃមរជក រោមគា សព្វគ្រោះសូន្យហៃនហិ តំ អ អសោ និព្វានំ ពុទ្ធោ អ ធម្មោ អ សង្ឃោ សព្វគ្រោះសូន្យសុង វិនាសន្តិ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺគ្រោះកាចចង្រៃវិនាសាយ ។ ទើបអញលើកនៅព្រះគ្រោះ ទើបអញដោះនៅព្រះថ្នាក់ ទើបអញដាក់នៅព្រះខែ ទើបអញប្រែនៅព្រះឆ្នាំ ទើបអញនាំចម្លងគ្រោះទាំង១២ឆ្នាំ គ្រោះទាំង ១២ខែ គ្រោះទាំង ៧ថ្ងៃ អញមកលើកជោគ លើកជ័យ លើកថ្នាក់ លើករាសី លើកខែ លើកថ្ងៃ លើកទាំងអាយុ វណ្ណំ សុខំ ពលំ យាវនិព្វានំសម្បច្ចយោហោន្តុ ។ ឥតិបិសោ ភគវា ជូត ឆ្លូវទេវារំដោះគ្រោះទោសចម្រើន អាយុស្តេចស្តេចប៉ែសាំងវ៉ៃ ហៃព្រះវណ្ណបាក់ប៊ុនអ្នកសំពៅថោង ម៉ារត្តណោង អនិច្ចំ ទុក្ខំ អនត្តា សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យសព្វជំងឺគ្រោះកាចចង្រៃវិនាសាយ ភវិជយា សព្វ លាភំ ភវន្តុ មេ តេហិត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ និព្វុ តោ សព្វ ភយេនញ្ច សព្វរោគ វិនិមុត្តោ សព្វសន្តា បវជ្ជិតោ សព្វវេ មរតិ កន្តោ និព្វុតោ ចតុរំ ភវ ។ នមោ ឥតិបិ សោ ភគវា ព្រះអាទិត្យ ឥស្មឹ ច ពុទ្ធ គុណំ ច ធម្ម គុណំ ច សង្ឃ គុណំ សព្វទុក្ខ សព្វលោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺគ្រោះកាចចង្រៃ វិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វលាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោវិមុត្តោចតុរំភវ ។ អាទិត្យ ចន្ទ អង្គារ ពុធ ព្រហស្បតិ៍ សុក្រ សៅរ៍ ឥស្មឹ ច ពុទ្ធ គុណំ ច ធម្ម គុណំ ច សង្ឃ គុណំ ច សព្វទុក្ខ សព្វលោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺ គ្រោះកាច

ចង្រៃ វិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វលាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ វិមុត្តោ ភវន្តុ តេ ភគវន្តំ សរណំ គច្ឆាមិ ។ ព្រះឋាន ព្រះនព្វគ្រោះ ព្រះបាទ សមុខ ឥស្សី ច ពុទ្ធ គុណំ ចេត្រ វិសាខ ជេស្ឋ អាសាឍ ស្រាពណ៍ ភទ្របទ អស្សុជ កត្តិក មិគសិរ បុស្ស មាឃ ផល្គុន បច្ចិមស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំ ព្រះធម្ម គុណំ ព្រះសង្ឃំគុណំ សព្វទុក្ខ សព្វលោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺគ្រោះ កាចចង្រៃ វិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វលាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ វិមុត្តោ និមិត្តោ សព្វ ភយេនញ្ច សព្វរោគ វិនិមុត្តោ សព្វ សន្តោ បវឌ្ឍិតោ និមិត្តោ ចតុរំ ភវ សម្បន្នោ ឥតិបិសោ ភគវា ស នមោ ពុទ្ធស្ស ស នមោ ធម្មស្ស ស នមោ សង្ឃស្ស សេយ្យបីទំហុលោៗស្វាហាយ ។ មិគសិរ បុស្ស មាឃ ផល្គុន ចេត្រ វិសាខ ជេស្ឋ អាសាឍ ស្រាពណ៍ ភទ្របទ អស្សុជ កត្តិក បច្ចិមស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំ ព្រះធម្មគុណំ ព្រះសង្ឃគុណំ សព្វទុក្ខ សព្វ លោក សព្វរោគ សព្វភ័យសូត្រ មន្តរំដោះអស់ជំងឺគ្រោះកាចឧត្បាតចង្រៃ វិនាសាយ ។ ជយ ជយោ សព្វលាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ និមិត្តោ សព្វភយេញ្ច សព្វរោគ វិនិមិត្តោ សព្វ សន្តា បវឌ្ឍិ តោ និមិត្តោ ចតុរំ ភវ សម្បន្នោ ឥតិបិសោ ភគវា ស នមោ ពុទ្ធស្ស ស នមោ ធម្មស្ស ស នមោ សង្ឃស្ស សេយ្យបីទំ ហុលោៗ ស្វាហាយ ។ ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ ព្រះអង្គារ ព្រះពុធ ព្រះហស្បតិ៍ ព្រះសុក្រ ព្រះសៅរ៍ ឧម គ្រោះជោគ គ្រោះជាំ គ្រោះ ខែ គ្រោះឆ្នាំ គ្រោះចាប់ គ្រោះចង គ្រោះកាចចេញទៅ គ្រោះជាចូលមក ថែរក្សារាសី សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺគ្រោះកាច ចង្រៃវិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វ លាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំរក្ខិតោសន្តោវិមុត្តោ បុតវំភវ ។ ព្រះរាហូ ព្រះកេតុ ព្រះកាល ព្រះភូមិ ឧម គ្រោះជោគ គ្រោះជាំ គ្រោះខែ គ្រោះឆ្នាំ គ្រោះចាប់ គ្រោះចង គ្រោះកាច ចេញទៅ គ្រោះជាចូលមកថែរក្សារាសី សព្វទុក្ខ សព្វលោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វ ជំងឺគ្រោះកាចចង្រៃ វិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វ លាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រ

ក្ខិតោ សន្តោវិមុត្តោចតុរំភវ ព្រះឋាន ព្រះនព្វគ្រោះ ព្រះបាទសមុខ ឧម គ្រោះជោគ គ្រោះជាំ គ្រោះខែ គ្រោះឆ្នាំ គ្រោះចាប់ គ្រោះចង គ្រោះកាចចេញទៅគ្រោះជាចូលមករក្សារាសី សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺ គ្រោះកាចចង្រៃវិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វ លាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ វិមុត្តោចតុរំភវ ។ មិគសិរ បុស្ស មាឃ ផល្គុន ចេត្រ វិសាខ ជេស្ឋ អាសាឍ ស្រាពណ៍ ភទ្របទ អស្សុជ កត្តិក ឧម គ្រោះជោគ គ្រោះជាំ គ្រោះខែ គ្រោះឆ្នាំ គ្រោះចាប់ គ្រោះចង គ្រោះកាចចេញទៅ គ្រោះជាចូលមករក្សារាសី សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺ គ្រោះកាចចង្រៃ វិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វ លាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ វិមុត្តោ ចតុរំ ភវ ។ ជូត ឆ្លូវ ខាល ថោះ រោង ម្សាញ់ មមី មមែ វក រកា ច កុរ ឧម គ្រោះជោគ គ្រោះជាំ គ្រោះខែ គ្រោះឆ្នាំ គ្រោះចាប់ គ្រោះចង គ្រោះកាចចេញទៅ គ្រោះជាចូលមករក្សារាសី សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វជំងឺ គ្រោះកាចចង្រៃ វិនាសាយ ជយ ជយោ សព្វ លាភំ ភវន្តុ តេ តេត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ វិមុត្តោ ចតុរំភវ ។ បុពារស្មី ព្រះពុទ្ធំគុណំ បុពារស្មី ព្រះធម្មេតំ បុពារស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគភយំ វិវជ្ជឆេយ្យោ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃវិវជ្ជឆេយ្យោ សព្វ ធនំ សព្វ លាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ អាគ្នេយ៍រស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំ អាគ្នេយ៍រស្មី ព្រះធម្មេតំ អាគ្នេយ៍រស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគភយំ វិវជ្ជឆេយ្យោ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជឆេយ្យោ សព្វធនំ សព្វលាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ទក្សិណរស្មី ព្រះពុទ្ធំគុណំ ទក្សិណរស្មី ព្រះធម្មេតំ ទក្សិណរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគភយំ វិវជ្ជឆេយ្យោ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជឆេយ្យោ សព្វធនំ សព្វលាភំ ភវន្តុមេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ និរតីរស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំ និរតីរស្មី ព្រះធម្មេតំ និរតីរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគ ភយំ វិវជ្ជឆេយ្យោ

សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វ ធនំ សព្វ លាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ បច្ចិមរស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំបច្ចិមរស្មី ព្រះធម្មេ តំបច្ចិមរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគភយំ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វធនំ សព្វ លាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ ពាយព្យរស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំពាយព្យរស្មី ព្រះធម្មេតំ ពាយព្យរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគ ភយំ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វធនំ សព្វ លាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ ឧត្តរស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំ ឧត្តរស្មី ព្រះធម្មេតំ ឧត្តរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគភយំ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វធនំ សព្វ លាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ ឦសានរស្មី ព្រះពុទ្ធំគុណំ ឦសានរស្មី ព្រះធម្មេតំ ឦសានរស្មី សង្ឃានំ ទុក្ខរោគភយំ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វធនំ សព្វលាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ បឋវីរស្មី ព្រះពុទ្ធំគុណំ បឋវីរស្មី ព្រះធម្មេតំ បឋវីរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគ ភយំ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វធនំ សព្វលាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។ អាកាសរស្មី ព្រះពុទ្ធគុណំ អាកាសរស្មី ព្រះធម្មេតំ អាកាសរស្មី ព្រះសង្ឃានំ ទុក្ខរោគ ភយំ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វភ័យ សព្វគ្រោះវិនាសចង្រៃ វិវជ្ជធេយ្យេ សព្វធនំ សព្វលាភំ ភវន្តុ មេរក្ខន្តុ សុរក្ខន្តុ ។

ទេច កម្លាំងដៃឡើង

ឱមៈមហារន្ទះដៃជើងឥតិមៈសីលុំភៈវោភៈវុំបុ លិបៈគ្រុំនៈឧឧឪអៈឥសីព្រៃវេទសណ្ឋិត អង្គអញទេវៈភៈគៈវារាជ្ជាបារមីថ្លៃងឫទ្ធចក្រីរន្ទះកក្រើកផុងផុយមារសូន្យអៈសេសតោឫទ្ធីស្វាហាយៈ ។

មន្តហៅវិញ្ញាណឱ្យមកសណ្ឋិតវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធ

ពុទ្ធំ ជាស់វិញ្ញាណល្ងំ ធម្មំជាស់វិញ្ញាណល្ងំ សង្ឃំជាស់វិញ្ញាណល្ងំ អរហំជាស់វិញ្ញាណល្ងំ ទេវៈជាស់វិញ្ញាណល្ងំ ទេវតាជាស់វិញ្ញាណល្ងំ ឥសីជាស់វិញ្ញាណល្ងំ អ្នកតាជាស់វិញ្ញាណល្ងំ សព្វាមហាគរុយុំយុំ ប្រើអង្គអញសេកយ័ន្តមន្តគាថាគុណអស់អក្ខរា ព្រះគាថាពូកែស័ក្តិសិទ្ធិទាំង ៨៤000 ព្រះធម្មក្ខន្ធថ្លៃ ផ្តុំតេជៈ ឫទ្ធីសីលុំ បារមីយុំយុំ វិជ្ជាអរហំ អន្ទង់ហៅទាំងវិញ្ញាណតូចវិញ្ញាណ ទាំងវិញ្ញាណធំ វិញ្ញាណតូចប្រមូលផ្តុំ វិញ្ញាណធំចូលមក តាមបញ្ជាគ្រូអញ ចូលមកឱ្យឆាប់ណា....រើយ ចតុភូត្ថំ ញ្ញាណល្ងំ ភូតោទស្សញ្ញាណំ អញ្ជើញមក ឯហិមៈមៈ ឯហិម៉ាម៉ា ឱ្យតើនក្រវើនណាគ្រូណាឱម្មៈ នមោពុទ្ធាយ មអឧ នមពទ ឥតិបិសោ ឥស្វាសុ នជាលិតិ ចិបីសេតិសម្មាអរហំ សិទ្ធីសិទ្ធំ ស្វាហៈ ។៧ចប់

មន្តពញ្ញាកំហែងប្រាក់

នពន្ធុ មោពន្ធំ ពុពន្ធានំ ទ្ធាកាយានំ យមហាពន្ធំ មអឧសត្ត មហាកំដែង រាំងអ ។ (សូត្រ ៧ ចប់)

មន្តពញ្ញាកំហែងពេជ្រ

សត្ត មហា កំដែងពេជ្រ មហាកំដែងព័ន្ធ ទើបអញ្ជើញ ស្តេចវិស្សវ័ណ ជាន់ មហាប្រថពី បង្កើតជាមហាកំដែង នមអឧ មហាកំដែង ឥស្វាសុ មហាកំដែង នមោពុទ្ធាយ ខខៈឃាំង រាំង ខៈ ។ (៧ចប់)

មន្តពញាកំហែងកែវ

ពុទ្ធោ កំផែង វាំង ធម្មំ កំផែងកែវ សង្ឃំ កវោពុទ្ធោ ពេជ្រៗ ពន្ធំ ពេជ្រៗ ពន្ធំ ៚ (៧ចប់)

មន្តក្រុងឆេះ

ឱមៈ ឫទ្ធីតេជៈ ព្រះមុនីឥសី រាជាធម្មា ចក្រី កំបាត់មារលោកិយ ផុង ផុយសូន្យនិព្វាន្នំ មអឧ សម្មាសីលេន ពន់ពេនឫទ្ធីសេពមន្តព្រះអគ្គី ឆាបឆេះវក់ វីខ្មោចព្រាយបិសាច ផុងផុយ ឧសូន្យ ឧជាត់ កំបាត់មារ ខ្មោចព្រាយមាយា ធ្មប់អាប មហាមាត់កំបាត់សូន្យឈ្វើ ខ្មោចជួយអារក្ខអ្នកតា ខ្មោចព្រាយ ល្បាក់សារ ឆាបឆេះទាំងពីង ពីងពក ពីងហើម ពីងហល់ បុកបាប់ ឆេះពីង ពិស ឆេះពីងនូវក្នុងខ្លួនមនុស្ស ផុងផុយរលាយសូន្យអៈ ឆេះទាំងខ្មោចភូត្ត ដែល ដើររកស៊ីយប់ ឆេះទាំងខ្មោចដែលដើររកស៊ីថ្ងៃ ឆេះទាំងមេរំបល់ដែលដើររក ស៊ីយប់ ឆេះទាំងមេរំបល់ដែលដើររកស៊ីថ្ងៃ ឆេះទាំងមេក្រមុំ ឆេះទាំងអាប ឆេះទាំងធ្មប់ ឆេះសារពើធ្មប់អាបផុងផុយ និព្វានសូន្យ ពុទ្ធៈ ធម្មៈ សង្ឃៈ ពៈល្ងំ សីល្ងំ ធម្មសច្ចំ ឫទ្ធីស្វាហាយៈ ។

មន្តក្រុងឆេះ

ពុទ្ធំមហាឆេះ ធម្មំមហាឆេះ សង្ឃំមហាឆេះ ន រិទ្ធិ ព្រះអគ្គីសន្និត ក្រឡេកឆេះ ទើបគ្រូប្រើអញអោយសេពក្រុងឆេះ ឆេះទាំងក្រឡាប្រឹថពី ឆេះទាំងគីរីបុព្វតា ឆេះទាំងនគរលង្ការ ឆេះទាំងមហារលាយ ខ្មោចព្រាយ បិសាច មហារលាយខ្មោច កំណាចមន្តអញឆេះកគ្រើកចក្រវាឡ ឆេះធ្មប់ អាប ឆេះទាំងមហាមាត់ទាំងឡាយ វិនាស្សន្តុ អសេសតោ ។ (សូត្រ៣ ឬ៧ចប់)

មន្តក្រុងឆេះ

ឱមៈ គាស់ក្ជី គាស់ទាំងចម្រឹង គាស់ក្ជីសីមាកប្ប ឱគាស់ មៈគាស់ សីមាដែន គាស់អស់ទាំងដែន ធរណីចក្រវាឡ ពុទ្ធំកគ្រើក ធម្មំរបើក សង្ឃំ រលាយ ឆេះទាំងសីមាព្រាយ អារក្សអ្នកតា ឱឧឪឫទ្ធី មៈយៈសណ្ឋិត សង្គ្រាម

ឆាបឆេះ ពុទ្ធោលោ កក្រើក ចៈគ្រាំងរបើក សន្ធោឫទ្ធី មៈឱព្រះអគ្គី ទេវៈមន្តី ថ្លែងឫទ្ធីឆេះកាល នមោពុទ្ធាយ មអឧ ឫទ្ធី ស្វាហៈ ។(សូត្រ៣ ឬ៧ចប់)

មន្តដាស់ដួងកែវ

ន ម ព ទ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំជូតពង្សទេវតាប្រុសធាតុទឹក
ច ភ ភ ស ដួងកែវកំណើតឆ្នាំឆ្លូវពង្សមនុស្សប្រុសធាតុដី
ចី បិ សេ គិ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំខាលពង្សយក្សស្រីធាតុឈើ
អ បា ម ចុ ប ដួងកែវកំណើតឆ្នាំថោះពង្សមនុស្សស្រីធាតុឈើ
អ សំ វិ សុ លោ អ បុ ស ពុ ភ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំរោងពង្សទេវតាប្រុសធាតុមាស
ទី មំ សំ អំ ខុ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំម្សាញ់ពង្សមនុស្សប្រុសធាតុភ្លើង
សិ សំ នា មោ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំមមីពង្សទេវតាស្រីធាតុភ្លើង
សំ វិ ទ្ធា បុ ភ យ ប ដួងកែវកំណើតឆ្នាំមមែពង្សទេវតាស្រីធាតុមាស
ឧន្ធំ អន្ធោ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំវកពង្សយក្សប្រុសធាតុដែក
ឥ តិ សា ដួងកែវកំណើតឆ្នាំរកាពង្សយក្សប្រុសធាតុដែក
អ ហា យ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំចពង្សយក្សស្រីធាតុដី
ឥ ស្វា សុ ដួងកែវកំណើតឆ្នាំកុរពង្សមនុស្សស្រីធាតុទឹក សូត្ររាល់ថ្ងៃ ៣,៧ចប់

ទេវសព្ទ

ឥសី ស្វាយ្ហំ នមោព្ធអៈ ឧទ័យយៈ បៈរ្រៈ អភិញ្ញាយ វិរិយា ធម្មមៈមៈ ទេវៈភូមិមៈមៈ ទេព្រក្សមៈមៈ ទេពធីតាមៈមៈ ទេវៈបុត្រមៈមៈ ទេវៈមៈមៈ សក្កទេវៈរាជមៈមៈ ព្រះឥន្ទមៈមៈ អាកាសទេវាមៈមៈ រាជាទេវៈមៈមៈ កិស្វារៈមៈមៈ ព្យញ្ជៈនេនៈមៈមៈ វេយាកៈមៈមៈ វច្ចូរៈមៈមៈ ព្រះសិវៈមៈមៈ បក្រវាលទេវាមៈមៈ អាវតាទេវៈមៈមៈ ព្រះបក្រ្កាមមៈមៈ ហេវច្ចូរៈមៈមៈ អាវតាមៈមៈ មហាទេពមៈមៈ ព្រះវិស្ណុកាមៈមៈ មហាមេឃទេវាមៈមៈ ព្រះកែវវិស្សវ័ន្តកងចក្រមៈមៈព្រះក្វឹករុណាមៈមៈ ព្រះពៃស្រពណ៍មៈមៈ ស្តេចអម្មរិន្ទមៈមៈ ពកាមហាព្រហ្មមៈមៈ ព្រះព្រហ្មមៈមៈ នមៈអៈឥ ឧឧទ័យៈមៈមៈ ទេវៈអាកាសមៈមៈ ហរៈមៈមៈ ហរិមៈមៈ អាសូរាយមៈមៈ អាសូរៈមៈមៈ រាហូអាសូរិន្ទាមៈមៈ ទេវៈធរណីមៈមៈ ព្រះបាទកុវេរោមៈមៈ ព្រះបាទវិរូបក្ខោមៈមៈ ព្រះបាទវិរុឡ្ហកោមៈមៈ ព្រះបាទធភរដ្ឋាមៈមៈ ស្តេចទេវៈរាជមៈ

មៈ អង្គអរិយៈមៈមៈ ទសបារមីមៈមៈ ឧប្បារមីមៈមៈ បរមត្ថបារមីមៈមៈ សមក្តិបារមីមៈមៈ ព្រះត្រៃលោកមៈមៈ ព្រះមហារាជាមៈមៈ ធីតារាជាមៈមៈ ទេវបុត្ររាជាមៈមៈ ទសពលរាជាមៈមៈ អាវតាព្រះត្រីស្នាមៈមៈ ព្រះរាមយណ៍ ព្រះលក្ខ័ណ ហនុមានមៈមៈ មហារាជតេជៈមៈមៈ ស្តេចរាមាមៈមៈ ស្តេចសំវែមៈមៈ ស្តេចគម្លង់មៈមៈ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័ន្នទី៧មៈមៈ ព្រះបាទកោឌិន្យៈមៈមៈ នាងកែវមនោរាមៈមៈ ព្រះសុធនមៈមៈ សុរិយវរ្ម័ន្នមៈមៈ ព្រះជិនវង្សមៈមៈ ព្រហ្មទត្តមៈមៈ អាទិត្យវង្សាមៈមៈ សូរិយាវង្សមៈមៈ ព្រះកេតុមាលាមៈមៈ អាវលោកេស្វារៈមៈមៈ ទេវៈជល្លសាមៈមៈ បិតាព្រះធម៌មៈមៈ មាតាព្រះធម៌មៈមៈ ព្រះសទ្ធម្មរាជមៈមៈ អាវតាព្រះពុទ្ធមៈមៈ អាវតាអណ្តើកមៈមៈ នមអឥ ឧ៖ឱយមៈមៈ អរហុំ សន្ទឹង វេទមន្ត ត្រៃកព មអឧ ឫទ្ធី ស្វាហាយ្យៈ ។

ខេទត្រីនេត្រ

ត្រីនេត្រសីង្ហេ សីង្ហ៣ជួយ អដ្ឋនាគា នាគ៨ជួយ បញ្ចៈ ពិស្ណុ ព្រះពិស្ណុការទាំង៥ជួយ ចតុទេវតា៤ជួយ ឆៈវស្សៈរាជាស្តេច ៦ជួយ បញ្ចៈឥន្ទ្រាព្រះឥន្ទ៥ជួយ ឯកៈយក្ខា យក្ខា១ជួយ នៈវៈទេវា ទេវតា៩ជួយ បញ្ចៈព្រហ្មាព្រះព្រហ្មទាំង៥ជួយ ទេវៈសៈរាជា ស្តេច ២ជួយ អដ្ឋៈអរហន្ត អរហន្តទាំង៨ជួយ បញ្ចៈពុទ្ធា នមាមិហុំ ពុទ្ធាយៈ ធម្មាយៈ សង្ឃាយៈ បារមីសូរ៉ាយ នរាយណ៍ ពុទ្ធគុណេកុមារយៈ សិរិសាយៈ ឥន្ទ្រាយៈ ព្រហ្មាយៈ ព្រះពិស្ណុការទេវាយៈ អភិនាយៈ ចន្ទ្រាយៈ ភារាកាយៈមុនី មេខលាយៈ គង្គាយៈ ព្រះពៃស្រពណ៌ ពុទ្ធាយៈ ព្រះពាយ ព្រះកំបាយថ្ងៃរ បៈរៈមេន ទេវាយៈ ឆទន្តានាគាយៈ មារាយៈ អតីតាយៈ រាជាឥសូរ្យវ៉ាយ្យៈ បៈហាយៈ ចតុលោកៈផាលាយៈ យមរាជាពុទ្ធាយៈ គិរីកន្ទាយៈ បច្ចេកៈពុទ្ធាយៈ អរហន្តាយៈ ត្រុង

ពលីយៈ ពេជ្ជញ្ញា ធរាយៈ សិទ្ធិពិលាយៈ វ៉ាប កញ្ចៈរាមា សោកាយៈ បព្វ បៈវៈរ ឫទ្ធីយៈ សៈបារមី ឫទ្ធីស្វាហៈ ។

វេទជំរីទេព

ឧមឫទ្ធា មៈព្រះព្រហ្ម ឫឬព្រះសូរិយៈរាជទេវបុត្រ ឫឬអាវៈលោកេស្វារៈ ឧព្រះវិស្ណុការ នៈស្តេចទស្សកាន់ នៈព្រះរាម អៈព្រះសិវៈ ឪព្រះសទ្ធម្មៈ ឪឥឫស្សីព្រះសមគោត្តម ឥព្រះនារាយណ៍ ទៈព្រះឥន្ទ្រាធិរាជ ទៈព្រះវិស្សកម្មទេវៈបុត្រ មៈព្រះព្រហ្មសុបារប្បតី ឫឬព្រះចន្ទ្ររាជាទេវបុត្រ ឫឬហរិហរៈ ឧព្រះឥសូរ នៈអាវតាអណ្តើក នៈអាវតាព្រះពុទ្ធ អៈស្តេចចក្រវាល ឪតស្សភគវតោ ឪឥឫស្សីព្រះអគ្គីនេត្រ ឥព្រះព័ន្ធជាន់ជុំ ទៈព្រះឥន្ទ្រៈទេវៈរាជ ទៈព្រះពិស្ណុការ បៈព្រះព្រហ្មសប្បតី្វ ឫឬព្រះក្រឹស្នា ឫឬព្រះបាទកោឌិនយៈ ឧព្រះខ្វាម នៈអាសូរាយ នៈអាវតាទសពល អៈព្រះឥន្ទនឹមរាជ ឪនុប្បៈការ ឪឥឫស្សីសិដ្ឋិ ឥព្រះបាទទស្សរដ្ឋ ទៈព្រះឥន្ទ្រាទេវៈរាជ ទៈព្រះតម្កែង មៈព្រះព្រហ្មពៈកាធម្មី ឫឬព្រះរាជកុមារកងចក្រ ឫឬព្រះស្រីវិជ័យសង្គ្រាម ឧប៉ែតជានសារជាន នៈអាសូរៈ នៈព្រះបាទទសមុខ អៈស្តេចចក្រ ឪសព្វាវ័ន្ត ឪឥឫស្សីនេត្រ ឥព្រះបាទកងចក្រ ទៈព្រះឥន្ទ្រៈទេវី ទៈព្រះចក្រាមៈព្រះព្រហ្មអារម្មទា ឫឬព្រះកេតុមាលា ឫឬព្រះបាទសុរិយៈវរ្ម័នទី២ ឧព្រះសឹង្ហនេត្រ នៈរាហូ នៈព្រះបាទទស្សមំ អៈចតុទេវាំ ឪនព្វ វ័ន្ត ឪឥឫស្សីព្រះ៥ព្រះអង្គ ឥព្រះបាទកងជុំ ទៈព្រះឥន្ទសក្កទេវៈរាជ ទៈព្រះក្វឹករុណា មៈព្រះព្រហ្មចតុធម្មា ឫឬព្រះព្រហ្មទត្ត ឫឬព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ ឧព្រះសឹង្ហារ នៈស្តេចអម្រិន នៈហនុមាន អៈភយណោស្ស ឪពិស្វាមិ ឪឥឫស្សីទេវឥព្រះកិស្វារៈ ទៈព្រះឥន្ទ ទៈព្រះកែវវិស្សវ័ន្ត ចភកស នមោពុទ្ធាយ ភគវា អរហុំ នមអឧ សម្មា អរហុំ មអឧ ឥម្ហុំ ខ្មាញ្ចៈ ឫទ្ធា អរហុំ សន្នឹងវេទមន្ត ព្រះចក្រាបញ្ចៈទេវឫទ្ធីស្វាហៈ ។

ទេវហោវច្ចូរៈព្រះចក្រា

នមោពុទ្ធាយ ទេវាយៈ ព្រហ្មាយៈឥន្ទ្រាយៈ ចតុទេវាយៈ ឥសូរ្យទេវាយៈឥសីទេវាយៈសិវៈទេវាយៈភយណោសរាជាទេវាយៈ នរាយណ៍ទេវាយៈទេវបុត្តកុមារទេវាយៈ ចក្រីទេវាយៈ រាជាទេវាយៈ ព្រះពិស្ណុការទេវាយៈព្រះពាយ ព្រះពៃស្រពណ៌ទេវាយៈ កិន្នរទេវាយៈ រុក្ខាទេវាយៈនាងគង្ហីងព្រះធរណីទេវាយៈ យមបាលទេវាយៈ សុវណ្ណទេពមច្ឆាទេវាយៈ ក្រេបសមុទ្រទេវាយៈ មច្ឆារាជាទេវាយៈ ពុទ្ធធម្ម អ្នកតាបាស់ស្រុក ឧឥ ស្តេចព្រះអឬ័នទាំង៧កោដិ កំជែងកំហែងរាជា ធម្មារាជាទ្រដីឫទ្ធីព្រះរាមចក្រីហនុមានសម្តែងឫទ្ធិសណ្ឋិតកក្រើករបើកផែនដី តេជៈបារមីសណ្ឋិតអង្គអញ ពុទ្ធំ សីលំ ធម្មំកម្លាំង តេជៈឫទ្ធី អញលើកអញថ្លែងអញសម្តែងវេទមន្ត មហិទ្ធិកា ទេវាជេស្តា មអឧសន្ទឹងឫទ្ធី ស្វាហាយ្យៈ ។ ៚

វេទសម្តេចវិជ្ជា

ឧម មហារាជាទេវៈ ឥសីឥសូរ្យ ឥន្ទ្រៈព្រហ្មារាជា រាជាទេវាព្រះតឹងករុណា ទេពព្រក្ស យមយក្ស ចតុរាជា ទេវៈ វិស្ណុកនរាយណ៍ឫទ្ធី សិវៈមុនី ភគណោសតេជៈ ព្រះកែវវិស្សវ័ន្ត ព្រះព័ន្ធជាន់ជុំ គ្រូតូចលើភ្នំ គ្រូធំលើអាកាសា ឫទ្ធីអស្ចារ្យ ព្រះរានទ្រង់ឫទ្ធិ នមោពុទ្ធាយ ទេវៈរាជាឫទ្ធី ថ្លែងឫទ្ធិក្រវី ព្រះសុធននាងកែវមនោរា ធម្មវិជ្ជា ទេវៈបុត្តកុមារ ថ្លែងឫទ្ធិអស្ចារ្យ កុមារកងចក្រ ឥតិបិសោ សោសន្ទឹង ទ្រហ៊ឹចក្រវាឡ ពុទ្ធោ ពុទ្ធំ ធម្មំ ព្រះអង្គម្ចាស់ថ្លៃ ឫទ្ធីផែនដី សីលេនឈ្នះមារ ឥទ្ធិធម្មា មារសូន្យ អហោសិ មៈមៈ ឫទ្ធីស្វាហាយ្យៈ ។ ៚

វេទព្រះកែវ

ឧម មហាវេទមន្តត្រៃវេទ អង្គអញសម្តែង ថ្លែងឫទ្ធិបេស្តា នមោពុទ្ធាយ មអឧ អភិញ្ញាយៈ មហិទ្ធិកា អភិញ្ញាយៈ បរិនិមិត្ត អភិញ្ញាយៈ ពុទ្ធាវេន ធម្មាវេន សង្ឃាវេន ទេវាវេន ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ឫទ្ធី ទេវាវេន ព្រះ

ពៃស្រពណ៌ ព្រះពាយ ទេវាវេន ឥសី ឥសូរ្យ ទេវាវេន ឥទ្ធិ ធម្ម ព្រះនរាយណ៍ វិស្ណុការ ទេវាវេន ព្រះរាម ពន់ពេន តេជះសីល្ងំ ឥទ្ធា កម្លាំងហនុមាន សម្តែង ពុទ្ធោ លោ កក្រើក ពុទ្ធំរបើករញ្ជួយចក្រវាឡ សម្មា អភិសម្ពោធិ រាជា លើកថ្លែង សម្តែងកងចក្រ ទ្រហ៊ី រន្ទះយោគី ផុងផុយ សីម៉ាកប្ប កាប់ចាក់មារសូន្យ ឥទ្ធំ ភគវា សីលេនយះ ឫទ្ធី ធម្ម កំចាត់មារសូន្យសុង អបាមចុបះ ត្រ័យវេទ ធម្ម សន្ទឹងឫទ្ធី មអឌ ស្វាហះ ។

វេទព្រះរាមសម្តែងកងចក្រ

ឧម មហាឫទ្ធិតេជះ អង្គអញរាជកុមារកងចក្រ ព្រះអង្គម្ចាស់ថ្លៃថ្លែងឫទ្ធិត្រៃវេទ រាជាផែនដី ពុទ្ធ ធម្ម សង្ឃ ឥអ្វាំ អះស្វំឥ ឧអះ ៥ឳ អបាមចុបះ នមោពុទ្ធាយ ចភគស មះឥ មះអះ បុច្ចះ នមសត បាបះ ពហុសន្ទឹងអភិ យុបា កះកោ សោពុទ្ធោ សន្ទោ ឥម្ងំ យះលះ មះហ៊ុំ គ្រឹកគ្រាំង ពុទ្ធាយះ ធម្មាយះ សង្ឃាយះ ទេវាយះ ឫទ្ធី មុនី អាទិទេព ព្រះព្រហ្ម ទេវាយះ ព្រះឥន្ទ្រា ទេវាយះ មះ សក្កះទេវរាជ ទេវាយះ តេជះអំណាចចតុលោកបាល ទេវាយះ មហិទ្ធិកា ព្រះនរាយណ៍ ទេវាយះ ឥទ្ធា វិជ្ជាធម្មព្រះវិស្ណុការ ទេវាយះ មះសីលេន ឥសូរ ទេវាយះ សម្មា សច្ចះ ព្រះមុនីឥសីឫទ្ធីបារមី ពុទ្ធានុភាវេន អំណាចតេជះ មះកម្លាំងជីវិសារ ឫទ្ធីជេស្តា ព្រះរាមទ្រង់ឫទ្ធិ ឥម្ងំសោធិ៍ ទ្រហ៊ីសីលេន ឫទ្ធីពន់ពេន ហនុមាន ទូលភ្នំ ៥ឥ ស្វាហាយ្យះ សះ មហារំអិល ចះមះ ទេវា មប្ធា ធម្មា ជលសា អភិ នាងគង់ហ៊ីងព្រះធរណីភពផែនផែនទី ឫទ្ធីអំណាច សីលេន អភិមារ សូន្យ ឫទ្ធី រាជះបល្ល័ង្គ សច្ចះ ឥមះ អនុត្តរះ សម្ពោធិ ឫទ្ធីង្រ្ហ័រ ទ្រហ៊ី សន្ទឹកចក្រវាឡ ផុងផុយបាទដាល លោកធាតុញាប់ញ័រ អទ្ធំ ធម្ម អរិយះ សីលេន ស្តេចចក្រពន់ពេនកក្រើកភពបីរាជាផែនដី អភិសន្ទោ អសំវិសុលោ បុសះយះបះ អរហ៊ំ ឧអះឧម្ងរះសះ ពះទះឥម្ងំ ឥតិបិចះអះ ឥតិ ផុតផុយ កំចាត់មារ បាយវ៉ាយ អះ នមពទ ភគវាតិ អភិ ធម្ម សន្ទឹង ឫទ្ធីស្វាហាយ្យះ ។

វេទកុមាររាជា

នមោពុទ្ធាយៈ អភិសន្នោ បៈវិសីល្វំ មុនីឥសី សប្ចុំឧ៖ឱ អរហុំ ទេវៈ សីល្វំ សណ្ឋិតឫទ្ធិអង្គអញ ពុទ្ធោពុទ្ធំ កម្លាំងតេជៈធម្មោ ធម្ម មហិទ្ធិកា សីល្វំ សង្ឃោ សង្ឃ អបាមចុបៈ តេជៈ មៈឫទ្ធិ ឥទ្ធាសីលេន ភគវា រាជា អង្គអញ តេជៈ អំអាឧឪ អញពាក់អាវដែកទាំងប្រាំពីពាន់ អញពាក់អាវស្ពន់ទាំងប្រាំពីម៉ឺន គ្រូអើយតើនតើន ព្រះអាថាន់ សណ្ឋិតអង្គអញទាំងប្រាំពីរកោដិសោតឫទ្ធិ ព្រះធម៌៨៤000ព្រះធម្មក្ខន្ធ អញថ្លែងសម្ដែងឡើងកាលណា កក្រើកអស់ទេវតាឥន្ទព្រហ្ម យមយក្ស ញាប់ញ័រអារក្ខ អ្នកតាបង់បត់ វន្ទត់ព្រលឹង មន្តអញ សន្ធឹងរញ្ជួយបាទដាល ឥទ្ធំ ករោ ភពផែនមារសូន្យ សព្វទិសា អហុំ យុំយុំ ឫទ្ធី ទេវៈ មុនី សិល្ប៍អញក្រែបក្រ ពហុសន្ធឹង អហុំ សីលេន មិមិ សិសិ អសំវិសុលោ បុសៈយៈបៈ បាបៈ ធម្ម អៈចៈ មៈចៈង៉ាង វន្ទះ ផូងផាង ផុងផុយធរណី ឧឧ នៈយៈ ពៈលៈ អង្គអញ មហាសន្ធឹងឫទ្ធីសីលេន ស្វាហាយ្យៈ ។

វេទជាន់ដីផ្អៀង

ឥម មហិទ្ធិកា ទេវៈ ឥន្ទព្រហ្ម ឥសីឥស្សូរ្យ វិស្ណុការរាជា សត្ថុៈជ័យ វរ្ម័ន ៖ឥ ឧ៖ឱ ស្ដេចព្រះអាថាន់ទាំងប្រាំពីរកោដិសោតឫទ្ធិព្រះធម៌៨៤000 ព្រះធម៌ក្ខន្ធ សណ្ឋិតអង្គអញ អញពាក់អាវដែកទាំងប្រាំពីរពាន់ អញពាក់អាវស្ពាន់ទាំងប្រាំពីម៉ឺន តើនតើនគ្រូអើយសណ្ឋិត ឫទ្ធិតេជៈសីលេនទេវៈខ្ញុំណា ឧអ៊ំអា ឥអ៊ំអា ៖ឧ ឥទ្ធា សីលេន បាបៈ អភិ យៈយៈ អបាមចុបៈ សុណាតុមេ អហុំ ឥទ្ធា ពុទ្ធោ ពុទ្ធំ ចៈចៈ កៈក្វាំ កៈក្វឹ អ្វាំអៈ មេលៈ ខៈខ្វាំ នឹឥ អ្វាំឧ ស្វំអៈ ខៈខ្វំ វ្វាំឥ ចៈមៈ អៈអៈ កៈព្រះ កៈវ្វាំ ឥទ្ធំ គ្វាំអៈ ចភកស ចៈចៈ មៈកៈចៈ ឥទ្ធំអៈ មៈមៈ ស្វាហៈ ។

មន្តនមស្សការសិវៈ

ឧម៉្មាឧម៉្មា ហ៊ុហ៊ុ យ៉ូំយ៉ូំ ស្វាទី អាទិទេព អាវតាហ៊ុ ទេវះហ៊ុ ទសបារម៉ូំ អគប្ចាយៈ រាជា ឯហិ យ៉ូំយ៉ូំ សីល៉ូំ ឬទ្ធិតេជះ អហ៊ូំ មៈមៈ ឥមៈស្វាហៈ

មន្តខាបភូត

ឱម្មៈ ខាប ទើបគ្រូប្រើអញអោយខាបវិញ្ញាណំ អត្ម័នភូត្តោ សោរាជ្ជកុមាររូបំ ឯហិទន្តំ នមពទ អគប្ចាយ ព្រលឹងទាំង១៩ ប្រសព្វខ្លួន ក្រមួនសូនតំ ធាតុផ្តុំញាណំ ឧសៈ កាយ ខាបខាយ វិញ្ញាណភូត្តោ អញហៅអ្នកមកវិញ្ញាណភូត្តំ ១៩ញាណំ ប្រសព្វខ្លួនរូបំ នមោពុទ្ធោ ធាតុបឋវី អាបោ តេជោវាយោ រូបៈការំ សទ្ធសច្ចំរូបំផ្តុំធាតុ ចីបិសេតិ ខាបខាយ ករោមិ សិទ្ធិសិទ្ធីស្វាហៈ ឧមៈ ទើបគ្រូប្រើអញឱ្យ សែបមន្តខាបព្រលឹងទាំង១៩ ប្រសព្វខ្លួនរូបំ អត្ម័នភូត្តោ រាជ្ជកុមារ ភូតឬទ្ធិ៍ ភូតមកសន្និត ភូតឬទ្ធិ៍តេជៈ ភូតអារ័ក្សអ្នកតា ភូតព្រាយកុមារ ភូត្តិ ភូត្តោ នាងអើយភូតមក គ្រូអញឱ្យហៅចូលប្រសព្វខ្លួន ក្រមួនធាតុជ្យំ ពុទ្ធាយៈ ធម្មាយៈ សំឃាយៈ ទេវាយៈ ឥសីរាជាយៈ យុនខាប ចាយរាយ យុនខាប ឯហិករោ យុនខាប ករោមមៈ ឧមៈមហាតេជ្ជះ បរិនិមិត្ត រូបំ អភិញាយៈ រូបំ ពុទ្ធំប្រមូលផ្តុំ ធម្មំប្រមូលផ្តុំ សំឃំប្រមូលផ្តុំ ទេវៈប្រមូលផ្តុំ ឥសីប្រមូលផ្តុំ រាជាប្រមូលផ្តុំ សោឥតិបិ អរហំ អភិធម្មៈ រូបំ យយហំ បកោសោរាជាអប័ន ឧពុទ្ធវិញ្ញាណំ ធម្មវិញ្ញាណំ សំឃៈវិញ្ញាណំ អរូបំវិញ្ញាណំ នមាមិ នមា ជានាមិ ភគវា ជានាមិ សិទ្ធី ស្វាហៈ ។

មន្តបណ្តូលបិតក

នមោពុទ្ធាយ មអឧ អសំវិសុលោអបុសពុភ ទាសីនេបវិខសអមេឧសធវិបិបសឧ ឥស្វាសុ ពុទ្ធំសំមិ ឥកវិតិ ចីបិសេតិ ទុសមនិ ចិចេរូនិ នជាលិតិ សំវិធាបុកយប អាបាមចុប ទិមំសំអំខុទុសនសោ ចភកស នមពទ ករមថចអភគ នមនអនកនក នអកអំ ឧមអមិ មហិសុតំ សុនពុទ្ធំ អសុនអ ជីវយតិ សិទ្ធីស្វាហៈ ។ ប្រើបាន១00គុណ

មន្តបញ្ចពុទ្ធ

នការោ កុក្កុសន្ធោ សិរោមជ្ឈេ មោការោ កោនាគមនោ នានាបិត្តេ ពុទ្ធការោ កស្សបោ ពុទ្ធោ ច ទវេនេតេ ធាការោ សិរីសក្យមុនី គោតមោ យកន្ទេ យការោ អរិយមេត្តេយ្យោ ជីវ្ហាទីតេ បញ្ចពុទ្ធា នមាមិហំ ។

មហាកំផែងពេជ្ររន្ធត់ដី

នមោ ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ នមោពុទ្ធា យ ទ្ធាពុមោន ន មអឧ មអឧ អម នម កទស្ស បារមី ឧបបារ្យ បរសោ ឥមំ ឥទំ សោឥ ស្វា ក្ខាតោ ភគវតោ សុបដិបន្នោ ភគ វតោ សាវក សង្ឃោតិ មហាសត្តោ វទេ ហំ តំ ព្រះឥសាសុ សុស្វាឥ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ ទានានិ បរិខស្ស អ មេ ឧ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ។នមោ ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ នមោពុទ្ធា យ ទ្ធាពុមោន ន ម អ ឧ ន ម អ ឧ ឧ អ ម ន ម កទស្ស បារមី ឧបបារ្យ បរសោ ឥមំ ឥទំ សោឥ ស្វាក្ខាតោ ភគវតោ ធម្មោ សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវក សង្ឃោ តិ មហាសត្តោ វទេហំ តំ ព្រះវិ ឥស្វាសុ សុស្វាឥ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ។ ទានានិ បរិខស្ស អបេឧ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ សត្ត រតនំ បាការំ មេ ជីវិតំ អម្ពាកំ សព្វ បាការំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។ សត្ត វិបស្ស អ ឧ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ និបាសំ ទេ្វ និបាបាសេ អ ឧ អសំវិសុ លោ បុ ស ពុ ភ ទិ មំ សំ អំ ឧ អ បា ម បុ ប សំ វិទ្ធា បុ ក យ ប ទ្ធា យ អ ម អ ឧ ឧ អ ប ឥតិបិសោ ភគវាតិ សោធាយ យសោធា បសោធា មនោ ធារកឹ ធារញ្ចធា ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ ធាសោ ធាសោ ច មហាពុទ្ធំ ពន្ធនំ ធារំ សោសោ ស សោសោ ច បីសាច្ចេវ បលាយន្តិ មហាយន្តំ ។សិទ្ធិកិច្ចំ មហាតេជំ សិទ្ធិកម្មំ មហាតេជោ សិទ្ធី ភគវា មហាជយោ តថាគទស្ស ពុទ្ធស្ស មត្តោ សិទ្ធីលាភោ សិទ្ធីលាភា សិទ្ធី ពុទ្ធំ សិទ្ធី ពុទ្ធោ សិទ្ធី ធម្មោ សិទ្ធី សង្ឃោ សព្វ សិទ្ធី ភវន្តុ តេ ។សព្វ បាបំ

សព្វ ទុក្ខំ សព្វ កម្មំ បមុញ្ចរេ សព្វរោគា សព្វ ភយា សព្វ វិសោកា សព្វ សត្តូ វិនាសន្តិ អសេសតោ ។មហាទេវាវិស្សវណ្ណោ មហាតេជោ មហាពុទ្ធោយ ម អ ឧ ប៉ុប្ចូ ពន្ធលិ មហាពន្ធំ ពន្ធនំ ផារំ នមោពុទ្ធាយ ឧ អ ម អ អ ប៉ុប្ចូ កំ មំ អ ឧ មហាធម្មំ ពន្ធនំ ផារំ នមោពុទ្ធាយ ម អ ឧ ឥស្វាសុ សុស្វាឥ មហាសង្ឃំ ពន្ធនំ ផារំ ន ម ព ទ ន ម អ ឧ ឧ អ ម សុពន្ធំ សុបទក្ខិណា ឱង្ការំ បទក្ខិណំ សព្វ ពុទ្ធា ទេវានំ ទស្ស ផារំ សិទ្ធីប សិទ្ធីមេ មហាតេជំ បលាយន្តិ ។អក្ខរា យន្តំ សន្តំ បក្ខរេ តុ មហាពុទ្ធា សិម្ពលី ច មហាបេ រោ ជលតិ សព្វ ពេជ្ជ ផល្លូ ពេជ្យ មូលធរានំ មហានុភាវេន ន ទស្សបារមីតានុភាវេន ទស្ស ឧបបារមីតានុភាវេន ទស្ស បរមត្ថបារមីតានុភាវេន ន សិទ្ធី តេជ សិទ្ធីតេជោ សិទ្ធី ជ័យយោ សិទ្ធីតេជំ សីល បារមី សីល ឧបបារមី សីល បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា បញ្ចុ ពុទ្ធានុភាវេន បញ្ចុ ធម្មានុភាវេន បញ្ចុ សង្ឃានុភាវេន ៕

គាថាខាងលើទាំងអស់នេះមានអានុភាពខ្លាំងក្លា ចឹងហើយបងប្អូនត្រូវពិចារណា ពីអាយុជីវិតសត្វលោកសិនសឹមប្រើប្រាស់ ជៀសវៀងស្តាយក្រោយ ឧទាហរណ៍ថា ធ្មប់សំលាប់មនុស្សដោយចិត្តកាចសាហាវ បោះយើងយើងវិញបើសម្លាប់ធ្មប់វិញយ៉ាងមិចដែរ អ្នកខ្លាំងមិនមែនសម្លាប់សត្រូវទេ គឺយកសត្រូវឱ្យមកគោរព កោតខ្លាចយើង ។

អំពីយ័ន្ត ឥសី សិទ្ធ (ន)

នបណ្ណាភ នស្រីវិលាស នព្រះអាទិត្យ នព្រះចន្ទស្អាត នតេចភ័យ

នចាប់មិនត្រូវ នរម្ងាប់ទុក្ខ នកូនសោ នបាត់ទោស នសូន្យលើស

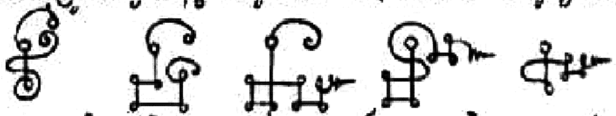

នឧបទ្វរះ នកំពូលបិដក នព្រះត្រៃលក្ខណ៍ នព្រហ្មវិហារ នបង្ក្រាបសត្រូវ

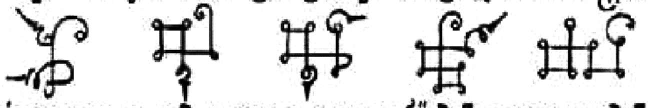

នអត់អាហារបាន នហ៊ិមពាន្ធ នចេញទុក្ខ នម៉ែចិញ្ចឹមកូន នកូនចិញ្ចឹមម៉ែ

នហែកផែនដី នបង្កើត នស្តេចខ្លា នសង្កត់ចិត្ត នអាកាស

នបាំងភ្លើង នព្រះមេរុ នទ្រង់ ននាំភ្លើង នខុស

នចាំ នកំពែង នត្រៃភពលោក នជំរី នព្រះពៅ

នស្រីឱត
នសមុទ្រចរ
នលើស
នបើក
នអំណាច
នបោសគំនរ
នប្រោសពល
នព្រះទៅ១០១
នត្រាច់មក
នបាំងភ្លើង
នចៀស
នតាមមិនទាន់
នការពារក្រុង
នបក្សី
នខ្លា
នក្អែក
នព្រះសថ្ធូ
នឃុនផែង
នការពារក្បា
នផ្ទៃបាតាល
នរាហូ
នលោកបាល
នជោគ
នរាជហង្ស
នខ្សាយចិត្ត
នដើរមិនវង្វេង
នសិលើ
នបើកទ្វារ
នមេឃតំភម
នសុវណ្ណសាម
នរលក
នសារីបុត្រ
នមោគ្គល្លាន
នកច្ចាយនៈ
នព្រះមេត្រី

យន្តមហានិយម

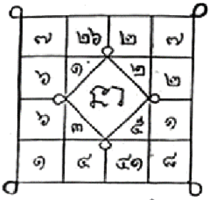

មហាមេត្តាមហានិយម

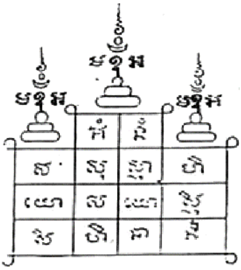

មេត្តា

មហានិយម

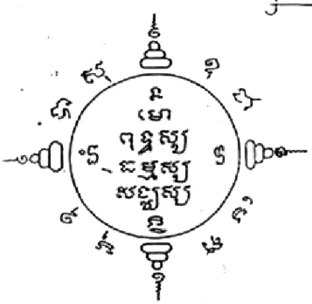

មេត្តាមហានិយម

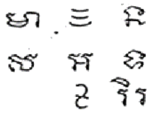

មហានិយម

មហានិយម

មេត្តាមហានិយម

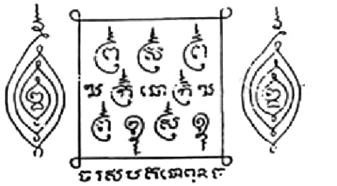

មហានិយម

សម្រាប់ចារដាក់ហាង ឬផ្ទះរបស់យើង

ប្រណាម៖ កុំថ្វាយផ្លែឬអ្វីផ្សេងៗ ក្រៅពីគ្រឿងក្រអូបឡើយ

មេត្តាមហានិយម (ឈ្មោល)

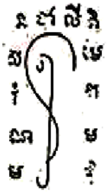

មេត្តាមហានិយម (ញី)

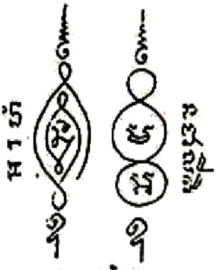

មេត្តាមហានិយម

សារិកាមាស

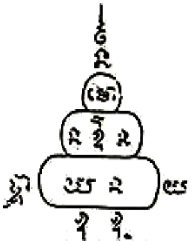

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម

សារិកា (ញី)

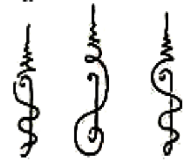

មេត្តាមហានិយម

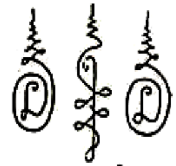

មេត្តាមហានិយម

សារិកា (ឈ្មោល)

សារិកា (ញី)

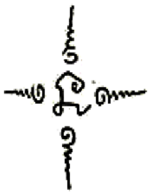

មេត្តាមហានិយម

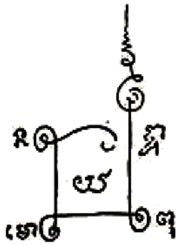

មេត្តាមហានិយម

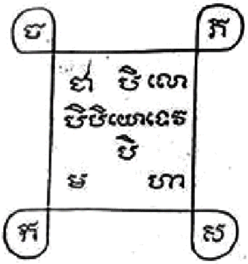

មេត្តាមហានិយម (ឈ្មោល)

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម (ញី)

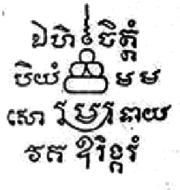

មេត្តា

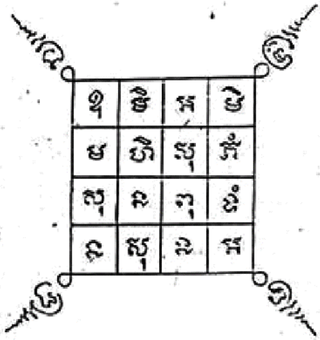

មេត្តាមហានិយម

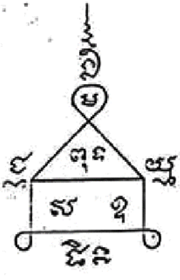

មេត្តា

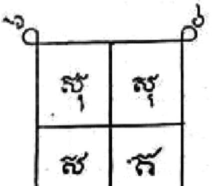

មេត្តា

មេត្តាមហានិយម

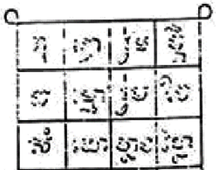

មេត្តាមហានិយម

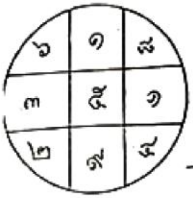

មេត្តាមហានិយម

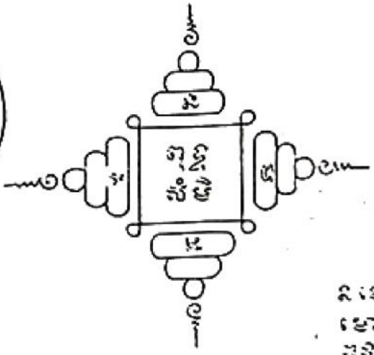

មេត្តាមហានិយម

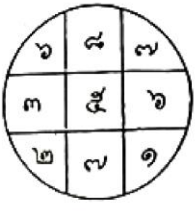

មេត្តាមហានិយម

ន មេត្តាមហានិយម
មោករុណាមហានិយម
ពុទ្ធមិត្តមានុស្សនិយម ឆោ
ជាយ មអឧ

មេត្តាមហានិយម

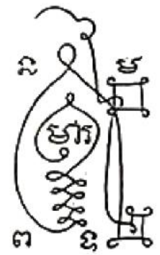

បង្ក្រាបសត្រូវ

ម អ ឧ
សំ សំ ព្រហ្ម

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម

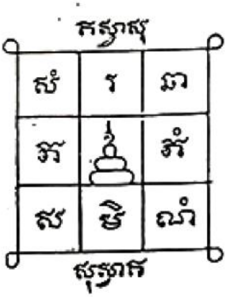

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម

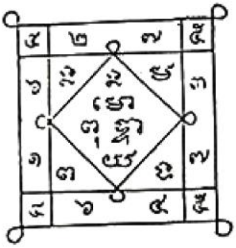

មេត្តាមហានិយម

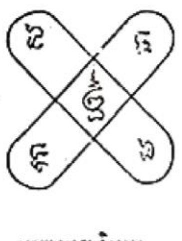

មេត្តាមហានិយម

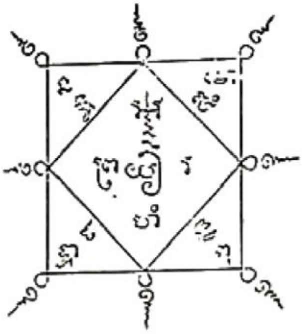

មេត្តាមហានិយម

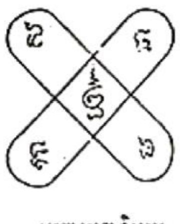

មេត្តាមហានិយម

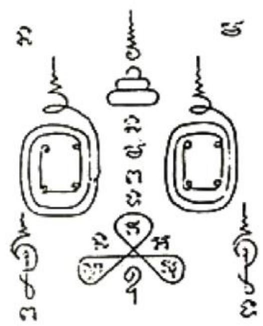

មេត្តាមហានិយម

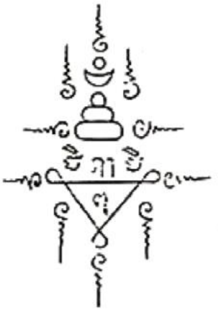

មេត្តាមហានិយម

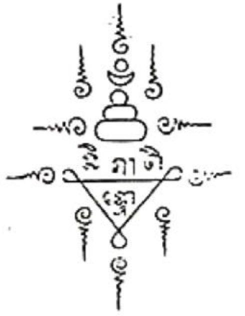

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម

មេត្តាមហានិយម

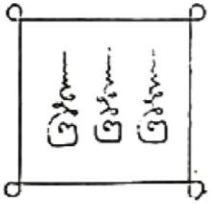

មេត្តាមហានិយម

ត្ឃព្រះស្តេចអថ័ន (កខ)

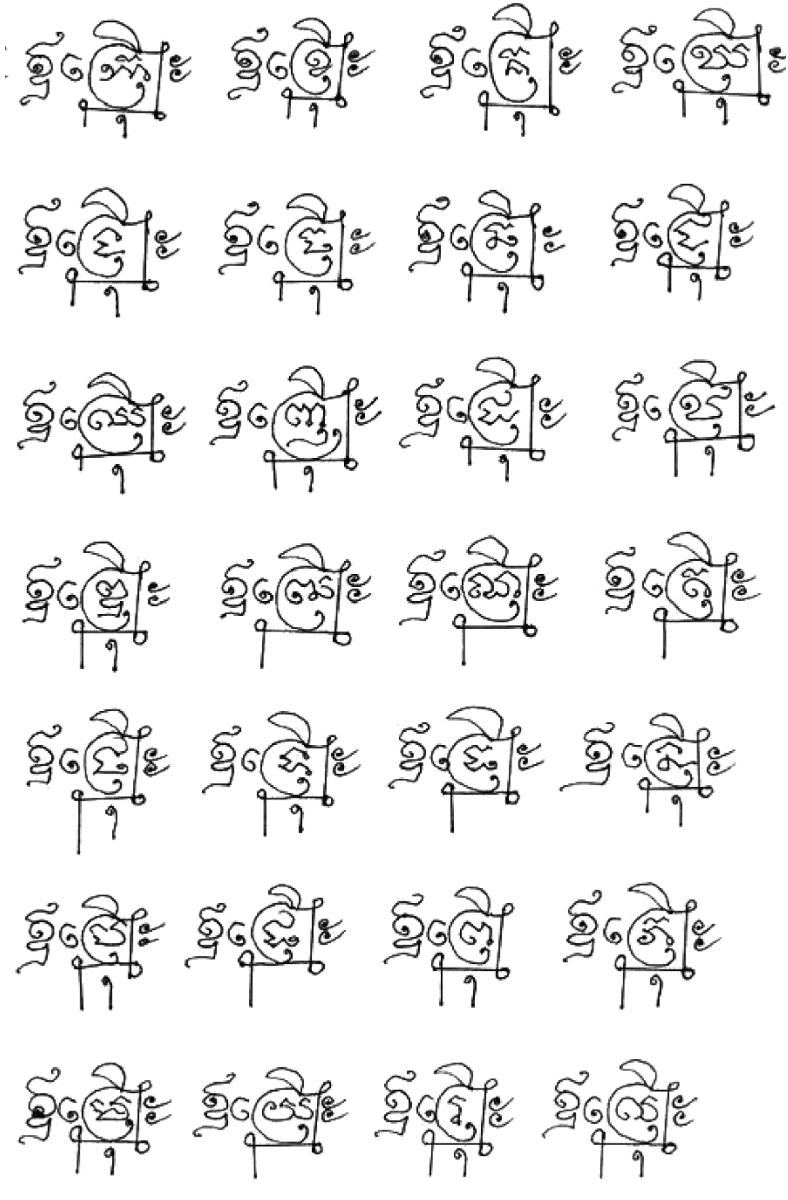

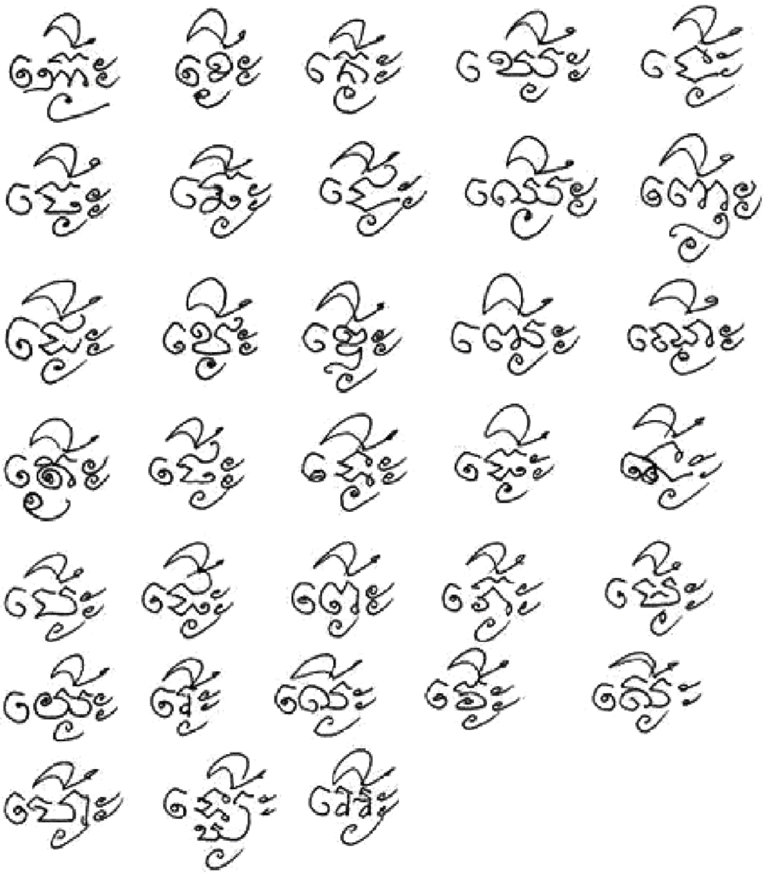

ត្ឃួរអថ័នភ្លើង

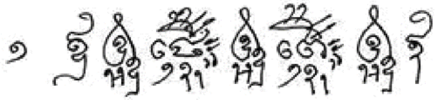 លើមាត់ទ្វា

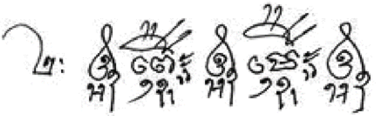 ក្រោមជណ្ដើរ

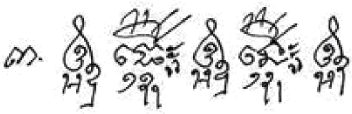 លើផ្លូវ

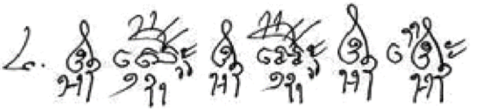 បញ្ចុះហឹង៍

សម្រាប់ចារដាក់កន្ទែង៍រកស៊ី

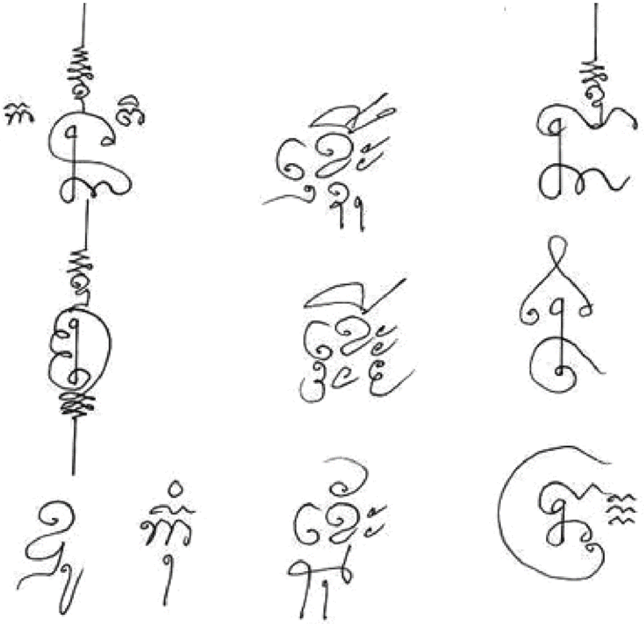

មន្តអាគមសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្តេញអមនុស្ស

នេះជាប្រភេទគាថាម៉្យាង សម្រាប់បងប្អូនសូត្រសេពនិងទឹកឱ្យអ្នកជំងឺផឹកឬមុជសម្រាប់បណ្តេញខ្មោចព្រាយបិសាច អាបធ្មប់ជាដើម ។

គាថាស្តេចវេស្សវ័ណ(ស្តេចយក្ខ)

ប្រវត្តិគាថាសង្ខេបៈ

ស្តេចជាធំឈ្មោះវេស្សវ័ណ គង់នៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ខ្ពស់ មិនជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន ពួកយក្ខជាន់ខ្ពស់ ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់កណ្តាល មិនជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន ពួកយក្ខជាន់កណ្តាល ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ទាប មិនជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ទាប ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឯយក្ខដែលមិនជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ច្រើនណាស់ ការនោះព្រោះហេតុអ្វី បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកបាណាតិបាត ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកអទិន្នាទាន ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកមុសាវាទ ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ដែលជាហេតុ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចំណែកខាងយក្ខទាំងឡាយ ច្រើនតែមិនវៀរចាកបាណាតិបាតសោះ មិនវៀរចាកអទិន្នាទានសោះ មិនវៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារសោះ មិនវៀរចាកមុសាវាទសោះ មិនវៀរចាកទឹកស្រវឹង គឺសុរានិងមេរ័យ ដែលជាហេតុ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទសោះ បានជាពួកយក្ខទាំងនោះ មិនគាប់ចិត្ត មិនពេញចិត្តនឹងការវៀរនោះ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកសាវ័ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ អាស្រ័យនៅសេនាសនៈស្ងាត់ ដែលតាំងនៅក្នុងព្រៃ មានសូរសព្ទតិចតួចរំពងតិច ប្រាសចាកសំដីរបស់មនុស្សអ្នកដើរទៅមក សមគួរដល់ការកំបាំងអំពីពួកមនុស្ស ជាទីគួរដល់ការលាក់ខ្លួន ពួកអាត្មាបាន ពួកយក្ខជាន់ខ្ពស់ តែងនៅជានិច្ចក្នុងព្រៃនោះ (គេ) មិនជ្រះថ្លាក្នុងសាសនា របស់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ សូមព្រះមានព្រះភាគ រៀនប្រដៅ នូវព្រះបរិត្តសម្រាប់រក្សាក្នុងនគរឈ្មោះអាដានាដា ដល់ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ដើម្បីឲ្យយក្ខទាំងនោះជ្រះថ្លា ដើម្បីការគ្រប់គ្រងរក្សា ដើម្បីមិនបៀតបៀនគ្នា ដើម្បីនៅសប្បាយ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលនិមន្ត ដោយតុណ្ហីភាព។ លំដាប់នោះ ស្តេចជាធំឈ្មោះវេស្សវ័ណ ជ្រាបនូវការទទួលនិមន្តព្រះមានព្រះភាគ ហើយទើបសំដែងនូវព្រះបរិត្តសម្រាប់រក្សា ដែលជាប់ទាក់ទង ក្នុងអាដានាដានគរនេះ ក្នុងវេលានោះ។

គាថាស្តេចវេស្សវ័ណបណ្តេញបិសាច

ប្រែជាភាសាខ្មែរ សម្រាប់សូត្រ (បើកគម្ពីអាន បើទន្ទេញយូរណាស់)

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គមានចក្ខុ ព្រះអង្គមានសិរី សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី។ សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភូ ព្រះអង្គជម្រះកិលេសចេញហើយ ព្រះអង្គមានតបធម៌ សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្ធៈ ព្រះអង្គញាំញីនូវមារ ព្រមទាំងសេនានៃមារ។ សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកោនាគមនៈ ព្រះអង្គមានបាបបន្សាត់បង់ហើយ មានព្រហ្មចរិយធម៌នៅរួចហើយ សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ព្រះអង្គរួចផុតស្រឡះ ចាកកិលេសទាំងពួងហើយ។ សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាសក្យបុត្ត ទ្រង់មានព្រះកាយផ្សាយចេញនូវព្រះរស្មី ទ្រង់មានសិរី ដែលសំដែងធម៌នេះ ជាគ្រឿងបន្ទោបង់សេចក្តីទុក្ខទាំងពួង។ មួយទៀត ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ អង្គណា ព្រះអង្គរលត់កិលេសហើយ ទ្រង់ឃើញច្បាស់នូវធម៌ តាមសេចក្តីពិត ក្នុងលោក ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងនោះ ជាព្រះខីណាស្រព ព្រះអង្គមិនមានសេចក្តីញុះញង់ស៊កសៀត (ទ្រង់ប្រសើរដោយគុណ) មិនក្លៀវក្លា (ដោយកិលេស)។ ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ តែងនមស្ការព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាគោតមគោត្រ ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និងចរណៈ ទ្រង់ប្រសើរដោយគុណ ព្រះអង្គឥតមានសេចក្តីព្រឺស្ញើប។ ព្រះអាទិត្យ មានរស្មីដ៏ក្លៀវក្លា រះឡើងអំពីទិសណា មានមណ្ឌលធំ (ក្នុងទីនោះ) កាលព្រះអាទិត្យរះឡើងហើយ រាត្រីក៏បាត់ទៅ។ មួយទៀត កាលព្រះអាទិត្យរះឡើងហើយ មហាជន នាំគ្នាហៅថាថ្ងៃ សូម្បីអន្លង់ទឹក ក្នុងទីដែលព្រះអាទិត្យរះឡើងនោះ ជាសមុទ្រដ៏ជ្រៅ មានទឹកហូរទៅ (ពីទីផ្សេងៗ) ជនទាំងឡាយ តែងសម្គាល់នូវអន្លង់ទឹកនោះ ត្រង់កន្លែងដែលព្រះអាទិត្យរះឡើងនោះ ថាជាសមុទ្រ មានទឹកហូរទៅយ៉ាងនេះ។ ស្តេចជាធំ ដ៏ទ្រង់យស ទ្រង់រក្សាទិសណា មហាជន តែងហៅទិសនោះ ថាបុរិមទិស អំពីភ្នំសិនេរុនោះ ទ្រង់ជាអធិបតី លើគន្ធព្វទាំងឡាយ មានព្រះនាមថាធតរដ្ឋ មានពួកគន្ធព្វហែហម ទ្រង់ត្រេកត្រអាលដោយរបាំ និងចម្រៀង។ ព្រះរាជបុត្តរបស់ស្តេចជាធំនោះ មានច្រើនដល់ម្ល៉េះ ខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់មកថាមាននាមដូចៗគ្នា ព្រះរាជបុត្តទាំង៩១ព្រះអង្គ សឹងមាននាមថាឥន្ទៈ មានកំឡាំងច្រើន ឯព្រះរាជបុត្ត

ទាំងនោះ ឃើញព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់ភ្ញាក់អំពីការដេកលក់ គឺអវិជ្ជា ទ្រង់ប្រសើរ (ដោយគុណ) ឥតមានសេចក្ដីព្រឺស្ញើប ក៏នមស្ការអំពីចម្ងាយ។ បពិត្រព្រះអង្គ ជាបុរសអាជានេយ្យ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអង្គ បពិត្រព្រះអង្គ ជាបុរសខ្ពង់ខ្ពស់ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអង្គ សូម្បីអមនុស្សទាំងឡាយ ក៏រមែងថ្វាយបង្គំព្រះអង្គថា ព្រះអង្គទតព្រះនេត្រមើលមហាជន ដោយសព្វញ្ញុតញ្ញាណដ៏ផូរផង់។ ពួកខ្ញុំព្រះអង្គ បានស្ដាប់មកយ៉ាងនេះរឿយៗ ព្រោះហេតុនោះ ពួកខ្ញុំព្រះអង្គតែងនិយាយយ៉ាងនេះថា អ្នកទាំងឡាយ ថ្វាយបង្គំព្រះជិនស្រី ដែលជាគោតមគោត្រឬ (ព្រះរាជបុត្តទាំងនោះ តបថា) យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ថ្វាយបង្គំព្រះជិនស្រី ជាគោតមគោត្រ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធគោតមគោត្រ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និងចរណៈ។ ឧត្តរកុរុទ្វីប ជាទីរីករាយ មានភ្នំសិនេរុដ៏ធំ គួរជាទីមើល [ភ្នំសិនេរុ គួរជាទីមើល ព្រោះប្រដាប់ដោយរតនវត្ថុ ដូច្នេះ គឺទិសខាងកើត ប្រដាប់ដោយប្រាក់ ទិសខាងត្បូង ប្រដាប់ដោយកែវមណី ទិសខាងលិចប្រដាប់ដោយកែវផ្លេក ទិសខាងជើងប្រដាប់ដោយមាស (អដ្ឋកថា)។] តាំងនៅក្នុងទីណា ពួកមនុស្សកើតក្នុងឧត្តរកុរុទ្វីបនោះ ឥតមានប្រកាន់របស់អ្វីថា ជារបស់ខ្លួនឡើយ។ មនុស្សទាំងអម្បាលនោះ មិនចាំបាច់ព្រោះពូជ មិនចាំបាច់នាំនង្គ័លចេញទៅ (ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងភ្ជួរក្នុងទីនោះៗ) បរិភោគតែស្រូវសាលី ដែលកើតឯងក្នុងព្រៃ ជាស្រូវមិនមានកុណ្ឌក មិនមានអង្កាម ស្អាត មានក្លិនក្រអូប ផ្លែចេញជាអង្ករ មនុស្សទាំងឡាយ ដាក់អង្ករនោះក្នុងឆ្នាំង ចំអិនដោយភ្លើងឥតផ្សែង [សេចក្ដីដំណាលថា មនុស្សក្នុងស្រុកនោះ តែងយកថ្មកែវ៣ដុំ ឈ្មោះជោតិបាសាណ ធ្វើជាជុំចង្ក្រាន ហើយយកឆ្នាំងតម្កល់លើជុំចង្ក្រាននោះ ស្រាប់តែមានចំហាយភ្លើងក្ដៅឡើងអំពីថ្មនោះ ធ្វើឲ្យឆ្អិនតែម្ដង។] មិនមានរដើកទើបនាំគ្នាបរិភោគភោជនអំពីឆ្នាំងនោះ។ មនុស្សទាំងនោះ ទឹមនូវមេគោមានក្រចកតែមួយ (ដូចក្រចកសេះ) បរទៅសព្វទិស ទឹមបសុសត្វ (សត្វជើងបួនក្រៅពីមេគោ) មានក្រចកតែមួយ បរទៅសព្វទិស។ យកស្រីធ្វើជាវាហនៈ ត្រាច់ទៅសព្វទិស យកបុរស [ទឹមបុរសក្នុងយាន តែគេមិនអាចយកមនុស្សជាសម្មាទិដ្ឋិមកទឹមទេ គេច្រើនចាប់តែមនុស្សមិលក្ខជាតិ អ្នកនៅក្នុងបច្ចន្តប្រទេស មកទឹមក្នុងយានហើយបរទៅ។ (អដ្ឋកថា)។] ធ្វើជាវាហនៈ ត្រាច់ទៅសព្វទិស។ យកកុមារី ធ្វើជាវាហនៈ ត្រាច់ទៅសព្វទិស យកកុមារធ្វើជាវាហនៈ ហើយត្រាច់ទៅសព្វទិស។ មនុស្សទាំងអម្បាលនោះនាំគ្នាឡើងយាន ត្រាច់ទៅក្នុងទិសទាំងពួង ពួកស្រីទាំងឡាយ ជាអ្នកបម្រើស្ដេច

នោះ។ យានដំរី យានសេះ យានជាទិព្វ [យានជាទិព្វមានច្រើនយ៉ាង កើតប្រាកដ ដល់ពួកជនទាំងនោះ ប្រសិនណាជាជនទាំងនោះ អង្គុយត្រង់ទីដំណេក ឬលើតាំង លើវរ (គ្រែស្នែង) ជាដើម ក៏ចរទៅបាន។ យាននេះកើតសម្រាប់ស្តេចដែលមាន បុណ្យ មានអានុភាពម្តងៗ ឬសម្រាប់ទេវតាប៉ុណ្ណោះ (អដ្ឋកថា)។] ប្រាសាទ និងវរ ក៏ មានសម្រាប់ស្តេច ជាធំដ៏ទ្រង់យស។ មួយទៀត ស្តេចនោះ ទ្រង់កសាងនគរទុក ក្នុង អាកាស គឺអាដានាដានគរ កុសិនាដានគរ បរកុសិនាដានគរ នាដបរិយានគរ បរកុសិ តនាដានគរ។ សាងនគរឈ្មោះ កបិវន្តក្នុងទិសខាងជើង ក្នុងចំណែកទិសដទៃទៀត បានសាងនគរឈ្មោះ ជនោឃៈ ឈ្មោះនវនវតិយៈ ឈ្មោះអម្ពរអម្ពរវតិយៈ និងរាជធានី ឈ្មោះអាឡកមន្ទា បពិត្រព្រះអង្គ អ្នកនិទ៌ុក្ខ ស្តេចជាធំឈ្មោះកុវេរៈ មានរាជធានី ឈ្មោះវិសាណា ព្រោះហេតុនោះ ស្តេចជាធំ ទ្រង់ព្រះនាមកុវេរៈ មហាជននាំគ្នាហៅថា វេស្សវ័ណ។ ពួកយក្ខឈ្មោះ តតោលា តត្តលា តតោតលា ឱជសី តេជសី តតោជសី សុ រោ រាជា សុរោរាជា អរិដ្ឋ នេមិ អរិដ្ឋនេមិ តែងត្រួតត្រា [យក្ខជាអ្នករក្សាដែនទាំង១២ នាក់ តែងត្រួតត្រា ប្រាប់ពន្យល់នូវការជាប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ហើយប្រាប់សេចក្តីដល់ ពួកយក្ខ អ្នករក្សាទ្វារទាំង១២នាក់យក្ខរក្សាទ្វារទាំងនោះ ក៏នាំសេចក្តីនោះ ទៅក្រាប បង្គំទូលដល់ស្តេចវេស្សវ័ណ (អដ្ឋកថា)។] ប្រកាសនូវប្រយោជន៍ផ្សេងៗ។ មួយទៀត ភ្លៀងនាំទឹកអំពីស្រះបោក្ខរណីណា ហើយបង្អុរចុះ ភ្លៀងហូរចេញអំពីទីណា ត្រង់ទី នោះឯង មានអន្លង់ទឹកឈ្មោះធរណី ពួកយក្ខតែងអង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងទីណា ត្រង់ទី នោះឯង មានសភា [សំដៅយកមណ្ឌបកែវទំហំ១២យោជន៍ ដែលព័ន្ធព័ទ្ធដោយវល្លិ ឈ្មោះភគលវតិ ទៀបឆ្នេរស្រះបោក្ខរណីនោះ (អដ្ឋកថា)។] ឈ្មោះភគលវតី។ ត្រង់ទី នោះ មានដើមឈើផ្លែជានិច្ច ដេរដាស ដោយហ្វូងបក្សីផ្សេងៗ កងរំពងដោយសំឡេង សត្វក្ងោក សត្វក្រៀល (ព្រមទាំង) ពួកតាវៅ មានសំឡេងពីរោះ។ សំឡេងបក្សី ឈ្មោះជីវញ្ជីវក ក៏មានក្នុងទីនុ៎ះ មួយទៀត ពួកបក្សីឈ្មោះឱដ្ឋវចិត្តកៈ ហ្វូងមាន់ព្រៃ ក្តាម និងហ្វូងសត្វបោក្ខរសាតកៈ ក៏អាស្រ័យនៅក្នុងត្រពាំងឈូក។ម្យ៉ាងទៀត សំឡេងសត្វសេក និងសារិកាក៏មានក្នុងទីនោះមានទាំងពួកបក្សី ឈ្មោះទណ្ឌមានវកៈ ស្រះឈូករបស់ស្តេចកុវេរៈនោះ ជាស្រះល្អសព្វកាលឥតចន្លោះ។ ស្តេចជាធំ ទ្រង់ យស ទ្រង់អភិបាលទិសណា មហាជនតែងនាំគ្នាហៅទិសនោះថា ឧត្តរទិស រាប់អំពីភ្នំ សិនេរុមក។ ព្រះអង្គជាអធិបតីលើពួកយក្ខ ទ្រង់ព្រះនាមថា កុវេរៈ ដែលមានពួកយក្ខ ចោមរោមហើយ ទ្រង់ត្រេកត្រអាលដោយពួករបាំ និងចម្រៀង។ ពួកព្រះរាជបុត្ររបស់

ព្រះអង្គក៏មានច្រើន តែខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់មកថា មានព្រះនាមដូចៗគ្នា ព្រះរាជបុត្តទាំង៩១ព្រះអង្គ មានព្រះនាមថាឥន្ទៈ ទ្រង់មានកំឡាំងច្រើន។ ឯព្រះរាជបុត្តទាំងនោះ លុះបានឃើញព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់ភ្ញាក់ហើយ ចាកការដេកលក់ គឺអវិជ្ជាប្រសើរ(ដោយគុណ) ឥតមានសេចក្តីព្រឺស្ញើប ក៏នាំគ្នានមស្ការអំពីចម្ងាយ។ បពិត្រព្រះអង្គ ជាបុរសអាជានេយ្យ ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមនមស្ការចំពោះព្រះអង្គបពិត្រព្រះអង្គ ជាបុរសឧត្តម ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអង្គ សូម្បីអមនុស្សទាំងឡាយ ក៏រមែងថ្វាយបង្គំព្រះអង្គថា ព្រះអង្គទតព្រះនេត្រមើលមហាជន ដោយសព្វញ្ញុតញ្ញាណដ៏ផូរផង់។ ពួកខ្ញុំព្រះអង្គ បានស្តាប់មកយ៉ាងនេះរឿយៗ ព្រោះហេតុនោះ ពួកខ្ញុំព្រះអង្គតែងនិយាយយ៉ាងនេះថា អ្នកទាំងឡាយ នមស្ការចំពោះព្រះជិនស្រី ជាគោតមគោត្រ ឬ ព្រះរាជបុត្តទាំងនោះ តបថា យើងទាំងឡាយ នមស្ការចំពោះព្រះជិនស្រី ជាគោតមគោត្រ យើងទាំងឡាយ នមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ជាគោតមគោត្រ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និងចរណៈ។ បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និទ៌ុក្ខ ការរក្សាជាប់ទាក់ទងក្នុងអាដានាដានគរនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីគ្រប់គ្រងរក្សា ដើម្បីមិនបៀតបៀន ដើម្បីនៅសប្បាយដល់ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា។ ការរក្សាជាប់ទាក់ទងក្នុងអាដានាដានគរនេះ ដែលបុគ្គលណាមួយ ទោះបីជាភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា រៀនដោយប្រពៃ រៀនដោយសព្វគ្រប់ ជំរះអត្ថ និងព្យញ្ជនៈឲ្យបរិបូណ៌ បើអមនុស្ស ទោះបីជាយក្ខក្តី យក្ខិនីក្តី កូនប្រុសរបស់យក្ខក្តីកូនស្រីរបស់យក្ខក្តី អាមាត្យធំរបស់យក្ខក្តី បរិស័ទរបស់យក្ខក្តី អ្នកបំរើរបស់យក្ខក្តី គន្ធព្វប្រុសក្តី គន្ធព្វស្រីក្តី កូនប្រុសរបស់គន្ធព្វក្តីកូនស្រីរបស់គន្ធព្វក្តី អាមាត្យធំរបស់គន្ធព្វក្តី បរិស័ទរបស់គន្ធព្វក្តី អ្នកបំរើរបស់គន្ធព្វក្តី កុម្ភណ្ឌប្រុសក្តី កុម្ភណ្ឌស្រីក្តី កូនប្រុសរបស់កុម្ភណ្ឌក្តីកូនស្រីរបស់កុម្ភណ្ឌក្តី អាមាត្យធំរបស់កុម្ភណ្ឌក្តី បរិស័ទរបស់កុម្ភណ្ឌក្តី អ្នកបំរើរបស់កុម្ភណ្ឌក្តី នាគឈ្មោលក្តី នាគញីក្តី កូនឈ្មោលរបស់នាគក្តីកូនញីរបស់នាគក្តី អាមាត្យធំរបស់នាគក្តី បរិស័ទរបស់នាគក្តី អ្នកបំរើរបស់នាគក្តី ដែលជាអ្នកមានចិត្តប្រទូស្ត នូវបុគ្គលនោះ ហើយដើរតាមភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា ដែលកំពុងដើរ ឬឈរជិតភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា ដែលកំពុងឈរ ឬអង្គុយជិតភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងភបាសិកា ដែលកំពុងអង្គុយ ឬដេកជិតភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា ដែលកំពុងដេក។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សនោះ មិនគប្បីបានសក្ការៈ និងសេចក្តីគោរពក្នុងស្រុក ឬនិគមទាំងឡាយនៃខ្ញុំឡើយ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សនោះមិនគប្បីបានទីផ្ទះ ឬ

ការនៅជានិច្ចក្នុងរាជធានីឈ្មោះ អាលកមន្ទារបស់ខ្ញុំឡើយ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សនោះ មិនគប្បីបានចូលកាន់ទីប្រជុំរបស់ពួកយក្ខទាំងឡាយ នៃខ្ញុំឡើយ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ មួយទៀត អមនុស្សទាំងឡាយ មិនគប្បីធ្វើអាវាហមង្គល ឬវិវាហមង្គល និងអមនុស្សនោះទេ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សទាំងឡាយ គប្បីផ្ដាសាអមនុស្សនោះ ដោយពាក្យផ្ដាសាទាំងឡាយ ពេញបន្ទុកប្រៀបធៀបដោយខ្លួន (អាក្រក់)។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សទាំងឡាយ គប្បីផ្កាប់បាត្រទទេលើក្បាលនៃអមនុស្សនោះ។ មួយទៀត អមនុស្សទាំងឡាយ គប្បីបំបែកក្បាលអមនុស្សនោះជា៧ភាគ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ មានអមនុស្សទាំងឡាយ ក្រោធពិរោធក្រៃលែងជាងហេតុ អមនុស្សទាំងឡាយនោះ មិនធ្វើតាមអាជ្ញានៃស្ដេចជាធំ មិនធ្វើតាមអាជ្ញានៃយក្ខ ជាសេនាបតី ២៨ នាក់ របស់ស្ដេចជាធំនោះ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សទាំងឡាយនោះៗឯង គេតែងហៅថា ជាសត្រូវនឹងស្ដេចជាធំ។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ ពួកចោរក្នុងដែននៃស្ដេចមគធៈ មិនធ្វើតាមអាជ្ញានៃស្ដេចមគធៈ មិនធ្វើតាមអាជ្ញានៃសេនាបតី របស់ស្ដេចមគធៈ មិនធ្វើតាមអាជ្ញា នៃសេនាបតី ជាអ្នកប្រៀនប្រដៅរបស់ស្ដេចមគធៈ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ ពួកមហាចោរទាំងអម្បាលនោះ គេតែងហៅថាជាសត្រូវនឹងស្ដេចមគធៈ យ៉ាងណាមិញ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ មានអមនុស្សទាំងឡាយ ជាអ្នកក្រោធពិរោធក្រៃលែងជាងហេតុ អមនុស្សទាំងនោះ មិនធ្វើតាមអាជ្ញានៃស្ដេចជាធំ មិនធ្វើតាមអាជ្ញានៃសេនាបតីរបស់ស្ដេចជាធំ មិនធ្វើតាមអាជ្ញាពួកយក្ខសេនាបតី ជាអ្នកប្រៀនប្រដៅរបស់ស្ដេចជាធំ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ អមនុស្សទាំងឡាយនោះៗឯង គេតែងហៅថា ជាសត្រូវនឹងស្ដេចជាធំ យ៉ាងដូច្នោះឯង។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ ប្រសិនបើអមនុស្សណាមួយ ជាយក្ខប្រុសក្ដី យក្ខស្រីក្ដី កូនប្រុសរបស់យក្ខក្ដី កូនស្រីរបស់យក្ខក្ដី មហាមាត្ររបស់យក្ខក្ដី បរិស័ទរបស់យក្ខក្ដី អ្នកបំរើរបស់យក្ខក្ដី គន្ធព្វប្រុសក្ដី គន្ធព្វស្រីក្ដី កូនប្រុសរបស់គន្ធព្វក្ដី កូនស្រីរបស់គន្ធព្វក្ដី មហាមាត្យរបស់គន្ធព្វក្ដី បរិស័ទរបស់គន្ធព្វក្ដី អ្នកបំរើរបស់គន្ធព្វក្ដី កុម្ភណ្ឌប្រុសក្ដី កុម្ភណ្ឌស្រីក្ដី កូនប្រុសរបស់កុម្ភណ្ឌក្ដី កូនស្រីរបស់កុម្ភណ្ឌក្ដី មហាមាត្យរបស់កុម្ភណ្ឌក្ដី បរិស័ទរបស់កុម្ភណ្ឌក្ដី អ្នកបំរើរបស់កុម្ភណ្ឌក្ដី នាគឈ្មោលក្ដី នាគញីក្ដី កូនឈ្មោលរបស់នាគក្ដី កូនញីរបស់នាគក្ដី មហាមាត្យរបស់នាគក្ដី បរិស័ទរបស់នាគក្ដី អ្នកបំរើរបស់នាគក្ដី ជាអ្នកមានចិត្តប្រទូស្ត ដើរទៅតាមភិក្ខុ ឬភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ដែលកំពុងដើរ ឬឈរជិតភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ដែលកំពុងឈរ ឬអង្គុយ

ជិតភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ដែលកំពុងអង្គុយ ឬដេកជិតភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ដែលកំពុងដេក។ អមនុស្សនោះ ត្រូវបុគ្គលពោលទោស កន្ទក់កន្ទេញ ត្រូវស្រែកប្តឹងដល់ពួកយក្ស ពួកយក្ខជាធំ ពួកសេនាបតី ពួកសេនាបតីជាធំ ទាំងអម្បាលនេះថា យក្ខនេះចាប់គេ យក្ខនេះចូលគេ យក្ខនេះបៀតបៀនគេ យក្ខនេះបៀតបៀនផ្សេងៗ យក្ខនេះធ្វើទុក្ខគេ យក្ខនេះធ្វើឲ្យគេលំបាក យក្ខនេះមិនលែងគេ។

ដល់ពួកយក្ខ ពួកមហាយក្ខ ពួកសេនាបតី ពួកមហាសេនាបតី ដូចម្តេចខ្លះ។

យក្ខឈ្មោះឥន្ទៈ ១ សោមៈ ១ វរុណៈ ១ ភារទ្វាជៈ ១ បជាបតិ ១ ចន្ទនៈ ១ កាមសេដ្ឋៈ ១ កិន្នុឃណ្ឌុ ១ និឃណ្ឌុ ១។ បនាទៈ ១ ឱបមញ្ញៈ ១ ទេវសូតៈ ១ មាតលិ ១ អតិចសេនៈ ១ គន្ធព្វៈ ១ នឡោរាជៈ ១ ជនោសភៈ ១។ សាតាគិរៈ ១ ហេមវតៈ ១ បុណ្ណកៈ ១ ករតិយៈ ១ គុលៈ ១ សិវកៈ ១ មុចលិន្ទៈ ១ វេស្សាមិត្តៈ ១ យុគន្ធរៈ ១។ គោបាលៈ ១ សុប្បគេធៈ ១ ហិរិ ១ នេត្តិ ១ មន្ទិយៈ ១ បញ្ចាលចន្ទៈ ១ អាលវកៈ ១ បជុណ្ណៈ ១ សុមុខៈ ១ ទធិមុខៈ ១ មណិ ១ មានិចរៈ ១ ទីឃៈ ១ សេរិសកៈ ១។

ត្រូវពោលទោស កន្ទក់កន្ទេញ ត្រូវស្រែកប្តឹងដល់ពួកយក្ស ពួកមហាយក្ខ ពួកសេនាបតី ពួកមហាសេនាបតី ទាំងអម្បាលនេះថា យក្ខនេះចាប់គេ យក្ខនេះចូលគេ យក្ខនេះបៀតបៀនគេ យក្ខនេះបៀតបៀនផ្សេងៗ យក្ខនេះធ្វើទុក្ខគេ យក្ខនេះធ្វើឲ្យគេលំបាក យក្ខនេះមិនលែងគេ។បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ ការរក្សាជាប់តមកអំពីអាដានាដានគរនេះឯង ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីគ្រប់គ្រងរក្សា ដើម្បីមិនបៀតបៀនគ្នា ដើម្បីនៅជាសុខដល់ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា។ បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិទ៌ុក្ខ ណើ្ហយឥឡូវនេះ ពួកខ្ញុំព្រះអង្គមានរវល់ច្រើន មានកិច្ចគួរធ្វើច្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមក្រាបថ្វាយបង្គំលា។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បពិត្រមហារាជទាំងឡាយ ចូរព្រះអង្គកំណត់កាលគួរ ក្នុងកាលឥឡូវនេះចុះ។លំដាប់នោះ ស្តេចធំទាំង៤អង្គ ក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះឯង។ យក្ខទាំងអម្បាលនោះលុះក្រោកចាកអាសនៈហើយ ពួកខ្លះថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះ ពួកខ្លះគ្រាន់តែពោលពាក្យរាក់ទាក់សំណេះសំណាល ជាមួយនឹងព្រះមានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយ និងពាក្យដែលគួររលឹកហើយ ក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះ ពួកខ្លះ គ្រាន់តែប្រណម្យអញ្ជលី ចំពោះព្រះមានព្រះភាគហើយ ក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះ ពួកខ្លះគ្រាន់តែប្រកាសនាម និងគោត្រ របស់ខ្លួនហើយក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះ ពួកខ្លះ គ្រាន់តែនៅស្ងៀមហើយ ក៏បាត់ទៅក្នុងទីនោះ។លុះកន្លងរាត្រីនោះ

ទៅហើយ ទើបព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ យប់មិញ ពួកស្តេចធំទាំង៤ តាំងការរក្សាក្នុងទិសទាំង៤ តាំងពលទុកក្នុងទិសទាំង៤ តាំងអ្នកត្រួតត្រាទុកក្នុងទិសទាំង៤ ដោយសេនាយក្ខដ៏ច្រើន សេនាគន្ធព្វដ៏ច្រើន សេនាកុម្ភណ្ឌដ៏ច្រើន សេនានាគដ៏ច្រើន លុះវេលារាត្រីកន្លងទៅហើយ ស្តេចទាំងនោះ មានពន្លឺរុងរឿង ញុំាងភ្នំគិជ្ឈកូដទាំងមូលឲ្យភ្លឺស្វាងហើយ ក៏នាំគ្នាចូលមករកតថាគត លុះចូលមកដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំតថាគត អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ យក្ខទាំងអម្បាលនោះឯង ពួកខ្លះថ្វាយបង្គំតថាគត ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ពួកខ្លះ គ្រាន់តែពោលពាក្យរាក់ទាក់សំណេះសំណាល ជាមួយនឹងតថាគត លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយ និងពាក្យដែលគួររលឹកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ពួកខ្លះ គ្រាន់តែប្រណម្យអញ្ជលី ចំពោះតថាគត អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ពួកខ្លះ គ្រាន់តែប្រកាសនាម និងគោត្រ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ពួកខ្លះ គ្រាន់តែអង្គុយស្ងៀមៗ ក្នុងទីដ៏សមគួរ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្តេចជាធំទ្រង់ព្រះនាមវេស្សវ័ណ លុះអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ពោលពាក្យនឹងតថាគតយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ខ្ពស់ មិនជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ខ្ពស់ ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់កណ្តាលខ្លះ មិនជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់កណ្តាល ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ទាប មិនជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកយក្ខជាន់ទាប ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឯយក្ខដែលមិនជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ មានច្រើនណាស់ ព្រោះហេតុអ្វី បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះថាព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកបាណាតិបាត ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកអទិន្នាទាន ទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីឲ្យវៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ ទ្រង់សំដែងធម៌ដើម្បីឲ្យវៀរចាកមុសាវាទ ទ្រង់សំដែងធម៌ដើម្បីឲ្យវៀរចាកទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ប៉ុន្តែយក្ខទាំងឡាយច្រើនណាស់ ដែលមិនវៀរចាកបាណាតិបាត មិនវៀរចាកអទិន្នាទាន មិនវៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ មិនវៀរចាកមុសាវាទ មិនវៀរចាកទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទសោះ អំពើវៀរនោះ មិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត របស់យក្ខទាំងឡាយនោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន

មានសាវ័ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ អាស្រ័យនៅសេនាសនៈស្ងាត់ ដែលតាំងនៅក្នុងព្រៃ មានសូរសព្ទគឹកកងរំពងតិច ប្រាសចាកសំដីរបស់មនុស្សអ្នកដើរទៅមក សមគួរដល់ការកំបាំងអំពីពួកមនុស្ស គួរជាទីលាក់ខ្លួនពួនអាត្មាបាន ពួកយក្ខជាន់ខ្ពស់តែងនៅជានិច្ច ក្នុងព្រៃនោះក៏មាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បង្រៀនព្រះបរិត្តសម្រាប់រក្សាក្នុងអាដានាដានគរ ដើម្បីឲ្យពួកយក្ខដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ក្នុងសាសនាព្រះមានព្រះភាគនេះ បានជ្រះថ្លាឡើង ដើម្បីការគ្រប់គ្រងរក្សា ដើម្បីមិនបៀតបៀនគ្នា ដើម្បីនៅជាសុខដល់ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និងឧបាសិកា។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត បានទទួលនិមន្តដោយតុណ្ហីភាព។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លំដាប់នោះឯង ស្តេចជាធំឈ្មោះវេស្សវ័ណ ជ្រាបច្បាស់នូវតថាគតទទួលនិមន្តហើយ ក៏ប្រកាសព្រះបរិត្តសម្រាប់រក្សា ក្នុងអាដានាដានគរនេះ ក្នុងវេលានោះថាសូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គមានចក្ខុ ព្រះអង្គមានសិរី សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី។

គាថាស្តេចវេស្សវ័ណ

វេស្សវណ្ណោ មហារាជា សព្វេយក្ខា បរាយន្តិ ។ ឱម ព្រហ្មះ
មវេស្សវិណ ឯហិៗ ។

គាថាក្រុងឆេះ

ឱម ជ័យៗ មហាទុំរលួយ ឆេះព្រះនគរ ឆេះទាំងបរិវ ឆេះទាំងព្រៃគ្រោម ឆេះទាំងខ្មោច អារក្ខះទាំងបី ព្រះឆោមឆេះទាំងផល់សា ឆេះទាំងកម្លាំងដំរី សាទាំង៧តម្រួត មកប្រគួតជន់ ទើបគ្រូប្រើអញ ស្លោះក្បាលពីងបែក ស្លោះភ្នែកពីងខ្វាក់ ស្លោះជើងពីងបាក់ គំចាត់ទាំងព្រាយលោះព្រាយហើ អចាមចុប ព្រាយដើចេញទៅ ឱមសិទ្ធី ស្វាហ ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

ដាស់ សត្ថេ រមាសេនាផននង់ឯងរអញ្ញ ឈ្មោះនាងគង្គីង ធរណីផុសឡើងអំពីដី រអក តិ អហិ មម នាងខានធ្វើអ្វីមិនមក ជួយអញ្ញ បើនាងមកដល់ហើយ ចាប់សក់បូតបាច សាចចេញ ទៅ មារសត្រូវចាញ់បារមីនាងគង្គីងធរណី ឱម្ម ធិ ច មហាធិ ច មិមមារស្ស រអ រអា អរហំ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

ពុទ្ធំ កំចាត់ ធម្មំ កំចាយ សង្ឃំ រលាយ កំចាយចេញទៅកុំ បីហោងនៅ អន្តរាយខ្លួនហោង គាថាអញរើយ ឆេះទឹក ឆេះដី ឆេះភ្លើង ឆេះភ្នំរលើង ឆេះថ្មរលាយ ឆេះមេធ្មប់ ឆេះមេអាប ឆេះមេព្រាយ ឆេះខ្មោចទាំងឡាយ អន្តរាយចេញទៅ វិនាស្សន្តិ អសេសតោ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

ឱម្មឆេះ ឆាយឆេះជើងបន្ទាយ ឆេះព្រាយម្ដាយដើម ឆេះ ទាំងព្រាយហោះ ឆេះទាំងព្រាយហើរ ព្រាយហើរបណ្ដើរកូន ដីដូនជីតាចេសច្រឡេសច្រឡាស់ទើបត្រូប្រើអញទៅស្ដោក្បាល ពីងបែក ស្ដោះភ្នែកពីងខ្វាក់ ពីងរឹងទទាក់ធ្លាក់ ចូលក្នុងមេ កញ្ឆាយធំឱម្មសិទ្ធីស្វាហាយៈ ស្ដាប់បង្គាប់អញដាត្រូបាឲ្យ ហោង។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

មនុស្សោ វា មនុស្សី វា អមនុស្សោ វា អមនុស្សី វា យក្ខោ វា យក្ខី វា ភូត្តោ វា ភូត្តី វា បេត្តោ វា បេត្តី វា គម្ពណ្ណោ វា គម្ព ណ្ណី វា បីសាច្ចោ វា បីសាច្ចី វា គន្ធព្វោ វា គន្ធព្វី វា អសុរោ វា អសុរី វា នាគោ វា នាគី វា គ្រុទ្ធោ វា គ្រុទ្ធី វា គណ្ឌរោ វា គណ្ឌរី វា

គច្ឆន្តំ វា ចិត្តំ វា និសន្តំ វា និមិត្តំ វា សុត្តំ វា ជាតិវត្តំ វា បមត្តំ វា អបមត្តំ វា។ ជាលោ មហាជាលោ ជាលំ មហាជាលំ ជាលិតិ មហាជាលិតិ ជាលិតំ មហាជាលិតំ រាជាតោ វា ចោរ តោ វា មនុស្សតោ វា អមនុស្សតោ វា អគ្គិតោ វា ឧទកតោ វា បិសាច តោ វា ខាណុកតោ វា កណ្ដកតោ វា នក្ខត្តតោ វា ជនបទរោគ តោ វា។ ឧមគោលំ គោនាយ បង់ទាំងមេអារក្ខ បង់ទាំងមេខ្មោច អប់ទាំងមេទេស អប់ទាំងមេអារក្ខ អប់ទាំងមេខ្មោច អប់ទាំង មេគ្រោះអោយសូន្យៗ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

ឥន្ទសារំ ទេវសារំ ចក្កវត្តសារំ ព្រហ្មសារំ មហាព្រហ្ម សារំ ឥសី សារំ មហាឥសី សារំ ឥសូព្រហ្មំ មហាឥសូព្រហ្មំ មុនី សារំ មហាមុនី សារំ សប្បុរិស សារំ មហាសប្បុរិស សារំ ពុទ្ធព្រហ្មំ សា រំ ឥន្ទសីលំ ឥន្ទទានំ ឥន្ទនិខំ ឥន្ទបញ្ញំ ឥន្ទភាគំ ឥន្ទតព្វំឥន្ទយសំ ឥន្ទសុខំ ឥន្ទសេរំ ឥន្ទរូបំ ឥន្ទ សេដ្ឋំ ឥន្ទមន្ត ឥន្ទមហាមន្ត។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

ពុទ្ធំ គង់ ធម្មំ គង់សង្ឃំ គង់ ពុទ្ធំ សមាធិ ធម្មំ សមាធិសង្ឃំ សមាធិ ពុទ្ធំ កាន់ ធម្មំ កាន់ សង្ឃំ កាន់ ពុទ្ធំ រក្សា ឥតិបិតា នមោ ពុទ្ធាយ ធម្មំ រក្សា ឥតិបិតា នមោពុទ្ធាយ សង្ឃំ រក្សា ឥតិបិតា ន មោពុទ្ធាយ ពុទ្ធំ តេជោយោ ធម្មំ តេជោយោ សង្ឃំ តេជោយោ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្ដេញបិសាច

នមោ សុគតោ សិខិតោ បវរោ នមោកុក្កសន្ធោ ពុទ្ធសេដ្ឋោ ន មោកស្សប្បោ ពុទ្ធអតោ នមោ តោតមោ លោកហិតោ នមោមេ តេយ្យោ មហាវិរោ បច្ចពុទ្ធាបាទា គត សោត្ថី លាភា ភវន្តុ មេ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្តេញបិសាច

ឱម្ហហាក្រុងឆេះ ឆេះទាំងមេឃ ឆេះទាំងដី ឆេះទាំងព្រៃព្រឹក្សា ឆេះទាំងបាព្រៃភ្នំ ឆេះទាំងឆ្អប់ ឆេះទាំងអាប ឆេះទាំងអំពើ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ កំចាយសត្រូវទាំងឡាយ វិនាសន្តិ អសេសតោ ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្តេញបិសាច

ឧកាសសូមអារាធនា ព្រះពុទ្ធទាំង៥ព្រះអង្គ ព្រះកុក្កុសន្ធោ ព្រះកោនាគមនោ ព្រះកស្សបោ ព្រះសក្យមុនីគោតម ព្រះសិរិអារមេត្រី អារាធនាមករក្សា(ជនប្រុស-ស្រី) ដោយមន្តគាថាទាំងប្រាំបីម៉ឺនបួនពាន់ព្រះធម្មខន្ធ សូមរំលោចតេជះ សូមឈ្នះចិត្តប្អូស្សារអន្សតិវិប្បៃ កន្លងលែងទុកភ័យអាសន្នអន់ក្រសូមសុខប្រសើរក្រៃតំណើរដូចព្រះអង្គហោង ។

គាថាសម្រាប់ស្រោចទឹកបណ្តេញបិសាច

និមិត្តអាក្រក់ឯណាក្តី អពមង្គលឯណាក្តី សម្លេងសត្វមិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តី បាបគ្រោះឯណាក្តី សុបិនអាក្រក់មិនជាទីគាប់ចិត្តឯណាក្តីដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ សូមឲ្យនិមិត្តអាក្រក់ជាដើមនោះដល់នូវសេចក្តីវិនាសន្តិបាត់បង់ទៅហោង ។

អំពីគាថាដទៃទៀត

គាថាស្តេចខ្លា

ឱម្ហ: ន:ម:ព:យ័ក្ស: ពុទ្ធ: កោនាគ:ម:ន: ទេយ្យ: វា ទេយ្យ: វា បលេយ្យ: វា បលេយ្យ: វា ភូមិភ:វា ពាជនេ ពេជនា មុខំ បវរំ គឃា អាទាយ: ។ សូត្រ៣,៧ចប់ អ្នកដទៃខ្លាចអំណាចយើង

គាថា ដាស់កំបិតឬអាវុធស័ក្តិសិទ្ធ

១ ហៅ ៖ ផាត់សាលោហ: ទយំដីវំ ៤… សូត្រ ៣,៧ចប់

២ ដាស់ ៖ ឯកជនំ បរំយត្ត: អាំ ៤… សូត្រ ៣,៧ចប់

៣ ចង ៖ និញ្វានម ពុទ្ធំ ជាន: កំ ៤… សូត្រ ៣,៧ចប់

៤ ដក ៖ នៈមិពុទ្ធាយៈ ៚ សូត្រ ៣,៧ចប់

៥ ដាក់ ៖ យៈទ្ធាពុមោនៈអៈ ៚ សូត្រ ៣,៧ចប់

គាថាដាស់អាវុធសក្ដិសិទ្ធ (មានដាវ កំបិត ត្រីសូល)

មៈអៈឧ អទិកៈមុលំ ត្រៃ ទេវតានំ មហាសាស្ត្រា ឧឧ អៈអៈ នៈមៈ មន្តា ឧអៈឧ វា មហាមន្តំ មៈអៈ ឧ លោបៈ គញ្ចោយំ អំការៈ សេរៈ រៈងិនោះ ត្រៃ អក្ខរានិ ជាតិនិ នមោពុទ្ធាយ សត្តុនោ ។

សូត្រផ្លុំ៧ចប់ ១២ចប់

គាថាកំផែងប្រាក់៧ជាន់

ន ពន្ធុ ហោ ពន្ធំ ពុ ពន្ធា នំ ទ្ធា កាយានំ យ មហាពន្ធំ មអឧ សត្ត មហា កំផែងវាំងអ ។ សូត្រ ៧ចប់

គាថាស្នេហ៍សម្លេង

ច ឧ មុ ត្ត វំ ច ឧ ភាំង សំ ទើបគ្រូប្រើអញឱ្យស្រែក សម្រែក អញអើយបីដូចរគាំងអញស្រែកឡើងភាំងទាំងក្មេងទាំងចាស់ រត់ស្ទុះមករឹងគងស្ដាប់ពាក្យអញណា ទើបគ្រូប្រើអញពោលបំនោលសាតាខ្លុយប៉ុទ្ទណា ពិរោះពេកពន់ ទើបអញញើញនាងរុក មកពីទងចំប៉ី ទើបអញញើញនាងរឹមកពីទង ចំប៉ា នាងមកឆាប់ៗរ៉ាបន្ទន់ចិត្តអ្នកផង ឱម្ពៈរលួយមហារលួយទើបអញញើញព្រាយក្បាល៨មកជួយរលួយទាំងចិត្តអាណិតទាំងអញហោង មអឧ ច ឧ មុត្ត វំ ច ឧ ភាំង សំ នជាលិតិ នាជាលិតំ ភាំងៗ រឹងស៊ុងគាំង យទ្ធាពុហោន អាគច្ឆាមិ អហិមមៈ ។

គាថាប្រមូលប្ដីប្រពន្ធឱ្យស្រឡាញ់គ្នាវិញ

នមេត្តា ហោ ករុណា ពុ រត់ រក ទ្ធារអាល័យ ទើបអញនិមន្តផ្កាបី ស្ដីហៅស្រីវិន្ទអញប្រើផ្កាទៅផ្កាអើយបញ្ជាប់ បើបានការហើយផ្កាវិលឱ្យឆាប់ដូចពាក្យបងផ្ដាំ សូមស្រីខ្មៅក្រឡេកញញឹមឱ្យបងសង្ឃឹមបានដូចចិត្ត អញហៅឈ្មោះណា អញហៅឈ្មោះនេះ(.............) មកដូចចិត្តបំណាង ន

ហើយឆាប់មកកុំឈប់ មោ ឃើញម្លប់កុំជ្រក ពុ ហើយឆាប់មក ទ្ធា ហើយអាល័យ យ កុំបីរំសាយបានឡើយ ។

គាថានេះរបៀបប្រើខុសៗគ្នាទៅតាមគ្រូនីមួយៗគ្រូខ្លះប្រើខាងមហានិយម លោកគ្រូខ្លះទៀតគាត់ប្រើសម្រាប់ហៅអន្លុងព្រលឹងភ្លូត សម្រាប់ធ្វើស្នេហ៍ក៏មាន (ហាមប្រើខុសប្រយ័ត្នអន្តរាយដល់ខ្លួន)

គាថាស្នេហ៍សំឡេក សម្រាប់ចារ់អណ្តាត ក៏បាន

អឧ វិញ្ញង់ដូចទង់សម្ងាត់គ្រុពុំរីករតន៍បីដូចព្រះនេត្រសារិកាគរិកកោទីង យោ ចតុពុទ្ធោ ភុង សឃំ យថាជីវ្ហា អញ្ញ ឈ្មោះ (..........) ពិរោះគបចិត្ត។

គាថាសម្រាលខ្លួន

អតា កិតោ ។ សូត្រ ៧ចប់ ផ្លុំខ្លួន

គាថាមហាសណ្តំ

បឋមំ ពិន្ទុកំ ជាតំ ទុតិយំ ទណ្ឌមេវ ចតតិយំ ភេទកញ្ចេរ ចតុត្ថំ អង្កុសម្ពរំ បញ្ចមំ សិរជាតំ វន្ទាមិ សព្វគុណោ ។

សូត្រ ៧ចប់សម្រាប់សូត្រសណ្តំសត្រូវដែលចង់បៀតបៀនយើង

គាថាទេវបុត្រ

ពុទ្ធ ធម្ម សង្ឃ ទេវបុត្រកុមាររាជា ឫទ្ធីធម្មា ចក្រីសម្តែង ឧឧឱសន្ធឹងឫទ្ធី សន្ធោ សន្ធឹកធរណី គគ្រើកគ្រែចក្រ ទេវៈ មអឧ ឫទ្ធីស្វាហៈ ។ សម្រាប់ប្រមូលសីល

គាថាមេឃា

នមោពុទ្ធាយ ឥស្វាសុ មអឧ ឥសីឫទ្ធី ទេវះឥន្ទ្រ ឥសូរ្យ វិស្ណុរាជា ឥទ្ធិធម្មា ទេវាសីលុំ មឧអរហុំ គកោសធុំ អភិវះមយុំ បប្បាមចុប អទ្ធំអធោ សន្ធឹកវាយោ សន្ធោឫទ្ធី នាគរាជត្រី ឫទ្ធីព្យុះគ្រៃ ធម្មា លោកិយ ចក្រីឫទ្ធី ស្វាហាយៈ ។

គាថាទេវពអគ្គ

ឥតិបិសោភគវាអរហុំ យកសរ មតកោ ឥប គរ រអំឥ ចភ នអភិវៈ ចចកកស មះធ្វី សន្ធឹង ឫទ្ធីបារមី សីលេនតេជះ មហិទ្ធិកាទេវារាជា ឥសីមន្តថ្លែង សម្តែងវេទចក្រី ញ្ញាប់ញ័រផែនដី ឥមំចត្រះ ឥមំចត្រាំ លិទោ លោចទុំ ពុទ្ធោ ធម្មោ

សង្ឃោ សន្ធះវាយោ សន្ឋោកគ្រើក យយកពោ ឥទ្ធាភគវា សីលេនពេនពនសីលុំ ម មអរហុំ ឥបូទ្ធិ ឱបូទ្ធិ សណ្ឋិតបូទ្ធី ស្វាហាយ។

គាថាមហាឥសី(ដេញអាបធ្មប់)

ឥនមោកីគោ នមោគីគា ឥន្ទ្រា ច ព្រាហ្មា លោក្កេ ច តហី តហី ច ទិញ ចក្ខុអគ្គីនេត្តំ ឥសីហ បូទ្ធីតេជ្ជះ សុវណ្ណោ រាជ្ជាដំ មហា នមោពុទ្ធាយ ពុទ្ធោភគវាអរហំ ច ឥសីអគ្គីចក្ខុទិព្វសាវំ សេនា អរហន្តំ មហាពុទ្ធោជ្ជំ មហាវិទ្ធីតេជ្ជះ តេជ្ជំ មហាឥសីអគ្គី នេត្រគីលីតំ វិទ្ធី វិទ្ធំ ចក្ខុវិល្លវន្តំ ចក្ខុអគ្គីហ ចក្ខុអគ្គីហំ ឆេះកាល្ល: លោក្កេ ឆេះធរណំ ឆេះគង្គារណំ ឆេះអមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ឱទ្ធោ ច អគ្គីនេត្រចក្ខុ វិលវិលវន័វិន អមនុស្សោវិនាសន្តុ ភិស ភំៗ ។

គាថាបែងភាគ

សក ចលហ ស្រីសំគ្គិ ។ ១២ចប់

គាថាផ្ចុំអាវុធ

នរ ឱម ឱទរ ។១២ចប់

គាថាស្រូបកម្លាំងចក្រវាឡ

នះរ: ឱម: ឱទ:រ: ។១២ចប់

គាថារាជសីហ៍

រាជសីហ៍ តំ ហូ មនុ អណំ ។១២ចប់

គាថាហៅដួងកែវនាគ

តំ នាគ: ព្រះភគវា ឯហិមម ។១២ចប់

គាថាប្រែក្រឡាជានាគ

ទេពវង្ស ឱម: នគរ: ។១២ចប់

គាថាប្តូរឆ្អឹងពីមនុស្សធម្មតាទៅជាមនុស្សជាទេព

ព្រះ ទំរុង ពេជ ចក្រ អផៃមុន្នី ។១២ចប់

គាថាពន្លឺ

ព្រះពន្លឺ ពេជ្រ ចក្រ អរហំមុន្នី ៗ១២ចប់

គាថាសូរិយាចន្ទ្រា

ព្រះសូរិយាចន្ទ្រា ពេជ្រ ចក្រ អរហំមុន្នី ៗ១២ចប់

គាថាបញ្ចេញពន្លឺពីខ្លួន

ព្រះពន្លឺ ស្វេតឆ្ឆ័ត្រ ពេជ្រ ចក្រ អរហំមុន្នី ១២ចប់

គាថាស្រូបកម្លាំងពីពន្លឺ

ព្រះពន្លឺ ស្វេតឆ្ឆ័ត្រ ឱព្វាភិសេក្យ ឧទ្ធរ ចេស្តាៗ១២ចប់

គាថាស្រូបកម្លាំងពីធាតុទាំង៣ ញ្ញី,ឈ្មោល,មាស

ពុទ្ធំ សរណំ បរមី តំ ចេស្តា នករៈ ៗ១២ចប់

គាថាស្រូបកម្លាំងពីធាតុមាស

នាគី វិសកៈ ឧម៉ាឡៃ ៗ១២ចប់

គាថាភាវនា

ពុទ្ធំ បរមី តំ ៗ១២ចប់

គាថាមហាកម្លាំង

នមោ សំ កំ សិ កំ នុ ៗ១២ចប់

គាថាស្រូបកម្លាំងពីធាតុភ្លើង

អរហំមុន្នី តមុនុរុំ ៗ១២ចប់

គាថាស្រូបកម្លាំងពីធាតុទឹក

សក តមុនុរុំ ៗ១២ចប់

គាថាដោះអំពើ

នមោ តំ ចេស្តា កម្មំ ឧទរៈៗ១២ចប់

គាថាសីមាន់ជាន់

ករុ នុ យំ ៗ១២ចប់

គាថាសំណាញ់មេឃា

ចក្រ ក្រលា សីមា កងជុំ លោកីយ៍១២ចប់

គាថាក្រុងសំរិទ្ធ

ចក្រី លោកី សំរីទ្ធ តំ ៗ១២ចប់

គាថាស្បែកគង់

បុញ្ញំ កម្មំ ពលិ តិ កម្មៗ១២ចប់

គាថាចារយ័ន្តក្នុងចិត្ត

យ័ន្ត គាថា បរមី តំ ៗ១២ចប់

គាថាបាំងមារ

នៈមោ មៈ ប្បាំង ប៉ិ ៗ១២ចប់

គាថារួមកម្លាំងជាមួយស្ដេចនាគ

នាគី បរមី តំ ព័ន្ធចក្រ ចលហ ឧទរ នរ ឧម ត្រៃ ភព ព្រះ ភគ វាទោ ឯហិមម ៗ១២ចប់

គាថាចាប់ខ្មោចកំណាច

សក លំ បំបែក មារ ព័ន្ធ រំ ណំ កំ តិ ៗ១២ចប់

គាថាព័ន្ធចក្រ

សូរិយាចន្ទ្រា តំ ព័ន្ធចក្រ ឧបដិហា ស្មិសំ រាជ្យចក្រចង ព័ន្ធ ទិព្វចក្រចងព័ន្ធ ពេជ្រចក្រចងព័ន្ធ យសចក្រចងព័ន្ធ នរៈ ឧមៈ ត្រៃភព ព្រះភគវាទោ ឯហិមម ៗ១២ចប់

គាថាព័ន្ធស្នឹង

នមោតំ សកលំ លលាដ៍ ចោរតិរច្ឆាន ព័ន្ធ រំ ណំ កំ ភព តិ រាជចក្រ ចង ព័ន្ធ ចៈ ក្រ វាឡ ចក្រ ព័ន្ធ ចង សាក់ ចាក់ សោ ចោរ តិរច្ឆាន ព័ន្ធ រំ ណំ កំ ភព តិ ទិព្វចក្រ ចង ព័ន្ធ ចៈ ក្រ វាឡ ចក្រ ព័ន្ធ ចង សាក់ ចាក់ សោ ចោរតិរច្ឆាន ព័ន្ធ រំ ណំ កំ ភព តិ ពេជ្រចក្រ

ចង ពន្ធ ចៈ ក្រ វាឡ ចក្រ ពន្ធ ចង សាក់ ចាក់ សោ ចោរតិរច្ឆាន ពន្ធ រំ ណាំ កំ ភព តិ យសចក្រ ចង ពន្ធ ចៈ ក្រ វាឡ ចក្រ ពន្ធ ចង សាក់ ចាក់ សោ ចោរតិរច្ឆាន ពន្ធ រំ ណាំ កំ ភព តិ ។១២ចប់

គាថាស្តេចចក្រ

សមុសន្ធី ស្វេតច្ឆំត្រ ត្រៃភព។១២ចប់

គាថាសុំជំនួយពីអ្វីមួយ

អផៃមុន្នី រាជ្យចក្រ ឧបដិហា ស្មិសំ ព្រះភគវាទោ ឯ ហិមម ។១២ចប់

គាថាដាក់ទោសមនុស្សអាក្រក់ឬសិស្ស

-ធរណី សុរិយគតិ មនុ ចុតិ ធរណី តំ ហូ ។១២ចប់

-នាគរាជ្យខ្មៅ ខ្លានរៈ ឧម ត្រៃភព ឆាប់ឡើង ស្តេចយមរាជ្យ ស្មិសំ លលាដ៍តំ អច្ឆរានុពល រំលំមារ ចុតិភព។១២ចប់

គាថាស្តេចនាគ

អលង្កតា សុវសនា, មាលិនី ចន្ទនុស្សទា
មជ្ឈេ មហាបថេ នារី, តុរិយេ នច្ចតិ នដ្ឋកី ។

គាថាស្តេចនាគ

បិណ្ឌិកាយ បរិជ្ឈោឃំ, គច្ឆន្តោ នំ ឧទិក្ខិសំ
អលង្កតំ សុវសនំ, មច្ចុបាសំវ ឱឌ្ឌិតំ។

គាថាទាំងអស់នេះឫទ្ធិខ្លាំងក្លាណាស់ ប្រើដោយមានសតិ ដោយបញ្ញា និងស្មារតីជាមនុស្សដែលតែងតែ សង្គ្រោះមនុស្សសត្វ

កុំអំនួត កុំអួតអាង កុំផឹកសុរាខ្លាំងពេករហូតភ្លេចស្មារតី (ផឹកបានតែកុំច្រើនពេក រហូតភ្លួតសតិនោះ) ០អទិទេព ផ្លូវងងឹត០

គាថាកុំឱ្យក្មេងយំយប់

ឧម អសំ ៗ៧ចប់

គាថាកុំឱ្យក្មេងយំយប់

ឧម អមិ មហិ សុតំ អសុនំពុទ្ធំ អសុនអ ៗ៧ចប់

គាថាកុំដើរវង្វេង

ចធិ មតិ សករាតិ ៗ៧ចប់

គាថាបើកវង្វេង

ពុទ្ធោៗ កិច្ចៗ ពុទ្ធោ ឧកាសី ពុទ្ធោមេសព្វទា ៗ៧ចប់

គាថាស្តេចអថ័ន

ឱមផាត់ មហាផាត់ នមោពុទ្ធាយ សុបតិយោ ទើបអញ្ជើញស្តេចអថ័នចុះមកចាំឆ្អឹងអញមួនបីដូចដែក មកចាំស្បែកអញមួនបីដូចស្ពាន់ នៅកាលណាមានអាសន្នអន់ក្រអឺ

សូមលោកចុះមកជួយសន្និតខ្ញុំផង សោសោ តិតសោ បតិយោ នបតិយោ។១ចប់ឬ៣ចប់

គាថាអច័នបន្សាបស្នេហ៍

បតិន្ត សមន្នោ រះតោនុ ។៧ចប់

គាថាចាញ់មិនចេញ

ឧទ្ធំរះធោ ធោឧទ្ធំឧ ឧទ្ធំរះធោរះ។៧ចប់

គាថាព័ន្ធសីមា

ពុទ្ធំសីមាយំ រះហំ ព្រហ្មា ចសោធាយ ពុទ្ធោ មេនាថោ ធម្មោ មេនាថោ សង្ឃោ មេនាថោ។៧ចប់

គាថាព័ន្ធសីមា

សីមាខោ រាជ្ជហោ សីមារំ ។៧ចប់

គាថាព័ន្ធសីមា

ឥមំ សីមាយំ អធិដ្ឋានមិ

ទុតិយម្បិ ឥមំ សីមាយំ អធិដ្ឋានមិ

តតិយម្បិ ឥមំ សីមាយំ អធិដ្ឋានមិ ។៣ចប់

គាថាព័ន្ធសីមា

អយំភូម បទេសោមិ ។៧ចប់

គាថាព័ន្ធសីមា

អដ្ឋមតត្តោ មហាថេរោ បីសាចេរ ឥតិទេវា រាជាព្រហ្មា សីមាកំ កំរក្ខរំ។៧ចប់

គាថាព័ទ្ធសីមា

ឱម្ម: បូព៌ ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: អាគ្នេយ៍ ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: ទក្សិណ ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: និរតី ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: បស្ចឹម ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: ពាយព្យ ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: ឧត្តរ ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: ឥសាន ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: ភូម ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ
ឱម្ម: អាកាស ទិស្សាយ ពេជ ពេជំ ពុទ្ធំ តីង្សំ តីង្សោ នមោពុទ្ធាយ។

គាថាព័ទ្ធសីមា

ឥតិបិសោភគវា អរហំ ភគវាតិ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ វិញ្ញូហីតិ សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវគសង្ឃោ លោកសាតិ។

គាថាព័ទ្ធសីមា

ឱម្ម: វិលវង់ វង់ដូចព្រះអាទិត្យ អញ្ចូសែកអោយជិត ដូចសីមាព្រះវិហារ អញ្ចូសែកមន្តវិជ្ជា ដូចមន្តព្រះសិរអាមេត្រី និមន្តគាថាទាំងមួយសែនកោដិចក្រវាឡ ព្រះឥន្ទ ព្រះព្រហ្ម ព័ទ្ធជុំជិត ដូចបន្លាឬស្សីព្រៃ ភ្នំគិរីវង្កតសត្តបរិភណ្ឌ អញ្ចូសែកអោយជាប់ ឱម្ម:ចាក់មហាចាក់ ឱម្ម:ចង មហាចង ទើបគ្រូប្រើអញ្ចូអោយចង នាងរាគីរាគា វិទ្យាគ្រុឌព្យាធរ ផុសចេញមកពីនគរលង្កា ឱម្ម:សីមាកថាវិលឱម្ម:វិលវង់ ពេញទាំងដី សិទ្ធីស្វាហ:។ពាចប់

គាថាព័ទ្ធសីមា

ពុទ្ធោ សីមានោ នមោពុទ្ធាយ នមអរឧ នមពទ ធម្មោ សីមានោ នមោពុទ្ធាយ នមអរឧ នមពទ សង្ឃោ សីមានោ នមោពុទ្ធាយ នមអរឧ នមពទ។៣ចប់

គាថាស្រោចទឹកដោះអំពើ

ឱម្ម ព្រះនរាយណ៍ ព្រះពាយផាត់អញ្ជើញមកកំចាត់រោគពាធាព្រះឥសូរស្រោចស្រពព្រះគង្គា គណនាបីដូចទឹកអម្រឹតឫសិទ្ធីជោគដោយព្រះព្រហ្មទោះជាយក្សយមអារក្ស អ្នកតាខ្មោចព្រាយបិសាចមន្តគាថាឆ្មប់អាបអំពើអំពាន់ផងនានា ខ្លបខ្លាចអំណាចព្រះចេស្តាទើបគ្រូប្រើអញប្រោះព្រំប្វាចសាច ទឹកមន្តនៃព្រះគាថាទៅលើរូបកាយបុសស្រីតូចធំ កំលោះក្រមុះក្តីណា បីដូចព្រះអគ្គីក្តៅក្រហល់ក្រហាយរោលរាល រលត់រលាយពីងហោងទើបគ្រូប្រើអញអញ្ជើញក្រុងឆេះ ឆេះទឹក ឆេះដី ឆេះព្រៃប្រឹក្សាឆេះភ្នំបព្វតា ឆេះទាំងអាកាសវេហាស៍ ឆេះទាំងព្រាយក្រឡា ព្រាយហោះព្រាយហើរព្រាយដើរនៅលើដី ព្រាយស្លាប់កូនក្នុងផ្ទៃ ឆេះទាំងព្រាយក្បាល៥ ព្រាយកន្ទោងខៀវ ព្រាយគ្រូម្តាយដើមពោះធំទ្រនំកំរោលពីងរត់ពីងប្បោលចាកចោលចេញទៅកុំបីពីងនៅក្នុងរូបអង្គប្រាណ ឱម្មព្រះពាយផាត់ មហាផាត់ផាយផាត់ទាំងស្នេហ៍មេម៉ាយកំលោះក្រមុំព្រហ្មចារី សាវកែអស់ប្តីផាត់ផាយផាយផាតើកំចាត់រលាយរលត់ចរណៃចេញទៅ កុំឱ្យពីងនៅពុកពីងកំណើតម្តាយបង្កើតពីងខ្លាចបារមីនៃព្រះនរាយណ៍រលាយពីងហោង ឱម្មសិទ្ធី ស្វាហ ស្វាហាយ អឧម ។១ចប់ ស្រោចទឹកអ្នកជម្ងឺដេញអមនុស្ស

គាថាស្រោចទឹក

ឧមៈមហារាជ មហាឫទ្ធី ទេវៈមហាតេជៈ ភគវាមហាឫទ្ធី មន្តអញសន្ថិតកកើកចក្រវាឡ អញស្រែកអញថ្លែង អញ

សម្តែងមហាព្រះអគ្គី ឆេះទាំងក្រឡាប្រថពី ឆេះទាំងនគរលង្កា ឆេះទាំងព្រៃព្រឹក្សា ខ្មោចព្រាយអារក្សអ្នកតា ឆេះទាំងមេពីងមេគ្រមី ឆេះទាំងព្រាយរកស៊ីយប់ ឆេះទាំងព្រាយរកស៊ីថ្ងៃ ឆេះទាំងព្រាយដើរលើដី និងព្រៃព្រឹក្សា ឆេះទាំងព្រាយល្បាក់សាមហាវិនាស អឧម នមោពុទ្ធាយៈ ប្ញទ្ធីស្វាហៈ។១ចប់

គាថាស្រោចទឹក

ឧមៈមហិទ្ធិកា មហាព្រះអគ្គីឆាបឆេះវក់វី អដ្ឋទិសា នមោមហាសម្មា ឥសីចក្រវាឡប្ញទ្ធិក្រឡេកឆេះមនោធម្មោវិជ្ជាឥតិភគវា ធម្មាមហាឆេះ នាគៈសិសិជ្ជីវ្ហាប្បារមី គៈកោឥវរី ឥសីប្ញទ្ធី មអឧស្វាហៈ។៣ចប់

គាថាស្រោចទឹក

ឧមៈសន្តា មហាសន្តា ទើបគ្រូប្រើមន្តចងដៃឆេះបីដូចភ្លើងកាល ឧមៈក្រឡេកឆេះ ឆេះទាំងទឹក ឆេះទាំងដីឆេះទាំងមេព្រាយកម្លាយទាំងក្បាលអាប គំរាបទាំងមេអម្បល់ចុះភ្លូត អង្គុតផ្ទេញចេញអណ្តាតស្រាតសំពត់រត់ចេញទៅ ។៣ចប់

គាថាស្រោចទឹក

ពុទ្ធំកំចាត់ ធម្មំកំចាយ សង្ឃំរលាយ កំចាយចេញទៅ កុំបីហោងនៅ អន្តរាយខ្លួនហោង គាថាអញរើយ ឆេះទឹក ឆេះដី ឆេះភ្លើង ឆេះភ្នំរលើង ឆេះថ្មរលាយ ឆេះមេធ្មប់ ឆេះមេអាប ឆេះមេព្រាយ ឆេះខ្មោចទាំងឡាយ អន្តរាយចេញទៅ វិនាស្សន្តិ អសេសតោ។៣ចប់

គាថាស្រោចទឹកដេញបិសាច

ឧមៈ ប្ញទ្ធីតេជៈ ព្រះមុនីឥសី រាជាធម្មា ចក្រី កំចាត់មារលោកិយ ផុងផុយសូន្យនិញ្ញានំ មអឧ សម្មាសីលេន ពន់ពេនប្ញទ្ធីសេពមន្តព្រះអគ្គី ឆាបឆេះវក់វីខ្មោចព្រាយបិសាច ផុងផុយ ឧសូ

ន្យ ឧផាត់ កំចាត់មារ ខ្មោចព្រាយមាយា ធ្មប់អាប មហាមាត់ កំចាត់សូន្យល្បី ខ្មោចផ្លូវអារក្ខអ្នកតា ខ្មោចព្រាយល្បាក់សារ ឆាបឆេះទាំងពីង ពីងពក ពីងហើម ពីងហាល់ ចុកចាប់ ឆេះពីង ពិស ឆេះពីងនូវក្នុងខ្លួនមនុស្ស ផុងផុយរលាយសូន្យអស់ ឆេះទាំង ខ្មោចភូត្ត ដែលដើររកស៊ីយប់ ឆេះទាំងខ្មោចដែលដើររកស៊ីថ្ងៃ ឆេះទាំងមេរំបល់ដែលដើររក ស៊ីយប់ឆេះទាំងមេរំបល់ដែល ដើររកស៊ីថ្ងៃ ឆេះទាំងមេគ្រូមី ឆេះទាំងអាប ឆេះទាំងធ្មប់ ឆេះ សារពើធ្មប់អាបផុងផុយ និព្វានសូន្យ ពុទ្ធ: ធម្ម: សង្ឃ: ព:ល្ងំ សី ល្ងំ ធម្មសច្ចំ ឫទ្ធីស្វាហាយ: ។១ចប់

គាថាស្រោចទឹកដេញបិសាច

ពុទ្ធំមហាឆេះ ធម្មំមហាឆេះ សង្ឃំមហាឆេះ ន៍ រិទ្ធិ ព្រះអ គ្គីសន្និតក្រឡេកឆេះ ទើបគ្រូប្រើអញអោយសេពក្រុងឆេះ ឆេះ ទាំងក្រឡាប្រថពី ឆេះទាំងគិរីបុព្វតា ឆេះទាំងនគរលង្ការ ឆេះ ទាំងមហារលាយ ខ្មោចព្រាយបិសាច មហារលាយខ្មោច កំណោចមន្តអញឆេះកគ្រើកចក្រវាឡ ឆេះធ្មប់អាប ឆេះទាំង មហាមាត់ទាំងឡាយ វិនាស្សន្តុ អសេសតោ។១ចប់

គាថាគាស់រូប

ឧម: គាស់ក្វី គាស់ទាំងចម្រឹង គាស់ក្វីសីមាកប្ប ឧគាស់ ម:គាស់ សីមាដែន គាស់អស់ទាំងផែន ធរណីចក្រវាឡ ពុទ្ធំ កគ្រើក ធម្មំរលើក សង្ឃំរលាយ ឆេះទាំងសីមាព្រាយ អារក្ស អ្នកតា ឧឧឪឫទ្ធី ម:យ:សណ្ឋិត សគ្រាមឆាបឆេះ ពុទ្ធោលោ កគ្រើក ច:គ្រាំងរលើក សន្ធោឫទ្ធី ម:ឧព្រះអគ្គី ទេវ:មុន្នី ថ្លែងឫ ទ្ធីឆេះកាល នមោពុទ្ធាយ មអឧ ឫទ្ធី ស្វាហ:។សូត្ររហូតរលើក

គាថានេះប្រើ១០០គុណ

ឧម: កំចាត់ ឧម: កំចាយ កំចាត់ទាំងមេព្រាយអាបកំ រាបមេព្រាយធ្មប់ ឧម: កំចាយ មហាកំចាយ កំចាយទាំងមេ ព្រាយ កំចាយទាំងមេអាប កំរាបទាំងមេធ្មប់ ទើបគ្រូប្រើអញ កំចាត់ក្បាលទាំងក យកមកថ្វាយគ្រូអញ ឧម សិទ្ធិស្វាហៈស្លាប់ បន្ទាប់អញជាគ្រូឬាធ្យាយ ចរណៃចេញទៅ ។៣ចប់

គាថានេះប្រើ១០០គុណ

ឯហិ ទកសា បិយំមម ឯហិពេជ្ជធាន បិយំមម ឯហិ ពេជ្ជធាន បិយំមម ឯហិពេជ្ជប្រាន បិយំមម ឯពេជ្ជប្រាញ្ញ បិយំម មម៕៣ចប់

គាថានេះប្រើ១០០គុណ

ឥតិ អយ: យន្តិ វតី ករេ ។ សូត្រ៧ចប់

នមោពុទ្ធាយ នមអឧ សីលវា ពុទ្ធោៗ ។សូត្រ៧ចប់

គាថានេះប្រើ១០០គុណ

នមោ ឥតិ បិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ អរហំន្តំ តេជោ សោតា បដិផលាដេជោរិទ្ធី តេជោសិទ្ធី តេជោ ជយ ជយោ សព្វសត្រូវ វិនាសន្តិ អសេសតោ ។៧ចប់

គាថានេះប្រើ១០០គុណ

ឧកាស: ឧកាស: ខ្ញុំព្រះករុណាសូមអារាធនាអង្គអក្ខរា អាគមគាថា លេខយ័ន្តនូវព្រះធម៌ព្រះត្រៃបិដក និង ព្រះធម៌ វិបស្សនាកម្មដ្ឋានទាំង ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់ព្រះធម្មខន្ធ ។ សូមព្រះអង្គ យាងមកសណ្ឋិត ឱ្យមូលក្រឡង់ដូចវង់ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ ពេញបរមី សូមរស្មី៦ពណ៌ សូមឈ្នះចិត្តទ្រីស្ត ឫស្យា ទមិឡអ

ន្យតិរិយ៍កន្លងលែងទុក្ខ កន្លងលែងភ័យ អាសន្នអន់ក្រសូមសុខ ប្រសើរដូចដំណើរព្រះអង្គហោង ។៣ចប់

គាថាដេញចោរ

យដេសិ យដេសិ គឺករណា យដេសិ អហំ បិតំ ជានាមិ ជានាមិ ។ភាវនាពេលដេក

គាថាធ្វើទឹកមន្ត

ពុទ្ធំ ប្រសិទ្ធី កំ លកំ អ ធម្មំ ប្រសិទ្ធី កំ លកំអ សង្ឃំ ប្រសិទ្ធីកំ លកំអ ។៧ចប់

គាថាធ្វើទឹកមន្តឱ្យលក់ដាច់

ពុទ្ធំ ពហូចនានំឯហិចិត្តំ ឯហិមនុស្សានំឯហិលាភ្ភំ ឯហិមេត្តា ឈុមភូទីបេ មនុស្សានំ ឥទ្ធយោ បុរិសោ ចិត្តំ ភ័ន្ទធំ ឯហិ។៧ចប់

គាថាធ្វើទឹកមន្តលុបមុខ

សិរីសួស្តី សិរីគង្គា សិរីពុទ្ធោ នមោពុទ្ធាយ មម រលើប រលោង នៅមុខអញ ឱម្ម: សិទ្ធីស្វាហ:។ ៧ចប់

គាថាធ្វើទឹកមន្តឱ្យកូនចៅលុបមុខ

ម៉ាហិ ម៉ាសោ ឯហិមម ណាគ្រូអើយ ។៧ចប់

គាថាឥន្ទនេត្រ

សហាសនេតោ ទេវិន្ទោ ទិព្វចក្ខុ វិសោធ្នាយេ។៧ចប់

គាថាប្រោះក្បាលទ្បាន

នមោពុទ្ធាយ ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ លោកវិទូអនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថានំ ពុទ្ធោ ភគវា ចត្តារោមហារាជចត្តារោ ទេវា បត្តស្វាហ ។៧ចប់

គាថាសែកផ្កា

នរនរា ហិតំទេវំ នរទេវេហិ បូជិតំ នរានំ កាមបង្កេហិ នរា ជិតំ នមាមិហំ។៧ចប់

គាថាសេពទឹកមុជឬផឹក

អរហំពុទ្ធោ រាដ្ឋសីហោ អរប៉ៃសិ ។៧ចប់

គាថាហៅភ្ញៀវ

មុនីចិន្តាមហារលួយ ទន់ត្រួយរលួយចិត្ត ទាន់ត្រួយរលួយ ថ្លើមដើមក ទើបអញ្ជូហៅអ្នកផងមករឿយមកឯហិមម នមុនី ចិន្តា មហារលួយ ណោម ភ្លួយ រលួយចិត្ត ស្វាហៈ ។៧ចប់

គាថាសុំអ្វីមួយ

ឥមំតថា អធិដ្ឋាមិ សិនានកោទកំ យថាអវមង្គលានំ ឥមំ ហោតុ វិសោធយេ កាយេអវ មង្គលានិ សក្កានិមិស្សតានិវា សព្វ នយន្តធាយន្តុ វិគច្ឆន្តុ អសេសតោ ភយូបទ្ទវុប សត្តា អវមង្គល បច្ចយា អន្តរាយាច អរោគា ច អវមង្គល មាហោសុំ សព្វថា ស ត្តេឥមិនា វសិនា យតំ សព្វត្ថ សោត្ថិភាវោ ច ទីឃាយុ តាទិកប្បិ ច សម្មទេវ សមិជ្ឈន្តុ ឥមិនាវសិនាយតំ កិញ្ចិ សិទ្ធិ កម្មសិទ្ធិ វិធិ សិទ្ធិ យត្តសិទ្ធិ ច អារម្មសិទ្ធិយោហោន្តុ ឥមិនាវសិនា យតំ គតោ គតោ អាគច្ឆន្តា បច្ចត្ថិ កានមិទ្ធិយោ មាកត្ថចិ សម្មុស្សីសុ ឥមិនា វសិនាយតំ យេបិតេទុគ្គហទោសា អាកាសតោបិ អាគតា ផុដ្ឋា ប្បាបន្តរធាយន្តុ ឥមិនា វសិនា យតំ សិទ្ធ មន្តុ សិទ្ធ មន្តុ ឥទំ ផល្លំ ឯតស្មឹ រតនត្តយស្មឹ សម្បសាទនចេតសោ ។៣ចប់

គាថាបន្សាបស្នេហ៍

ឱអសាបំ អឱសាបំ ស្នេហំសាបំ(ឈ្មោះអ្នកត្រូវស្នេហ៍)នមចឱ ឱចអឱ។៧ចប់ គួរលើកថាឱ្យពាក់

គាថាកុំឱ្យពស់ចឹក

វិរូបក្ខេហិ មេ មេត្តំ មេត្តំ ឯរាបថេហិ មេ ឆព្យាបុត្តេហិ មេ មេត្តំ មេត្តំ កណ្ហាគោតមកេហិ ច ។អបាទកេហិ មេ មេត្តំ មេត្តំ ទ្វិបាទកេហិ មេចតុប្បទេហិ មេ មេត្តំ មេត្តំ ពហុប្បទេហិ មេ ។មា មំ អបាទកោ ហឹសិ មា មំ ហឹសិ ទ្វិបាទកោ មា មំ ចតុប្បទោ ហឹសិ មា មំ ហឹសិ ពហុប្បទោ ។ សព្វេ សត្តា សព្វេ បាណា សព្វេ ភូតា ច កេវលា សព្វេ ភទ្រានិ បស្សន្តុ មា កិញ្ចិ បាបមាគមា ។អប្បមាណោ ពុទ្ធោ អប្បមាណោ ធម្មោអប្បមាណោ សង្ឃោ បមាណាវន្តានិ សរីសបានិ ។អហិ វិច្ឆិកា សតបទី ឧណ្ណនាភិ សរពូ មូសិកាគតា មេ រក្ខា កតំ មេ បរិត្តំ បដិក្កមន្តុ ភូតានិ ។សោហំ នមោ ភគវតោ នមោ សត្តន្នំ សម្មាសម្ពុទ្ធានំ ។ ភាវនាពេលដើរព្រៃ

គាថាមហារម្ងាប់

ទើបអញផ្តាញ់ទាំងអាសូរី ទើបអញផ្តាញ់ទាំងអាសូរ៉ាធំ ទើបអញផ្តាញ់ទាំងព្រាយនៅលើភ្នំ ទើបអញផ្តាញ់ទាំងព្រា យនៅលើអាកាស នៅចន្លោះមាត់ដណ្តើរ ទើបអញផ្តាញ់ ទាំងព្រាយហោះព្រាយហើរព្រាយដើរលើដីទាំងព្រាយក្បាល៨ ទើបអញផ្តាញ់នៅមាយាកូនខ្ចី ទើបអញចម្លងគ្រោះកាចនៅភូមិលំអិតដៃយ៉ូវ នៅមេរបស់ដារគម្ពីន្ធយស្សា ទើបអ ញផ្តាញ់ទាំងអាសូរីទាំងអាសូរ៉ា ទើបអញផ្តាញ់ទាំងរោគសា មសិបសង អញផ្តាញ់ទាំងពីមុខ អញផ្តាញទាំងពីក្រោយ អញ ផ្តាញ់ទាំងមេព្រាយរលាយចំណងអាប់ផ្ទប់បន្សាបសីល អញខ្ទប់ហោង វិនាសន្តិ អសេសតោ ។១ចប់

គាថាមហារម្ងាប់

ទើបគ្រូប្រើអញរម្ងាប់អស់ទាំងចង្រៃសារពើ ឬស្សីឈើ គ្រឿងផ្ទះចាស់ថ្មី បែកដើងរលំរលាយទ្រុឌទ្រោមខ្ពស់ទាប វែងខ្លី សសរចង្រៃមានភ្នែកវេចកោង ប ហោងពាំសំបកប ឡាយលុតសន្ធឹងង៍មានពិសចង្រៃ ទើបគ្រូប្រើអញអោយ រម្ងាប់អស់ទាំងចង្រៃ អំពីមេដំបូលចន្លោះបង្កង់

ចុងផ្លានគ្រប់ រនូតរនាបរណាំង ជញ្ជាំងខ្សែទ្វា បង្អួច ខ្ទួចខ្ទាប់ ស្បូវកណ្តាប់ចាប់កាំបិត ។ ទើបគ្រូប្រើអញ្ជរម្ងាប់អស់ទាំងចង្រៃ សព្វ ជនណាៗ សត្វមានជើង៤ ជើង២ គីកុក ខ្វែក ទីទុយ មៀម មុំ ញញី ស្មាប្នា ស្កាសំពោច ទោច ឪឡារ ចូលមកក្នុងស្រុក រត់ចូលគ្រប់ច្រកល្ហកក្នុងភូមិនេះ រម្ងាប់ទាំងអស់ ។ ទើបគ្រូ ប្រើអញ្ជ រម្ងាប់ទាំងបា្មតកំបុតស្មង ត្រូវសាច់ពីងពង ត្រូវ លោងពីងផ្លាយ ។ ទើបគ្រូប្រើអញ្ជប្នាចសាចប្រវាស់ប្រវែង បណ្តោយទទឹង ទើបគ្រូប្រើអញ្ជប្នាចសាចពីមុខពីក្រោយ អោយរលេះរលួយ សព្វ សត្រូវ វិនាសន្តិ អសេសតោ ។១ចប់

គាថាមហារម្ងាប់

នមោពុទ្ធាយ សិទ្ធិកិច្ចំ ធម្មោ សង្ឃោ ទើបអញ្ជកាន់តេជ អំណាច ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ស្តេចមានជ័យព្រះអង្គ បើកព្រះឱស្ឋមានព្រះបន្ទូលព្រះអង្គប្រើ អញ្ជអោយប្នាចសា ចនៅទិព្វមន្ត អញ្ជប្នាចសាចចេញទៅត្រូវអ្នករលេះរលួយ រំដោះអស់គ្រោះដោគ គ្រោះដាំគ្រោះកាចឧទ្ទបា្មទចង្រៃទាំង ខ្មោចណាៗ ខ្មោច ដាច់សង្វែង ខ្មោចវេច ខ្មោចវែង ខ្មោច តែងតែធ្វើគោរកស៊ីនៅផ្លូវរបង ខ្មោចដែលចម្លងចតុភូតជើង ថ្ក នមោពុទ្ធាយ នមអឧ ឥស្វាសុ សុស្វាត ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ អោយប្នាចសាចនៅទិព្វមន្តដ៍ឆើតឆាយ អញ្ជប្នាចសាចចេ ញទៅ ត្រូវក្បាលពីងបែកត្រូវភ្នែកពីងខ្វាក់ ត្រូវជើងពីងបា្មក់ កំបុតត្រឹមស្មង ត្រូវសាចពីងពង ត្រូវលោងពីងផ្លាយ ត្រូវ ដោះពីងខ្វាយបែកទាំងថ្លើម ហើមទាំងប្រម៉ាត់សសៃស្លូត ទើបប្រើឆេះរ៉ា ឱម្មឆេះរ៉ា មហាឆេះរ៉ា ឆេះទាំងសង្ក្រាគូនពីង ឯនាយ ឆេះទាំង ក្បាលខ្មោច ឆេះទាំងក្បាលព្រាយ ន ម អ ឧ សោ ឆេះទាំងដែន ឆេះទាំងឌិន ឆេះទាំងឥន្ទទាំងព្រហ្មទាំង យមបាល ឆេះទាំងព្រះកាល សព្វ សត្រូវ វិនាសន្តិ អសេសតោ ។

គាថាមហារម្ងាប់

ឥតិបិសោ ហឹងខាព្រះថៅ(ខ)ឧតិត្តូព្រះគាថា ព្រះទិព្វ មន្តឆើតឆាយ ចង្រៃដៃហឹងទាំងពួងទាំងត្បូងកុំបីពីងនៅពីង ចេញតែម្តង ពីងស្រាយ ចំណោង ពីងអោយ ឆាប់ ពីងនៅនិង ស្លាប់ពុំលែងហោង រីមន្តប្រសើរគន្លង អញ្ជបា្មញ់ទៅម្តង ត្រូវ ក្បាលពីងបែក ត្រូវភ្នែកពីងខ្វាក់ ត្រូវជើងពីងបា្មក់

កំបុតត្រឹម ស្មង ត្រូវសាចពីងពង ត្រូវលោងពីងធ្លាយពីងចេញទៅអោយឆាប់ អញ្ជាត្រូបាធ្យាយ ពីងកុំរីងនៅ អញ្ជពត់ដែកមកវៃ ពុំមានអាសូដាច់ខ្នងពោះទ្រូងធ្លាយលោង ឈាមហូរ រដាច់រដោច ឈើចាប់ខ្លោចផ្សារ អញ្ជស្គាល់ពីងឯងហើយ ពីង ឯងមកស្ថិតនៅលើត្បូង ហោរ៉ាពោះខ្នងឆ្អឹងសសៃរោមស្មា គ្រឿសាច់ អញ្ជបាញ់ពីងបាចពីងផ្លាត ទៅពានលើជញ្ជាំង អញ្ជបាញ់ពីងបាំងពីងរត់ចូលដេក អញ្ជបាញ់ពីងម៉ក់ ពីងរត់ចូលមុង អញ្ជបាញ់ពីងពុង ពីងរត់ចូលបុស្សី ពីងរត់គ្រប់ច្រក ល្អកចន្លោះ អញ្ជបាញ់ពីងរស់ ទាំងទ្រព្យរបស់កន្ទេលខ្នល់ ខ្នើយជ្រៀបពូកផែ្ន ព្រំរនាំងវាំងនន់ សំពត់អាវសាប៉ៃចង្អៃ ៗលំពែងដាវ អញ្ជបាញទាំងក្នុង អញ្ជបាញ់ទាំងក្រៅ អញ្ជបាញ់ទាំង ទាណោង រនូតរនាប ជញ្ជាំងទ្វាខ្សែបិទបង្អួចខ្នួចខ្នាច់ អញ្ជបាញ់ពីងបាំងពីងរត់ចូលក្រម៉ា អញ្ជបាញ់ពីងម៉ក់ ពីងរត់ ចូលស្បូវ អញ្ជបាញ់ពីងត្រូវពីងចេញតាមបង្អួច អញ្ជបាញ់ពី ងពួចពីងធ្លាក់ដល់ដី អញ្ជបាញ់ពីងបី ពីងខ្នាត់ទៅរបង អញ្ជ តាមទៅចាប់ អញ្ជតាមទៅចង ពីងរត់ខ្នាត់ខ្នាយ សព្វ សត្រូវ វិនាសន្តិ អសេសតោ ៕១ចប់

គាថាមហារម្ងាប់

ឱ ម នមោ ពុទ្ធំ ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ បារមីតានុភាវេន ទសពលា មហាតេជោ បញ្ច ពុទ្ធា មហាមុ នី សិរសា ពេជ្ជហុនៗ ព្រះពុទ្ធង៍មានបុណ្យ អ្នកអប្បលោក មកខ្ញុំ ទើបអញ្ជរម្ងាប់ទាំងផែនដីយុងយុទ្ធា ទាំងទ្វាទសារាសី រម្ងាប់ទាំងចតុអនុព្ពិសី រម្ងាប់គ្រោះផ្ទៃក្រោមរម្ងាប់ទាំងព្យាម អំពរនគរលង្កា រម្ងាប់ទាំងឆ្នេរសមុទ្រជលសា រម្ងាប់ទាំងឡា មហាប្រឹថពី រម្ងាប់ទាំងគិរីសត្តបរិភណ្ឌ រម្ងាប់ទាំងចក្រវាឡ ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ រម្ងាប់ទាំងកុកទំផ្ទះ រន្ទះបាញ់ភូមិ រម្ងាប់ទាំង ព្រាយមាយា រម្ងាប់ទាំងអ្នកធ្វើយោគី នៅអ្នករើសធាតុគាត់ សង្កត់សង្កៀតធ្មេញ វិញព្រះកាំដាំព្រះនេត្រ បាំងស្វេតឆ័ត្រ បិទផ្លូវត្រឡែងកែងខ្វែងខ្សែសិន ព្រោមឃុំទំផ្ទះ ទើបគ្រូប្រើ អញ្ជរម្ងាប់ទាំងអ្នកពុះផ្តុំ ប្រមុំភ្លឺស្រែ ប្រែផ្ទៃក្រោម លើកភូមិ ង៍ជាថ្មី កសាងព្រះរូប ស្តូបចេតិយ ជិកស្រះ ច្រេះដីតបន្ទាយ វាយនូវប្រឹថពី គ្រវីភ្លើងរន្ទើនដំណាប់ ដង្កាប់ញញួរ ទើបគ្រូ ប្រើអញ្ជរម្ងាប់ទាំងដំបូល រលកទំ ឃុំ ពង្រួតទំផ្ទះ ជម្រះរបង រម្ងាប់ទាំងគងស្គរង៍លាន់ព្យងង

ដោយកកើក រម្ងាប់ទាំង អណ្ដើក ត្រសេះ ចូលភូមិលំនៅ រម្ងាប់ទាំងស្វា ឱស្វាគ្រេះ ចូលមកចតសម្រាន រម្ងាប់ទាំងផ្សិតដុះក្បៀរជើងគ្រានពុំសុខ រម្ងាប់ទាំងមាន់ព្រៃ មាន់ស្រុកចូលដល់ត្នាតតាំង រម្ងាប់ទាំង ស្រាំងទាំងឱ ម៉ាល់ចូលទិចរន្ទក រម្ងាប់ទាំងកុកក្រសាទំផ្ទះ ស្មៀរស្រែក រម្ងាប់ទាំងកុក រម្ងាប់ទាំងខ្វែក ទៀវ ទីទុយ មៀមមុំ ចូលមកទំក្នុងលំនៅ ។ សិទ្ធិគិច្ចំ សិទ្ធិកម្មំ សិទ្ធិកំចា ត់ តថាគតោ សិទ្ធិតេជោ សិទ្ធិជយោ និយោនិយំ សិទ្ធីកម្មំ សព្វទុក្ខំ វិនាសន្តិ អសេសតោ ។

ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ អោយរម្ងាប់ទាំងឈ្លូះឆ្លកចចកអប្រីយ៍ រម្ងាប់ទាំងសត្វស្រុក រម្ងាប់ទាំងសត្វព្រៃ ទីងទាំងរមាំងរមាស ប្រើសព្រាយ ទន្សាយ ទន្សោង តោ ខ្លាធំ ខ្លាឃ្មុំ រម្ងាម់ទាំង សត្វតូច សត្វធំ នូវសត្វកង្អែន កំប្រុក ឆ្កែស្រុក ឆ្កែព្រៃ ចផ្ងៃ ឡើងមកកើតកូនទុកក្នុងត្រីស្ថាន រម្ងាប់ទាំងពស់វែក ពស់ជា ពស់ក្រាយ ពស់វែកក្ដាំងបាយ ពស់ស្នាទន្សោង កន្ត្រោង ភ្លើងចចើងផ្ទះ ទើបអ្នកមានឈ្មោះ ឈ្នះអស់មារសត្រូវចង្រៃ ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ រម្ងាប់ទាំងត្មាតភ្លើង ត្មាតផេះ ត្រសេះ ប្បាក់ ទៀវ ត្រដេវរិុច ហិចហើរមកទំលំនៅឥតក្រែង រម្ងាប់ទាំង រទេះដើរដ៍លាន់ពុពេកក្រៃ រម្ងាប់ទាំងបូសបម កម រមាស់ អុត អាត់ នូវសត្វពង្រូលពស់ព្រៃ រម្ងាប់ទាំងសត្វបក្សាបក្សី ក្ងួច ក្មៀល ចង្មៀលខ្យង ត្រយ៉ង កងកេង តាដក់ រនាល កន្ត្រៃ ឃ្មុំបណ្ដាលអោយហើរមកពន្លឹក រម្ងាប់ទាំងមាន់ទោ មាន់ទឹក ប្រវឹង ប្រវែក ខ្វែកត្រោក ប៉ោលតោក តាវ៉ៅ សត្វ ស្វិតចៅ នូវសត្វកាំប្រម៉ា សេកសារិកាហើរមកក្នុងលំនៅ ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ អោយរម្ងាប់ទាំងថ្លាន់ផ្លុងថ្លាន់ភ្លី អក អារអូត ខ្លែងស្រាក ចាកបផ្លាក ដីរក់ដីវាត់ ទាំងសត្វប្រម៉ាកខ្លា តោចរចូលក្នុងត្រីស្ថាន ជាឋានលំនៅយើងនេះ ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ រម្ងាប់ទាំងក្រយ៉ៅគោក្របីចង្រៃដ៍ចម្លែក ទើបគ្រូប្រើអញ្ជ រម្ងា ប់ទាំងសព្វជននានាដែលមានចិត្តមិនល្អ រម្ងាប់ទាំងសត្វជើ ងបួនជើងពីគី កុក ខ្វែក ទីទុយ មៀមមុំ ចចក ស្វនស្វា តោ ខ្លែងស្រាក ខ្មោចតូច សំពោច ឆ្មាប្បា លាញ់ពស់ព្រៃចូល មកក្នុងស្រុក រត់រត្រុកក្នុងភូមិ កណ្ដៀរមកពោម ទើបគ្រូប្រើអោយរម្ងាប់រោគាព្យាធិ កុំបីពីងមកយាយី ពីងមកពីទិសទាំង ប្រាំបី ពីងដើរទាំងថ្ងៃ ពីងដើរទាំងយប់ ពីងឈរពីងឈប់ សព្វម្លប់ណាៗ ពីងមក

ម្នាក់ឯង ពីងមកមានគ្នា ទើបអញសូត្រ ដែងនៅព្រះគាថា សភោ មេ ពុទ្ធ ពុទ្ធ វញ្ចា លោកេ តេ ព្រហ្មា តា ហ កេ ក តេមំ សព្វ កម្មំ ប្រសិទ្ធិ មេ ឱម្មារម្ងាប់ មហារម្ងាប់ ទាំងទេ្វបាទ ចតុប្បាទផង រម្ងាប់ទាំងគិរី សត្តបរិភណ្ឌ រន្ទត់ ទាំងភ្នំព្រះសុមេរុ ភ្លូកដំបូករលើងភ្លើងរលត់ អង្គត់រលាយ ខ្មោចព្រាយ របឹងរឹងរូស អោយរលាយជាផេះ ឆេះពាសវាល ពាសកាលង៍រាបបន្ទាក់ ទាំងមេព្រាយហោះបណ្តើរកូន នូវ ខ្មោចព្រាយស្លាប់ប្តី កូនខ្ចីម្តាយដើម ទើបគ្រូប្រើអញផាតទៅ ក្រោមនាយ ផាយទៅក្រោមទឹក ផាត់ទៅក្រោម នាយ ផាយ ទៅក្រោមព្រះធរណី រម្ងាប់ទាំងសារពើ ឫស្សីឈើគ្រឿងផ្ទះ ប្លាក់ដាច់ជើង រលំរលើងទ្រេតទ្រោត ទ្រូងញែកវែងខ្លី សសារ ចង្កៃ មាន ភ្នែករៀចកោង ប្រហោងពាំសំបកប្រឡៃសកសិក ង៍មានពិសខ្លាំងក្រៃ ពុទ្ធំមកជួយកំចាត់កំចាយ ធម្មំមកជួយ កំចាត់កំចាយ សង្ឃំមកជួយកំចា ត់កំចាយ សព្វេ អន្តរាយ វិនាស្សន្តិ អសេសតោ ។

គាថាកោសម្លី(ស្នេហ៍)

ព្រះសិម្ពលី ច មហាថេរោ ពុទ្ធោ ឯហិ ឯហិ មម មនុស្ស ប្រុសស្រី ផងទាំងឡាយ អោយចូលមករករអញជាគ្រូ តិវត្ត ញ៉ោ អាគច្ឆាយ អាគច្ឆា ហិ មម ។

គាថាមហារំសាយ

សម្ពុទ្ធេ អដ្ឋវី សញ្ចា នមក្ការានុភាវេន ហន្ត្វា តេសំ នមាមិហំ ៗ៣ចប់

គាថាសីមាអំបោះ

មអអឱ អឱម ឱមអអ សីមាយំពន្ធនំ អ ៗ១២ចប់

គាថាចារនិងស្លឹកម្លូ

វីរិហោរខម

គាថាសីមាភ្លើង

ទ្ធំ អត្តនោឆា ធម្មំ អត្តនោ ឆាសង្ឃំ អត្តនោឆា ឯហិមៈមៈ។

គាថាការពារ

ពុទ្ធោ កំផែងវាំង ធម្មំកំផែង កែវសង្ឃំ កពោពុទ្ធំ ពេជ្រៗ ពន្ធំ ពេជ្រៗ ពន្ធំ ៗ៧ចប់ អង្កែលដើមទ្រូង

គាថាចាក់សោរ

ពុទ្ធំ សោសំ ធម្មំ សោច: ច: សោតិ រ: វិតិ ប:ត: និសោច:។

គាថាស្បែកគង់

ទ: ភ: ផាត់ មោ ភ:វ:ហំ សោតំ ព្រះរាម ម៉ាបិតំ គង់លើកេសាព្រះជព្រះអង្គគង់លើកេសា ឥមស្មឹ កាយេ កេសា លោមា នខា ទន្តា តចោ មំសំ គង់ សរសៃទាំង ៣០ មិតិ គង់កាយ មិតិ គង់កាយ កាយតិ កាយតិ។៧ចប់ ផ្លុំលើខ្លួន

គាថាហៅយក្សចូលសណ្ឋិតមេទី១

ឱម: មហាផង្គ គ្រលេកឆេះ ឆាក់ដីគ្រឡាប់ ធរណី ក្រុង មារា រាជា នុំ អហិ មម។ ៧ចប់ ត្រូវសូត្រ៧សីលស្ដេចយក្សឃើញចាំឈប់សូត្រ (រួចសូត្រគាថាឱ្យចំណើខាងក្រោម បើសូត្រ៧ថ្ងៃហើយមិនអាចនិមិត្តឃើញក្រុងយក្សទេ ត្រូវធ្វើពិធីម្ដងទៀត។

គាថាឱ្យចំណើយក្សមេទី២

គុច្ឆ: អ: មុំ អហិ មម។៧ចប់ ត្រូវសូត្រ៧សីល(សរុប១៤សីល)

គាថាស្ដេចយក្សនេះ ចូលប្រើដោយមានសតិ និងមានភាពទទួលខុសត្រូវ ព្រោះថាកាលណាបើយើង បានជោគជ័យជាមួយពីធីហៅស្ដេចយក្សចូលមក សណ្ឋិតក្នុងខ្លួនយើង នៅពេលដែលមាននរណាម្នាក់ គំរាម សម្លុត រករឿងយើង នោះម្ចាស់គាថានឹងចូលសណ្ឋិតក្នុងខ្លួនយើងឯគឯងមិនបាចសូត្រទៀតទេ តែខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ម្ដងទៀតមុននឹងរៀន ត្រូវប្រកាន់ខន្តី ហាមផឹកសុរា ។ព្រោះពេលផឹកយើងមិនអាចគ្រប់គ្រង់ខ្លួនឯងបានទេ ណាមួយមនុស្សដែលផឹកជាមួយគ្នា អាចនិងនិយាយរអូតរអាង ឬមើលងាយយើង ពេលនោះយក្សនិង

ចូលសណ្ឋិតភ្លាម ។ កម្លាំងឃើញពេលនោះដូចយក្សចឹង មើលទៅមនុស្សទូទៅដូចស្រមោចចឹង ។មុននិងសិក្សាពិចារណាសិនទៅ រៀនអប់រំចិត្ត រក្សាសីល រក្សាខន្តី ទើបល្អ ព្រោះខ្លាចមានអន្តរាយដល់ខ្លួនរឿងច្បាប់ប្រទេស និងមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដទៃ ចឹងហើយបានជាខ្ញុំឱ្យបងប្អូនរក្សាខន្តី (ពេលចង់ឱ្យយក្សចូលត្រូវធាក់ដី៣ជើង។

◎បំណាងល្អពី អទិទេព ផ្លូវងងឹត◎

ប្រភេទគាថាស្ដោះផ្លុំឬព្យាបាលរាងកាយ

គាថាស្ដោះផ្លុំ មានអានុភាពខាងផ្លូវកាយ វាអាចជួយព្យាបាលជំងឺក្នុងកាយយ៉ាងដូចជា៖ ថ្លោះជើង-ដៃ គ្រេចហើម ឬបាក់ឆ្អឹងជាដើម មួយវិញទៀត សម្រាប់ព្យាបាលបាលជម្ងឺប្រភេទអរូបិយ ជាដើម.។ល។

គាថាតឆ្អឹងឬបាក់ឆ្អឹង

តាណោតាយំ យក្ខណោទុក្ខំ យក្ខខទុត:(ដាច់សសៃ)ទើបត្រូវប្រើអញ(តសសៃ)ឱម្ម:សិទ្ធី ស្វាហាប់ស្ដាប់បន្ដាប់អញជាត្រូបាធ្យាហោង។៧ចប់ បើដាក់ឆ្អឹង សូមសូត្រថា បាក់ឆ្អឹង និងតឆ្អឹង

គាថាតឆ្អឹងឬបាក់ឆ្អឹង

យំ នចោមំសំ នលោហូ អដ្ឋិ សហសេត្វា ទត្ថំ ពន្ធនំ សហស្សតិ។ ៧ចប់ សម្រាប់តឆ្អឹង

គាថាតឆ្អឹងឬបាក់ឆ្អឹង

ពុទ្ធំតសាច់ ធម្មំតសាច់ សង្ឃំតសាច់

ពុទ្ធំតឆ្អឹង ធម្មំតឆ្អឹង សង្ឃំតឆ្អឹង

ពុទ្ធំតសសៃ ធម្មំតសសៃ សង្ឃំតសសៃ

តទាំងបាក់ជើង តទាំងបាក់ដៃ តទាំងសសៃ ទាំងសាមសិបសង តទាំងព្រះសុរង សិទ្ធីស្វាហៈ។៧ចប់

គាថាតឆ្អឹងឬបាក់ឆ្អឹង

ឱម្ម: បិទ ឱម្ម:បាំង បិទទ្វារាំង បាំងទ្វារថ្មី ទើបគ្រូប្រើអញ អោយយកពែង សំរិទ្ធ បិទមុខដំបៅ ឱម្ម: សិទ្ធីស្វាហៈ សរសៃ គប់ច្បាក់អោយអណ្ដែតឡើង ៧ចប់

គាថាតឆ្អឹងឬបាក់ឆ្អឹង

ឥតិបិសោ ភគវាអរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណ សម្បន្នោសុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសា រថិសត្ថា ទេវមនុស្សានំពុទ្ធោភគវាតិ។

ពុទ្ធំកំចាត់ធម្មំកំចាត់សង្ឃំកំចាត់

ពុទ្ធំកំចាយធម្មំកំចាយសង្ឃំកំចាយ

ពុទ្ធំរលាយធម្មំរលាយសង្ឃំរលាយ ឱមសិទ្ធីស្វាហៈ។៧ចប់

គាថាស្ដោះពិសត្រី។ល។

ឱម្ម:អញស្ដោះសារ៉យអណ្ដែតអញស្ដោះដំបូករលំ ស្ដោះភ្នំរលីងស្ដោះឡើងរលត់អញស្ដោះពិសទៅឱ្យត្រជាក់ដូច ទឹកអម្រិត ឱម្ម:សិទ្ធីស្វាហៈ។៧ចប់

គាថាស្ដោះពិសត្រី។ល។

ភ៊ឺយអាដែងកំពែងខ្លី ត្រីកីបួនខ្លួនឥតស្រកា ឯងបានមក ពីណា បានមកពីពស់វែក ពស់វែកបានមកពីណា បានមកពី ពស់ថ្លាន់ គ្រូអញតាមទាន់ ឱមសិទ្ធីស្វាហៈ ៧ចប់

គាថាស្ដោះគ្រិចឬថ្លោះ

ឧកាស បច្ចុក្ខាមិ។ ៧ចប់

គាថាស្តោះគ្រិចឬថ្លោះ

ឱម: លីដីឯទៅកាប់ដំបូក លូកដីឥដ្ឋ យកមកបិទដំបៅ ញាណពីង ដីងពីណា ពីកូនស្តេចកូនទេវតា ពីតាមហាឥសី ដាច់ស្បែកតស្បែក ដាច់សាច់តសាច់ ដាច់ឆ្អឹង តឆ្អឹង ដាច់ សរសៃតសរសៃ ឱម្ម:សិទ្ធីស្វាហ: ត្រូវស្តាប់បង្គាប់អញជា គ្រូបាធ្យាយ ។៧ចប់

គាថាស្តោះហើមមិនដឹងមុខឬគ្រិច

ស្វំហ្វំ លោហិតំ អវិសុតុ តរិវេ។៧ចប់

គាថាស្តោះពិសក្តៅ

ពុទ្ធំកំចាយ ធម្មំកំចាយ កំចាយពិសព្រាយ កំចាយពិស អាវ័ត្ត អន្តរាយខ្លួនហោង មេត្តញ្ចសព្វលោកស្មឹមានសម្ភារយោ អបរិមានំ ឱទ្ធំ អទ្ធោ ចតិរិយញ្ចអសម្ភាធំ ឱមពិសស្លោ ពិស ស្លៅ ពិសក្តៅក្រហាយ វិនាស្សន្តិ អសេសតោ ។៧ចប់

គាថាស្តោះពិសក្តៅ

នមពទ មពទន ឱមអមិ មហិសុតំ សុនពុទ្ធំ អសុនអ ។៧ចប់

គាថាស្តោះរើម

ពុទ្ធំ កំចាត់ ធម្មំ កំចាត់ សង្ឃំ កំចាត់ ពុទ្ធំ កំចាយ ធម្មំ កំចាយ សង្ឃំ កំចាយ ពុទ្ធំ រលាយ ធម្មំ រលាយ សង្ឃំ រលាយ ពុទ្ធំ សរណេ សោលំ ធម្មំ សរណេ សោលំ សង្ឃំ សរណេ សោលំ ។

គាថាផ្លុំរើម

ខ ឝា វ: ត: ។៧ចប់

គាថាហើមមិនដឹងមូលហេតុ

ពុទ្ធំរាប ធម្មំក្រាប សង្ឃំខ: ក្រាបដូចរនាប រាបដូចកន្ទេល ឱមសិទ្ធីស្វាយ: ស្តាប់បង្គាប់អញជាគ្រូបាធ្យាយហោង។៧ចប់

គាថាស្តោះរើម

ឱម្ម: ម ពួន តន ពួន វ៉ន ស្វហ ។ព្ធចប់

គាថាធ្វើទឹកលាប

ឱម្ម: នហោតិ ។៧ចប់ ក្លរទឹកទៅស្លាំ

គាថាគាថនាពេលចូលព្រៃការពារពស់

ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះវិរូបក្ខៈទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ (ចូរមានជាមួយ) នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះឯរាបថៈទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញនឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះ ឆព្យាបុត្តទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ នឹងត្រកូលស្តេចនាគឈ្មោះកណ្ហាគោតមកៈទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញ នឹងសត្វឥតជើងទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញនឹងសត្វជើងពីរទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញនឹងសត្វជើង ៤ ទាំងឡាយផង ភាវៈជាមិត្ររបស់អាត្មាអញនឹងសត្វជើង សត្វឥតជើងកុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ សត្វជើងពីរកុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ សត្វជើង ៤ កុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ សត្វជើងច្រើនកុំបៀតបៀនអាត្មាអញឡើយ សព្វសត្វទាំងឡាយផង សព្វប្រាណទាំងឡាយផង សព្វភូតទាំងឡាយផង ទាំងអស់គ្នា សូមសព្វសត្វ (ទាំងនោះ) ឃើញនូវសេចក្តីចំរើនទាំងឡាយ សេចក្តីលាមកអាក្រក់តិចតួច កុំមកដល់

ឡើយ គឺថា កុំកើតមានដល់សត្វទាំងនោះឡើយ។ ព្រះពុទ្ធមានគុណ ប្រមាណមិនបាន ព្រះធម៌មានគុណប្រមាណមិនបាន ព្រះសង្ឃមានគុណប្រមាណមិនបាន សត្វលូន ឬសត្វវារទាំងឡាយ គឺពស់ ខ្ទួយ ក្អែប ពីងពាង តុកកែ និងកណ្ដុរ សុទ្ធតែមានប្រមាណ (មិនច្រើនដូចគុណព្រះរតនត្រ័យ) កិរិយារក្សាអាត្មាអញបានធ្វើហើយ កិរិយាការពារ អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ពួកសត្វ (កាច) ទាំងឡាយ ចូរចៀសចេញទៅ អាត្មាអញ (ធ្វើ) នូវនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ នមស្ការចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ។ ខន្ធបរិត្តជាតក

គាថាដោះចំណង

ភ្លើង គឺរាគៈនោះ រលាកនូវអញផង ចិត្ត ដ៏សម្បយុត្តដោយរាគៈក៏ញ៉ាំងអញឲ្យក្ដៅផង បពិត្រព្រានសំណាញ់ទាំងឡាយ សូមអ្នកទាំងឡាយលែងខ្ញុំទៅ សត្វដែលបិតនៅ ក្នុងកាម អ្នកទាំងឡាយកុំបៀតបៀនក្នុងហេតុនីមួយ ។

គាថាឃាត់ឈាម

ពុទ្ធំ រាំង ធម្មំ រាំង សង្ឃំ រាំង ពុទ្ធំ បិទ ធម្មំ បាំង បិទថ្នាំង បិទបាំងទំនប់ទឹក ។៧ចប់ ផ្លុំលើមុខរបួស

គាថាឃាត់ឈាម

នរ ររហំ ។៧ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

ររច ភច ។៧ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

ពុទ្ធំ បិ ធម្មំ បិ សង្ឃំ បិ ចសោ ទ្វាយ មអឱ ។៧ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

អាវ: សុ ស: ថុ ស: សិ វិ មំ សិ លោហិតំ វត្តំ ។៣ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

អាវ: សុ សៈតុ សរីអ: មំសំ លោហិតំ។៣ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

អរហំ វិចុ ទុក្ខតោ ស្វាហៈ។ ៧ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

វភោ វរញ្ញូ វរទោ វរាហរោ។ ៧ចប់

គាថាឃាត់ឈាម

ឱកាស ដោយអំណាចគុណ កតញ្ញូ ចំពោះព្រះមាតាបិតា គ្រូបាធ្យាយ ទានបារមី សីលបារមី មេត្តាបារមី សូមជួយខ្ញុំផង ឱម្មៈចតុលោកបាល សិទ្ធីស្វាហាយ:។៣ចប់

- *ចំពោះគាថាស្តោះផ្លុំខាងលើ មុននឹងបងប្អូនសូត្រ សូមពិសារម្លូស្លា សូត្រផ្លុំទើបពូកែ .។*
- *ចំពោះគាថាឃាត់ឈាម សូមបងប្អូន ផ្លុំលើកន្លែងហូរឈាម បើ១មេ មិនបាត់ សូមប្តូរ១មេទៀត ។*
- *គាថាទាំងអស់មិនចេះសាបរលាបទេ មានតែអ្នកប្រើគាថាទេដែលសាបរលាបនោះ ចឹងហើយសូមបងប្អូនមេត្តាបដិបត្តិឱ្យបានខ្ពស់ ។ អទិទេពផ្លូវងងឹត*

នមោពុទ្ធាយ សិទ្ធំ

អំពីពពួកអមនុស្សឬអទិស្សមានកាយ

- *អៈមៈនុស បា.; សំ (ន.) (អមនុស្ស) សត្វអទិស្សមានកាយ មិនមែនមនុស្ស គឺទេវតា, ភូត, បិសាច, ខ្មោច, យក្ស, អសុរកាយ,... (ច្រើនសំដៅភូត, បិសាច, ខ្មោច, អសុរកាយ) : ពួកអមនុស្ស; ព្រៃមានអមនុស្សកាន់កាប់ ។ អមនុស្ស ! ខ្មោច ! (ព. ស្ន. ឬ ព. ម.)។ អមនុស្សធម៌ (--នុស-សៈ--) អំពើឬសន្ដានចិត្តកាចសាហាវឃោរឃៅដូចសត្វតិរច្ឆាន ។*
- *ធ្មប់ ឈ្មោះមន្តអាសិរពិសមួយប្រភេទ ជាគូគ្នានឹងអាប : ស្រូវធ្មប់, មេធ្មប់ (ជាចំណោះអាក្រក់ក្រៃ ហៅថា ទុព្វិជ្ជា ឬ ទុព្វិទ្យា; សំ. ទុរ្វិទ្យា) ។*
- *ព្រាយ ភូត, បិសាចពួកមួយដែលគេច្រើនជឿថាតែងចូលជ្រែកយាយីមនស្សឲ្យឈឺចាប់ ។ ព្រាយហោះ ពន្លឺដែលភ្លឺព្រោងព្រាយរតាយៗ ឬភ្លឺឆ្លោងអាកាសក្នុងវេលាយប់ម្ដងៗ ។ ស្លាប់ព្រាយ ស្លាប់ដោយសម្រាលកូនពុំរួចឬស្លាប់ទាំងកូននៅក្នុងផ្ទៃ ។*
- *អាប ឈ្មោះសិល្បវិទ្យាទុរាចារមួយយ៉ាងរបស់មនុស្សស្រីមានពិធីចងបិសាចឲ្យកាន់កាប់ សម្រាប់ប្រើធ្វើគេឲ្យឈឺចាប់ចុកសៀត: រៀនចាប់អាប ។ អាបប្រពៃណី ខ្មោចអាបដែលគេបោះបង់លែងថែរក្សាទៅហើយ ។ ស្រីពូជអាប ស្រីដែលជាប់ពូជពីស្រីចេះអាបពីមុនៗមក ។ អាបគឺសម្ដៅទៅលើមនុស្សស្រីណាដែលរៀនមន្តគាថា (ឬអាចហៅថាធ្មប់)*

ខ្លាំងរហូតបែកកម្មដ្ឋាន។ អាបចូលចិត្តស៊ីរបស់ណាដែលស្អុយរលួយ ឬឈាមជាដើម។

ធ្មប់

ឈ្មោះសិល្បវិទ្យាទុរាចារមួយយ៉ាងរបស់មនុស្សស្រី មានពិធីចងបិសាចឲ្យកាន់កាប់ សម្រាប់ប្រើធ្វើគេឲ្យឈឺចាប់ចុកសៀត : រៀនចាប់អាប ។ អាបប្រពៃណី ខ្មោចអាបដែលគេបោះបង់លែងថែរក្សាទៅហើយ ។ ស្រីពូជអាប ស្រីដែលជាប់ពូជពីស្រីចេះអាបពីមុនៗមក ។ អាបគឺសម្តៅទៅលើមនុស្សស្រីណាដែលរៀនមន្តគាថា (ឬអាចហៅថាធ្មប់) ខ្លាំងរហូតបែកកម្មដ្ឋាន។ អាបចូលចិត្តស៊ីរបស់ណាដែលស្អុយរលួយ ឬឈាមជាដើម។

ឈ្មោះសិល្បវិទ្យាទុរាចារមួយយ៉ាងរបស់មនុស្សស្រី មានពិធីចងបិសាចឲ្យកាន់កាប់ សម្រាប់ប្រើធ្វើគេឲ្យឈឺចាប់ចុកសៀត : រៀនចាប់អាប ។ អាបប្រពៃណី ខ្មោចអាបដែលគេបោះបង់លែងថែរក្សាទៅហើយ ។ ស្រីពូជអាប ស្រីដែលជាប់ពូជពីស្រីចេះអាបពីមុនៗមក ។ អាបគឺសម្តៅទៅលើមនុស្សស្រីណាដែលរៀនមន្តគាថា (ឬអាចហៅថាធ្មប់) ខ្លាំងរហូតបែកកម្មដ្ឋាន។ អាបចូលចិត្តស៊ីរបស់ណាដែលស្អុយរលួយ ឬឈាមជាដើម។

វិជ្ជាធ្មប់ត្រូវបានគេប្រើក្រោមហេតុផលធំ ២ គឺ៖

១. គំនុំផ្ទាល់ខ្លួន ឬ មហិច្ឆតារបស់គ្រូធ្មប់

២. មានគេពឹងឱ្យដាក់អំពើធ្មប់ ឬ ដួលគ្រូធ្មប់

ចាស់បុរាណខ្មែរ លោកខ្លាចញញើតនឹងអំពើធ្មប់នេះណាស់ ជាពិសេស «គ្រូធ្មប់ប្រភេទអ្នកដាក់អំពើ» ព្រោះរាល់អ្នកដែលពាក់ព័ន្ធ ឬ ត្រូវអំពើរបស់គ្រូធ្មប់ណាមួយហើយ បើរកគ្រូណាមួយព្យាបាលមិនត្រូវឈ្មោះអាគមគេដាក់ និង

ដោះអំពើទាន់ពេលទេ អ្នកនោះនឹងក្ស័យជីវិតយ៉ាងវេទនាជាទីបំផុត ព្រោះវាជាការស្លាប់ដែលលឿន គ្មានដាន និង វេទនាជាទីបំផុត គ្មានថ្នាំទេវតាណាអាចជួយទាន់ឡើយ គឺជាការស្លាប់ដែលមិនអាចគេចបាន មានតែទៅស្វែងរកគ្រូដែលមានមន្តវិជ្ជាខ្លាំងពូកែជាងគ្រូដែលដាក់អំពើយើង ឱ្យគាត់ជួយដោះឱ្យលឿនបំផុតតែប៉ុណ្ណោះ ទើបយើងអាចមានសង្ឃឹមរស់។ ប្រជាជនខ្មែរកាលសម័យបុរាណ គ្រប់គ្នាសែនភ័យបាក់ស្បាតនឹងប្រភេទធ្មប់នេះក្រៃលែង ស្របពេលដែល «ធ្មប់គំរង់» មិនចូលចិត្តធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ស្លាប់ទេ ផ្ទុយទៅវិញមេធ្មប់នេះរៀនវិជ្ជាដាក់ស្នេហ៍ ឬ បំបែកបំបាក់ស្នេហាគេ ហើយចូលចិត្តសាកសពមនុស្សស្លាប់ជាទីបំផុត ជាពិសេសខ្មោចដែលស្អុយរលួយរ៉ល់ចេញខ្លាញ់ និង ដង្កូវ។ រាល់សាកសពដែលស្លាប់តៃហោង គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ស្លាប់ដោយសត្វសាហាវខាំ ឬ សពអនាថា កប់យូរថ្ងៃហើមប៉ោងស្ដឹង ប្រេះដោរហូរទឹកហើមរលួយណែនដោយដង្កូវក្លិនអាសោចស្អុយប្រហោងជ្រៅសុទ្ធតែខ្ទុះ ដូនតាខ្មែរតែងសម្គាល់មើលនៅពេលកណ្ដាលរាត្រីស្ងាត់យើងនឹងឃើញធ្មប់នេះដើរចេញពីផ្ទះ ជាមួយចបជីក និង កាដុងច្រកទឹកទៅគាស់ផ្នូរខ្មោចនោះ ដើម្បីរីតពូតយកយកខ្ទិះខ្លាញ់សាកសពទាំងនោះច្រកទុកផឹក។

ចាស់ៗដំណាលថា គ្រូធ្មប់ទាំងនោះមានវិជ្ជាងងឹតខ្លាំងរហូតផឹកទឹកគំរង់សពមានរសជាតិផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំ និង ឱជារសឆ្ងាញ់ពិសា។ ជាទូទៅធ្មប់ស្អប់សំឡេងក្មេងណាស់ ធ្មប់ខ្លះរះ

ពោះខ្មោចស្រីពោះធំ យកកូនក្នុងផ្ទៃធ្មើរធ្វើកូនក្រក វាជាហេតុផ្ទះគ្រូធ្មប់ ឬ គ្រូអាគម រមែងក្រោយផ្ទះមានដើមឫស្សី ស្ទេកស្កះ ត្រូវបានគេឃើញសង់នៅឆ្ងាយពីតំបន់ដែលមានអ្នកភូមិរស់នៅ ឬ ជាព្រៃដែលគ្មានមនុស្សទៅដល់ គ្មានសូម្បីជានកង់រទេះជិតផ្លូវកាត់ ឬ សំឡេងសត្វយំ រហូតមានពាក្យចាស់បុរាណតែងនិយាយថា ផ្ទះណាគ្មានសំឡេងក្មេងយំ ផ្ទះនោះគេហៅផ្ទះធ្មប់ ហេតុផលមិនមែនគ្រូទាំងនោះស្រឡាញ់ភាពស្ងប់ស្ងាត់ឡើយ តែមូលហេតុនោះគឺ ខ្មែរពីដើមឱ្យតែដឹងថាផ្ទះណាមានគ្រូធ្មប់ ជាពិសេសរាល់គ្រាដឹងថាអ្នកជិតខាងជាប់របងខ្លួនជាគ្រូធ្មប់ ព្រលឹមមិនទាន់ ដូនតាខ្មែរសម័យមុន នឹងរួបរួមគ្នាសាមគ្គី សែងខ្ទម រើផ្ទះ ប្រមូលរបស់របរផ្ទុកគោមាន់ទា និរទេសភៀសកាយនាំកូនពចៅ និយាយពាក្យថាលាហើយលំនៅចាស់ យាត្រាឆ្ពោះទៅទីស្ថានសុវត្ថិភាពដោយមិនចាំបាច់មានអ្នកបង្គាប់ មិនមែនរើសអើងបុព្វហេតុដោយសារជាតិនេះអស់និស្ស័យបន្តរាប់គ្នាជាអ្នកជិតខាងៗ ជាពិសេសចាស់ៗបុរាណលោកជឿថា អ្នកកាន់វិជ្ជាអាបធ្មប់នេះ មិនអាចដាំដុះអ្វីបានផ្លែផ្កាឡើយ សូម្បីតែដើមឈើហូបផ្លែក្នុងបរិវេណផ្ទះគ្រូធ្មប់ទាំងនេះ ក្រៅពីដើមឫស្សីភាគច្រើនគ្មានរស់ ឬ ចេញផ្កាអ្វីឡើយ លោកហាមកូនចៅ មិនត្រូវរាប់គ្នា ឬ ប្រវាស់ដាំដំណាំធ្វើស្រែចម្ការ ដាក់ទុនរកស៊ីដាំដុះ កសិកម្មជាមួយអ្នកចេះវិជ្ជាធ្មប់នេះជាដាច់ខាត

ចឹងហើយបានជាបងប្អូន ត្រូវតែសិក្សាគាថាខ្លះៗដើម្បីការពារ ក្នុងករណីប្រពន្ធឬគ្រួសារមានជម្ងឺរំលែកសូមបងប្អូនយកសីមាចងកដៃកជើងនិងករបស់គាត់រួចសូត្រថា៖
ពុទ្ធំ ពន្ធំ សោឆាយ ធម្មំ ពន្ធំ សោឆាយ សង្ឃំ ពន្ធំសោឆាយ
គាថានេះបងប្អូនសូត្រនៅពេលចងរំប្ដោះរួចរាល់ ។

អាប

អាបគឺជាប្រភេទខ្មោចព្រាយបិសាចមួយប្រភេទ ដែលកើតឡើងចំពោះមនុស្សស្រីដែលរៀនអាគមអំពើស្នេហ៍ឬធ្មប់អាប តែងតែដក់ជាប់នៅក្នុងផ្នត់គំនិតប្រជាជនខ្មែរយើងតាំងពីដើមមក ហើយមិនមែនមានតែខ្មែរនោះទេ នៅតំបន់អាហ្វ្រិកអូស្ត្រាលី ឥណ្ឌាឥណ្ឌូណេស៊ី ម៉ាឡេស៊ី ថៃ ឡាវ វៀតណាម ក៏មានជំនឿលើអំពើអាបធ្មប់នេះដែរ និយាយទៅវាមានឥទ្ធិពលខ្លាំងនៅតាមតំបន់ បុកុលសម្ព័ន្ធណាដែលនៅដាច់ឆ្ងាយពីទីប្រជុំជន ឬវិទ្យាសាស្ត្រ។ បើក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាហៅថា តិច្ឆានអំពើ បុគ្គលទាំងឡាយមិនគួររៀនអំពើទាំងនេះទេ ព្រោះវាជាអំពើអាក្រក់នាំតែសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដល់អ្នកដទៃ ហើយនាំអ្នកប្រព្រឹត្តនោះឱ្យធ្លាក់នរកអបាយដោយអំពើរបស់ខ្លួន។
អាបដែលគេតែងតែឃើញនោះជាតួអង្គស្នងអាប។ កាលដើមឡើយរូបអាបអាចរៀនស្នេហ៍មុខ ដល់ពេលរៀនយូរៗទៅសិល្បិ៍ស្នេហ៍នេះចូលជោកគជាំពេញខ្លួនទៅក៏កើតទៅជាអាប។ ព្រលឹងអាបនឹងស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនស្ត្រីនោះជានិច្ច ហើយបើសិនជារូបអាបនោះខឹងនរណាម្នាក់ ព្រលឹងអាបនោះនឹងអាចធ្វើឱ្យបុគ្គលនោះឈឺ ឬចុកពោះមិនខាន។ ចាស់និយាយៗថា

ពេលយប់ឡើងមនុស្សដេកលក់អស់រូបអាចនោះតែងតែដកកទៅរកស៊ី ភក់ ផ្សាំ គម្រង់ កូនកង្កែប ដោយហោះប៉ប្រះដីមានភ្លើងភ្លឹបភ្លែត ពេលខ្លះភ្លឺឆ្លោ ហើយបើវាជួបឧសគ្គអ្វីមួយវានឹងពន្លត់ភ្លើងសិន ពេលសភាពការណ៍ប្រក្រតីឡើងវិញវានឹងបើកភ្លើងបន្តដំណើរទៅមុខទៀត។ ពេលខ្លះបើវាដឹងថាមាននរណាម្នាក់សម្រាលកូននោះ វានឹងហោះទៅលិទ្ធឈាម ឬស៊ីសុកមិនខានប្រសិនបើអ្នកសម្រាលកូន ឬគ្រួសារនោះប្រហែស។ អាបខ្លាចដាងគេបន្លាប្ញស្សីនិងបន្លាស្អិត ហើយគេថាប្រសិនបើអាបនោះត្រូវគេចាប់បាននិងដាប់បន្លាស្អិតនោះ តួរូបអាបនោះនឹងស្លាប់មិនខាន។

ត្រឡប់ទៅអតីតកាលកាលពីជាង ២០ ឆ្នាំមុន យប់មួយប្រហែលម៉ោង៣ព្រឹក បងស្រីខ្ញុំគាត់បានចេញទៅក្រៅផ្ទះបត់ជើងតូច ស្រាប់តែគាត់ឃើញភ្លើងខៀវភ្លឹបភ្លែតៗប៉ប្រះដីពីផ្ទះខ្ញុំប្រហែល២០-៣០ម៉ែត្រ គាត់បានឈរមើលភ្លើងនោះដោយងឿងឆ្ងល់ ពេលនោះប្រហែលអាបវាដឹងខ្លួនវាក៏ពន្លត់ភ្លើង ស្រាប់តែបន្តិចក្រោយមកបងខ្ញុំថាឃើញភ្លើងនោះម្ដងទៀតវាហោះសំដៅមកដល់ជិតគាត់ទៅហើយ ឃើញក្រោមភ្លើងនោះមានអីអន្ដេរអន្ដាយប្រហែលជាពោះវៀនអាប តែដោយសារយប់ងងឹតមើលមុខអាបនោះអត់ច្បាស់ ហោះមកជិតដល់សល់ប្រហែល៤-៥ម៉ែត្រ បងស្រីខ្ញុំក៏ដាក់មេប្រូចគ្មានងាកក្រោយទេ ហើយបុកក្បាលនឹងទ្វារពកក្បាលប៉ុនណាណើ។ ការពិតអាបនោះវាចង់មកច្រាស (ខាំ) បងខ្ញុំ ដែលមើលឃើញវា តែដោយសាររបងផ្ទះនោះមានបន្លាអីចឹងហើយទើបវាហោះមកមិនដល់។

បើផ្ទះអីនិងយាយខ្ញុំវិញ យប់ឡើងទុកអីរអស់បានទេ ឬាយ ធ្វើ
ជ្រក់អីទុកតែព្រឹកឡើង ឡើងអន្លាយៗទាល់តែចាក់ចោល មើល
ទៅចាស់ៗថាដោយសារអាបលិទ្ធ។ ការពិតនៅក្នុងភូមិអ្នកខ្លះ
ដឹង ខ្លះក៏មានដឹង មានមនុស្សម្នាក់ដែលជាតួរូបអាប និយាយ
ទៅខ្ញុំដើរកាត់មុខផ្ទះគាត់មិនដែលហ៊ានមើលមុខគាត់ចំពេញ
ភ្នែកទេ។ មុខគាត់ញញឹមពព្រាយ បើមើលទៅប្រហែលគាត់
រៀនស្នេហ៍មុខនោះមែនហើយទើបក្លាយជាអាបដូចគេថាមែ
ន។ រាល់ពេលខ្ញុំដើរកាត់មុខផ្ទះគាត់ បើឃើញគាត់ពីចម្ងាយ
ដេកលើប្ញៅអីរ(គៅអី) ហើយ ខ្ញុំទម្លាក់ភ្នែកមិនហ៊ានមើលមុខ
គាត់ទេ ហើយបើចំពេលយប់ទៀតកាន់តែភ័យ។ តែមកដល់
ពេលរឿងអាបនេះវារាងសាបរលាបច្រើនហើយ តែរំពើធ្លប់
អីនោះនៅតែមានរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ។
អាបនេះ កម្រមានរូបជាមនុស្សប្រុសណាស់ ភាគច្រើនជា
មនុស្សស្រីរៀនមន្តអាគមស្នេហ៍ រហូតដល់មេព្រាយចូល
សណ្ឋិតក្នុងខ្លួនអ្នកប្រើគាថានោះ ។

តាមករណីខ្លះ៖ យើងមានជំនឿថាអាបនៅពេលដែលវា
ចេញរកស៊ីរមែងតែដកក្បាលចេញពីខ្លួន ដើម្បីរកស៊ី ខ្ញុំសូម
បញ្ជាក់បន្តិចថា នៅម៉ោង៩ឬ១០យប់អាបនោះគឺវាដក់ក្បាល
មកស៊ីមែន តែរំលងដល់ម៉ោង២ឬ៣យប់ជិតភ្លឺ គឺចេញមក
ទាំងរូបរាងតែម្តង សូមបងប្អូនប្រយ័ត្នឱ្យខ្ពស់ ព្រោះថាមិនទាន់
ដាច់ពូជទេ ព្រោះខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ ជួបផ្ទាល់ កាលពី ខែ៥ ឆ្នាំ
២០២២នេះ គឺថ្មីៗមែនទែន ចំពោះធ្មប់ ក៏បានប្រទះរួចហើយ
សូម្បីតែវិជ្ជាសំខាន់ដូចជា លាក់ដែកគោលឬម្ជុលក្នុងម្ហូប
អាហារ នៅមានអ្វីច្រើនទៀត ។

នៅខាងលើបងប្អូនអាចសិក្សាគាថាបើកនេត្របាន ដើម្បីមើលពីម្ហូបអាហារ បើមើលទៅមិនទុកចិត្តបុគ្គលដែលឱ្យរបស់យើងបរិភោគ ។

ព្រាយ

- ព្រាយជាប្រភេទកូនម៉្យាង ដែលមានកំណើតមិនច្បាស់លាស់ទេ តាមដូនតាគាត់និយាយថា កើតពីមនុស្សពោះធំឬសម្រាលកូន ហើយស្លាប់ដោយប្រការណាមួយ
- តាមបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំបានសិក្សា និងបានប្រទះដោយផ្ទាល់ខ្ញុំ បរិយាយដោយសង្ខេប៖
- តាមអ្នកដែលរៀនគាថាជាមួយគ្នាគាត់និយាយថា ព្រាយក៏ចូលចិត្តអាហារដែលស្អុយរលួយដូចអាប នៅពេលដែលមានអ្នកណាម្នាក់ទើបតែសម្រាលកូនរួច គេតែងតែរកបន្លាមកបិទលើទ្វា ឬបង្អួច ដើម្បីការពារពីពពួកអាប ព្រាយ ធ្មប់គំរង
- តាមដែលខ្ញុំបានជួប ខ្ញុំសូមបែងចែកតាមប្រភេទភ្លើងរបស់ព្រាយ៖ ក្រហមនៅកាច បៃតងខ្ចី នៅកាច តែនិយាយគ្នាស្តាប់ ពណ៌លឿងដូចមាស ព្រាយនោះគេ កាន់សីលហើយ តែង បៀតបៀនអ្នកណាហើយ ព្រោះកាលពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២២ ខ្ញុំនិងឃើញភ្លើងនៅទំលើដើមព្រីងមួយដើម ខ្ញុំក៏បាន សួរទៅមិត្តរបស់ខ្ញុំថា តើជាភ្លើងអ្វី លោកឆ្លើយថា ភ្លើងនិងករុណា ឃើញរាល់តែយប់និង គ្រាន់តែស្តាប់ចប់ខ្ញុំក៏បានដើរទៅកន្លែង នោះភ្លាម គ្រាន់តែខ្ញុំទៅដល់ភ្លាមភ្លើងនោះក៏សួរទៅក្នុងដើមព្រីង វិញ ពេលនោះខ្ញុំសួរថា **ណាំងគរុវា សុិនថ: ទ្បៃ មីខាំង ច:ឡូគរុ សុីងថាវា** នេះជាប្រភេទភាសាផ្លូវងងឹតសម្រាប់ចរចារជាមួយ ពពួកវិញ្ញាណ ។ ប្រែជាខ្មែរ ខ្ញុំសូមអញ្ជើញលោកគ្រូមកសួរថា តើ នេះជាប្រភេទអ្វីដែរ ។ នៅពេលដែលខ្ញុំសួរពាក្យនឹងហើយ

ស្រាប់តែលឺសម្លេងចេញពីដើមព្រីង ជាសម្លេងគ្រហឹម ហឹម ហឹម ខ្ញុំក៏បានយកដុំដី រួចបញ្ឆុះអច៌នភ្លើងដើម្បីគប់ តែពេលនោះគ្រូរបស់ខ្ញុំលោកនិយាយថា កុំហៀតហៀនគេអី ។ អទិទេព ផ្លូវងងឹត

យ័ន្តដែលខ្ញុំនិយមប្រើនោះគឺ យ័ន្តរតនត្រ័យ ខ្ញុំសូមណែនាំបងប្អូនឱ្យយ័ន្តប្រភេទនេះដែរ ព្រោះថាខ្ញុំបានប្រើវាជាច្រើនដងហើយ គឺថាប្រសិទ្ធិភាពប្រកបមែន ។

ក្ដីស្រមៃរបស់ខ្ញុំគឺ ចង់មានគោលបំណងពនេចរ កុំគិតរឿងក្នុងលោក ដើរប្រមាញ់អាបធ្មប់ព្រាយដែលឃោរឃៅសាហាវហៀតហៀនមនុស្សលោក ។

ខ្ញុំសរសេរសៀវភៅនេះ គឺចង់បានបងប្អូនឱ្យបានសិក្សាដូចខ្ញុំដែរដើម្បីបានគួរដៃបង្រាប ដើរប្រមាញ់អមនុស្សជាមួយគ្នា និយាយលេងទេ បងប្អូនសិក្សានេះគឺ ទុកការពារគ្រួសារនិងប្រពន្ធកូន ង្កកភូមិល្អជាង ពាក្យមួយដែលខ្ញុំតែងតែនិយាយនោះគឺថា **កើតមកជាប្រុសកុំឱ្យអន់ពេក ។**

ឧទាហរណ៍៖ បើយប់ឡើងប្រពន្ធឈឺឬគ្រួសារឈឺមិនដឹងពីមូលហេតុ ខ្ញុំចង់សួរថាបងប្អូនជាប្រុសប្រភេទណា ឬបានត្រឹមតែជិះម៉ូតូទៅអញ្ជើញគ្រូដទៃមកមើលទេ ។កុំអន់ពេក

សិក្សាអ្វីក៏ដោយត្រូវតែបដិបត្តិ

គាថាការពារចោរ

យដេសិ យដេសិ កឹករណោ យដេសិ អហំ មិតំ ជានាមិ ជានាមិ។

គាថារំលឹកគុណព្រះពោធិសត្វ

១.ឥតិបិ ទាន បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ទាន ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ទាន បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។
២.ឥតិបិ សីល បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សីល ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សីល បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។
៣.ឥតិបិ នេក្ខម្ម បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ នេក្ខម្ម ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ នេក្ខម្ម បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។
៤.ឥតិបិ បញ្ញា បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ បញ្ញា ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ បញ្ញា បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។
៥.ឥតិបិ វិរិយ បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ វិរិយ ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ វិរិយ បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។
៦.ឥតិបិ ខន្តី បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ខន្តី ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ខន្តី បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។
៧.ឥតិបិ សច្ច បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សច្ច ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សច្ច បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។

៨.ឥតិបិ អធិដ្ឋាន បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ អធិដ្ឋាន ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ អធិដ្ឋាន បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។

៩.ឥតិបិ មេត្តា បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ មេត្តា ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ មេត្តា បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ។

១០.ឥតិបិ ឧបេក្ខា បារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ឧបេក្ខា ឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ឧបេក្ខា បរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា តិ ។

គាថានេះសូត្ររាងរាល់ថ្ងៃពិតជាល្អណាស់ ចម្រើនលាភ ចម្រើនឫទ្ធិតេជះ

គាថាឱ្យពរ

ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ

សុមង្គលគឺសេចក្តីចម្រើន ដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ចូរមានដល់ខ្ញុំ

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា

ទេវតាទាំងពួងទាំងឡាយចូររក្សានូវខ្ញុំ

សព្វពុទ្ធានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ

សព្វធម្មានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង

សព្វសង្ឃានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង

សោត្ថី ហោតុ និរន្តរំ

សូមសិរីសួស្តីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឲ្យបានគ្រប់ពេល កុំបីមានចន្លោះឡើយ ។

គាថាផ្សាយមេត្តាចិត្ត

គាថានេះត្រូវប្រើមុនគាថាណាៗទាំងអស់តែបើលេងធម៌គ្រដាក់មិនស្តាប់ចាំលេងធម៌ក្តៅ

សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ ។
សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ ។
សាប់ពេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ ។
សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ ។
សព្វេ ឧបរិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សព្វេ ហិដ្ឋិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ ។
សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ សុខិតា ហោន្តុ និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ
អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ អនិឃា ហោន្តុ ទិឃាយុកា ហោន្តុ
អរោគា ហោន្តុ សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ
ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា សោកប្បត្តា
ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ។

មុនពេលដែលបងប្អូនដោះអំពើឬបណ្តេញខ្មោចព្រាយ បងប្អូនគួរតែផ្សាយមេត្តាចិត្តជាមុនសិនព្រោះថា យើងជាអ្នកគោរពព្រះពុទ្ធសាសនាបឹងគួរតែមានមេត្តាធម៌ចំពោះសព្វសត្វ ។ តែបើនៅតែក្បាលរឹងទេ ចាំលេងធម៌ក្តៅ តែកុំទាន់ប្រើគាថាធំៗ អីព្រោះអាចស្លាប់បាន ។តាមបទពិសោធន៍ខ្ញុំនៅពេលដែលទប់ទល់ជាមួយពពួកធ្មប់ខ្ញុំតែតែងនិយាយ **ខន្តី ខន្តី ខន្តី** ខ្ញុំនិយាយតែ៣មាត់ទេ បើនៅតែរឹងមិនព្រមចេញ ខ្ញុំប្រើគាថាចងទុកហើយ ១អាទិត្យទើបស្រាយវិញ ១។

គាថាផ្ចាញ់មារ

១) ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសា វុធន្តំ គ្រីមេខលំ ឧទិតឃោ រសសេនមារំ ទានាទិ ធម្មិវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

២) មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តឹ ឃោរម្បនា ឡវក មក្ខមថទ្ធយក្ខំ ខន្តីសុទន្ត វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៣) នាឡាគិរី គជវរំ អតិមត្តភូតំ ទាវគ្គិចក្កមសនីវ សុទារុណន្តំ មេត្តម្ពុសេក វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៤) ឧក្ខិត្តខគ្គ មតិហត្ថសុទារុណន្តំ ធាវន្តិយោ ជនបថង្គុលិមា លវន្តំ ឥទ្ធីភិសង្ខ តមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៥) កត្វាន កដ្ឋមុទរំ ឥវ គព្ភិនីយា ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយ មជ្ឈេ សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៦) សច្ចំ វិហាយមតិ សច្ចកវាទកេតុំ វាទាភិរោ បិតមនំ អតិអន្ធ ភូតំ បញ្ញាបទី បជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៧) នន្ទោបនន្ទភុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធឹ បុត្តេន ថេរភុជគេន ទមាបយន្តោ ឥទ្ធូបទេស វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៨) ទុគ្គាហទិដ្ឋិ ភុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិ ជុតិមិទ្ធិ ពកាភិធានំ ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៩) ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្ទី ហិត្វាន នេកវិ វិធានិ ចុបទ្ទវានិ មោក្ខំ សុខំ អធិគមេយ្យ នរោ សបញ្ញោ ។

ពុទ្ធជ័យមង្គលរបស់ព្រះពុទ្ធ

គាថាថ្វាយបង្គំព្រះសារីរិកធាតុ

វន្ទា មិ ចេតិយំ សព្វំ សព្វដ្ឋា នេសុ បតិដ្ឋិតំ សារីរិកធាតុមហាពោធឹ ពុទ្ធរូបំ សកលំ សទា។ ចម្រើនកុសល

គាថាឱ្យអមនុស្សស្រឡាញ់

ករណីយមត្ថកុសលេន, យន្តសន្តំ បទំ អភិសមេច្ច សក្កោ ឧជូ ច សុហុជូ ច, សុវចោ ចស្ស មុទុ អនតិមានី ។

សន្តុស្សកោ ច សុភរោ ច, អប្បកិច្ចោ ច សល្លហុកវុត្តិ សន្តិន្ទ្រិយោ ច និបកោ ច, អប្បគព្ភោ កុលេស្វននុគិទ្ធោ ។

ន ច ខុទ្ទមាចរេ កិញ្ចិ, យេន វិញ្ញូ បរេ ឧបវទេយ្យុំ សុខិនោវ ខេមិនោ ហោន្តុ, សព្វេសត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា នបរោ បរំ និកុព្វេ

យេ កេចិ បាណភូតត្ថិ, តសា វា ថាវរា វនវសេសា ទីឃា វា យេវ មហន្តា , មជ្ឈិមា រស្សកា អណុកថូលា ។

ទិដ្ឋា វា យេវ អទិដ្ឋា , យេ វ ទូរេ វសន្តិ អវិទូរេ ភូតា វ សម្ភវេសី វ , សព្ពសត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា ។

ន បរោ បរំ និកុព្ពេថ, នាតិមញ្ញេថ កត្ថចិ ន កញ្ចិ ព្យារោសនា បដិឃសញ្ញា, នាញ្ញមញ្ញស្ស ទុក្ខមិច្ឆេយ្យ. ។

មាតា យថា និយំ បុត្តមាយុសា ឯកបុត្តមនុរក្ខេ ឯវម្បិ សព្វភូតេសុ, មានសំ ភាវយេ អបរិមាណំ ។

មេត្តញ្ច សព្ពលោកស្មិ, មានសំ ភាវយេ អបរិមាណំ ឧទ្ធំ អធោ ច តិរិយញ្ច, អសម្ពាធំ អវេរមសបត្តំ ។

តិដ្ឋំ ចរំ និសិន្នោ វ, សយានោ យាវតាស្ស វិតមិទ្ធោ ឯតំ សតឹ អធិដ្ឋេយ្យ, ព្រហ្មមេតំ វិហារមិធមាហុ ។

ទិដ្ឋិញ្ច អនុបគ្គម្ម, សីលវា ទស្សនេន សម្បន្នោ កាមេសុ វិនយ គេធំ, ន ហិ ជាតុគ្គព្ភសេយ្យ បុន រេតីតិ។

គាថាហាមឃាត់អមនុស្ស

យស្សានុភាវតោ យក្ខា នេវ ទស្សេន្តិ ភីសនំ យម្ហិ ចេវានុ យុញ្ជន្តោ រត្តិន្ទិវម តន្ទិតោ សុខំ សុបតិ សុត្តោ ច បាបំ កិញ្ចិ ន បស្សតិ ឯវមាទិគុណូបេតំ បរិត្តន្តម្ភណាម ហេ។

គាថាជយបរិត្ត

ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ ឯវំ ត្វំ វិជយោ ហោហិ ជយស្សុ ជយស្សុ ជយមង្គលេ អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បឋវិបោក្ខរេ អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណីធី តេ បទក្ខិណា បទក្ខិណានិ កត្វាន លភត្តត្ថេ បទក្ខិណេ។ ចម្រើនជ័យមង្គល

គាថាផ្សាយកុសល

យេកេចិ ខុទ្ទកា បាណា មហន្តាបិ មយា ហតា យេ បាណេកេ បមាទេន កាយវាចា មនេហិវា បុញ្ញំ មេ អនុមោទន្តុ គណ្ហន្តុ ផលមុត្តមំ វេរិនោ ចា បមុញ្ចន្តុ សព្វទោសំ ខមន្តុ មេ ។ សូត្រពេលធ្វើពិធីអ្វីមួយចប់

ឯកសារស្រាវជ្រាវ

- វចនានុក្រម សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត
- ប្រភព ពីគម្ពីសាស្ត្រាបុរាណ
- ប្រភព ពីអ្នកសង្ខំ
- ប្រភព ពី YOUTUBE – FACEBOOK
- ប្រភព ពី វិគីភីឌា
- ប្រភព ពី ភីនធ័ររេស្ត
- ប្រភព ដទៃទៀត

បញ្ចប់សៀវភៅ

ខ្ញុំសង្ឃឹមថាសៀវភៅ១ក្បាលនេះ និងជួយសម្រួលដល់បងប្អូនដែលមានគោលបំណងចង់សិក្សាពី មន្តអាគមខ្មែរ បានងាយស្រួល និងជោគជ័យ។

ខ្ញុំគ្មានអ្វីដែលអាចជួយដល់បងប្អូនក្រៅពីសរសេរគម្ពី១ក្បាលនេះទេ

ហើយខ្ញុំក៏សង្ឃឹមថាបងប្អូននឹងអានពីរបៀបដែលខ្ញុំបានសរសេរក្នុងសៀវភៅនេះ ចូរបងប្អូនក្នុងប្រញាប់សិក្សាគាថាធំៗពេកបងប្អូន បងប្អូនត្រូវសិក្សាតាមលំដាប់ដែលខ្ញុំបានសរសេរព្រោះថាវាជាបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំបានសិក្សា មកក៏ចឹងដែរ ខ្ញុំមិនចង់ឃើញបងប្អូនដែលជាវសៀវភោនេះទៅហើយ មិនបានផលនោះទេ

ខ្ញុំសូមអភ័យទោសចំពោះអក្ខរាវិរុទ្ធផង បើមានត្រង់ណាឆ្វេសប្រហែស ក្នុងការសរសេរ សមដូចពាក្យមួយគេ ដំរីជើងគងតែភ្លាត់ អ្នកប្រាជ្ញចេះស្ទាត់គង់តែមានភ្លេច ចំណែកខ្ញុំវិញមិនមែនដំរីឬអ្នកប្រាជ្ញអ្វីទេចឹងការខុសឆ្គងគង់តែមាន.។

សូមជួយថែរក្សាផង

សិក្សាហើយយកទុកឱ្យខ្ពស់កុំឱ្យអ្នកដទៃឬខ្លួនដើររំលង

តម្រាវិញ្ញាណទី៦

ឱម្ហា ឱម្ហា
រក្សាវប្បធម៌ខ្មែរបុរាណ

ចិរញ្ញាណោ រុន វ៉ាណា